

Proiect Twinning Light între ROMÂNIA și AUSTRIA RO2007/IB/JH-09
„CONTINUAREA ASISTENȚEI ÎN DOMENIUL COOPERĂRII JUDICIARE ÎN MATERIE
CIVILĂ, COMERCIALĂ ȘI PENALĂ“

Recunoașterea reciprocă în domeniul cooperării judiciare în materie penală: Instrumente juridice și implementarea lor

Manual

Proiect finanțat de
Uniunea Europeană

Proiect Twinning Light între ROMÂNIA și AUSTRIA RO2007/IB/JH-09

**„CONTINUAREA ASISTENȚEI ÎN DOMENIUL COOPERĂRII
JUDICIARE ÎN MATERIE CIVILĂ, COMERCIALĂ ȘI PENALĂ“**

**Recunoașterea reciprocă în domeniul cooperării judiciare
în materie penală:
Instrumente juridice și implementarea lor**

Manual

Proiect finanțat de Uniunea Europeană

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Recunoașterea reciprocă în domeniul cooperării judiciare
în materie penală : instrumente juridice și implementarea
lor : manual / dr. Judith Hester..., dr. Michael Klackl...,
Mariana Zainea..., ... - București : Euro Standard, 2010
ISBN 978-606-92009-4-0

I. Hester, Judith
II. Klackl, Michael
III. Zainea, Mariana

343(4)

EURO STANDARD
• TIPAR DIGITAL / OFFSET •

EDITURA EURO STANDARD

TEL/FAX: 021 667 51 61

MOBIL: 0741 199 299

WWW.EUROSTANDARD.RO

© Ministerul Justiției, 2010

Toate drepturile prezentei ediții sunt rezervate editurii și autorilor.

Nici o parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă indiferent prin ce formă, fără acordul prealabil scris al autorilor.

Cuprins

A. INTRODUCERE ÎN DREPTUL UNIUNII EUROPENE	11
I. Istoria asistenței judiciare reciproce	11
II. Legi ale Uniunii Europene	23
III. Mecanisme de cooperare judiciară și instrumente de informare	24
IV. Cuprinsul manualului	26
B. SANCTIUNILE FINANCIARE	29
I. Obiectiv	29
II. Definiții (articolul 1)	29
III. Stabilirea autorităților competente (articolul 2)	32
IV. Transmiterea deciziilor (articolul 4)	32
V. Recunoașterea deciziilor - domeniu de aplicare (articolul 5)	36
VI. Temeiuri de nerecunoaștere și neexecutare (articolul 7)	41
VII. Stabilirea sumei de plată (articolul 8)	43
VIII. Legea care guvernează executarea (articolul 9)	44
IX. Pedepsa cu închisoarea sau altă sancțiune alternativă de substituție în cazul nerecuperării sancțiunii financiare (articolul 10)	44
X. Amnistie, grațiere, revizuirea condamnării și încetarea executării (articolele 11 și 12)	44
XI. Alocarea sumelor obținute din executarea deciziilor (articolul 13)	45
XII. Informații transmise de statul executant (articolul 14)	45
XIII. Consecințele transmiterii unei decizii (articolul 15)	45
XIV. Regim lingvistic (articolul 16)	45
XV. Cheltuieli (articolul 17)	46
XVI. Raportul cu alte acorduri și înțelegeri (articolul 18)	46
XVII. Aplicare teritorială (articolul 19)	46
XVIII. Aplicarea în Austria	46
1. Dispoziții legale	47
2. Studiu de caz privind încălcările normelor de drept administrativ	59
3. Studiu de caz în materie penală	63
XIX. Aplicarea în România	67
1. Studiu de caz privind o infracțiune în conformitate cu Codul rutier român ...	68
2. Studiu de caz privind o infracțiune în conformitate cu Codul penal român ...	72
XX. Aplicarea în alte state membre	76
XXI. Utilizarea certificatului	85
XXII. Concluzii și critică	89
C. ORDINUL DE CONFISCARE	91
I. Obiectiv (articolul 1)	91
II. Relația cu Decizia-cadru 2001/500/JAI, Decizia-cadru 2003/577/JAI și cu Decizia-cadru 2005/212/JAI	91
1. Ordin de indisponibilizare versus ordin de confiscare în legislație română ...	93
2. Infracțiuni financiare și economice	96
III. Definiții (articolul 2)	97

IV.	Stabilirea autorităților competente (articolul 3)	99
V.	Transmiterea ordinelor de confiscare (articolul 4)	99
VI.	Trimiterea unui ordin de confiscare către unul sau mai multe state solicitate (articolul 5)	99
VII.	Infrațiuni (articolul 6)	100
VIII.	Recunoaștere și aplicare (articolul 7)	101
IX.	Temeiuri de nerecunoaștere și neexecutare (articolul 8)	101
X.	Căile de atac în statul executant împotriva recunoașterii și executării (articolul 9)	103
XI.	Amânarea executării (articolul 10)	103
XII.	Hotărâri multiple de confiscare (articolul 11)	104
XIII.	Legea care guvernează executarea (articolul 12)	104
XIV.	Amnistie, grațiere, revizuirea ordinului de confiscare (articolul 13)	105
XV.	Consecințele trimiterii ordinelor de confiscare (articolul 14)	105
XVI.	Încetarea executării (articolul 15)	105
XVII.	Utilizarea bunurilor confiscate (articolul 16)	105
XVIII.	Informarea privind executarea hotărârii (articolul 17)	106
XIX.	Rambursare (articolul 18)	106
XX.	Relația cu alte acorduri și aranjamente (articolul 21)	106
XXI.	Implementare	107
	1. Implementarea în Austria	107
	2. Implementarea în România	107
	3. Implementarea într-un alt stat membru	107
XXII.	Folosirea certificatului anexat	108
XXIII.	Limbi	113
XXIV.	Concluzii și critici	113
XXV.	Studiu de caz	114
D.	ORDINUL DE INDISPONIBILIZARE	127
I.	Obiective generale	127
II.	Relația cu alte instrumente de asistență judiciară reciprocă	129
	1. Relația cu Decizia-cadru 2008/978/JAI	129
	2. Relația cu alte instrumente de asistență judiciară reciprocă	130
III.	Definiții (articolul 2)	130
IV.	Infrațiuni	132
	1. Hotărâri executate fără verificarea dublei incriminări	132
	2. Condiții pentru recunoașterea și executarea unei hotărâri în alte cazuri	134
V.	Transmiterea ordinelor de indisponibilizare	134
	1. Forma de transmitere	134
	2. Stabilirea autorității competente din statul de executare	134
VI.	Recunoașterea și executarea imediată	141
VII.	Durata indisponibilizării	141
VIII.	Temeiuri de nerecunoaștere sau de neexecutare	142
	1. Crearea unui mecanism pentru alegerea jurisdicției	143
	2. Principiul <i>ne bis in idem</i>	148
	3. Consolidarea principiului recunoașterii reciproce	148

IX.	Motive de amânare a executării.....	149
X.	Regim lingvistic	149
XI.	Regimul ulterior al bunului indisponibilizat	150
XII.	Căi de atac	151
XIII.	Rambursare.....	151
XIV.	Aplicare teritorială.....	151
	1. Observații generale	151
XV.	Punerea în aplicare	152
XVI.	Aplicarea în Austria.....	152
XVII.	Aplicarea în România	157
XVIII.	Aplicarea în alte state membre	158
XIX.	Utilizarea certificatului	165
XX.	Concluzii și critică.....	171
XXI.	Anexă (Lista autorităților competente din fiecare țară, conform notificărilor oficiale transmise de statele membre)	173
E. CONFISCAREA PRODUSELOR, A INSTRUMENTELOR ȘI A BUNURILOR AVÂND LEGĂTURĂ CU INFRAȚIUNEA..... 211		
I.	Obiectiv	211
II.	Definiții	212
III.	Confiscare.....	213
IV.	Atribuții de confiscare sporite	213
	1. Generale	213
	2. Infrațiunile la care se referă prezenta decizie-cadru	213
	3. Standardele legale minime pe care trebuie să le adopte statele membre	223
V.	Căi de atac	224
VI.	Garanții	224
VII.	Punerea în aplicare	224
	1. Aplicarea în Austria	224
VIII.	Aplicarea în alte state membre	226
IX.	Concluzii și critică.....	230
	1. Generale	230
	2. Experiența practică	230
	3. Dificultățile curente ale cadrului judiciar comunitar	230
	4. Cooperarea între autoritățile naționale.....	234
	5. Cooperare internațională – Chestiuni relative la țările terțe	236
	6. Măsuri de însoțire non-legislative	237
	7. Concluzii – Zece priorități strategice.....	238
F. HOTĂRĂRILE PENALE DE CONDAMNARE PRONUȚATE ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ..... 241		
I.	Obiectivul și obiectul (articolul 1).....	241
II.	Definiții (articolul 2)	243
III.	Relația cu alte instrumente juridice (articolul 4).....	243
IV.	Punerea în aplicare (articolul 5)	244
V.	Concluzii și critică.....	244

G. LUPTA ÎMPOTRIVA CRIMEI ORGANIZATE	245
I. Obiectiv	245
II. Definiții (articolul 1)	246
III. Infrațiuni privitoare la participarea la o organizație criminală (articolul 2)	247
IV. Pedepsele (articolul 3)	248
V. Circumstanțe speciale (articolul 4).....	248
VI. Răspunderea persoanelor juridice (articolul 5)	249
VII. Sancțiunile persoanelor juridice (articolul 6)	250
VIII. Jurisdicția și coordonarea acțiunilor de urmărire penală (articolul 7).....	252
IX. Absența obligației unei declarații sau acuzații din partea victimelor (articolul 8).....	254
X. Abrogarea dispozițiilor existente (articolul 9).....	254
XI. Punerea în aplicare	254
H. RECUNOAȘTEREA ȘI EXECUTAREA HOTĂRĂRILOR PENALE DE CONDAMNARE PRONUNȚATE ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ	255
I. Obiectiv, domeniu de aplicare și scop.....	255
II. Definiții (articolul 1)	256
III. Stabilirea autorităților competente (articolul 2)	257
IV. Criteriile de transmitere a unei hotărâri judecătorești și a unui certificat unui alt stat membru (articolul 4).....	257
V. Transmiterea hotărârii judecătorești și a certificatului (art. 5)	259
VI. Consimțământul, avizul și notificarea persoanei condamnate (art. 6)	260
VII. Dubla incriminare (articolul 7).....	261
VIII. Recunoașterea hotărârii judecătorești și executarea pedepsei (art. 8).....	263
IX. Temeiurile de nerecunoaștere și neexecutare (articolul 9).....	264
X. Recunoașterea parțială și executarea (articolul 10).....	269
XI. Amânarea recunoașterii hotărârii (articolul 11).....	270
XII. Hotărârea privind executarea pedepsei și termene (articolul 12).....	270
XIII. Retragera certificatului (articolul 13)	271
XIV. Arestul preventiv (articolul 14)	271
XV. Transferarea persoanelor condamnate (articolul 15).....	272
XVI. Tranzitul (articolul 16)	272
XVII. Legea care guvernează executarea (articolul 17)	273
XVIII. Principiul specialității (articolul 18).....	273
XIX. Amnistia, grațierea și revizuirea hotărârii judecătorești (articolul 19).....	274
XX. Informații transmise de statul emitent (articolul 20).....	275
XXI. Informații furnizate de statul de executare (articolul 21).....	275
XXII. Consecințele transferării persoanei condamnate (articolul 22).....	275
XXIII. Regim lingvistic (articolul 23)	275
XXIV. Cheltuieli (articolul 24)	276
XXV. Executarea sentințelor ca urmare a unui mandat european de arestare (art.25).....	276
XXVI. Raportul cu alte acorduri și înțelegeri	278
XXVII. Aplicare teritorială (articolul 27).....	286
XXVIII. Dispoziție tranzitorie (articolul 28)	287
XXIX. Punerea în aplicare	287

XXX.	Intrare în vigoare	288
XXXI.	Studii de caz	288
XXXII.	Concluzii și critică.....	299
I.	RECUNOAȘTEREA HOTĂRÂRILOR JUDECĂTOREȘTI ȘI A DECIZIILOR DE PROBAȚIUNE.....	301
I.	Obiectiv	301
II.	Domeniu de aplicare.....	302
III.	Desemnarea autorităților competente.....	304
IV.	Tipuri de măsuri de probațiune și sancțiuni alternative	304
V.	Criterii pentru transmiterea unei hotărâri judecătorești și, după caz, a unei decizii de suspendare condiționată a executării pedepsei	305
VI.	Procedura de transmitere a hotărârii judecătorești și, după caz, a deciziei de probațiune.....	305
VII.	Consecințe pentru statul de condamnare	306
VIII.	Decizia statului de executare.....	306
IX.	Adaptarea măsurilor de probațiune sau a pedepselor alternative.....	306
X.	Dubla incriminare.....	306
XI.	Motive de refuz al recunoașterii și al supravegherii.....	308
XII.	Termenul	310
XIII.	Legea aplicabilă.....	310
XIV.	Competența privind toate deciziile ulterioare și legea aplicabilă.....	310
XV.	Consultări între autoritățile competente	311
XVI.	Obligațiile autorităților care intervin în cazul în care competența pentru deciziile ulterioare revine statului de executare	311
XVII.	Obligațiile autorităților care intervin în cazul în care competența pentru deciziile ulterioare revine statului de condamnare	312
XVIII.	Informații transmise de statul de executare în toate situațiile	312
XIX.	Amnistia, grațierea, revizuirea hotărârii judecătorești	313
XX.	Limitele competenței statului de executare	313
XXI.	Regim lingvistic	313
XXII.	Cheltuieli	313
XXIII.	Raportul cu alte acorduri și înțelegeri	313
XXIV.	Punerea în aplicare și reexaminarea	313
XXV.	Utilizarea certificatului anexat	314
XXVI.	Utilizarea formularului anexat.....	319
XXVII.	Concluzii și critică privind supravegherea persoanelor condamnate sau a persoanelor eliberate condiționat.....	321
J.	PROTECȚIA DATELOR CU CARACTER PERSONAL PRELUCRATE ÎN CADRUL JUDICIAR ÎN MATERIE PENALĂ	337
I.	Obiective	337
II.	Obiectivul și domeniul de aplicare (articolul 1).....	339
III.	Definiții (articolul 2)	340
IV.	Principii de legalitate, proporționalitate și scop (articolul 3).....	341
V.	Rectificarea, ștergerea și blocarea (articolul 4).....	344

VI.	Stabilirea de termene pentru ștergere și revizuire (articolul 5)	345
VII.	Prelucrarea unor categorii speciale de date (articolul 6)	345
VIII.	Deciziile individuale bazate pe prelucrarea automatizată (articolul 7)	347
IX.	Verificarea calității datelor transmise sau puse la dispoziție (articolul 8).....	347
X.	Termenele (articolul 9).....	347
XI.	Luarea în evidență și documentarea (articolul 10)	348
XII.	Prelucrarea datelor cu caracter personal primite sau puse la dispoziție de un alt stat membru (articolul 11)	348
XIII.	Respectarea restricțiilor naționale privind prelucrarea (articolul 12).....	348
XIV.	Transferul către autorități competente din state terțe sau către organisme internaționale (articolul 13)	348
XV.	Transmiterea către entitățile private din statele membre (articolul 14).....	351
XVI.	Informații pentru persoana vizată (articolul 16).....	351
XVII.	Dreptul de acces (articolul 17)	352
XVIII.	Dreptul la rectificare, ștergere sau blocare (articolul 18).....	352
XIX.	Dreptul la compensație (articolul 19).....	353
XX.	Căile de atac (articolul 20)	353
XXI.	Confidențialitatea prelucrării (articolul 21).....	359
XXII.	Securitatea prelucrării (articolul 22).....	360
XXIII.	Consultarea prealabilă (articolul 23)	363
XXIV.	Sanțiuni (articolul 24).....	363
XXV.	Autoritățile naționale de supraveghere (articolul 25).....	364
XXVI.	Legătura cu acordurile încheiate cu state terțe (articolul 26).....	373
XXVII.	Punerea în aplicare (articolul 29)	373
K.	MANDATUL EUROPEAN DE OBȚINERE A PROBELOR	375
I.	Obiectiv	375
II.	Definiții (articolele 1 și 2)	376
III.	Desemnarea autorităților competente (articolul 3).....	377
IV.	Domeniul de aplicare al mandatului european de obținere a probelor (MEP) (articolul 4)	377
V.	Tipul de proceduri pentru care poate fi emis MEP (articolul 5)	378
VI.	Conținutul și forma MEP (articolul 6)	378
VII.	Condiții pentru emiterea MEP (articolul 7).....	379
VIII.	Transmiterea MEP (articolul 8).....	379
IX.	MEP cu referire la un MEP anterior sau un ordin de înghețare (articolul 9)	380
X.	Condiții de utilizare a datelor cu caracter personal (articolul 10)	380
XI.	Recunoașterea și executarea (articolul 11).....	380
XII.	Formalități care trebuie urmate în statul executant (articolul 12)	381
XIII.	Temeiuri de nerecunoaștere și neexecutare (articolul 13).....	382
XIV.	Dubla incriminare (articolul 14).....	386
XV.	Termene pentru recunoaștere, executare și transfer (articolul 15)	388
XVI.	Temeiuri pentru amânarea recunoașterii sau a executării (articolul 16).....	389
XVII.	Utilizarea formularului anexat.....	390
XVIII.	Punerea în aplicare (articolul 23)	396
XIX.	Concluzii și critică.....	396

Acest manual a fost elaborat de:

Dr. Judith HESTER, Procuror, Viena, Austria

Dr. Michael KLACKL, Procuror General, Viena, Austria

Dr. Gabriele MUCHA, Procuror General, Viena, Austria

Mag. Roman REICH, Procuror, Viena, Austria

Mag. Birgit SCHNEIDER, Judecător, Viena, Austria

Dr. Harald TIEGS, Procuror General, retras, Viena, Austria

Mag. Michael TOLSTIUK, Judecător, Viena, Austria

Dr. Mariana ZAINEA, Șef serviciu, Direcția Drept Internațional și Tratatate din Ministerul Justiției, România

A. INTRODUCERE ÎN DREPTUL UNIUNII EUROPENE

I. Istoria asistenței judiciare reciproce

1. **Prima fază** a integrării europene a fost caracterizată de concentrarea pe aspecte economice. Aceasta se aplică îndeosebi pentru *Tratatul de instituire* a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (**CECO**), semnat pe 18 aprilie 1951 la Paris (a expirat la 23 iulie 2002) și cele două “Tratate de la Roma”, semnate pe 25 martie 1957, de instituire a Comunității Economice Europene (**CEE**), respectiv a Comunității Europene a Energiei Atomice (**Euratom**). De asemenea, și **Actul Unic European (AUE)**, semnat la Luxemburg și la Haga în 1986, a servit în principal tot acestui scop prin prevederi referitoare la adaptările necesare pentru desăvârșirea Pieței Interne.

2. Un pas deosebit de important către o mai bună calitate a integrării europene din perspectiva intensificării cooperării dintre statele membre și în alte domenii în afară de cel economic l-a reprezentat **Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE)** din 1992, cunoscut ca „**Tratatul de la Maastricht**”. Prin acest tratat s-au reunit cele trei comunități (Euratom, CEE, CECO) și s-a creat cadrul instituțional al cooperării în domeniul politicii externe, apărării, poliției și justiției, toate reunite sub un singur acoperiș – „**Uniunea Europeană**”, așa cum a fost denumită. Tratatul de la Maastricht a introdus noi forme de colaborare între guvernele statelor membre, în mai multe domenii, printre care și în domeniul „justiției și afacerilor interne”. Prin această cooperare interguvernamentală în cadrul sistemului existent de „comunitate”, Tratatul de la Maastricht a creat o nouă structură cu **trei „piloni”**, care include atât domeniul politic, cât și pe cel economic. Primul pilon includea Comunitățile Europene, al doilea politica externă și de securitate comună, iar al treilea cooperarea polițienească și judiciară. Pentru prima dată, „justiția și afacerile interne” au constituit zone de „interes comun” pentru statele membre, iar aici se încadra și cooperarea polițienească și judiciară în materie penală.

3. **Tratatul de la Amsterdam** din 1997 a modificat și renumerotat tratatele UE și CE și a sporit competențele Uniunii, de exemplu prin transferul anumitor domenii care înainte țineau de cooperarea interguvernamentală în domeniul justiției și afacerilor interne. În plus, se specifică oficial că unul dintre obiectivele Uniunii Europene este realizarea unui spațiu comun al libertății, securității și justiției. Tratatul furnizează noi instrumente juridice cu caracter obligatoriu pentru statele membre. Unele dintre acestea necesită transpunerea în legislația statelor membre, dar nu necesită ratificare. Modificările cadrului legislative, deși încă insuficiente, au contribuit substanțial la îmbunătățirea eficienței acțiunii Uniunii Europene în acest domeniu.

4. Totuși, „evenimentul-cheie” în acest domeniu a fost **reuniunea Consiliului Uniunii Europene de la Tampere**, din 15 și 16 octombrie 1999, care a fost pentru prima dată dedicată **exclusiv** temei **justiției și afacerilor interne**. În cadrul acestei reuniuni, statele membre și-au asumat din nou angajamentul de a stabili ca obiectiv principal al agendei politice dezvoltarea Uniunii Europene ca spațiu al libertății, securității și justiției. Una din convingerile comune era că eliminarea progresivă a controlului la granițe în cadrul Uniunii Europene a facilitat considerabil libera mișcare a cetățenilor Uniunii Europene, dar a facilitat și acțiunea la nivel transnațional a infractorilor, mai ales din cauză că sfera de activitate a autorităților de aplicare a legii și a sistemelor de drept penal din Uniunea Europeană (UE) a fost de mult limitată la granițele statelor membre. Pentru a face față provocării pe care o reprezintă criminalitatea la nivel internațional, UE ar trebui să fie pregătită pentru noi forme

de cooperare în acest domeniu, mai ales prin dezvoltarea unor instrumente bazate pe principiul recunoașterii reciproce și prin îmbunătățirea mecanismelor de cooperare judiciară.

În acest sens, 62 de subiecte au făcut parte din concluziile președinției Consiliului European în urma acestei reuniuni. Dintre aceste concluzii, nr. 33, 35, 36 și 37 sunt cele mai reprezentative pentru cooperarea judiciară în materie penală. Printre concluziile Consiliului se numărau:

„33. O recunoaștere reciprocă consolidată a sentințelor și hotărârilor judecătorești și apropierea legislativă necesară ar facilita cooperarea dintre autorități și protecția judiciară a drepturilor individuale. De aceea, Consiliul Uniunii Europene **adoptă principiul recunoașterii reciproce**, care, în opinia Consiliului, ar trebui să devină **piatra de temelie a cooperării judiciare** în Uniunea Europeană, atât în materie civilă, cât și în materie penală. Principiul se va aplica atât pentru hotărârile judecătorești, cât și pentru alte decizii ale autorităților judiciare.

(.....)

35. În materie penală, Consiliul UE îndeamnă statele membre să ratifice cât mai curând Convențiile UE din 1995 și 1996 privind extrădarea. În opinia Consiliului, **ar trebui să fie eliminată, între statele membre, procedura formală de extrădare** pentru persoanele care încearcă să se sustragă justiției după ce au făcut obiectul unei condamnări definitive și să fie înlocuită cu **simplul transfer** al acestor persoane, în conformitate cu articolul 6 TUE. Trebuie luată în considerare și **procedura rapidă de extrădare**, fără a încălca dreptul la un proces echitabil. Consiliul UE invită Comisia să facă propuneri în această privință, în lumina Convenției de Implementare a Acordului Schengen.

36. **Principiul recunoașterii reciproce** ar trebui să se aplice **hotărârilor anterioare fazei de judecată**, în special celor care ar permite autorităților competente să acționeze rapid pentru a **obține probe și a pune sub sechestru bunuri ușor de transferat**, și că probele strânse în mod legal de autoritățile unui stat membru ar trebui să fie admisibile în fața instanțelor din alte state membre, luând în considerare standardele care se aplică în statele respective.

37. Consiliul UE cere Consiliului și Comisiei să adopte, până în decembrie 2000, un program de măsuri de aplicare a principiului recunoașterii reciproce. În cadrul acestui program ar trebui să se înceapă lucrările la un Titlu Executoriu European și cu privire la acele aspecte de drept procesual în legătură cu care standardele minime comune sunt considerate necesare pentru facilitare.”

În acest context ar trebui să ne amintim:

4.1. Cooperarea judiciară tradițională poate fi definită ca o relație interstatală în cadrul căreia un stat suveran transmite o cerere altui stat suveran, iar acesta din urmă decide dacă să execute sau nu cererea. Aceste relații sunt organizate prin diferite instrumente juridice asupra cărora se cade de acord fie bilateral, fie în cadrul unor organizații internaționale, cum ar fi ONU sau Consiliul European. Acest sistem este **lent și complex**. El nu mai corespunde realității spațiului european de astăzi, în care persoanele circulă cu ușurință, cu controale reduse sau chiar fără controale. Unei **libere circulații a persoanelor** îi va corespunde o **liberă circulație a hotărârilor judecătorești**. În această privință, principiul recunoașterii reciproce duce la o reală schimbare a întregii filozofii a cooperării judiciare. În principiu, aceasta înseamnă că fiecare autoritate judiciară națională ar trebui, ipso facto, să **recunoască** cererile înaintate de o autoritate judiciară din alt stat membru, cu un minim de formalități de îndeplinit.

4.2. O recunoaștere reciprocă consolidată va spori eficiența cooperării dintre autorități. Ea este bazată pe încrederea reciprocă pe care statele membre o au în alte sisteme și care este bazată pe respectarea comună a drepturilor și libertăților fundamentale, așa cum sunt specificate în Tratatul privind Uniunea Europeană. Principiul recunoașterii reciproce este piatra de temelie a cooperării judiciare între statele membre ale Uniunii Europene (UE), atât în materie civilă, cât și în materie penală. Principiul pleacă de la premisa că hotărârile care urmează să fie recunoscute și executate respectă întotdeauna principiul legalității, subsidiarității și proporționalității. Decizia-cadru privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor extinde principiul asupra hotărârilor anterioare fazei de judecată, prin care se îngheață bunuri sau probe.

4.3. Recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești este procesul prin care o decizie, luată de obicei de o autoritate judiciară dintr-un stat membru al Uniunii Europene, este recunoscută și - când este cazul - executată de alte state membre. Recunoașterea reciprocă este un concept-cheie în sfera cooperării judiciare, deoarece ajută la depășirea dificultăților care apar din cauza diversității sistemelor judiciare din statele membre.

5. Îndeplinind solicitarea reuniunii Consiliului de la Tampere din iulie 2000, **Comisia Europeană** a prezentat o comunicare privind recunoașterea reciprocă, urmată de adoptarea de către Consiliu a unui **program de 24 de măsuri** (2001/C 12/02). În considerațiile sale, Consiliul UE s-a arătat convins că recunoașterea reciprocă are diferite forme și trebuie solicitată în toate stadiile procedurii penale, adică înainte și în timpul procesului, precum și după condamnare, dar se aplică diferit în funcție de natura deciziei sau sancțiunii impuse.

În fiecare dintre aceste domenii, măsura în care se exercită recunoașterea reciprocă depinde foarte mult de anumiți **parametri care determină eficiența sa**. Acești parametri și conținutul lor s-au identificat în cadrul discuțiilor din timpul reuniunii Consiliului.

Ei sunt următorii:

- dacă măsura intenționată este una **cu aplicare generală sau limitată** la anumite infracțiuni. Unele măsuri de aplicare a asistenței reciproce pot fi limitate la infracțiunile grave;
- dacă se menține sau se renunță la îndeplinirea condiției referitoare la **dubla incriminare** în vederea recunoașterii;
- mecanisme de **garantare a drepturilor terțelor părți**, victimelor și suspecților;
- definirea unor **standarde comune minime** necesare pentru facilitarea aplicării principiului recunoașterii reciproce, de exemplu cu privire la competența instanțelor judecătorești;
- dacă executarea deciziei se face **direct sau indirect**, precum și definiția și sfera de aplicare a procedurii de validare, dacă există;
- determinarea și delimitarea **motivelor în temeiul cărora poate fi refuzată recunoașterea**, atunci când aceste motive sunt suveranitatea sau alte interese esențiale ale statului solicitat sau atunci când se referă la legalitate;
- dacă statele au aranjamente privind răspunderea în cazul achitării.

În funcție de tipul de decizie în cauză, modul în care sunt luați în considerare parametrii individuali poate varia în funcție de cât de ambițios poate fi considerat scopul aplicării

principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor în materie penală, dacă nu trebuie luată o măsură autonomă pentru a stabili aplicarea generală a unui anumit parametru.

Totuși, **nu** trebuie privit ca un **program definitiv** care introduce o dată și pentru totdeauna mecanisme de recunoaștere reciprocă a hotărârilor în materie penală, ci mai degrabă ca un **proces** cu efecte pe termen lung, treptat și realist. Scopul său este să deschidă calea și să demonstreze **abordarea** care trebuie aplicată în domeniile în cauză, fără a stabili reguli dificile și rapide privind detaliile procedurilor viitoare. În același sens, statele membre nu ar trebui să considere că acest program le împiedică să ratifice unele instrumente relevante adoptate de alte foruri. Lucrările din cadrul acestui program ar trebui, cât mai mult posibil și acolo unde este cazul, să fie bazate pe soluțiile oferite de instrumentele existente, pentru a evita eforturile duble inutile.

În cadrul programului s-au luat următoarele măsuri:

5.1. Luarea în considerare a hotărârilor definitive în materie penală, luate deja de instanțe din alt stat membru

5.1.1. Ne bis in idem

Scopul este consolidarea securității juridice în cadrul Uniunii prin asigurarea faptului că o condamnare definitivă de către o instanță penală dintr-un stat membru nu este atacată în justiție în alt stat membru. Luarea unei astfel de **decizii** într-un stat membru trebuie să **elimine orice posibilitate** ca alt stat membru să continue urmărirea penală pentru faptele pentru care persoana respectivă a fost deja judecată. Acest obiectiv a fost parțial realizat în articolele 54 până la 57 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen.

În acest context, ar trebui reconsiderate cazurile în care se pot exprima rezervele permise conform articolului 55 din aceeași convenție, mai ales cel în care un stat poate declara că nu se află sub obligație impusă de principiul *ne bis in idem* dacă „faptele au avut loc parțial pe teritoriul părții contractante unde s-a pronunțat hotărârea”.

Trebuie acordată o atenție sporită modului în care alte tipuri de decizii, cum ar fi achitarea, pot fi reglementate de principiul *ne bis in idem* și ar putea face obiectul unor rezerve.

În fine, ar putea fi abordată și chestiunea hotărârilor luate într-un stat în urma medierii penale.

Măsura propusă: Reconsiderarea articolelor 54–57 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen, preluate din Convenția dintre statele membre ale Comunităților Europene privind dubla incriminare, semnată la Bruxelles pe 25 mai 1987, având în vedere aplicarea completă a principiului recunoașterii reciproce.

5.1.2. Sancțiuni individualizate

Obiectivul este ca o instanță judecătorească dintr-un stat membru să ia în considerare o sentință impusă în alt stat membru, pentru a evalua cazierul penal al infractorului și a utiliza aceste informații la condamnarea infractorului.

Măsura propusă: Adoptarea unuia sau a mai multe instrumente care să instituie principiul conform căruia o instanță dintr-un stat membru trebuie să poată **lua în considerare hotărârile penale definitive** luate de o instanță din **alt stat membru**, cu scopul de a evalua cazierul penal al infractorului și de a stabili dacă acesta a recidivat sau nu, precum și pentru a determina tipul de sentință aplicabilă și aranjamentele necesare pentru executarea ei.

Pentru a fi eficient, acest principiu implică cunoașterea sentinței din celălalt stat, de aceea trebuie luate următoarele măsuri:

Pentru a facilita schimbul de informații, un **formular-tip** asemănător celui întocmit pentru organisme Schengen, tradus în toate limbile oficiale ale Uniunii, ar trebui introdus pentru cererile referitoare la antecedentele penale [a se vedea punctul 49 (d) al Planului de Acțiune din 3 decembrie 1998 privind normele optime de punere în practică a dispozițiilor Tratatului de la Amsterdam privind instituirea unui spațiu de libertate, securitate și justiție].

În plus: Ar trebui realizat un studiu de fezabilitate pentru a stabili cum se poate garanta, luând în considerare toate cerințele legate de libertățile personale și protecția datelor, că autoritățile competente din Uniunea Europeană sunt informate cu privire la condamnările penale ale unei persoane. Un astfel de studiu ar trebui să se refere mai ales la tipurile de condamnări care trebuie transmise și să ia în considerare care dintre următoarele metode este cea optimă: (a) facilitarea schimburilor bilaterale de informații; (b) crearea unei rețele de birouri de cazier penal; sau (c) înființarea unui birou central european de cazier penal.

5.2. Executarea hotărârilor anterioare fazei de judecată

5.2.1. Hotărârile referitoare la păstrarea probelor și înghețarea bunurilor

5.2.1.1. Hotărâri în scopul obținerii de probe

Obiectivul este acela de a asigura admisibilitatea probelor, de a preveni dispariția lor și de a facilita executarea mandatelor de percheziție și de punere sub sechestru, astfel încât **probele să poată fi asigurate rapid în cadrul unui proces penal** (punctul 36 din concluziile reuniunii Consiliului de la Tampere). Trebuie să se țină cont de articolul 26 din *Convenția europeană privind transferul de proceduri în materie penală din 15 mai 1972 și articolul 8 din Convenția de la Roma din 6 noiembrie 1990 privind transferul de proceduri în materie penală*.

Măsurile propuse: Căutarea unor metode fezabile de a:

- asigura neinvocarea de către statele membre a rezervelor și declarațiilor stipulate în articolul 5 din Convenția europeană de asistență judiciară din 1959, suplimentat de articolele 51 și 52 din Convenția de punere în aplicare a acordurilor Schengen cu privire la măsurile represive, mai ales în ceea ce privește combaterea crimei organizate, spălarea produselor infracțiunii și infracțiunile financiare.
- asigura neinvocarea de către statele membre a temeiurilor de refuz al asistenței reciproce, stipulate în articolul 2 din Convenția din 1959, suplimentat de articolul 50 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen.

În plus: Stabilirea unui instrument de recunoaștere a deciziilor privind înghețarea probelor, pentru a preveni pierderea probelor aflate pe teritoriul altui stat membru.

5.2.1.2. Măsuri provizorii privind confiscarea sau restituirea către victime

Obiectivul este de a permite **recunoașterea și executarea** imediată a hotărârilor de înghețare a bunurilor, în ceea ce privește confiscarea sau restituirea către victimele unei infracțiuni penale.

Măsura propusă: Stabilirea unui instrument de recunoaștere reciprocă a hotărârilor de înghețare a bunurilor. Acest instrument ar trebui să facă posibilă, în caz de urgență, eliminarea procedurilor de asistență reciprocă și să ducă la înghețarea temporară a bunurilor prin executarea unei hotărâri luate de o instanță judecătorească din alt stat membru. Pentru măsurile 6 și 7 se poate lua în considerare stabilirea unui singur instrument.

5.2.2. Hotărâri referitoare la persoane

5.2.2.1. Mandate de arestare

Obiectivul este **facilitarea executării** mandatelor de arestare în legătură cu procesul penal. În această privință, trebuie să ne amintim recomandarea nr. 28 din Strategia Uniunii Europene pentru începutul noului mileniu, în care se specifică faptul că trebuie luată în considerare posibilitatea pe termen lung de a crea un singur spațiu judiciar european de extrădare.

Măsura propusă: Căutarea unor mijloace de a stabili, cel puțin pentru cele mai grave infracțiuni menționate în articolul 29 din Tratatul privind Uniunea Europeană, aranjamente de predare bazate pe recunoaștere și pe executarea imediată a mandatului de arestare emis de autoritatea judiciară solicitantă. Aceste aranjamente ar trebui, printre altele, să includă condițiile în care un mandat de arestare ar constitui o bază suficientă pentru predarea persoanei în cauză de către autoritățile competente solicitate, cu scopul de a crea un singur spațiu judiciar de extrădare.

5.2.2.2. Măsuri de control neprivative de libertate

Obiectivul este asigurarea cooperării atunci când o persoană este supusă unor obligații sau controale în cadrul monitorizării judiciare premergătoare hotărârii instanței.

Măsura propusă: Catalogarea măsurilor care ar putea fi adoptate, a măsurilor de control care asigură respectarea măsurilor de către persoanele cărora li se aplică, precum și a sancțiunilor aplicabile în caz de nerespectare. Pe baza catalogului mai sus menționat, se va lua în considerare adoptarea unui instrument care să permită recunoașterea și executarea imediată a măsurilor de control, monitorizare sau a măsurilor preventive dispuse de o autoritate judiciară înainte de luarea unei hotărâri judecătorești. Acest instrument ar trebui să se aplice pentru orice persoană împotriva căreia s-a început un proces penal într-un stat membru și care s-ar fi putut deplasa în alt stat membru. Instrumentul ar trebui să specifice și modalitatea de monitorizare a aplicării măsurilor, precum și sancțiunile aplicabile în caz de nerespectare a măsurilor impuse.

5.2.3. Luarea în considerare a hotărârilor de începere a urmăririi penale, luate în alte state membre

Dezvoltarea criminalității la nivel internațional a dus la o creștere considerabilă a numărului de cazuri în care **mai multe state membre au jurisdicție**, conform normelor interne de procedură din fiecare stat, în ceea ce privește urmărirea penală și judecarea aceluiași infracțiuni sau unor infracțiuni asociate. De aceea, este necesară **facilitarea rezolvării pretențiilor conflictuale** legate de jurisdicție între statele membre și, atunci când este posibil, **evitarea multiplei urmăririi penale**. În acest sens, trebuie realizat un studiu de fezabilitate privind întocmirea unui registru central al cazurilor, care ar facilita evitarea rechizitoriului care ar putea fi respins în conformitate cu principiul *ne bis in idem* și care ar furniza informații utile privind investigațiile referitoare la infracțiuni care implică aceeași persoană.

Măsura propusă: Stabilirea unui instrument care să permită transferul de proceduri în materie penală în alte state membre și încurajarea coordonării corespunzătoare între statele membre. Pe lângă luarea în considerare a competenței sale în acest domeniu, una din sarcinile Eurojust este tocmai de a „*facilita coordonarea adecvată între autoritățile naționale de urmărire penală*” (punctul 46 din concluziile reuniunii Consiliului de la Tampere). Pentru a facilita coordonarea, s-ar putea stabili criterii care să ajute la stabilirea jurisdicției, pe baza unor referiri, printre altele, la cazurile în care se pot transfera procedurile, enumerate în articolul 8

din Convenția europeană privind transferul de proceduri în materie penală, semnată la Strasbourg, pe 15 mai 1972.

În plus: Realizarea unui studiu de fezabilitate pentru a stabili cum se poate garanta, luând în considerare toate cerințele legate de libertățile personale și protecția datelor, că autoritățile competente din Uniunea Europeană sunt informate cu privire la investigațiile sau urmărirea penale inițiate împotriva unei persoane. Un astfel de studiu ar trebui să se refere îndeosebi la categoriile de infracțiuni potențial incluse și la stadiul procedurii în care ar trebui să înceapă schimbul de informații. De asemenea, ar trebui să determine care dintre următoarele metode este cea optimă: (a) facilitarea schimburilor bilaterale de informații; (b) crearea unei rețele de birouri de cazier penal; sau (c) înființarea unui birou central european de cazier penal.

5.3. Pronunțarea sentințelor

5.3.1. Pedepsele privative de libertate

5.3.1.1. Obiectivul este **Recunoașterea și executarea imediată a unei sentințe definitive date într-un stat membru în legătură cu un resortisant al altui stat membru**, dacă extrădarea este refuzată de un stat care a declarat că nu-și va extrăda resortisanții, în conformitate cu articolul 7(2) din *Convenția privind extrădarea între statele membre ale Uniunii Europene, adoptată la 27 septembrie 1996, având ca unic temei faptul că persoana condamnată este resortisant al statului respectiv*.

Dacă un stat membru nu poate renunța la principiul conform căruia resortisanții aceluși stat **nu sunt extrădați**, atunci se va asigura **executarea** sentinței pentru care se solicitase extrădarea, de către **autoritățile din respectivul stat membru** și pe teritoriul său.

Măsura propusă: Adoptarea unui instrument adițional la Convenția UE privind extrădarea, din 27 septembrie 1996 și la Convenția europeană privind extrădarea din 13 decembrie 1957. În articolul 3(b) din Convenția dintre statele membre ale Comunităților Europene privind executarea condamnărilor penale străine, semnată la Bruxelles la 13 noiembrie 1991, sunt stipulate doar situațiile în care se solicită transferul executării. Viitorul instrument ar putea aplica un nou principiu și pentru aceste situații: „fie extrădarea, fie executarea sentinței”. Instrumentul ar trebui să includă modalitățile practice de executare a sentinței, de exemplu executarea continuă sau conversia sentinței.

Trebuie evaluate instrumentele internaționale privind sentințele definitive care implică privarea de libertate și trebuie stabilit dacă astfel de instrumente permit îndeplinirea tuturor aranjamentelor necesare pentru recunoașterea reciprocă.

Măsura propusă: Se va evalua măsura în care mecanismele moderne facilitează îndeplinirea tuturor aranjamentelor necesare pentru recunoașterea reciprocă a sentințelor definitive privative de libertate.

5.3.1.2. Transferul persoanelor cu intenția de a se sustrage justiției după ce au făcut obiectul unei condamnări definitive

Obiectivul este **simplificarea procedurilor** care se aplică atunci când o persoană care a făcut obiectul unei condamnări definitive **încearcă să se sustragă justiției** (punctul 35 din concluziile reuniunii Consiliului de la Tampere).

Măsura propusă: Adoptarea unui instrument care să elimine procedura formală de extrădare și să permită transferul unei persoane care încearcă să se sustragă justiției după ce a făcut obiectul unei condamnări definitive în statul în care s-a dat sentința, în conformitate cu articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Ar trebui luate în considerare și cazurile

în care procedura de transfer poate fi înlocuită de executarea continuă a pedepsei. Acest instrument, care introduce principiul „predării fugitivului sau executarea continuă a pedepsei”, este menit în special acelor persoane condamnate care au evadat.

5.3.1.3. Transferul persoanelor condamnate în scopul reabilitării sociale

Scopul este de a-i ajuta pe cetățenii unui stat membru să își execute sentința în statul lor de reședință. În acest sens trebuie să se ia în considerare articolul 2 al Acordului privind aplicarea de către statele membre ale Comunităților Europene a Convenției Consiliului European cu privire la transferul persoanelor condamnate, din 25 mai 1987.

Măsura propusă: Adoptarea unor instrumente adiționale la Convenția Europeană cu privire la transferul persoanelor condamnate din 21 martie 1983 extinzând convenția care se aplică cetățenilor de naționalitatea statelor în cauză pentru a se ocupa de locuitorii săi.

5.3.2. Amenzi

Obiectivul este acela de a facilita amenzile impuse persoanelor fizice și juridice într-un stat membru **spre a fi colectate în alt stat membru**. Prevederile adoptate în acest sens în cadrul Convenției încheiate între statele membre ale Comunităților Europene privind punerea în aplicare a sentințelor penale străine din noiembrie 1991 trebuie să fie luate în considerare.

Măsura propusă: Aplicarea la nivel de uniune a Acordului specific încheiat în cadrul Schengen cu privire la cooperarea în ceea ce privește procedurile pentru traficul rutier și aplicarea penalităților financiare impuse în acest sens aprobate prin Decizia Comitetului Executiv pentru spațiul Schengen din 28 aprilie 1999. Substanța acestui acord care face parte din acquis-ul Schengen trebuie să fie încorporată într-un act al Consiliului în temeiul articolului 34(2) cu privire la Tratatul Uniunii Europene ca fiind un nou instrument legal.

Adițional: Pregătirea unui instrument ce facilitează statului de reședință să colecteze amenzile impuse prin decizia finală asupra unei persoane fizice și juridice de către un alt stat membru. Instrumentul poate facilita perceperea automată a amenzilor impuse pentru infracțiuni sau o procedură simplificată de validare. Aceasta ar trebuie să stipuleze cât mai detaliat posibil procedura ce va fi aplicată în cazul de neefectuare a plății. Procedurile vor lua în considerare diferențele existente între statele membre ale Uniunii Europene cu privire la tema răspunderii persoanelor juridice.

5.3.3. Confiscare

Scopul este de a îmbunătăți executarea unui ordin de confiscare într-un stat membru emis într-un alt stat *inter alia* pentru a despăgubi partea prejudiciată în urma unei infracțiuni, luând în calcul existența Convenției Europene cu privire la spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii din 8 noiembrie 1990.

O măsură poate verifica dacă:

- în principal în cazul în care cauzele refuzului aplicării măsurii de confiscare în articolul 18 din cadrul Convenției din 1990 sunt în totalitate compatibile cu principiul recunoașterii reciproce,
- fără a cauza un prejudiciu autorităților Comunității se poate îmbunătăți procedura de recunoaștere și aplicare imediată într-unul din statele membre sau decizia unui alt stat membru de a proteja interesele părții prejudiciate, caz în care această decizie reprezintă o parte componentă a deciziei ce impune condamnarea penală.

5.3.4. Descalificări și sancțiuni asemănătoare

Scopul este de a **extinde** treptat **efectele descalificărilor la nivelul Uniunii Europene**: eficiența anumitor sancțiuni în contextul european depinde de **recunoașterea și aplicarea** acestora în Uniune. Trebuie să se țină cont și de recomandarea nr. 7 din Planul de acțiune pe anul 1997 privind crima organizată care stipulează ca statele membre să excludă solicitantii ce au săvârșit infracțiuni în legătură cu crima organizată din participarea la procedurile de achiziție publică organizate de statele membre și de comunitate și să le respingă solicitările de acordare de subvenții sau licențe guvernamentale și de recomandarea nr. 2 din Strategia Uniunii Europene pentru începutul noului mileniu, care repetă cele sugerate anterior.

Măsuri propuse:

- a. Crearea unei liste de decizii referitor la descalificare, interzicere și incapacitatea tuturor statelor membre, acordată în momentul acordării unei sentințe unei persoane fizice sau juridice sau de altă natură.
- b. Realizarea unui studiu de fezabilitate pentru a determina modul în care se asigură cel mai bine informarea autorităților competente din Uniunea Europeană referitor la descalificare, interzicere sau incapacitate acordate de tribunale unui stat membru, ținând totodată cont și de cerințele referitor la libertățile individului și protecția datelor. Studiul trebuie să țină cont și de care din metodele de mai jos ar fi cea mai bună:
  - facilitatea schimburilor de informații bilaterale;
  - relaționarea birourilor naționale de acordare a cazierelor judiciare; sau
  - stabilirea unui birou european central de acordare a cazierelor judiciare.
- c. Crearea unuia sau mai multor instrumente care permit aplicarea descalificărilor enumerate în statul membru de reședință al persoanei condamnate și extinderea anumitor descalificări la nivelul Uniunii Europene, cel puțin referitor la anumite tipuri de infracțiuni și descalificări. În acest context trebuie rezolvată și situația extinderii interzicerii unei persoane de a intra pe teritoriul unui anumit stat membru la nivelul întregii Uniuni Europene.

5.4. Decizii ulterioare condamnării

Scopul este de a asigura că autoritățile cooperează referitor la o persoană ce trebuie să respecte aceste obligații sau care este **supravegheată și asistată**, în special persoanele **eliberate condiționat sau ca urmare a unui comportament ireproșabil**.

Măsură propusă: Depunerea eforturilor de a îmbunătăți aplicarea Convenției europene privind supravegherea infractorilor condamnați condiționat sau eliberați condiționat, din 30 noiembrie 1964. Ar fi deosebit de util să se stabilească măsura în care anumite rezerve și temeuri legale pentru refuzarea aplicării ar limita aplicabilitatea între statele membre, printr-un instrument specific dacă este necesar.

5.5. Evaluare colegială

Scopul este de stabili un mecanism pentru evaluarea colegială în vederea **recunoașterii deciziilor criminale** pentru a măsura progresul statelor membre de a implementa măsurile propuse.

Măsură propusă: Adoptarea unui instrument ce aplică principiul evaluării colegiale, modelat conform Acțiunii comune din 5 decembrie 1997 ce stabilește un mecanism pentru evaluarea

aplicării și implementării la nivel național a acțiunilor internaționale de combatere a crimei organizate. În acest sens, recomandarea nr. 8 din „*Prevenția și controlul crimei organizate – o strategie a Uniunii Europene pentru începutul noului mileniu*” îi solicită Consiliului să ia în considerare posibilitatea suplimentării mecanismelor de evaluare existente cu un mecanism ce ar putea fi folosit pentru evaluarea zonelor specifice de implementare.

5.6. Implementarea acestui program este unul din domeniile care pot înregistra cel mai mare progres în cooperarea juridică în cadrul Europei.

6. Mergând în această direcție, la 4 noiembrie 2004, Consiliul European a adoptat Programul de la Haga referitor la întărirea libertății, securității și justiției care a stabilit obiectivele ce trebuie implementate în domeniul libertății, securității și justiției în perioada 2005-2010. Acest program nou ia în considerare evaluarea finală făcută de Comisie referitor la programul Tampere, precum și comentariile primite în timpul consultării online a cetățenilor, organizată în iulie/august 2004.

Comisia a prezentat în mai 2005 un plan de acțiune cu un set de măsuri detaliate și un calendar de implementare a programului adoptat la Haga. În data de 2 iunie 2005, Consiliul a aprobat planul de acțiune ce va fi cadrul de referință pentru lucrările Comisiei și Consiliului în următorii cinci ani.

6.1. La 28 iunie 2006, Comisia a adoptat **primul raport de evaluare** privind implementarea programului Haga. Cu această ocazie, a luat în considerare toate acțiunile realizate în 2005 și s-a concentrat pentru prima dată asupra implementării la nivel național. În acest context, a lansat și propunerea pentru un mecanism care să ofere o evaluare eficientă a implementării și rezultatelor politicilor din această zonă și a analizat posibilitățile de a îmbunătăți procesul de luare a deciziilor și de acțiune în domeniul LSJ (liberate, securitate și justiție) în baza tratatelor existente. Aceasta a inclus și o comunicare privind adaptarea Tratatului CE pentru a oferi o protecție juridică mai eficientă prin Curtea Europeană de Justiție.

6.2. La 3 iulie 2007, Comisia a adoptat **al doilea raport anual** privind implementarea politicilor din domeniul justiției, libertății și securității stabilite în programul Haga. Raportul ce acoperea anul 2006 prezintă rezultate mixte și susține nevoia unei conferințe inter-guvernamentale pentru a pune capăt nesiguranței privind reforma Tratatului Uniunii Europene. Primul pilon a înregistrat progres mulțumitor în domenii precum drepturi fundamentale, cetățenie, justiție civilă, strategia europeană privind drogurile, azilul și migrarea, acordarea de vize și politici de frontieră, precum și combaterea terorismului global. Totuși, **politica privind justiția, libertatea și securitatea** este în prezent separată și există **întârzieri** în domeniile acoperite de cel de-al treilea pilon (cooperare polițienească și juridică pe aspecte infracționale). În acest caz, dificultățile și obstacolele recurente nu au permis înregistrarea unui progres. În același timp, tabela de marcaj subliniază faptul că implementarea la nivel național a inițiativelor stabilite de acord comun înainte lasă mult de dorit. Mai multe state membre nu respectă termenul-limită pentru a transpune instrumentele legale în legislația națională sau întârzie în a le transpune.

6.3. La 3 iulie 2008, Comisia a adoptat **al treilea raport anual** privind implementarea politicilor din domeniul justiției, libertății și securității stabilite în programul Haga. Raportul acoperă anul 2007.

7. Tratatul de la Nisa, semnat în 2001, a fost devotat în totalitate „resturilor” Tratatului de la Amsterdam, și anume problemele instituționale referitoare la extindere care nu au fost rezolvate în 1997. Astfel că nu s-a ocupat doar de crearea Comisiei, de ponderea voturilor în Consiliu și de expansiunea zonelor cu majoritate calificată cu drept de vot, dar a și simplificat

regulile privind folosirea procedurii lărgite de cooperare și a făcut sistemul juridic mai eficace.

8. În cele din urmă, trebuie menționat **Tratatul de la Lisabona** semnat la 13 decembrie 2007 și intrat în vigoare la 1 decembrie 2009. Începând cu această dată, Comunitatea Europeană a fost înlocuită cu Uniunea Europeană care o succede și preia toate drepturile și obligațiile acesteia. Tratatul privind Uniunea Europeană păstrează același nume, iar tratatul ce înființează Comunitatea Europeană devine Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Tratatul a stabilit **noi funcții și competențe politice:**

- **Președintele Consiliului European** are atribuții fixe cu normă întreagă, iar principala sarcină este de a asigura pregătirea și continuitatea lucrărilor Consiliului European – care devine o instituție de sine stătătoare – și de a facilita consensul.
- **Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.**
- **Serviciul european pentru acțiunea externă (SEAE).** Va lucra în cooperare cu serviciile diplomatice ale statelor membre și va fi format din funcționarii serviciilor competente ale Secretariatului General al Consiliului și ale Comisiei, precum și din personal detașat al serviciilor diplomatice naționale. Tratatul stipulează că organizarea și funcționarea SEAE vor fi stabilite prin decizie a Consiliului.
- **Dublă majoritate (majoritate calificată)** în Consiliu.
- **Co-decizie extinsă.** „Procedura legislativă ordinară” va fi acordată prin co-decizia Parlamentului, cu o majoritate calificată în Consiliu. Această procedură a fost extinsă la aproximativ patruzeci de domenii, cele mai importante fiind cel al justiției și afacerilor interne. Domeniile precum fiscalitate, asigurarea socială, politica externă, apărare, cooperare operațională polițienească etc. încă mai necesită unanimitate în Consiliu.
- **Rolul nou al parlamentelor naționale** care vor avea opt săptămâni pentru a analiza propunerile de acte legislative europene. Dacă o treime din acestea (o pătrime în domeniul justiției și afacerilor interne) se opune unei propuneri, Comisia trebuie să o revizuiască. Mai mult, dacă mai mult de jumătate din toate parlamentele naționale se opun unei legi supuse co-deciziei, legislativul european (o majoritate a Parlamentului European sau 55% din voturile Consiliului) trebuie să decidă dacă se continuă sau nu cu procesul legislativ. De asemenea, parlamentele naționale pot înainta cazul Curții Europene de Justiție dacă sunt de părere că un act legislativ este contrar principiului subsidiarității.

General vorbind, scopul acestui tratat este de a face Uniunea Europeană mai democratică, de a întâmpina așteptările cetățenilor privind standardele înalte de responsabilitate, deschidere, transparență și participare și de a o face mai eficientă și de a putea aborda provocările globale din prezent cum ar fi, printre altele, securitatea.

În ceea ce privește **cooperarea judiciară în materie penală**, sunt de menționat următoarele schimbări: În contextul dat, este important ca cei **trei piloni să fie încadrați în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)** la Titlul V, Capitolul 4 (cooperare judiciară în materie penală) și 5 (cooperare polițienească). Astfel, cooperarea judiciară și polițienească nu mai aparțin domeniului „cooperării interguvernamentale”, ci au devenit parte integrantă din legislația UE. Acest lucru aduce schimbări în special domeniului legislativ deoarece, conform articolului 4 alin. 2 (g) din tratatul menționat mai sus, acest capitol intră sub competențele separate ale Uniunii Europene și statelor membre.

Schimbările cele mai importante sunt următoarele:

8.1. Principiul recunoașterii reciproce va fi consolidat:

Articolul 82 (ex. articolul 31 TUE) TFUE prevede în alineatul 1 cooperarea judiciară în materie penală din Uniune, care se bazează pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și deciziilor judiciare și că va include apropierea actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre în domeniile prevăzute la alineatul 2 și în articolul 83. Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă măsurile privind:

- instituirea unor norme și proceduri care să asigure recunoașterea, în întreaga Uniune, a tuturor categoriilor de hotărâri judecătorești și decizii judiciare;
- prevenirea și soluționarea conflictelor de competență între statele membre;
- sprijinirea formării profesionale a magistraților și personalului din justiție;
- facilitarea cooperării dintre autoritățile judiciare sau echivalente ale statelor membre în materie de urmărire penală și executare a deciziilor.

8.1.1. În măsura în care este necesar pentru a facilita recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare, precum și cooperare polițienească și judiciară în materie penală cu dimensiune transfrontalieră, Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin **directive** în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pot stabili norme minime. Aceste norme minime iau în considerare diferențele existente între tradițiile juridice și sistemele de drept ale statelor membre. Acestea se referă la:

- admisibilitatea reciprocă a probelor între statele membre;
- drepturile persoanelor în procedura penală;
- drepturile victimelor criminalității;

Mai mult, orice aspecte specifice de procedură penală pe care Consiliul le-a identificat în prealabil printr-o decizie pot fi supuse regulamentelor; pentru adoptarea unei astfel de decizii, Consiliul va acționa în unanimitate după obținerea acordului Parlamentului European.

8.1.2. În cazul în care un membru al Consiliului consideră că un proiect de directivă prevăzut în articolul 82, alineatul 2 TFUE ar aduce atingere aspectelor fundamentale ale sistemului său de justiție penală, acesta poate solicita sesizarea Consiliului European. În acest caz, procedura legislativă ordinară se suspendă.

După dezbateri, în caz de consens, Consiliul European, în termen de patru luni de la suspendare, retrimite proiectul Consiliului, prin acesta încetând suspendarea procedurii legislative ordinare (articolul 82, alin. 3 TFUE).

8.2. Și aspecte de procedură penală pot fi reglementate în prezent de către Uniunea Europeană: articolul 83 (ex. articolul 31 TUE) TFUE prevede în alineatul 1 că Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin **directive** în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pot stabili **norme minime** cu privire la definirea infracțiunilor și sancțiunilor în domeniul ale **criminalității de o gravitate deosebită de dimensiune transfrontalieră** ce rezultă din natura sau impactul acestor infracțiuni ori din nevoia specială de a le combate pornind de la o bază comună. Aceste domenii ale criminalității sunt următoarele: terorismul, traficul de persoane și exploatarea sexuală a femeilor și copiilor, traficul ilicit de droguri,

traficul ilicit de arme, spălarea banilor, corupția, contrafacerea mijloacelor de plată, criminalitatea informatică și criminalitatea organizată.

8.2.1. În funcție de evoluția criminalității, Consiliul poate adopta o decizie care să identifice alte domenii ale criminalității care îndeplinesc criteriile prevăzute mai sus. Consiliul hotărăște în unanimitate, după aprobarea Parlamentului European.

8.2.2. În cazul în care apropierea actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre în materie penală se dovedește indispensabilă pentru a asigura punerea în aplicare eficientă a unei politici a Uniunii într-un domeniu care a făcut obiectul unor măsuri de armonizare, prin **directive** se pot stabili **norme minime** referitoare la **definirea infracțiunilor și a sancțiunilor** în domeniul în cauză. Directivele se adoptă printr-o procedură legislativă ordinară sau specială identifică cu cea utilizată pentru adoptarea măsurilor de armonizare în cauză.

8.2.3. În cazul în care un membru al Consiliului consideră că un proiect de directivă prevăzut mai sus ar aduce atingere aspectelor fundamentale ale sistemului său de justiție penală, acesta poate solicita sesizarea Consiliului European. În acest caz, procedura legislativă ordinară se suspendă. După dezbateri, în caz de consens, Consiliul European, în termen de patru luni de la suspendare, retrimite proiectul Consiliului, prin acesta încetând suspendarea procedurii legislative ordinare (articolul 83, alin. 3 TFUE).

8.3. Alte inovații importante pentru autoritățile judiciare sunt, după cum urmează:

8.3.1. Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin regulamente în conformitate cu procedura legislativă ordinară, determină structura, funcționarea, domeniul de acțiune și atribuțiile **Eurojust**. Aceste atribuții pot include:

- începerea de cercetări penale, precum și propunerea de începere a urmăririi penale efectuate de autoritățile naționale competente, în special cele referitoare la infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii;
- coordonarea cercetărilor și urmăririlor penale prevăzute la litera (a);
- consolidarea cooperării judiciare, inclusiv prin soluționarea conflictelor de competență și prin strânsa cooperare cu Rețeaua Judiciară Europeană.

8.3.2. Se va înființa **Biroul Procurorului Public European** din Eurojust pentru combaterea infracțiunilor ce afectează interesele financiare ale Uniunii. Aceasta se va face prin regulamente adoptate în conformitate cu o procedură legislativă specială. Consiliul hotărăște în unanimitate, după aprobarea Parlamentului European.

Biroul Procurorului Public European va fi responsabil de investigarea, punerea sub urmărire penală și aducerea în judecată a infractorilor și complicilor ce săvârșesc fapte contra intereselor financiare ale Uniunii Europene, în cooperare cu Europol unde este cazul. Va exercita funcții de procuror în tribunalele competente din statele membre în legătură cu astfel de infracțiuni (art.86 alin. 2 TFU).

II. Legi ale Uniunii Europene

1. „Tratatul de la Roma” și Tratatul Uniunii Europene (Tratatul de la Maastricht), incluzând tratatele de după acesta din urmă (de ex., de la Amsterdam, Nisa, Lisabona), sunt recunoscute drept „Legea primară” a Uniunii Europene. Acestea se bazează pe tratate multilaterale și pot fi considerate ca fiind „constituția” Uniunii Europene. În aceste tratate se

stabilesce competențele instituțiilor Uniunii Europene. Pe de altă parte, există și „Legea secundară” care trebuie înțeleasă drept lege bazată pe tratatele menționate mai sus. Conform articolului 288 al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (ex. articolul 248 TEC), aceste legi ale Uniunii sunt: regulamente, directive, decizii, recomandări și opinii.

Regulamentele vor avea aplicare generală. Vor fi obligatorii în totalitate și aplicabile direct tuturor statelor membre.

Directivele vor fi obligatorii, în vederea respectării acestora, pentru fiecare stat membru căruia se adresează, dar autoritățile naționale vor alege forma și metodele corespunzătoare.

Deciziile vor fi obligatorii în totalitate. O decizie ce specifică acele state cărora le este adresată va fi obligatorie doar pentru acestea.

Recomandările și opiniile nu vor avea obligativitate juridică.

2. Deciziile-cadru sunt legi ale Consiliului European date în domeniul cooperării polițienești și judiciare în baza articolelor 29–42 ale Tratatului de la Amsterdam. Acestea sunt folosite pentru a aproia (alinia) legile și regulamentele statelor membre. Sunt obligatorii pentru statele membre care trebuie să le respecte, dar autoritățile naționale pot alege forma și metodele corespunzătoare.

Din momentul încadrării celui de-al treilea pilon în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în conformitate cu Tratatul de la Lisabona deciziile-cadru vor dispărea și vor fi înlocuite de un catalog complet cu legi instituționale ale Uniunii Europene - regulamente, directive și decizii. Însă deciziile-cadru deja în vigoare își păstrează domeniul de aplicare. Astfel, toate deciziile-cadru ce nu au fost transpuse până în prezent necesită transpunerea în legislația națională.

Deciziile-cadru sunt publicate în jurnalul oficial al Uniunii Europene și pot fi obținute sau reamintite în toate limbile statelor membre.

III. Mecanisme de cooperare judiciară și instrumente de informare

1. Legislația Uniunii Europene incluzând deciziile-cadru poate fi accesată pe **pagina de internet** (<http://eur-lex.europa.eu>). Această pagină de internet este disponibilă în limba română, precum și în toate celelalte limbi oficiale ale statelor membre ale UE. EUR-Lex oferă acces liber la legile Uniunii Europene și la alte documente considerate publice. Pagina de internet conține informații nu doar despre legislația Uniunii Europene, ci și despre procedurile legislative și instituțiile UE.

2. Rețeaua Judiciară Europeană (RJE) este o rețea cu puncte naționale de contact pentru facilitarea cooperării judiciare în materie penală. Rețeaua a fost creată prin Acțiunea Comună 98/428 JAI în data de 29 iunie 1998 pentru a îndeplini recomandarea nr. 21 din Planul de acțiune în vederea combaterii crimei organizate adoptat de Consiliu la 28 aprilie 1997. RJE a fost primul mecanism practic structurat al cooperării judiciare în vederea operaționalizării depline.

Din 24 decembrie 2008, o nouă bază legală a intrat în vigoare, și anume Decizia 976/2008/JAI a Consiliului din data de 16 decembrie 2008 privind Rețeaua Judiciară Europeană (menționată în continuare „Decizia RJE”), care a consolidat caracterul legal al REJ, păstrându-i intenția din 1998.

RJE este formată din **puncte de contact ale statelor membre**, precum și ale Comisiei Europene și ale **Secretariatului cu sediul la Haga**.

Punctele de contact naționale sunt **alocate per stat membru** din rândul autorităților centrale responsabile de cooperarea judiciară internațională, autorități judiciare și autorități competente cu responsabilități specifice în domeniul **cooperării judiciare internaționale**, atât în formă generală și specifică a criminalității grave, precum crimă organizată, corupție, traficul cu droguri și terorism.

Alocarea punctelor de contact se face în conformitate cu regulile constituționale, cutumele legale și structura internă a fiecărui stat. Singura condiție este să acopere în mod eficace toate formele de criminalitate la nivelul statului. Rezultatul constă în existența a **peste 300 de puncte de contact naționale** din cele 27 de state membre.

Printre punctele de contact, fiecare state membru va numi un corespondent național. Fiecare state membru va numi și un corespondent de instrumente care se va ocupa de aspectele referitoare la instrumentele electronice ale REJ.

Pagina Rețelei Judiciare Europene este (<http://www.ejn-crimjust.europa.eu>).

3. Eurojust a fost creat în urma unei cereri lansate în cadrul Consiliului European de la Tampere, iar importanța Eurojust ca organism specific în vederea îmbunătățirii cooperării judiciare a fost stabilită în Tratatul de la Nisa. Misiunea Eurojust este de a îmbunătăți cooperarea și coordonarea punerii sub urmărire penală individuale, dar și la un nivel mai strategic. Stimulează și îmbunătățește **coordonarea investigațiilor și punerii sub urmărire penală** dintre autoritățile competente din statele membre și îmbunătățește cooperarea dintre autoritățile competente ale statelor membre, în special prin facilitarea executării asistenței juridice reciproce internaționale și implementarea cererilor de extrădare. Eurojust susține în orice fel posibil autoritățile competente din statele membre să facă mai eficace investigațiile și punerile sub urmărire penală în domeniul **criminalității transfrontaliere**. La cererea unui stat membru, Eurojust poate asista investigațiile și punerile sub urmărire penală referitor la respectivul stat membru sau la un non-stat membru, dacă a fost încheiat un acord de cooperare sau dacă există un interes semnificativ în asigurarea asistenței în cauză.

Competența Eurojust acoperă aceleași tipuri de infracțiuni pentru care are competență Europol, cum ar fi terorism, trafic cu droguri, trafic de persoane, contrafacere, spălarea banilor, criminalitate informațională, crime împotriva proprietății sau bunurilor publice inclusiv fraudă și corupție, acte penale ce afectează interesele financiare ale Comunității Europene, crime împotriva mediului și participarea în organizații criminale. Pentru alte tipuri de infracțiuni, Eurojust poate ajuta în cadrul investigațiilor și punerii sub urmărire penală la cererea unui stat membru.

Eurojust poate solicita autorităților competente ale statelor membre în cauză:

- să investigheze sau să pună sub urmărire penală acțiuni specifice;
- să coopereze;
- să accepte că un stat poate pune mai bine sub urmărire penală decât un altul;
- să creeze o echipă de investigații comune; sau
- să ofere Eurojust informațiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile.

Mai mult, Eurojust

- se va asigura că **autoritățile competente se informează reciproc** referitor la investigații și puneri sub urmărire penală despre care au fost informate la rândul lor;

- va acorda asistență în vederea îmbunătățirii cooperării dintre autoritățile competente naționale, în special în baza analizelor Europol;
- va **coopera și se va consulta cu Rețeaua Judiciară Europeană (RJE)** și va folosi și va contribui la îmbunătățirea bazei sale de date documentare;
- poate, în conformitate cu obiectivele sale, să ajute la **îmbunătățirea cooperării și coordonării dintre autoritățile** competente și cererile de asistență judiciară atunci când acestea:
  - a. vin din partea unei autorități competente a unui stat membru,
  - b. se referă la o investigație sau o punere sub urmărire penală organizată de respectiva autoritate într-un anumit caz, și
  - c. necesită intervenția sa în vederea coordonării acțiunilor;
- poate **acorda asistență Europol**, în special prin opinii bazate pe analizele realizate de Europol; și
- poate **oferi sprijin logistic**, de ex. asistență privind traducerea, interpretarea și organizarea întâlnirilor de coordonare. Pentru a-și îndeplini atribuțiile, Eurojust își păstrează relațiile privilegiate cu RJE, Europol, Biroul European Anti-fraudă (OLAF) și magistrații de legătură. Prin Consiliu, poate și să încheie acorduri de cooperare cu state ne-membre și organizații internaționale sau organisme în vederea schimbului de informații sau detașarea ofițerilor.

Eurojust a stabilit **puncte de contact în 24 de state ne-membre**: Albania, Argentina, Bosnia și Herțegovina, Canada, Egipt, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Islanda, Croația, Israel, Japonia, Coreea, Liechtenstein, Moldova, Mongolia, Muntenegru, Norvegia, Federația Rusă, Serbia, Singapore, Elveția, Thailanda, Turcia, Ucraina și SUA. Coreea este cel mai recent punct de contact.

Referitor la **inovații** în legătură cu Eurojust introduse de **Tratatul de la Lisabona**, a se vedea mai sus la punctul I.8.3.1.

Pagina Eurojust este: <http://www.eurojust.europa.eu>

IV. Cuprinsul manualului

Manualul elaborat de mai mulți experți se referă la zece **decizii-cadru ale Consiliului** care prezintă o **importanță deosebită pentru cooperarea judiciară în materie penală** între statele membre. Prezintă conținutul acestor documente, oferă comentarii explicative ale textelor și le ilustrează prin exemple, completate cu studii de caz unde este necesar.

Deși unele din deciziile-cadru menționate mai jos au fost deja transpuse în legislația națională a statelor membre, mai sunt altele care necesită lucrări de pregătire în domeniul procedurilor legislative. Deciziile-cadru care vor fi abordate sunt următoarele:

1. Decizia-cadru a Consiliului 2005/214/JHA din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor pecuniare (OJ L 76, 22.3.2005, pp. 16–30)
2. Decizia-cadru a Consiliului 2006/783/JAI din 6 octombrie 2006 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce referitor la ordinele de confiscare (OJ L 328, 24.11.2006, pp. 59–78)

3. Decizia-cadru a Consiliului 2003/577/JHA din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de indisponibilizare (OJ L 196, 2.08.2003, pp. 45–55)
4. Decizia-cadru a Consiliului 2005/212/JHA din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea (J.O. nr. L 68, 15.03.2005, pp. 49–51)
5. Decizia-cadru 2008/675/JAI a Consiliului din 24 iulie 2008 privind luarea în considerare a condamnărilor în statele membre ale Uniunii Europene în cadrul unui nou proces penal (J.O. nr. L 220, 15.8.2008, pp. 32–34)
6. Decizia-cadru a Consiliului 2008/841/JAI din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate (J.O. nr. L 300, 11.11.2008, pp. 42–45)
7. Decizia-cadru 2008/909/JAI A Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană (J.O. nr. L 327, 5.12.2008, pp. 27–46)
8. Decizia-cadru 2008/947/JAI A Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative (J.O. nr. L 337, 16.12.2008, pp. 102–122)
9. Decizia-cadru 2008/977/JAI A Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală (J.O. nr. L 350, 30.12.2008, pp. 60–71)
10. Decizia-cadru 2008/978/JAI A Consiliului din 18 decembrie 2008 privind mandatul european de obținere a probelor în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală (J.O. nr. L 350, 30.12.2008, pp. 72–92)

B. SANȚIUNILE FINANCIARE

I. Obiectiv

Aplicarea libertății de mișcare permite cetățenilor să călătorească în întreaga Europă, iar societăților europene să desfășoare activități comerciale cu un minim de dificultăți. Această libertate a creat noi provocări în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor împotriva celor care nu sunt rezidenți ai statelor în care s-a comis infracțiunea. Până acum, efectul a fost că un număr mare de infracțiuni transfrontaliere sancționate cu sancțiuni financiare rămăneau nepedepsite datorită naturii lor transnaționale. Sistemele anterioare de executare fie nu funcționau, fie erau lente și ineficiente.

Din aceste motive, Consiliul Uniunii Europene, implementând rezultatele reuniunii de la Tampere din 1999, a adoptat prezenta decizie-cadru, care este bazată pe aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare. Decizia-cadru va fi o asigurare că persoanele fizice și juridice nu vor mai putea evita plata amenzilor.

Scopul este ca autoritatea judiciară sau administrativă să poată transmite o sancțiune financiară direct către o autoritate dintr-un alt stat membru. Pe teritoriul acestui stat membru, sancțiunea trebuie recunoscută și executată fără alte formalități sau fără verificarea deciziei sau implicarea vreunei autorități politice. Executarea hotărârii va avea loc fără alte formalități, cu excepția cazului în care este invocat unul din temeiurile de nerecunoaștere.

În contextul deciziei-cadru, sancțiunea financiară trebuie să fie impusă printr-o decizie definitivă. Nu contează dacă hotărârea este luată de către o autoritate judecătorească sau administrativă. Singura condiție este să existe posibilitatea de a face apel împotriva deciziei în instanță, în sensul articolului 6 al Convenției Drepturilor Omului.

Decizia-cadru acoperă faptele penale și încălcările normelor de drept administrativ, inclusiv încălcarea normelor de trafic rutier, de sănătate și de siguranță.

Prin aplicarea acestei decizii-cadru, autoritatea competentă va putea transmite spre executare o sancțiune financiară emisă împotriva unei persoane fizice sau juridice către un stat membru în care persoana respectivă deține o proprietate, venituri sau este rezidentă sau înregistrată.

După cum am menționat mai sus, în partea generală, deciziile-cadru se adresează statelor membre, care trebuie să ia măsurile legislative necesare pentru a aplica decizia-cadru.

În următoarele capitole vom examina structura acestei decizii-cadru.

II. Definiții (articolul 1)

În articolul 1 este descris domeniul de aplicare al deciziei-cadru.

În această decizie-cadru, „decizia” înseamnă o decizie definitivă care impune plata unei sancțiuni financiare de către o persoană fizică sau juridică. Nu contează dacă organismul decizional este din punct de vedere formal o instanță judecătorească sau o autoritate administrativă. Prin această prevedere, decizia-cadru respectă diferitele sisteme judiciare din statele membre. La fel cum este și în România, chestiunile de natură administrativă sunt hotărâte de autoritățile administrative de primă instanță. Apelurile împotriva deciziilor acestora sunt rezolvate de instanțele judecătorești, care pot fi judecătorii sau tribunale.

O decizie, așa cum este precizat în decizia-cadru, este o decizie definitivă luată de o instanță judecătorească sau o autoritate administrativă, împotriva căreia nu se mai poate recurge la o cale de atac.
--

În comparație cu sistemul românesc, în Austria hotărârea în cazul apelului va fi luată de cea mai înaltă autoritate administrativă. Aceste autorități administrative superioare nu sunt incluse în sistemul instanțelor judecătorești.

Cunoscând aceste circumstanțe, se poate pune întrebarea legitimă legată de modul în care se asigură principiul unui judecător independent, conform Convenției Drepturilor Omului. În mod normal, cea mai înaltă autoritate administrativă poate emite reglementări adresate autorității subordonate și ea însăși este subordonată ministerului de resort.

Soluția acestei dileme este faptul că autoritatea administrativă superioară nu este obligată să respecte reglementările atunci când soluționează un apel. Prin intermediul acestei prevederi legale, autoritatea administrativă superioară, care în Austria se numește „instanță administrativă”, are funcția de tribunal, conform articolului 6 din Convenția Drepturilor Omului. Acest drept este garantat prin Constituție. De asemenea, se garantează că cel puțin un membru al completului de judecată trebuie să fie judecător, ceea ce înseamnă că această persoană a absolvit aceleași studii ca și un judecător implicat în sistemul judiciar.

În decizia-cadru se stipulează că decizia, în sensul articolului 1,

- trebuie să fie luată de o instanță judecătorească din statul emitent pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent

Exemplu:

Heinz Müller a fost condamnat pentru infracțiunea de furt, comisă la 10.01.2010 în Viena. Prin sentința Tribunalului regional pentru cauze penale din Viena, Heinz Müller trebuie să plătească o amendă de 500 euro.

sau

- de către o autoritate a statului emitent, alta decât o instanță judecătorească, pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent, cu condiția ca persoana în cauză să fi avut posibilitatea judecării cauzei sale de către o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală sau
- o autoritate a statului emitent, alta decât o instanță judecătorească, pentru acte incriminate de dreptul intern al statului emitent, constituind încălcări ale normelor de drept, cu condiția ca persoana în cauză să fi avut posibilitatea judecării cauzei sale de către o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală.

Exemplu:

Deoarece a condus cu viteză excesivă în orașul Graz, Roland Kaiser a fost sancționat de autoritatea administrativă a orașului Graz cu o amendă de 100 euro. El a primit somația de plată împreună cu instrucțiunile legale referitoare la posibilitatea sa de a face apel în termen de 14 zile, în fața unei instanțe administrative independente. Roland Kaiser nu a făcut apel, a renunțat la această posibilitate. Somația de plată a devenit definitivă.

Deci una din condițiile din decizia-cadru este ca decizia să fie luată de o instanță judecătorească sau decizia definitivă a unei autorități administrative să poată fi atacată în instanță. În această prevedere se regăsește principiul unui proces echitabil, menționat în articolul 6 din Convenția Drepturilor Omului.

Sanctiune financiară înseamnă obligația de a plăti:

- o sumă de bani la condamnarea pentru o infracțiune, impusă printr-o decizie,

Exemplu:

1. Max Huber a fost condamnat pentru distrugerea autoturismului vecinului său. Amenda este de aproximativ 1.000 de euro.
2. Roxana Dumitru a provocat un accident rutier în Viena. O persoană a fost rănită. Instanța a condamnat-o pe Roxana Dumitru la plata unei amenzi de 200 euro.
3. Corneliu Banescu a condus cu viteză excesivă. Poliția l-a oprit. Autoritatea administrativă l-a obligat la plata unei amenzi de 100 euro.

- despăgubire impusă în aceeași decizie în beneficiul victimelor, atunci când victima nu se poate constitui parte civilă la proceduri și instanța judecătorească acționează în temeiul competenței sale penale,

În Austria este în curs o anchetă împotriva lui Ștefan Todirica, care este suspect într-un caz de viol. Cotidianul „Presa” („Die Presse”) relatează despre acest caz și publică o fotografie a suspectului, menționându-i și numele. Conform paragrafului 7b din legea austriacă privind mass-media, Ștefan Todirica are dreptul să introducă o acțiune împotriva cotidianului, din cauza nerespectării prezumției de nevinovăție. Instanța penală, competentă în cazurile legate de mass-media, a condamnat cotidianul la plata sumei de 2.000 euro - cu titlu de despăgubiri acordate lui Ștefan Todirica.

- o sumă de bani pentru cheltuielile procedurilor judiciare sau administrative aferente deciziei,

În cazul condamnării, persoana condamnată va fi obligată să plătească cheltuielile procedurilor judiciare, cu excepția costurilor aferente interpretariatului.

- o sumă de bani pentru un fond public sau o organizație de sprijinire a victimelor, impusă în aceeași decizie.

Conform legislației în materie penală, instanța obligă persoana condamnată la plata unei anumite sume de bani către un fond public sau o organizație de sprijinire a victimelor.

Decizia-cadru ar trebui să recunoască doar deciziile care impun sancțiuni penale. Legiuitorul - în acest caz Consiliul Uniunii Europene -, pe baza Tratatului privind Uniunea Europeană, are dreptul să adopte decizii-cadru doar în materie penală (al treilea pilon al Tratatului privind Uniunea Europeană; pentru mai multe detalii, a se vedea introducerea).

Alte solicitări, mai precis despăgubirile pentru daune civile, nu pot fi executate pe baza deciziei-cadru. Celelalte solicitări își au temeiul juridic în primul pilon, adică directivele și regulamentele bazate pe tratatele de instituire a Comunităților Europene. Prin urmare, astfel de pretenții țin în mod tipic de materia civilă, și nu țin de competența Consiliului Uniunii Europene, ca legiuitor.

Pe de altă parte, decizia-cadru nu include confiscarea instrumentelor sau produselor infracțiunii, din cauză că există deja o altă decizie-cadru relevantă [a se vedea Decizia-cadru

2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea (JO L 68, 15.3.2005, pp. 49–51)].

În consecință, decizia-cadru stabilește ce nu ar trebui să includă o sancțiune financiară. Mai precis:

- ordinele de confiscare a instrumentelor sau produselor infracțiunii,
- ordinele care au o natură civilă și decurg dintr-o cerere de despăgubire sau restituire și care sunt executorii în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială.

„Stat emitent” înseamnă statul membru în care a fost dată o decizie în sensul prezentei decizii-cadru. Statul membru care decide privind fapta penală poate fi orice stat membru în care s-a comis fapta penală. Nu trebuie să uităm posibilitatea de a începe urmărirea penală. În acest caz, statul emitent este statul în care se desfășoară procesul!

„Stat executant” înseamnă statul membru căruia i-a fost transmisă o decizie în scopul executării. Acesta poate fi statul în care persoana condamnată are proprietăți sau venituri, are reședința obișnuită sau sediul social, indiferent dacă este vorba despre o persoană fizică sau juridică.

III. Stabilirea autorităților competente (articolul 2)

Această decizie-cadru trebuie implementată de statele membre până la 22 martie 2007. Statele membre trebuie să ia măsurile legislative necesare și să informeze Secretariatul General al Consiliului referitor la autoritățile care, în temeiul dreptului intern, sunt competente în conformitate cu prezenta decizie-cadru să emită și să execute decizii.

IV. Transmiterea deciziilor (articolul 4)

1. Condiția pentru executarea acestei decizii este să existe o decizie definitivă a statului membru emitent.

Următorul pas este să se afle în ce stat membru persoana condamnată (persoană fizică sau juridică) are proprietăți sau venituri, reședința obișnuită sau sediul social.

Statul membru emitent trebuie să transmită autorităților competente decizia (definitivă) împreună cu un certificat, care este dat în anexa la decizia-cadru. Certificatul trebuie tradus într-o limbă acceptată de statul membru executant.

Transmiterea se va face direct de către autoritatea emitentă la autoritatea executantă. Calea de transmitere poate fi prin poștă, e-mail, fax sau orice altă metodă de încredere.

Dacă cererea de executare este transmisă unei autorități care nu este competentă, această autoritate este obligată să transmită cererea autorității competente.

Dacă autoritatea competentă din statul executant nu este cunoscută, cererea de executare poate fi transmisă fiecărei autorități din statul membru executant, deoarece această autoritate va transmite din oficiu decizia către autoritatea competentă și va informa corespunzător autoritatea competentă din statul membru emitent.

Este foarte importantă prevederea conform căreia statul membru emitent nu transmite o decizie decât unui singur stat executant la un moment dat. Deci statul emitent nu poate transmite cererea spre executare către diferite state membre. Statul membru emitent poate transmite cererea altui stat membru, dacă:

- statul membru emitent anulează cererea de executare, sau
- statul executant informează statul emitent că executarea nu este posibilă deoarece persoana condamnată nu are proprietăți sau venituri, nici reședința obișnuită sau sediul social în statul executant.

Autoritățile competente din statul membru executant se pot găsi în atlasul de pe pagina de internet a Rețelei Judiciare Europene (<http://www.ejn-crimjust.europa.eu>) sau prin intermediul punctelor de contact de pe această pagină. În conformitate cu articolul 4, paragrafele 5 și 6 din decizia-cadru, nu contează dacă cererea este transmisă unei autorități care nu are competența necesară, pentru că această autoritate va transmite din oficiu decizia către autoritatea competentă și va informa în mod corespunzător autoritatea competentă din statul emitent.

Pe pagina de internet <http://www.ejn-crimjust.europa.eu> se poate găsi așa-numitul „atlas”. Prin utilizarea acestui instrument, se pot găsi autoritățile competente din statele membre, căutând după cuvinte-cheie.

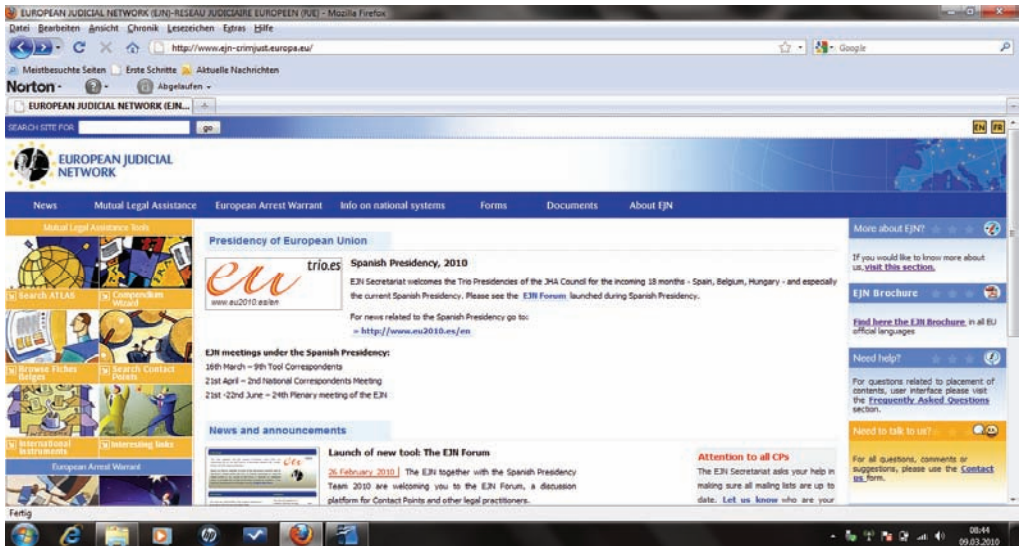
2. Rețeaua Judiciară Europeană (RJE)

Rețeaua Judiciară Europeană (RJE) este o rețea de puncte de contact naționale având ca scop facilitarea cooperării judiciare în materie penală. Rețeaua a fost creată prin Acțiunea Comună 98/428/JAI din 29 iunie 1998, cu scopul de a îndeplini recomandarea nr. 21 din Planul de acțiune adoptat de Consiliu la 28 aprilie 1997 privind combaterea criminalității organizate. Rețeaua a fost inaugurată oficial pe 25 septembrie 1998 de către ministrul austriac de justiție, în calitate de președinte al Consiliului Uniunii Europene. RJE a fost primul mecanism practic și structurat de cooperare judiciară care a devenit complet operațional.

Punctele de contact naționale sunt desemnate de fiecare stat membru din rândul autorităților centrale responsabile pentru cooperarea judiciară internațională, autorităților judiciare și altor autorități competente care au responsabilități specifice în domeniul cooperării judiciare internaționale, în ceea ce privește atât criminalitatea la modul general, cât și anumite forme de infracțiuni grave, cum ar fi criminalitatea organizată, corupția, traficul de droguri sau terorismul.

Rețeaua Judiciară Europeană oferă multe informații, chiar și pe internet. Pe pagina <http://www.ejn-crimjust.europa.eu> se pot găsi autoritățile competente pentru măsurile solicitate.

Pagina arată așa:

Rețeaua Judiciară Europeană poate fi de ajutor la:

- identificarea și stabilirea contactului direct cu autoritatea locală competentă din alt stat membru, căreia i-ați putea transmite o cerere de asistență judiciară;
- obținerea unor informații juridice și practice privind reglementările legate de cooperarea judiciară dintr-un alt stat membru;
- medierea cu scopul rezolvării dificultăților, întârzierilor și conflictelor care apar în aplicarea cererilor de cooperare judiciară; și
- oferirea de sfaturi privind abordarea corectă a colaborării dintre statele membre, în cazuri penale complexe.

Fiecare stat membru desemnează un punct de contact. În cazul în care nu se cunoaște autoritatea din statul membru executant, punctul de contact furnizează informații utile.

În România, punctul de contact românesc include următoarele persoane:

Nume/ Prenume	Funcția	Organizația	Adresa	Telefon	Fax	E-mail
Mariana ZAINEA	Corespondent Național Șef al Serviciului de cooperare judiciară internațională în materie penală Direcția Drept Internațional și Tratatate	Ministerul Justiției	Apolodor 17, Sector 5, 050741, București	+40 37 204 1085 (Office) +40 733 737 769	+40 37 204 1079	mzainea@just.ro

Florin Răzvan RADU	Personal de specialitate juridică asimilat, potrivit legii, judecătorilor și procurorilor Expert național detașat la Eurojust, Secretariatul Rețelei Judiciare Europene	Ministerul Justiției	Apolodor 17, Sector 5, 050741, București Detașat The Hague, 174 Maanweg, până la 15 ianuarie 2012	+31 704 125 578 +31 625 064 113		
Daniela Eugenia BADICA	Procuror-șef al Biroului de cooperare judiciară internațională, Serviciului de Cooperare Judiciară Internațională, Relații Internaționale și Programe	Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	Libertății nr. 14, Sector 5 050706, București	+40 21 319 39 24	+40 21 319 39 24	badica_daniela@mpublic.ro
Angela Eugenia NICOLAE	Procuror, Biroul de Relații Internaționale și Programe altele decât Programele Phare, Serviciului de Cooperare Judiciară Internațională, Relații Internaționale și Programe	Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	Libertății nr. 14, Sector 5 050706, Bucharest	+40 21 319 39 24 +40 727 735 435	+40 21 319 39 24	nicolae_angela@mpublic.ro
Laura CEH	Procuror-șef al Biroului pentru Cooperare, Reprezentare și Asistență Judiciară Internațională, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism	Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	Libertății nr. 14, Sector 5 050706, București	+40 21 319 39 05 +40 730 03 95 23	+40 21 319 39 05	ceh_laura@mpublic.ro

Ingrid PETCU	Procuror, Serviciul de Cooperare Internațională, de Informare și Relații Publice, Direcția Națională Anticorupție	Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	Știrbei Vodă 79-81, Sector 1, București	+40 21 313 01 24	+40 21 313 01 24	ipetcu@pna.ro
Cristina ROTARU	Judecător	Curtea de Apel București,	Splaiul Independen- denței nr.5, Sector 4, București	+ 40 213 195 180 +40 213 195 181 + 40 213 195 183	+40 21 319 51 85 +40 21 319 25 66	cristina.rotaru@just.ro
Ioana Cristina MORAR	Judecător	Curtea de Apel Cluj	Piața Ștefan cel Mare nr. 1, Cluj- Napoca 400133	+40.264.5 92322	+40 264 593 865	ioana.morar@just.ro
Tatiana JUVERDEANU	Judecător	Curtea de Apel Iași	Strada Anastasiu Panu nr.25 bis, Iași	+40 232 217 808 +40 232 255 907	+40 232 217 808 +40 232 255 907	tatiana.-juverdeanu@just.ro

Pentru a obține informații referitoare la autoritatea competentă din statul membru executant, vă puteți adresa persoanelor de contact.

V. Recunoașterea deciziilor - domeniu de aplicare (articolul 5)

1. Recunoașterea fără verificarea dublei incriminări

Decizia-cadru va aplica principiul recunoașterii reciproce a deciziilor.

În total, în decizia-cadru, la articolul 5, sunt specificate 39 de infracțiuni pentru care nu se permite verificarea dublei incriminări. Aceasta înseamnă că statul executant nu poate refuza executarea dacă decizia se referă la o infracțiune care nu este incriminată în statul executant, dar este inclusă în lista de la articolul 5 al deciziei-cadru. Pentru infracțiunile enumerate trebuie recunoscute și executate deciziile.

Lista include următoarele infracțiuni:

- participarea la o organizație criminală,
- terorismul,
- traficul de persoane,
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă,
- traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope,
- traficul ilicit de arme, muniții și explozivi,

- corupția,
- fraudă, inclusiv cea care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene,
- spălarea produselor infracțiunii,
- falsificarea, inclusiv falsificarea monedei euro,
- delict informatice,
- infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție,
- complicitatea la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală,
- omuciderea voluntară, vătămarea corporală gravă,
- traficul ilicit de organe și țesuturi umane,
- răpire, sechestrare și luare de ostatici,
- rasism și xenofobie,
- furt organizat sau armat,
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă,
- escrocherie,
- înșelătorie și extorcare de fonduri,
- contrafacerea și pirateria produselor,
- falsificarea documentelor administrative și trafic de fals,
- falsificarea mijloacelor de plată,
- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere,
- trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive,
- trafic de vehicule furate,
- viol,
- incendiere,
- infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale,
- deturnare de aeronave/nave,
- sabotaj,
- conduită contrară normelor de trafic rutier, inclusiv încălcarea reglementărilor referitoare la orele de conducere și perioadele de odihnă și a reglementărilor privind bunurile periculoase,
- contrabanda de mărfuri,
- încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală,
- amenințări și acte de violență împotriva persoanelor, inclusiv violență în cursul evenimentelor sportive,

- vandalism criminal,
- furt,
- infracțiuni stabilite de statul emitent care vizează obligații de executare ce decurg din instrumentele adoptate în temeiul Tratatului CE sau al titlului VI din Tratatul UE.

Nu există explicații suplimentare la infracțiunile mai sus menționate, enumerate în decizia-cadru. Ele sunt doar numite, iar pe baza acestei denumiri utilizatorul poate deriva domeniul lor de aplicare. Aceasta poate da naștere unor probleme legate de principiul legalității incriminării și a pedepsei.

Curtea Europeană de Justiție a examinat îndeaproape prevederile Deciziei-cadru 2002/584/JAI privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, din punct de vedere al principiului legalității. În Cauza C-303/05 *Advocaten voor de Wereld VZW împotriva Leden van de Ministerraad* (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Arbitragehof), Curtea Europeană de Justiție a luat următoarea decizie:

Principiul legalității incriminării și a pedepsei (nullum crimen, nulla poena sine lege), care face parte din principiile generale ale dreptului aflate la baza tradițiilor constituționale comune statelor membre, a fost consacrat în egală măsură prin diferite tratate internaționale, în special prin articolul 7 paragraful 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului. Acest principiu presupune ca legea să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele pentru acestea. Această condiție este îndeplinită atunci când justițiabilul poate ști, plecând de la textul dispoziției pertinente și, dacă este cazul, cu ajutorul interpretării care este dată acestui text de către instanțe, care sunt acțiunile și omisiunile care angajează răspunderea sa penală.

În această privință, articolul 2 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, în măsura în care elimină verificarea dublei incriminări pentru infracțiunile menționate în această dispoziție, nu este lipsit de validitate ca urmare a unei încălcări a principiului legalității incriminării și a pedepsei. Decizia-cadru nu urmărește armonizarea infracțiunilor respective în ceea ce privește elementele lor constitutive sau pedepsele prevăzute pentru acestea. Dacă articolul 2 alineatul (2) din decizia-cadru elimină verificarea dublei incriminări pentru categoriile de infracțiuni prevăzute în această dispoziție, definirea acestora și a pedepselor aplicabile continuă să fie reglementată de dreptul statului membru emitent, care, cum se prevede, de altfel, la articolul 1 alineatul (3) din aceeași decizie-cadru, trebuie să respecte drepturile fundamentale și principiile juridice fundamentale, astfel cum sunt acestea consacrate la articolul 6 UE, și, în consecință, principiul legalității incriminării și a pedepsei.

Și în continuare:

*Potrivit *Advocaten voor de Wereld*, lista cuprinzând peste treizeci de infracțiuni pentru care condiția tradițională a dublei incriminări este eliminată atunci când statul membru emitent le pedepsește cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin trei ani este într-atât de neclară, încât încalcă sau cel puțin poate încălca principiul legalității în materie penală. Infracțiunile prevăzute în această listă nu ar fi însoțite de definiția lor legală, ci ar reprezenta categorii foarte vag definite de comportamente nedorite. Persoana privată de libertate prin executarea unui mandat european de arestare fără verificarea dublei incriminări nu ar beneficia de garanția potrivit căreia legea penală trebuie să îndeplinească cerințele de precizie, de claritate și de previzibilitate care să permită fiecărei persoane să știe, la momentul săvârșirii faptei, dacă aceasta constituie sau nu o infracțiune și aceasta spre deosebire de cei care sunt privați de libertate în lipsa unui mandat european de arestare.*

Trebuie amintit că principiul legalității incriminării și a pedepsei (nullum crimen, nulla poena sine lege), care face parte din principiile generale ale dreptului aflate la baza tradițiilor constituționale comune statelor membre, a fost consacrat în egală măsură prin diferite tratate internaționale, în special prin articolul 7 paragraful 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea în acest sens în special hotărârea din 12 decembrie 1996, X, C-74/95, Rec., p. I-6609, punctul 25, și hotărârea din 28 iunie 2005, Dansk Rørindustri și alții/Comisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-208/02 P și C-213/02 P, Rec., p. I-5425, punctele 215-219).

Acest principiu presupune ca legea să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele pentru acestea. Această condiție este îndeplinită atunci când justițiabilul poate ști, plecând de la textul dispoziției pertinente și, dacă este cazul, cu ajutorul interpretării care este dată acestui text de către instanțe, care sunt acțiunile și omisiunile care angajează răspunderea sa penală (a se vedea în special Curtea Europeană a Drepturilor Omului, hotărârea Coëme și alții împotriva Belgiei din 22 iunie 2000, 2000-VII, § 145).

Conform articolului 2 alineatul (2) din decizia-cadru, infracțiunile enumerate în această dispoziție, „în cazul în care sunt pedepsite în statul membru emitent cu o pedeapsă sau o măsură de siguranță privative de libertate a căror durată maximă este de cel puțin trei ani, astfel cum sunt definite acestea de dreptul statului membru emitent”, duc la predarea pe baza unui mandat european de arestare fără verificarea dublei incriminări a faptei.

Prin urmare, chiar dacă, în scopul punerii în aplicare a deciziei-cadru, statele membre preiau textual enumerarea categoriilor de infracțiuni prevăzută la articolul 2 alineatul (2) din aceasta, definiția propriu-zisă a acestor infracțiuni și pedepsele aplicabile sunt cele prevăzute de dreptul „statului membru emitent”. Decizia-cadru nu urmărește armonizarea infracțiunilor respective în ceea ce privește elementele lor constitutive sau pedepsele prevăzute pentru acestea.

Prin urmare, dacă articolul 2 alineatul (2) din decizia-cadru elimină verificarea dublei incriminări pentru categoriile de infracțiuni prevăzute în această dispoziție, definirea acestora și a pedepselor aplicabile continuă să fie reglementată de dreptul statului membru emitent, care, cum se prevede, de altfel, la articolul 1 alineatul (3) din aceeași decizie-cadru, trebuie să respecte drepturile fundamentale și principiile juridice fundamentale, astfel cum sunt acestea consacrate la articolul 6 UE, și, în consecință, principiul legalității incriminării și a pedepsei.

Rezultă din aceasta că articolul 2 alineatul (2) din decizia-cadru, în măsura în care elimină verificarea dublei incriminări pentru infracțiunile menționate în această dispoziție, nu este lipsit de validitate ca urmare a unei încălcări a principiului legalității incriminării și a pedepsei.

Decizia Curții Europene de Justiție se aplică și celor 39 de infracțiuni enumerate în prezenta decizie-cadru. Decizia-cadru nu are ca scop armonizarea normelor de drept material, ci facilitarea procedurii de executare a deciziilor.

În decizia-cadru 2002/584/JAI privind Mandatul european de arestare se regăsesc 32 de infracțiuni. Aceste 32 de infracțiuni pot fi considerate infracțiuni „de bază”, care sunt reglementate de această decizie-cadru și de altele, ca rezultat al reuniunii de la Tampere și principiului recunoașterii reciproce.

La lista din articolul 5 al deciziei-cadru se pot adăuga mai multe categorii de infracțiuni, prin hotărâre a Consiliului, în urma consultării Parlamentului European. Bineînțeles, adoptarea deciziei-cadru va fi făcută publică în Jurnalul Oficial.

Statul emitent este cel care stabilește dacă o infracțiune comisă se încadrează în lista celor 39 de infracțiuni. Statul executant nu va putea reverifica dacă o decizie este conformă cu normele de drept din statul executant atunci când infracțiunea este una dintre cele 39 de infracțiuni enumerate. Acesta este efectul principiului recunoașterii reciproce.

În următorul catalog sunt menționate cele 39 de infracțiuni, în paralel cu infracțiunile reglementate în codul penal român. Infracțiunile reglementate de codul penal român ar trebui să ajute la formarea unei idei despre sensul în care ar trebui înțelese cele 39 de infracțiuni.

Lista de reglementări românești nu este exhaustivă.

Decizia-cadru	Codul penal (CP) și alte legi relevante
participarea la o organizație criminală	Articolele 7–10 din Legea Nr. 39/2003
terorismul	Articolele 32–44 din Legea Nr. 535/2004
traficul de persoane	Articolele 12–18 din Legea Nr. 678/2001
exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă	Articolele 10–14 din Legea Nr. 196/2003 Articolul 198 CP
traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope	Articolele 2–14 din Legea Nr. 143/2000
traficul ilicit de arme, muniții și explozivi	Articolele 279, 280 CP
corupția	Articolele 5–18 din Legea Nr. 78/2000 Articolele 254, 255 CP
frauda, inclusiv cea care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene	Articolul 215 CP
spălarea produselor infracțiunii	Articolul 221 CP
falsificarea, inclusiv falsificarea monedei euro	Art. 282 CP
delicte informatice	
infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție	
complicitatea la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală	
omuciderea voluntară, vătămarea corporală gravă	Articolele 174, 175, 176, 177, 179, 182 CP
traficul ilicit de organe și țesuturi umane	
răpire, sechestrare și luare de ostatici	Articolele 189, 190, 191 CP
rasism și xenofobie	Art. 3 – 6 din Ordonanța de Urgență nr. 31/2002
furt organizat sau armat	Articolele 211, 212 CP
trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă	
escrocherie	Articolele 214, 215 CP
înșelătorie și extorcare de fonduri	Articolul 194 CP
contrafacerea și pirateria produselor	
falsificarea documentelor administrative și trafic de fals	Art. 288 CP
falsificarea mijloacelor de plată	
trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere	
trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive	Articolul 279 (1) CP
trafic de vehicule furate	Articolele 208, 209, 221 CP
viol	Articolul 197 CP
incendiere	Articolele 218, 218

infrațiuni de competența Curții Penale Internaționale	Articolul 357 CP
deturnare de aeronave/nave	Articolele 211, 212
sabotaj	Art. 273, 276 CP
conduită contrară normelor de trafic rutier, inclusiv încălcarea reglementărilor referitoare la orele de conducere și perioadele de odihnă și a reglementărilor privind bunurile periculoase	Codul rutier; în această infracțiune nu se încadrează, de exemplu, parcarea unui autovehicul într-un loc interzis.
contrabanda de mărfuri	
încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală	Articolul 289
amenințări și acte de violență împotriva persoanelor, inclusiv violență în cursul evenimentelor sportive	
vandalism criminal	Articolele 217, 218, 276 CP
furt	Articolele 208, 208, 213, 216 CP
infrațiuni stabilite de statul emitent care vizează obligații de executare ce decurg din instrumentele adoptate în temeiul Tratatului CE sau al titlului VI din Tratatul UE.	

În ceea ce privește articolul 276, „Distrușgerea și semnalizarea falsă”, este discutabil în ce categorie se încadrează această infracțiune. Această infracțiune este reglementată în Codul penal la capitolul „*Infrațiuni contra siguranței circulației pe căile ferate*”. Prin înțelesul termenului "distrușgere", se poate încadra în categoria "vandalism criminal", deoarece, prin această prevedere din Codul penal, este protejată proprietatea. Dacă luăm în considerare numele capitolului în care se încadrează infracțiunea, se poate clasifica și la categoria "sabotaj".

În consecință, atunci când partea română este de părere că infracțiunea reprezintă un act de vandalism criminal și sabotaj, se pot lua în considerare ambele categorii.

2. Recunoașterea fără verificarea dublei incriminări

Pentru alte infracțiuni decât cele aflate în lista de 39 de infracțiuni, statul executant poate condiționa recunoașterea și executarea unei decizii de faptul ca decizia să privească o faptă ce ar reprezenta o infracțiune în temeiul legislației statului executant, oricare ar fi elementele constitutive ale acesteia și oricum ar fi descrisă.

În acest caz, statul membru este liber în ceea ce privește normele de drept intern. El poate adopta prevederile necesare pentru executarea deciziilor.

România acceptă solicitări de executare doar dacă decizia privește o conduită ce ar reprezenta o infracțiune în temeiul legislației române, oricare ar fi elementele constitutive ale acesteia și oricum ar fi descrisă. La fel este și în Austria.

Ca rezultat al recunoașterii, autoritățile competente din statul executant recunosc decizia fără altă formalitate și iau imediat toate măsurile necesare pentru executarea sa.

VI. Temeiuri de nerecunoaștere și neexecutare (articolul 7)

Pentru recunoașterea deciziei, trebuie anexat certificatul. Autoritățile competente din statul executant pot refuza executarea deciziei dacă certificatul nu este prezentat, este incomplet sau în mod evident nu corespunde deciziei. Statul executant va informa statul emitent despre aceasta. În acest caz, statul emitent va completa certificatul și-l va transmite încă o dată statului executant, iar eventualele erori vor fi remediate.

Alte temeiuri de nerecunoaștere și neexecutare pot fi atunci când se stabilește că:

- a. o decizie a fost pronunțată împotriva persoanei condamnate pentru aceleași fapte în statul executant sau în orice alt stat decât statul emitent sau statul executant și, în acest din urmă caz, decizia a fost executată;

Această prevedere ia în considerare principiul „non bis in idem”. Acesta se referă la faptul că aceeași infracțiune nu poate fi incriminată și pedepsită de două ori. Acest principiu este stabilit în articolul 54 din Acordul Shengen din 14.06.1984, care prevede următoarele:

Aplicarea principiului „non bis in idem”

Articolul 54

O persoană în privința căreia s-a pronunțat o hotărâre definitivă într-o Parte Contractantă, nu poate fi urmărită pentru aceleași fapte de o altă Parte Contractantă, cu condiția ca, în caz de condamnare, hotărârea să fi fost executată, să fie în curs de executare sau să nu mai poată fi executată potrivit legii Părții Contractante care a pronunțat condamnarea.

Exemplu:

Un cetățean român a comis infracțiunea de furt în Austria. Victima era tot cetățean român. În absența sa, a fost condamnat la plata unei amenzi de 1.000 de euro. Decizia a devenit executorie.

Victima nu știa despre procesul împotriva suspectului și a denunțat infracțiunea în România, deoarece suspectul are reședința în România. În absența sa, suspectul a fost din nou găsit vinovat și condamnat la plata unei amenzi de 200 de euro. Condamnatul a plătit amenda imediat.

Acum, cererea de executare a deciziei austriece trebuie refuzată, luând în considerare decizia instanței române și plata efectuată.

- b. atunci când decizia se referă la fapte care nu ar constitui o infracțiune în temeiul legislației statului executant;

Articolul 5 (3) din decizia-cadru dă legiuitorului statelor membre posibilitatea de a decide să insiste sau nu asupra dublei incriminări. România insistă asupra acestui principiu în articolul 187⁴⁰ (2) din Legea 302/2004. Legea prevede următoarele:

Pentru alte infracțiuni decât cele prevăzute la alin. (1), executarea este subordonată condiției ca faptele la care se referă hotărârea să constituie infracțiune potrivit legii române, indiferent de elementele constitutive ale acesteia și indiferent de modul în care este descrisă.

- c. executarea deciziei este prescrisă în conformitate cu legislația statului executant și decizia se referă la fapte de competența acestui stat în temeiul propriei sale legislații;

Această prevedere se referă la o derivare de la principiul „non bis in idem”. Dacă, ipotetic vorbind, statul executant are competența de a începe urmărirea penală pentru infracțiunea respectivă, atunci va trebui să se verifice dacă mai este în curs o cerere de executare a deciziei. Atunci când spun „ipotetic”, ne referim la faptul că, în realitate, statul executant nu poate intenta proces împotriva persoanei condamnate, deoarece ar încălca principiul „non bis in idem”. Dacă a expirat termenul de executare a deciziei, statul executant trebuie să refuze executarea și să informeze statul emitent.

- d. Decizia se referă la fapte care sunt considerate de legislația statului executant ca fiind săvârșite în întregime sau parțial pe teritoriul statului executant sau într-un loc considerat ca atare sau au fost săvârșite în afara teritoriului statului executant și legislația statului executant nu permite urmărirea judiciară pentru aceleași infracțiuni comise în afara teritoriului său;
- e. există imunitate în temeiul legislației statului executant, ceea ce face imposibilă executarea deciziei;
- f. decizia a fost impusă împotriva unei persoane fizice care în temeiul legislației statului executant, datorită vârstei sale, nu putea încă răspunde penal pentru faptele pentru care a fost pronunțată decizia;
- g. în conformitate cu certificatul prevăzut la articolul 4, persoana în cauză, în cazul unei proceduri scrise, în conformitate cu legislația statului emitent, nu a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la dreptul său de a contesta cauza și de termenul unei asemenea căi de atac sau nu a compărut în persoană, cu excepția cazului în care certificatul declară:
- h. că persoana a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la procedura în conformitate cu legislația statului emitent sau că persoana a indicat că nu contestă cauza;
- i. sancțiunea financiară este sub 70 EUR sau echivalentul acestei sume.

După cum am menționat mai sus, temeiurile de nerecunoaștere și neexecutare nu sunt obligatorii pentru legiuitor.

Legiuitorul român a preluat temeiurile de nerecunoaștere și neexecutare așa cum sunt stabilite în decizia-cadru.

VII. Stabilirea sumei de plată (articolul 8)

Ca măsură de corectare a sumei de plată din decizia statului emitent, articolul 8 prevede posibilitatea de a reduce suma, cu condiția ca decizia să se refere la fapte care nu au fost desfășurate pe teritoriul statului emitent și ca faptele pedepsite să țină de competența statului executant. Dacă se îndeplinește această condiție, statul executant poate decide să reducă nivelul sancțiunii aplicate la suma maximă prevăzută pentru fapte de aceeași natură în temeiul legislației interne a statului executant.

Exemplu:

Ion Pap, cetățean român, a fost condamnat în Austria la plata unei amenzi de 100 euro. Decizia a fost transmisă statului român spre executare.

În România, persoana condamnată vrea să reducă amenda, deoarece și-a pierdut locul de muncă din Austria și în România are un venit de 250 euro pe lună. Aceste venituri reduse i-ar periclita viața de zi cu zi. În consecință, România poate reduce amenda conform legii.

Legiuitorul român a transpus această prevedere prin articolul 1874343 din Legea 302/2004. Textul prevederii este următorul:

(1) Dacă se stabilește că hotărârea se referă la fapte care nu au fost comise pe teritoriul statului emitent, autoritatea judiciară română de executare poate decide să reducă

suma pedepsei executate la suma maximă prevăzută pentru fapte similare de legea română, atunci când faptele intră în competența instanțelor române.

(2) Autoritatea judiciară română de executare schimbă, dacă este cazul, pedeapsa în moneda statului de executare, la cursul valutar de la data pronunțării pedepsei.

VIII. Legea care guvernează executarea (articolul 9)

Atunci când statul emitent transmite decizia împreună cu certificatul statului executant, competența pentru executare va fi a statului executant. În consecință, executarea va fi guvernată de legislația statului executant. Persoana condamnată poate apela împotriva executării la toate căile de atac prevăzute de legislația statului executant. Trebuie să se aplice chiar și prevederile legate de încetarea și încheierea executării. Statul emitent este obligat să respecte deciziile de procedură ale statului executant.

În cazul în care persoana condamnată este în măsură să furnizeze dovada unei plăți, totale sau parțiale, în orice stat, autoritatea competentă a statului executant consultă autoritatea competentă a statului emitent. Orice parte a sancțiunii recuperată în orice mod în orice stat este dedusă în întregime din valoarea sancțiunii care face obiectul unei executări în statul executant.

În articolul 9 (3), decizia-cadru face o excepție de la principiul verificării dublei incriminări pentru persoanele juridice. O sancțiune financiară emisă împotriva unei persoane juridice este executată chiar dacă statul executant nu recunoaște principiul răspunderii penale a persoanelor juridice.

Legiuitorul român nu a aplicat această excepție. Verificând Legea 302/2004, nu este clar dacă legiuitorul i-a dat autorității competente posibilitatea de a executa sancțiunile emise împotriva persoanelor juridice.

IX. Pedeapsa cu închisoarea sau altă sancțiune alternativă de substituție în cazul nerecuperării sancțiunii financiare (articolul 10)

Atunci când nu este posibil să se execute o decizie, total sau parțial, statul executant poate aplica sancțiuni alternative, inclusiv pedepse privative de libertate, dacă dreptul său prevede astfel în aceste cazuri și statul emitent a permis aplicarea acestor sancțiuni alternative în certificat. Severitatea sancțiunii alternative este stabilită în conformitate cu dreptul statului executant, dar nu depășește un nivel maxim prevăzut în certificatul transmis de statul emitent.

Legea română prevede la articolul 187⁴⁵ posibilitatea de a substitui sancțiunea. În locul plății unei sume de bani, autoritățile judiciare pot aplica prevederile din articolul 63¹ din Codul penal. Sancțiunea alternativă nu depășește un nivel maxim prevăzut în certificatul transmis de statul emitent.

X. Amnistie, grațiere, revizuirea condamnării și încetarea executării (articolele 11 și 12)

Amnistia și grațierea pot fi acordate de statul emitent, precum și de statul executant. Fiecare decizie a unui stat este obligatorie pentru autoritățile din celelalte state. Această prevedere se referă tot la o derivare de la principiul „non bis in idem”.

Numai statul emitent poate hotărî asupra unei cereri de revizuire a deciziei. Motivul este principiul recunoașterii reciproce a deciziilor. Decizia statului emitent va constitui baza pentru

procedura de executare. Dacă există motive de revizuire a deciziei, instanța competentă din statul emitent va fi cea care va decide. Altfel, se împiedică aplicarea principiului recunoașterii reciproce a deciziilor.

Dacă rezultatul revizuirii sentinței este că decizia încetează să mai fie executorie sau este retrasă de statul executant din orice alt motiv, statul emitent informează imediat statul executant, care va înceta imediat executarea deciziei.

XI. Alocarea sumelor obținute din executarea deciziilor (articolul 13)

Sumele obținute din executarea deciziilor revin statului executant. Obiectivul executării sancțiunilor trebuie să fie pedeapsa delincventului, și nu obținerea de bani.

Statul emitent și statul executant pot încheia un acord în privința banilor obținuți.

XII. Informații transmise de statul executant (articolul 14)

Statul executant informează statul emitent cu privire la executarea deciziei. Mai precis, statul executant va furniza statului emitent următoarele informații:

- cu privire la transmiterea deciziei către autoritatea competentă: aceste informații sunt utile îndeosebi atunci când autoritatea către care statul executant a transmis decizia nu era autoritatea competentă, dar a transmis decizia către autoritatea competentă;
- cu privire la orice decizie de a nu recunoaște și executa o hotărâre, din cauza refuzului executării, împreună cu motivele deciziei;
- cu privire la neexecutarea totală sau parțială a deciziei, împreună cu motivele deciziei;
- cu privire la executarea deciziei imediat ce executarea a fost finalizată;
- cu privire la aplicarea unei sancțiuni alternative, adică înlocuirea amenzii cu o pedeapsă privativă de liberate sau muncă în folosul comunității.

XIII. Consecințele transmiterii unei decizii (articolul 15)

Atunci când statul emitent transmite o decizie altui stat membru, spre executare, statul emitent nu mai poate executa o decizie nici în statul emitent, nici în alt stat membru. Statul emitent trebuie să aștepte primirea rezultatului de la statul executant.

Statul emitent poate continua executarea dacă este informat de către statul executant cu privire la neexecutarea totală sau parțială sau cu privire la nerecunoașterea sau neaplicarea deciziei. Dreptul de executare a deciziei va reveni statului emitent și în cazul în care statul executant a fost informat de statul emitent că decizia a fost retrasă de statul executant.

XIV. Regim lingvistic (articolul 16)

Certificatul trebuie tradus în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului executant.

Se știe că următoarele state membre acceptă următoarele limbi:

- Republica Cehă: limba cehă
- Estonia: limba estonă

- Franța: limba franceză
- Lituania: limba lituaniană
- Țările de Jos: limba neerlandeză sau engleză sau celelalte limbi ale statelor membre, dacă certificatul este însoțit de o traducere în engleză
- Danemarca: limba daneză
- România: limba română
- Spania: limba spaniolă
- Ungaria: limba maghiară
- Regatul Unit: limba engleză
- Austria: limba germană și limba statului membru emitent, dacă statul membru emitent acceptă și limba germană
- România, ca stat executant, acceptă doar limba română. Atunci când România este statul emitent, certificatul va trebui să fie tradus în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului executant sau în altă limbă acceptată de statul executant.

XV. Cheltuieli (articolul 17)

Nici un stat membru nu pretinde din partea altui stat membru rambursarea cheltuielilor ce decurg din aplicarea prezentei decizii-cadru.

Trebuie observat faptul că statul executant beneficiază de alocarea sumelor obținute din executarea deciziilor.

XVI. Raportul cu alte acorduri și înțelegeri (articolul 18)

Principiul recunoașterii reciproce se va aplica și pentru sancțiunile financiare, în scopul facilitării executării.

În ceea ce privește acest principiu, prezenta decizie-cadru nu împiedică aplicarea acordurilor sau înțelegerilor bilaterale sau multilaterale dintre statele membre în măsura în care aceste acorduri sau înțelegeri permit depășirea dispozițiilor prezentei decizii-cadru și ajută la simplificarea sau facilitarea procedurilor de punere în aplicare a sancțiunilor financiare.

Avantajul deciziei-cadru este că nu mai este necesară o procedură formală pentru recunoașterea unei decizii, ceea ce accelerează întreaga procedură.

XVII. Aplicare teritorială (articolul 19)

Decizia-cadru, ca act juridic emis de Consiliul Uniunii Europene, trebuie aplicată de toate statele membre ale Uniunii Europene. Prezenta decizie-cadru se aplică și Gibraltarului.

XVIII. Aplicarea în Austria

După cum s-a mai discutat anterior, în Austria, procedurile legate de încălcările normelor de drept administrativ nu sunt incluse în sistemul instanțelor penale. Asta înseamnă că există structuri paralele. Pentru sancționarea încălcărilor unor norme de drept administrativ, în primă instanță, autoritățile administrative districtuale sunt competente pentru a sancționa, de

exemplu, încălcarea normelor de trafic rutier și alte chestiuni administrative. Autoritățile administrative districtuale sunt „Bezirkshauptmannschaft” (autoritatea administrativă districtuală) și „Bundespolizeidirektion” (direcția districtuală de poliție federală).

Apelul împotriva deciziilor autorităților administrative districtuale va fi înaintat instanței administrative.

Pe de altă parte, deciziile în cauzele penale vor fi luate de instanțele și tribunalele regionale. Curtea de apel este instanța de apel împotriva acestor decizii.

În această privință, Austria a aplicat decizia-cadru prin adoptarea a două legi diferite.

Legea OJ I nr. 38/2007 a aplicat prevederile corespunzătoare referitoare la deciziile în materie penală, prin „*Legea federală privind cooperarea judiciară la nivel european, în materie penală*”. Legea, așa cum a fost modificată, a intrat în vigoare la 1 iulie 2007.

Prin Legea OJ I 3/2008 s-au aplicat prevederile corespunzătoare privind încălcările normelor de drept administrativ.

Emiterea și executarea deciziilor privind încălcările normelor de drept administrativ țin de competența autorităților administrative, conform explicațiilor de mai sus. Pentru emiterea deciziilor referitoare la astfel de încălcări și pentru executarea lor, temeiul juridic îl constituie „*Legea federală privind sancțiunile administrative*” și „*Legea federală administrativă privind executarea deciziilor legate de încălcările normelor de drept administrativ*”.

Ambele legi transpun prevederile deciziei-cadru în dreptul administrativ austriac.

1. Dispoziții legale

Reglementările austriece privind adoptarea și executarea hotărârilor judecătorești sunt următoarele:

Executarea deciziilor adoptate de alte state membre

Premise

§ 53. (1) *O decizie definitivă a unei instanțe dintr-un alt stat membru, prin care se aplică o sancțiune financiară (paragraful 3) a unei fapte care poate fi pedepsită conform legislației acestui stat, se va executa în conformitate cu prevederile din această secțiune.*

(2) *Și pentru o decizie în conformitate cu paragraful 1 se vor aplica aceleași prevederi:*

- 1. decizia altei autorități judiciare, mai ales a parchetului, dacă persoana în cauză a avut posibilitatea să prezinte cauza unei instanțe cu competențe și în materie penală, precum și*
- 2. decizia unei instanțe cu competențe și în materie penală, în fața căreia s-a înaintat apel împotriva unei decizii luate de o autoritate nejuducătorească privind o faptă care poate fi pedepsită conform legislației statului care a luat decizia, sau privind o încălcare a normelor de drept administrativ sau un delict minor.*

(3) *O sancțiune financiară este:*

- 1. o amendă stipulată de lege sau într-o hotărâre judecătorească,*
- 2. o obligație la plata unor despăgubiri victimei, specificată în aceeași decizie, când victima nu a putut solicita plata acestor despăgubiri de drept civil în cadrul procesului și instanța și-a exercitat competența în materie penală,*

3. *obligafia de a rambursa cheltuielile de judecată pe care le-a implicat luarea deciziei, sau*
4. *o obligație de plată a unei sume de bani către o casierie publică sau o organizație pentru protecția victimelor, specificată în aceeași decizie.*

Nici o sancțiune financiară nu reprezintă o reglementare de natură financiară care să exprime, conform legislației austriece, o acțiune împotriva îmbogățirii fără just teme, pierderea drepturilor asupra bunurilor sau confiscarea și nici un verdict privind pretenții ale persoanelor de drept privat.

Inadmisibilitatea executării

§ 53a. Instanțele austriece nu pot prelua executarea deciziei altui stat membru, prin care se impune o sancțiune financiară,

1. *dacă sancțiunea financiară este sub 70 EUR sau echivalentul acestei sume;*
2. *dacă fapta care a fost pedepsită prin respectiva decizie:*
  - a) *a fost comisă în Austria sau la bordul unei nave sau aeronave austriece; sau*
  - b) *a fost comisă în afara teritoriului statului care a luat decizia, dacă, conform legislației austriece, faptele de acest tip, comise în afara teritoriului federal, nu cad sub incidența dreptului penal austriac;*
3. *dacă împotriva persoanei în cauză, cu privire la fapta pedepsită prin acea decizie, există deja o decizie definitivă austriacă sau o decizie definitivă deja executată în alt stat;*
4. *dacă fapta care a fost pedepsită prin decizia respectivă nu poate fi pedepsită de instanțele austriece și nici nu constituie o încălcare a normelor de drept administrativ, cu excepția cazului în care fapta se încadrează într-una din categoriile de fapte penale și încălcări ale normelor de drept administrativ enumerate în anexa I, partea A sau B; clasificarea adoptată de statul care a luat decizia este obligatorie conform § 53c paragraful 3 Z 3;*
5. *dacă fapta pedepsită prin decizia respectivă a fost comisă de o persoană care, conform legislației austriece, nu răspundea penal la momentul săvârșirii faptei;*
6. *atunci când executarea deciziei referitoare la acea faptă, care cade sub incidența legislației penale austriece, s-a prescris conform dreptului penal austriac;*
7. *atunci când persoana condamnată a fost grațiată sau i s-a acordat amnistie în Austria;*
8. *atunci când executarea ar fi o încălcare a reglementărilor referitoare la imunitate;*
9. *când decizia a fost luată în cazul unei proceduri scrise, iar persoana condamnată nu a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă a statului care a luat decizia, cu privire la dreptul său de a contesta cauza și de termenul unei asemenea căi de atac;*
10. *când decizia a fost luată în absența persoanei condamnate, cu excepția cazului în care această persoană a fost informată cu privire la procedură personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă a statului care a luat decizia, sau a indicat că nu contestă cauza;*

11. atunci când există dovezi obiective că decizia a fost luată încălcând drepturile fundamentale sau principiile juridice fundamentale înscrise la articolul 6 din Tratatul Uniunii Europene, mai ales dacă sancțiunea financiară a fost impusă cu scopul pedepsirii persoanei respective pe motive de sex, rasă, religie, etnie, cetățenie, limbă, convingeri politice sau orientare sexuală, iar persoana condamnată nu a avut posibilitatea să prezinte aceste circumstanțe în fața Curții Europene a Drepturilor Omului sau Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Competența

§ 53b. (1) Curtea de primă instanță are competența de a lua decizii privind executarea unei decizii prin care se impune o sancțiune financiară.

(2) Competența teritorială se stabilește în funcție de domiciliul persoanei căreia i se impune sancțiunea financiară; dacă este vorba despre o asociație (§ 1 paragraful 2 și 3 din Legea privind răspunderea asociațiilor), se va stabili în funcție de sediul acesteia sau punctul de lucru sau sediul sucursalei sale. Dacă aceste locuri nu pot fi stabilite, va fi decisiv locul unde se află veniturile care constituie obiectul executării deciziei. Dacă nu se poate stabili competența unei instanțe în conformitate cu aceste prevederi, atunci competența revine Tribunalului de Land pentru cauze penale din Viena.

(3) Dacă instanța care a executat decizia nu este cea competentă, atunci cauza va fi transferată către instanța competentă.

(4) Dacă decizia prin care s-a impus o sancțiune financiară nu este o decizie în sensul § 53 paragraful 1 sau 2, atunci cauza va fi transferată autorităților administrative districtuale competente, sau direcției districtuale de poliție federală.

Procedura

§ 53 c. (1) Executarea prevede ca

1. decizia ce urmează a fi executată în instanțele la nivel național și
2. certificatul semnat de către autoritățile competente (anexa VI) în condițiile în care statul care e statul emitent nu a declarat că, în calitatea sa de stat executant acceptă și certificate emise în limba germană (art. 53 k paragraf 2) a căror traducere în limba germană le va fi transmisă.

(2) În cazul în care autoritățile statului emitent, vor clasifica infracțiunea de bază la categoria menționată la anexa I, partea B, Z 7, în cadrul certificatelor vor prevala circumstanțele în care s-a săvârșit fapta, prevederile legale aplicate intern, precum și toate dispozițiile care s-au aplicat în baza tratatului cu privire la înființarea Comunităților Europene sau în baza tratatului Uniunii Europene prin intermediul legislației interne.

(3) În cazul în care

1. certificatul nu a fost emis, anumite secțiuni importante ale acestuia sunt incomplete sau contravine deciziei în mod evident,
2. există elemente obiective care indică faptul că există unul din motivele de inadmisibilitate a executării menționate la art. 53a Z 6, 9, 10 și 11,
3. calificarea juridică a faptei ca infracțiune conform anexei I, partea A sau B este eronată în mod evident sau persoana în cauză a ridicat obiecții întemeiate contra acestui fapt sau dacă

4. *persoana în cauză certifică faptul că sancțiunea financiară a fost achitată complet sau parțial.*

Autoritatea statului emitent va solicita informațiile suplimentare în vederea transmiterii ulterioare sau completării deciziei în termenul corespunzător ce va fi stabilit, cu mențiunea ca la momentul expirării termenului fără a se obține nici un rezultat, executarea să nu mai fie aplicată în întregime sau parțial.

- (4) *În ceea ce privește practicile comerciale se va aplica art. 14 paragraf 1 până la 5.*

(5) *În ceea ce privește condițiile executării (art. 53, 53a) cu privire la valoarea sumei executate (art. 53d paragraf 2) și cu privire la valoarea tarifelor pe zi aferente deciziei de aplicare a pedepsei privative de libertate stabilite ce urmează a fi executată (art. 53d paragraf 3) persoana în cauză va fi audiată, dacă aceasta poate fi adusă în țară.*

Decizia

§ 53d (1) cu privire la executare se va adopta prin intermediul unei soluții. Soluția va cuprinde denumirea autorităților a căror decizie va fi executată, numărul de dosar al acestora, o scurtă prezentare a cazului incluzând locul și ora faptei, denumirea faptei ce trebuie pedepsită, precum și a prevederilor aplicate ale statului emitent.

(2) *În cazul în care executarea este adoptată, suma executată la nivel intern se va stabili la valoarea sumei care a fost pronunțată în cadrul deciziei ce trebuie să fie executată. Dacă suma nu este indicată în moneda euro, calculul se va efectua la cursul valutar valabil la data pronunțării deciziei ce urmează a fi executată. Cu toate acestea, suma ce va fi executată nu va fi scăzută la pragul maxim impus admis de legislația Austriei dacă fapta ce stă la baza deciziei a fost săvârșită în afara teritoriului statului emitent și dacă aceasta cade sub incidența legislației penale din Austria. Plățile efectuate și sumele achitate se vor lua în calcul.*

(3) *În cazul în care se adoptă o decizie spre a fi executată în cadrul căreia s-a hotărât aplicarea unei sancțiuni financiare ci nu imediat o pedeapsă privativă de libertate, menționându-se însă în cadrul aceasta, faptul că pedepsele cu privire de libertate sunt admise conform legislației statului emitent, iar amenda sau sancțiunea financiară nu a fost achitată, se va adopta hotărârea cu privire la executarea unei pedepse privative de libertate.*

Durata acesteia se va dispune în conformitate cu durata care corespunde numărului de tarife pe zi (art. 19 paragraf 3 din CP) care poate fi stabilită pentru fapta respectivă conform legislației din Austria sau care ar putea fi dispusă conform acesteia. Cu toate acestea, durata respectivă nu poate depăși durata maximă prevăzută în cadrul deciziei.

(4) *Pentru a ataca hotărârea, parchetul și persoana în cauză se pot adresa următoarei instanțe cu grad de jurisdicție superior în termen de 14 zile. O contestație depusă în termen din partea persoanei în cauză are un efect suspensiv.*

(5) *În urma efectului legal produs de hotărâre se va proceda conform art. 409 din Codul de procedură penală.*

(6) *În cazul în care executarea a fost refuzată pe motivul invocat la art. 53a Z 11, parchetul competent va raporta acest lucru Ministerului Federal al Justiției, incluzând în acest raport un exemplar al hotărârii.*

Amânarea executării

§ 53e. (1) Executarea unei decizii în cadrul căreia s-a pronunțat achitarea unei sancțiuni financiare se va amâna

1. dacă nu s-a luat o decizie asupra unei contestații admisibile (art. 53d paragraf 4) care să producă efecte legale;
2. pe durata efectuării traducerii deciziei pe propriile cheltuieli, acest lucru fiind considerat necesar de către instanță;
3. până la momentul obținerii informațiilor suplimentare solicitate de către autoritățile statului emitent.

(2) Pe durata amânării, se vor lua toate măsurile admisibile pentru a împiedica faptul ca suma respectivă să nu mai servească scopului executării deciziei, după eliminarea cauzei amânării.

Banii obținuți din executare

§ 53f. Banii obținuți din executare vor reveni federației în condițiile în care nu s-au încheiat alte acorduri corespunzătoare cu statul emitent.

Pedeapsă privativă de libertate

§ 53g. În cazul în care plata unei sancțiuni financiare nu poate fi efectuată, se va executa pedeapsa privativă de libertate stabilită în cadrul deciziei ce urmează a fi executată sau în hotărârea cu privire la executare (art. 53d paragraf 3).

Suspendarea executării

§ 53h. În cazul în care autoritatea competentă a statului emitent notifică faptul că sancțiunea financiară a fost pronunțată, caracterul său executoriu a fost revocat sau că executarea nu mai este solicitată din alte motive, aceasta va fi suspendată.

Acordul statului emitent

§ 53i. Instanța va aduce imediat la cunoștința autorității competente a statului emitent următoarele cazuri:

1. Cazul a fost predat către instanța competentă sau autoritatea administrativă competentă de sector către direcția de poliție federală (art. 53b paragraf 3 și 4).
2. Suma ce trebuie executată este mai scăzută decât suma stabilită în urma deciziei (art. 53d paragraf 2).
3. S-a impus o pedeapsă privativă de libertate și s-a ordonat executarea acesteia (art. 53g).
4. Decizia a fost executată.
5. Executarea a fost refuzată în întregime sau parțial, indicându-se motivele acestui lucru.
6. Decizia nu poate fi executată în țară ca urmare a imposibilității de a fi pusă în aplicare.

Cheltuieli

§ 53j. Cheltuielile apărute ca urmare a executării unei decizii luate în străinătate în cadrul căreia s-a impus o sancțiune financiară vor fi suportate de către statul federal indiferent de măsura în care acestea au fost provocate de către inculpat.

A doua subsecțiune

Îndeplinirea executării în alt stat membru

Delegarea unui alt stat membru

§ 53k. (1) În cazul în care există posibilitatea de a însărcina un alt stat cu executarea unei hotărâri judecătorești în cadrul căreia s-a impus o sancțiune financiară (art. 53 paragraf 2), tribunalul de primă instanță trebuie să dea parchetului posibilitatea de a se pronunța în privința cazului și să audieze persoana în cauză, în condițiile în care acesta poate fi adus în țară.

(2) Instanța va transmite autorității competente a statului executant

1. decizia ce urmează a fi executată împreună cu traducerea acesteia, în cazul în care aceasta a fost efectuată pentru persoana în cauză de origine străină în cadrul procesului din țară precum și un
2. certificat completat și semnat de către autorități (anexa VI) și în cazul în care statul executant nu a făcut declarații cu privire la acceptarea certificatelor și în limba germană, o traducere efectuată a acestora în limba oficială a statului executant sau într-o altă limbă acceptată de către acesta.

Ministrul Federal al Justiției va informa prin intermediul unui regulament ce state membre admit anumite limbi oficiale.

(3) În ceea ce privește practicile comerciale se va aplica art. 14 paragrafele 1 până la 5. În cazul în care decizia și hotărârea nu au fost transmise pe cale poștală, la solicitarea autorităților competente ale statului executant se vor transmite un exemplar sau o copie legalizată a deciziei, precum și decizia în original prin poștă.

(4) Delegarea concomitentă a unui alt stat membru cu executarea nu este admisă.

Revocarea delegării

§ 53l. Instanța va aduce imediat la cunoștința autorității competente a statului emitent următoarele cazuri:

1. Persoana în cauză a achitat deja o sumă de bani, în baza deciziei în cadrul căreia s-a pronunțat o sancțiune financiară.
2. Decizia prin care s-a pronunțat sancțiunea financiară sau caracterul său executoriu a fost ulterior revocată, modificată, valoarea sancțiunii financiare a fost scăzută sau
3. executarea nu mai este solicitată din alte motive.

Executare în țară

§ 53m. (1) În cazul în care un stat membru a fost delegat cu executarea, executarea nu va fi admisă în țară.

(2) *Procedura de executare se poate continua însă*

1. *După ce autoritățile competente i s-a comunicat faptul că executarea nu mai este solicitată.*
2. *Dacă în statul executant s-a produs o achitare sau o amnistie care a condus la neîndeplinirea executării.*
3. *În cazul în care executarea nu se poate aplica în statul executant sau*
4. *statul executant refuză executarea cu excepția cazurilor când executarea are la bază motivul menționat la art. 53a Z 3.*

Prevederile în vederea emiterii și executării deciziilor cu privire la încălcările de ordin administrativ sunt următoarele:

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Domeniul de aplicabilitate

§ 1. *Această lege federală reglementează*

1. *executarea deciziilor altor state membre din Uniunea Europeană în Austria cu condiția ca aceasta să nu fie reglementată în legea federală cu privire la colaborarea pe probleme legate de infracțiuni în statele membre ale Uniunii Europene (UE Justizielles Zusammenarbeits-Gesetz, n. trad., Legea colaborării judiciare, Monitorul Oficial la nivel federal. I Nr. 36/2004) și*
2. *executarea deciziilor autorităților administrative din Austria într-un alt stat membru al Uniunii Europene,*

excepție fac însă deciziile autorităților financiare și vamale.

Definiții

§ 2. *În temeiul legii federale, termenul de*

1. *„decizie” desemnează:*

- a) *O decizie care produce efecte legale cu privire la plata unei sancțiuni financiare de către o persoană fizică sau juridică care*
  - aa) *a fost găsită vinovată de o autoritate a statului emitent, alta decât o instanță judecătorească, pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent, cu condiția ca persoana în cauză să fi avut posibilitatea judecării cauzei sale de către o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală sau*
  - bb) *a fost găsită vinovată de o autoritate a statului emitent, alta decât o instanță judecătorească, pentru acte incriminate de dreptul intern al statului emitent, constituind încălcări ale normelor de drept, cu condiția ca persoana în cauză să fi avut posibilitatea judecării cauzei sale de către o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală;*
- b) *În domeniul de aplicabilitate de la secțiunea 3 desemnează de asemenea și o decizie care produce efecte juridice cu privire la plata unei sancțiuni financiare de către o persoană fizică sau juridică care a fost găsită vinovată de către o*

instanță competentă în materie penală și cade sub incidența deciziei menționate la lit. a sublit. bb.

2. „*sanctiune financiară*” - *obligația de plată*
  - a. *a unei sume de bani stabilite printr-o decizie ca urmare a unei pedepse impuse în urma unei fapte pasibile de pedeapsă sau în urma unei încălcări a prevederilor legale;*
  - b. *o despăgubire impusă în aceeași decizie în beneficiul victimelor, atunci când partea vătămată nu se poate constitui parte civilă la proceduri și instanța judecătorească acționează în temeiul competenței sale penale;*
  - c. *a unor sume de bani pentru acoperirea cheltuielilor de judecată și celor aferente procedurilor administrative, care au condus la decizia respectivă;*
  - d. *o sumă de bani pentru un fond public sau o organizație de sprijinire a părților vătămate, impusă în aceeași decizie.*
  - e. *Termenul de „sanctiune legală sau amendă” nu desemnează nici ordinele de confiscare a instrumentelor sau produselor infracțiunii, nici ordinele care au o natură civilă și decurg dintr-o cerere de despăgubire sau restituire și care sunt executorii în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 44/2001 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială ABI Nr. L 12 din 16.01.2001 pag. 1.*
3. „*persoană condamnată*” - *persoană obligată în baza deciziei la plata unei sancțiuni financiare;*
4. „*decizie-cadru*” - *Decizia-cadru 2005/214/JI cu privire la aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare ABl. Nr. L 76 din 22.03.2005, pag. 16;*
5. „*stat membru*” - *un stat membru al Uniunii Europene;*
6. „*stat emitent*” - *statul membru în care a fost dată o decizie în sensul prezentei decizii-cadru;*
7. *stat executant*” - *statul membru căruia i-a fost transmisă o decizie în scopul executării.*
8. „*certificat*” - *certificat conform art. 4 din decizia-cadru.*

Secțiunea 2

Executarea deciziilor altor state membre în

Austria

Drept procesual aplicabil

§ 3. În cazul în care nu există alte dispoziții în prezenta secțiune, în cadrul procedurii de executare a deciziilor altor state membre în Austria se va aplica legea administrativă de executare din 1991 (VVG) publicată în Monitorul Oficial Federal nr. 53.

Transmiterea deciziei

§ 4. În cazul în care o autoritate administrativă din Austria primește o decizie în sensul legii federale sau al EU-JZG pentru care nu are competența să ia toate măsurile în vederea

executării sale, aceasta va transmite din oficiu decizia autorității competente de executare sau instanța competentă conform art. 53 paragraf 1 și 2 din EU-JZG.

Inadmisibilitatea executării

§ 5. (1) Autoritatea executantă poate refuza executarea deciziei în cazul în care nu există un certificat, este incomplet sau nu corespunde în mod evident deciziei. Se consideră incomplet de asemenea atunci când certificatul este transmis fără a fi însoțit de decizie sau de o copie legalizată a acesteia, sau dacă traducerea în limba germană lipsește, cu excepția cazului în care statul emitent a declarat în calitate de stat executant că acceptă și certificate în limba germană.

(2) Autoritatea executantă poate refuza executarea deciziei dacă

1. persoana condamnată nu dispune de active sau venituri în țară, sau în cazul în care locuiește de regulă în țară, respectiv are sediul acolo;
2. o decizie a fost pronunțată împotriva persoanei condamnate pentru aceleași fapte în statul executant sau în orice alt stat decât statul emitent sau Austria, decizia fiind executată;
3. decizia se referă la fapte care nu ar constitui o infracțiune în temeiul legislației statului austriac, cu condiția să nu fie vorba despre unul dintre cazurile enumerate în lista prezentată în anexa 1;
4. executarea deciziei este prescrisă în conformitate cu legislația statului austriac și decizia se referă la fapte de competența statului austriac în temeiul propriei sale legislații penale;
5. decizia se referă la fapte care:
  - a) s-au comis în țară sau la bordul unei nave sau aeronave austriece sau
  - b) au fost săvârșite în afara teritoriului statului executant iar legislația statului executant nu permite urmărirea judiciară pentru aceleași infracțiuni comise în afara teritoriului său;
6. există imunitate în temeiul legislației statului austriac, ceea ce face imposibilă executarea deciziei;
7. decizia a fost impusă împotriva unei persoane fizice care în temeiul legislației statului austriac, datorită vârstei sale, nu putea încă răspunde penal pentru faptele sale la momentul pronunțării deciziei;
8. persoanei condamnate i s-a garantat amnistie sau achitarea;
9. Conform certificatului, persoana condamnată
  - a) cazul unei proceduri scrise, în conformitate cu legislația statului emitent, nu a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la dreptul său de a contesta cauza și de termenul al unei asemenea căi de atac sau
  - b) nu a compărut în persoană, cu excepția cazului în care certificatul declară că persoana condamnată
    - aa) a fost informată personal sau printr-un reprezentant competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la procedura în conformitate cu legislația statului emitent sau

bb) că persoana a indicat că nu contestă cauza;

10. sancțiunea financiară este sub 70 EUR sau echivalentul acestei sume sau
11. există drepturi sau principii generale fundamentale de drept conform art. 6 din tratatul Uniunii Europene care au fost încălcate.

(3) Autoritatea executantă poate refuza executarea deciziei dacă

1. Republica Austria a limitat domeniul de aplicabilitate al deciziei-cadru prin intermediul unei declarații date conform art. 20 paragraf 2 al deciziei-cadru sau
2. lipsește reciprocitatea referitoare la declarația dată de statul emitent conform prezentei dispoziții.

(4) În cazurile menționate la paragrafele 1 și 2 Z 4, 9 și 11, înainte de a decide nerecunoașterea și neexecutarea unei decizii, în întregime sau parțial, autoritatea executantă va consulta autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace adecvate. Dacă este cazul, aceasta îi va solicita să furnizeze fără întârziere orice informații suplimentare necesare.

(5) Înainte de a permite executarea sancțiunii financiare prin intermediul instanței sau înainte de a întreprinde ea însăși această acțiune (art. 3 paragraf 1 VVG), autoritatea executantă trebuie să solicite plata sumelor respective persoanei condamnate și să ofere acesteia posibilitatea de a exprima motivele pentru refuzul executării deciziei, dacă acesta poate fi adus în țară. În cazul în care există astfel de motive, executarea nu va fi admisă, la cererea persoanei debitoare se va refuza acordul unei executări judecătorești de către instanță.

Executarea

§ 6. (1) Autoritatea executantă va indica suma de bani ce urmează a fi executată în euro. În cazul în care sancțiunea financiară ce urmează a fi executată nu este indicată în euro în decizia cu caracter executoriu, aceasta se va calcula în euro la cursul valutar valabil din ziua impunerii sancțiunii financiare.

(2) Dacă decizia face referire la fapte care nu au fost săvârșite pe teritoriul statului executant, iar aceste fapte cad sub incidența dreptului penal austriac, suma ce urmează a fi executată va fi scăzută la pragul maxim admis de legislația austriacă.

(3) Art. 54b paragraful 3 VStG (n. trad., Verwaltungsstrafgesetz, n. trad. - sancțiunile administrative prevăzute de legea penală) va fi aplicat corespunzător.

(4) Executarea deciziei poate fi suspendată pe durata efectuării traducerii acestora.

Calcularea plăților efectuate

§ 7. În cazul în care persoana debitoare poate face dovada unei plăți parțiale sau complete într-un stat, autoritatea executantă va consulta autoritatea competentă a statului emitent conform art. 5 paragraf 4. Orice sumă încasată indiferent de modalitatea de plată se va calcula raportat la suma ce trebuie să fie executată.

Încetarea executării

§ 8. În cazul în care autoritatea competentă a statului emitent transmite autorității executante o decizie sau o măsură în baza căreia caracterul executoriu al deciziei este stins, sau executarea este suspendată în Austria din alte motive, executarea va înceta.

Banii obținuți din executare

§ 9. În condițiile în care nu există un alt acord corespunzător cu statul emitent, banii obținuți din executare vor reveni reprezentantului legal care va suporta cheltuielile autorității executante.

Notificarea statului emitent

§ 10. Autoritatea în cauză trebuie să notifice autoritatea competentă a statului emitent imediat, forma de notificare trebuind să permită o dovadă scrisă.

1. Aceasta se va referi la transmiterea deciziei către autoritatea executantă competentă sau către instanța competentă conform art. 4.
2. La refuzul executării unei decizii conform art. 5 împreună cu motivația respectivă.
3. Caracterul său integral sau incomplet al executării deciziei rezultat conform art. 6 paragraf 2, art. 7 sau a altor motive menționate în alte prevederi legale.
4. Executarea deciziei imediat ce aceasta a fost încheiată.

Cheltuieli

§ 11. Alte state membre nu pot solicita o compensare pentru cheltuielile apărute.

Secțiunea 3

Executarea deciziilor luate în Austria într-un alt stat membru.

Premise

§ 12. Deciziile autorităților austriece nu pot fi executate într-un alt stat membru dacă executarea nu este posibilă pe plan intern sau implică cheltuieli nerezonabile.

Transmiterea deciziei

§ 13. (1) Autoritatea care va aplica pedeapsa va transmite decizia sau o copie legalizată a deciziei împreună cu un certificat al autorităților competente al unui stat membru, în care persoana condamnată dispune de active, are venituri, își are de regulă reședința sau are sediul oficial.

(2) Pentru certificat, se va folosi fișa cuprinsă în anexa 2; aceasta va fi semnată de către autoritatea care va aplica pedeapsa în vederea confirmării corectitudinii conținutului. În condițiile în care statul executant nu a declarat admiterea certificatelor și în limba germană, certificatul se va traduce în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului executant. În cazul în care statul executant a dat o declarație conform căreia acesta va admite traduceri într-una sau mai multe limbi oficiale ale Uniunii Europene, se va efectua o traducere într-una dintre aceste limbi oficiale.

(3) Transmiterea conform paragrafului 1 se va efectua într-o formă care să permită producerea unei dovezi scrise în condițiile recunoașterii autenticității acesteia de către statul executant. Exemplarul original al deciziei sau o copie legalizată a deciziei, precum și certificatul în original se vor expedia prin poștă statului executant, la solicitarea acestuia. Transmiterea conform paragrafului 1, precum și a tuturor comunicatelor oficiale se va

efectua direct între autoritățile competente însărcinate cu sancționarea în materie penală și autoritatea competentă a statului executant.

(4) Autoritatea penală poate transmite decizia individual doar unui stat executant.

(5) Dacă autoritatea penală nu cunoaște denumirea autorității competente în cadrul statului executant, aceasta va încerca să afle acest lucru, apelând la statul executant și recurgând la toate mijloacele pe care le are la dispoziție – inclusiv la serviciile de contact ale rețelei judiciare europene.

Încetarea executării

§ 14. (1) Autoritatea penală va notifica autoritatea competentă a statului executant fără întârziere cu privire la orice decizie sau măsură, în baza căreia caracterul executoriu al deciziei se stinge.

(2) Autoritatea penală va retrage dreptul de executare al statului executant în cazul în care condițiile prevăzute la art. 12 încetează să existe.

Consecințe ale transmiterii

§ 15. (1) Sub rezerva paragrafului 2 nu se poate executa o decizie transmisă intern conform art. 13.

(2) Executarea devine din nou admisibilă

1. după ce statul executant a notificat autoritățile cu privire la faptul că la aplicarea art. 7 exceptând paragraful 2 litera a, a art. 11 paragraful 1 sau a art. 20 paragraful 3 al deciziei-cadru, executarea deciziei nu a putut fi îndeplinită deloc sau parțial sau decizia nu a fost recunoscută sau
2. în cazul în care autoritatea a notificat statul executant cu privire la faptul că executarea deciziei a fost revocată conform art. 14 paragraf 2.

(3) În cazul în care, în urma transmiterii unei decizii conform art. 13, o autoritate austriacă obține o sumă pe care persoana condamnată a achitat-o în baza deciziei, aceasta va comunica fără întârziere acest fapt autorității competente a statului executant. Art. 7 se va aplica corespunzător.

Secțiunea 4

Dispoziții finale

Raportarea la alte acorduri

§ 16. Prezenta lege federală nu exclude aplicarea altor acorduri încheiate între statele membre cu condiția ca aceste acorduri să ofere posibilitatea de a depăși dispozițiile deciziei-cadru și care pot contribui la o simplificare a procedurii de executare a sancțiunilor financiare.

Referințe

§ 17. În condițiile în cazul în care prezenta lege federală face referire la alte legi federale, acestea vor fi aplicate în versiunea aflată în vigoare a acestora.

Intrare în vigoare

§ 18. *Prezentul act de lege federală intră în vigoare la 1 martie 2008. Legea nu se va aplica încălcărilor care au fost comise înainte de această dată.*

Executare

§ 19. *Guvernul federal are sarcina de a executa prezenta lege federală.*

2. Studiu de caz privind încălcările normelor de drept administrativ

Ion Xulescu este cetățean român și a studiat jurisprudența în Austria, în perioada 1 martie - 30 iunie 2009. Ion Xulescu este înregistrat cu un apartament în Viena. În data de 6 martie 2009, la 7.00 seara, el conducea autoturismul personal cu o viteză de 70 km/h pe o stradă, și limita de viteză era de 50 km/h. Poliția l-a oprit și i-a verificat actele. Ion Xulescu a informat poliția cu privire la adresa sa din Viena și din România.

În data de 25 iunie, Ion Xulescu a primit o înștiințare de la Bundespolizeidirektion Wien, care includea decizia referitoare la depășirea vitezei admise. Decizia impunea o amendă de 150 euro. În informarea privind posibilitățile de atac, Ion Xulescu a citit că are posibilitatea de a face apel în termen de 14 zile, în fața tribunalului administrativ din Viena. Ion Xulescu s-a întors în România pe 30 iunie, unde și-a continuat studiile și unde își are reședința. El a considerat că astfel va scăpa de plata amenzii.

Ce are de făcut autoritatea din Austria?

Mai întâi, autoritatea trebuie să verifice dacă Ion Xulescu a primit decizia personal și dacă decizia este executorie.

Al doilea pas este executarea deciziei la adresa pe care Ion Xulescu a declarat-o la poliție. Autoritatea verifică de două ori dacă persoana în cauză încă este înregistrată la adresa cunoscută și dacă mai locuiește acolo.

Dacă rezultatul este negativ, autoritatea transmite decizia tradusă în limba română către autoritatea competentă din România.

Certificatul se va completa după cum urmează:

CERTIFICAT

prevăzut la articolul 4 din Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare

- (a) * Stat emitent: **Austria**
* Stat executant: **România**

- (b) Autoritatea care a emis decizia de impunere a sancțiunii financiare:

Denumirea oficială: **Bundespolizeidirektion Wien**

Adresa: **1010 Wien, Schottenring 7-9**

Numărul de referință al dosarului (...): **B 564.478/2008**

Tel. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): **+43 1 31310 - 0**

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): **+43 1 31310 - 1245**

E-mail (după caz): **bpd-wien@polizei.gv.at**

Limbi în care este posibil să se comunice cu autoritatea emitentă: **germană, engleză**

Detalii de contact pentru persoana (persoanele) de contactat pentru a se obține informații suplimentare în scopul executării deciziei sau, dacă este cazul, în scopul transferării către statul emitent a banilor obținuți din executare (nume, titlu/grad, nr. tel., nr. fax și, dacă este cazul, e-mail): **Inspector Johann**

Zwirn, Nr. Tel +43 1 31310 – 1100, Fax: +43 1 31310 – 1101, e-mail: johann.zwirn@polizei.gv.at

- (c) Autoritatea competentă pentru executarea deciziei de impunere a sancțiunii financiare în statul emitent [dacă autoritatea este diferită de autoritatea de la punctul (b)]:
Denumirea oficială:
Adresa:
Tel. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului):
Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului):
E-mail (după caz):
Limbi în care se poate comunica cu autoritatea competentă pentru executare:
Detalii de contact pentru persoana (persoanele) de contactat pentru a se obține informații suplimentare în scopul executării deciziei sau, dacă este cazul, în scopul transferării către statul emitent a banilor obținuți din executare (nume, titlu/grad, nr. tel., nr. fax și, dacă este cazul, e-mail):
- (d) În cazul desemnării unei autorități centrale pentru transmiterea din punct de vedere administrativ a deciziilor de impunere a sancțiunilor financiare în statul emitent:
Denumirea autorității centrale:
Persoana de contact, după caz (titlu/grad și nume):
Adresa:
Numărul de referință al dosarului
Tel. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului):
Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului):
E-mail (după caz):
- (e) Autoritatea sau autoritățile care pot fi contactate [în cazul în care au fost completate punctul (c) și/sau (d)]:
Autoritatea menționată la punctul (b)
Poate fi contactată pentru chestiuni privind:
Autoritatea menționată la punctul (c)
Poate fi contactată pentru chestiuni privind:
Autoritatea menționată la punctul (d)
Poate fi contactată pentru chestiuni privind:
- (f) Informații privind persoana fizică sau juridică împotriva căreia s-a impus sancțiunea financiară:
1. În cazul unei persoane fizice
Denumire: **Xulescu**
Prenume: **Ion**
Numele înainte de căsătorie, după caz: -
Alte nume, după caz: -
Sex: **masculin**
Cetățenie: **România**
Număr de identitate sau număr de securitate socială (după caz):
Data nașterii: **1.05.1980**
Locul nașterii: **București**
Ultima adresă cunoscută: **București, Calea Victoriei 19/5/1**
Limba (limbi) pe care persoana le înțelege (dacă se știe): **română, germană**
- (a) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are reședința obișnuită în statul executant, se adaugă următoarele informații:
Reședința obișnuită în statul executant: **București, Calea Victoriei 19/5/1**
- (b) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are proprietăți în statul executant, se adaugă următoarele informații:
Descrierea proprietăților persoanei:
Localizarea proprietăților persoanei:
- (c) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are venituri în statul executant, se adaugă următoarele informații:
Descrierea sursei sau surselor de venit ale persoanei:
Localizarea sursei sau surselor de venit ale persoanei:
2. În cazul unei persoane juridice:
Denumire:
Forma de persoană juridică:

Număr de înmatriculare (după caz) [1]:

Sediu social (după caz) [1]:

Adresa persoanei juridice:

- (a) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost pronunțată decizia are proprietăți în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea proprietăților persoanei juridice:

Localizarea proprietăților persoanei juridice:

- (b) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost pronunțată decizia are venituri în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea sursei sau surselor de venit ale persoanei juridice:

Localizarea sursei sau surselor de venit ale persoanei juridice:

- (g) Decizia de impunere a unei sancțiuni financiare:

1. Natura deciziei de impunere a sancțiunii financiare (bifați caseta relevantă):

(i) Decizia unei instanțe judecătorești a statului emitent pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent

(ii) Decizia unei autorități a statului emitent, alta decât o instanță judecătorească, pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent. Se confirmă că persoana în cauză a avut posibilitatea de a i se judeca cauza de o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală.

- X (iii) Decizia unei autorități a statului emitent, alta decât o instanță cu privire la fapte care sunt pedepsite în temeiul legislației interne a statului emitent, constituind încălcări ale normelor de drept. Se confirmă că persoana în cauză a avut posibilitatea de a i se judeca cauza de o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală.

(iv) Decizia unei instanțe judecătorești cu competență specială în materie penală cu privire la decizia prevăzută la punctul (iii).

Decizia a fost dată la (data): **28.05.2009**

Decizia a devenit definitivă la (data): **10.07.2009**

Număr de referință al deciziei (după caz): **B 564.478/2008**

Sancțiunea financiară constituie o obligație de a plăti [a se bifa caseta (casetele) relevante și indica suma (sumele) cu indicarea monedei]:

- X (i) O sumă de bani la condamnarea pentru o infracțiune, impusă printr-o decizie.

Suma: **Euro 150,--**

(ii) Despăgubire impusă în aceeași decizie în beneficiul victimelor, dacă victima nu se poate constitui parte civilă la acțiune și instanța judecătorească acționează în exercitarea competenței sale penale.

Suma:

(iii) O sumă de bani pentru cheltuielile procedurilor judiciare sau administrative aferente hotărârii.

Suma:

(iv) O sumă de bani pentru un fond public sau o organizație de sprijinire a victimelor, impusă în aceeași decizie.

Suma:

Suma totală a sancțiunii financiare cu indicarea monedei:

2. Un rezumat al faptelor și o descriere a împrejurărilor în care infracțiunea sau infracțiunile au fost săvârșite, inclusiv data și locul:

Natura și calificarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) și dispoziția legală/codul aplicabil pe baza căror a fost pronunțată decizia: **Ion Xulescu, în data de 6 martie 2009, la 7 p.m., a condus autoturismul personal pe Mariahilferstrasse, în apropiere de nr. 10, cu o viteză de 70 km/h. Viteza maximă permisă este de 50 km/h. Conducând cu viteză excesivă, a comis o infracțiune la regimul circulației pe drumurile publice, în conformitate cu paragraful 99 (2) c din Codul rutier.**

3. În măsura în care infracțiunea (infracțiunile) identificată (identificate) la punctul 2 de mai sus constituie una sau mai multe din următoarele infracțiuni, se va confirma prin bifarea casetei (casetelor) relevante: participarea la o organizație criminală;

terorism;

trafic de persoane;

exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;

traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;

traficul ilicit de arme, muniții și explozivi;

corupție;

frauda, inclusiv cea care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul

Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene;
 spălarea produselor infracțiunii;
 falsificarea, inclusiv falsificarea monedei euro;
 delict informatice;
 infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
 complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală;
 omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;
 trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
 răpire, sechestrare și luare de ostatici;
 rasism și xenofobie;
 furt organizat sau armat;
 trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
 escrocherie;
 înșelătorie și extorcare de fonduri;
 contrafacerea și pirateria produselor;
 falsificarea documentelor administrative și trafic de fals;
 falsificarea mijloacelor de plată;
 trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
 trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
 trafic de vehicule furate;
 viol;
 incendiere;
 infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;
 detunare de aeronave/nave;
 sabotaj;
 conduită contrară normelor de trafic rutier, inclusiv încălcarea reglementărilor referitoare la orele de conducere și perioadele de odihnă și a reglementărilor privind bunurile periculoase;
 contrabanda de mărfuri;
 încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală;
 amenințări și acte de violență împotriva persoanelor, inclusiv violență în cursul evenimentelor sportive;
 vandalism criminal;
 furt;
 infracțiuni stabilite de statul emitent care vizează obligații de executare ce decurg din instrumentele adoptate în temeiul Tratatului CE sau al titlului VI din Tratatul UE.
 Dacă este bifată această casetă, se vor indica dispozițiile exacte ale instrumentului adoptat în temeiul Tratatului CE sau al Tratatului UE vizate de infracțiune:

4. În măsura în care infracțiunea sau infracțiunile identificate la punctul 2 de mai sus nu sunt reglementate de punctul 3, se va descrie complet infracțiunea sau infracțiunile în cauză:

(h) Precizări privind decizia de impunere a sancțiunii financiare

1. A se confirma că (se va bifa caseta corespunzătoare):
  - X (a) decizia este definitivă
  - (b) după cunoștința autorității emitente a certificatului, în statul executant nu a fost emisă nici o decizie împotriva aceleiași persoane pentru aceleași fapte și nu a fost executată nici o asemenea decizie în vreun stat, altul decât statul emitent sau statul executant.
2. A se menționa dacă această cauză a făcut obiectul unei proceduri scrise:
  - (a) Nu.
  - X (b) Da. Se confirmă că, în conformitate cu legislația statului emitent, persoana în cauză a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la dreptul său de a contesta cauza și de termenul unei asemenea căi de atac.
3. A se menționa dacă persoana în cauză a compărut personal în procedură:
  - X (a) Da, a compărut.
  - (b) Nu. Se confirmă:
 că persoana a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la procedură în conformitate cu legislația statului emitent,
 sau

că persoana a indicat că nu contestă cauza.

4. Plata parțială a sancțiunii
 Dacă o parte a sancțiunii a fost deja plătită statului emitent sau, după cunoștința autorității emitente a certificatului, oricărui alt stat, se va indica suma care a fost plătită:

(i) Sancțiuni alternative, inclusiv pedepse privative de libertate

1. A se declara dacă statul emitent permite aplicarea de către statul executant a unor sancțiuni alternative în cazul în care nu este posibilă executarea deciziei de impunere a unei sancțiuni, în întregime sau parțial:

X da
 nu

2. Dacă da, se va declara ce sancțiuni pot fi aplicate (natura sancțiunilor, nivelul maxim al sancțiunilor):

X Detenție. Perioada maximă: **48 ore**
 Serviciu comunitar (sau echivalent). Perioada maximă
 Alte sancțiuni. Descriere:

(j) Alte împrejurări relevante cauzei (informații opționale):

(k) Textul deciziei de impunere a sancțiunii financiare este anexat la certificat.
 Semnătura autorității emitente a certificatului și/sau a reprezentatului său atestând exactitatea conținutului certificatului:
 Denumire: **Johann Zwirn**
 Funcție deținută (titlu/grad):
 Data: **14.09.2009**
 Ștampilă oficială (dacă este cazul)

[1] În cazul în care o decizie este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost dată decizia are sediul social în acest stat, trebuie completate numărul de înregistrare obișnuită și sediul social.

3. Studiu de caz în materie penală

Roxana Tudorel și-a petrecut vacanța la Viena în perioada 1 septembrie - 15 septembrie 2009. În această perioadă, a avut posibilitatea să locuiască la o prietenă de-a ei. În data de 12 septembrie 2009, ea a intrat într-un magazin de bijuterii, să cumpere cadouri. În magazin, și-a dat seama că nu avea suficienți bani. A decis să ia un inel mai mic, fără să-l plătească. Detectivul magazinului și-a dat seama de planurile sale și a oprit-o după ce părăsise magazinul. Ea a mărturisit fapta comisă și a fost de acord să meargă la poliție pentru interogatoriu.

La poliție, ea și-a dat datele personale și a declarat că reprezentantul său legal este prietenul ei, Ion Kuhn. Lui i se poate transmite orice decizie. Ion Kuhn, care s-a prezentat la secția de poliție, a confirmat că este reprezentantul ei legal.

În data de 10 noiembrie 2009, tribunalul districtual din Viena-Josefstadt a găsit-o pe Roxana Tudorel vinovată de tentativă de furt, în conformitate cu articolele 15 și 127 din Codul penal austriac. Ion Kuhn a luat parte la proces. El a acceptat sentința care impunea o sancțiune de 200 euro, iar astfel, sentința a devenit executorie.

Acum, tribunalul districtual din Viena-Josefstadt trebuie să execute pedeapsa în România. Din acest motiv, sentința și certificatul completat, tradus în limba română, vor fi trimise în România.

Certificatul se va completa după cum urmează:

CERTIFICAT

prevăzut la articolul 4 din Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare

- (a) * Stat emitent: **Austria**
* Stat executant: **România**
- (b) Autoritatea care a emis decizia de impunere a sancțiunii financiare:
Denumirea oficială: **Bezirksgericht Wien-Josefstadt**
Adresa: **1010 Wien, Florianigasse 8**
Numărul de referință al dosarului (...): **13 U 96/09 g**
Tel. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): **+43 1 40177 - 0**
Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): **+43 1 31310 - 9712**
E-mail (după caz): **bg_josefstadt@justiz.gv.at**
Limbi în care este posibil să se comunice cu autoritatea emitentă: **germană, engleză**
Detalii de contact pentru persoana (persoanele) de contactat pentru a se obține informații suplimentare în scopul executării deciziei sau, dacă este cazul, în scopul transferării către statul emitent a banilor obținuți din executare (nume, titlu/grad, nr. tel., nr. fax și, dacă este cazul, e-mail): **Judecător Dr. Hans RICHTER, Tel. +43 1 40177 2536, Fax +43 1 40177 9712, e-mail: hans.richter@justiz.gv.at**
- (c) Autoritatea competentă pentru executarea deciziei de impunere a sancțiunii financiare în statul emitent (dacă autoritatea este diferită de autoritatea de la punctul (b)):
Denumirea oficială:
Adresa:
Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului):
Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului):
E-mail (după caz):
Limbi în care se poate comunica cu autoritatea competentă pentru executare:
Detalii de contact pentru persoana (persoanele) de contactat pentru a se obține informații suplimentare în scopul executării deciziei sau, dacă este cazul, în scopul transferării către statul emitent a banilor obținuți din executare (nume, titlu/grad, nr. tel., nr. fax și, dacă este cazul, e-mail):
- (d) În cazul desemnării unei autorități centrale pentru transmiterea din punct de vedere administrativ a deciziilor de impunere a sancțiunilor financiare în statul emitent:
Denumirea autorității centrale: -
Persoana de contact, după caz (titlu/grad și nume):
Adresa:
Numărul de referință al dosarului
Tel. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului):
Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului):
E-mail (după caz):
- (e) Autoritatea sau autoritățile care pot fi contactate (în cazul în care au fost completate punctul (c) și/sau (d)):
Autoritatea menționată la punctul (b)
Poate fi contactată pentru chestiuni privind:
Autoritatea menționată la punctul (c)
Poate fi contactată pentru chestiuni privind:
Autoritatea menționată la punctul (d)
Poate fi contactată pentru chestiuni privind:
- (f) Informații privind persoana fizică sau juridică împotriva căreia s-a impus sancțiunea financiară:
1. În cazul unei persoane fizice
Denumire: **Tudorel**
Prenume: **Roxana**
Numele înainte de căsătorie, după caz: -
Alte nume, după caz: -
Sex: **feminin**
Cetățenie: **România**
Număr de identitate sau număr de securitate socială (după caz):
Data nașterii: **24.04.1978**

Locul nașterii: **Brașov**

Ultima adresă cunoscută: **Brașov, B-dul 15 Noiembrie 50/1**

Limbă (limbi) pe care persoana le înțelege (dacă se știe): **română, engleză**

- (a) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are reședința obișnuită în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Reședința obișnuită în statul executant: **Brașov, B-dul 15 Noiembrie 50/1**

- (b) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are proprietăți în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea proprietăților persoanei:

Localizarea proprietăților persoanei:

- (c) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are venituri în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea sursei sau surselor de venit ale persoanei:

Localizarea sursei sau surselor de venit ale persoanei:

2. În cazul unei persoane juridice:

Denumire:

Forma de persoană juridică:

Număr de înmatriculare (după caz) [1]:

Sediul social (după caz) [1]:

Adresa persoanei juridice:

- (a) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost pronunțată decizia are proprietăți în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea proprietăților persoanei juridice:

Localizarea proprietăților persoanei juridice:

- (b) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost pronunțată decizia are venituri în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea sursei sau surselor de venit ale persoanei juridice:

Localizarea sursei sau surselor de venit ale persoanei juridice:

- (g) Decizia de impunere a unei sancțiuni financiare:

1. Natura deciziei de impunere a sancțiunii financiare (bifați caseta relevantă):

- X (i) Decizia unei instanțe judecătorești a statului emitent pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent

(ii) Decizia unei autorități a statului emitent, alta decât o instanță judecătorească, pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent. Se confirmă că persoana în cauză a avut posibilitatea de a i se judeca cauza de o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală.

(iii) Decizia unei autorități a statului emitent, alta decât o instanță cu privire la fapte care sunt pedepsite în temeiul legislației interne a statului emitent, constituind încălcări ale normelor de drept. Se confirmă că persoana în cauză a avut posibilitatea de a i se judeca cauza de o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală.

(iv) Decizia unei instanțe judecătorești cu competență specială în materie penală cu privire la o decizie prevăzută la punctul (iii).

Decizia a fost dată la (data): **10.11.2009**

Decizia a devenit definitivă la (data): **10.11.2009**

Număr de referință al deciziei (după caz): **13 U 96/09 g**

Sancțiunea financiară constituie o obligație de a plăti [a se bifa caseta (casetele) relevante și indica suma (sumele) cu indicarea monedei]:

- X (i) O sumă de bani la condamnarea pentru o infracțiune, impusă printr-o decizie.

Suma: **Euro 200,--**

(ii) Despăgubire impusă în aceeași decizie în beneficiul victimelor, dacă victima nu se poate constitui parte civilă la acțiune și instanța judecătorească acționează în exercitarea competenței sale penale.

Suma:

(iii) O sumă de bani pentru cheltuielile procedurilor judiciare sau administrative aferente hotărârii.

Suma:

(iv) O sumă de bani pentru un fond public sau o organizație de sprijinire a victimelor, impusă în aceeași decizie.

Suma:

Suma totală a sancțiunii financiare cu indicarea monedei:

2. Un rezumat al faptelor și o descriere a împrejurărilor în care infracțiunea sau infracțiunile au fost

săvârșite, inclusiv data și locul:

Natura și calificarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) și dispoziția legală/codul aplicabil pe baza căreia a fost pronunțată decizia: **În data de 12.09.2009, în Viena, Roxana Tudorel a comis infracțiunea (minoră) de tentativă de furt, prin sustragerea unui inel și părăsirea magazinului de bijuterii cu intenția de a se îmbogăți ilegal. Ea a comis infracțiunea (minoră) de tentativă de furt, în conformitate cu articolele 15 și 127 din Codul penal austriac.**

3. În măsura în care infracțiunea (infracțiunile) identificată (identificate) la punctul 2 de mai sus constituie una sau mai multe din următoarele infracțiuni, se va confirma prin bifarea casetei (casetelor) relevante: participarea la o organizație criminală;
- terorism;
  - trafic de persoane;
  - exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
  - traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;
  - traficul ilicit de arme, muniții și explozivi;
  - corupție;
  - frauda, inclusiv cea care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene;
  - spălarea produselor infracțiunii;
  - falsificarea, inclusiv falsificarea monedei euro;
  - delicte informatice;
  - infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
  - complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală;
  - omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;
  - trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
  - răpire, sechestrare și luare de ostatici;
  - rasism și xenofobie;
  - furt organizat sau armat;
  - trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
  - escrocherie;
  - înșelătorie și extorcare de fonduri;
  - contrafacerea și pirateria produselor;
  - falsificarea documentelor administrative și trafic de fals;
  - falsificarea mijloacelor de plată;
  - trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
  - trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
  - trafic de vehicule furate;
  - viol;
  - incendiere;
  - infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;
  - deturnare de aeronave/nave;
  - sabotaj;
  - conduită contrară normelor de trafic rutier, inclusiv încălcarea reglementărilor referitoare la orele de conducere și perioadele de odihnă și a reglementărilor privind bunurile periculoase;
  - contrabanda de mărfuri;
  - încălări ale drepturilor de proprietate intelectuală;
  - amenințări și acte de violență împotriva persoanelor, inclusiv violență în cursul evenimentelor sportive;
  - vandalism criminal;
- X furt;
- infracțiuni stabilite de statul emitent care vizează obligații de executare ce decurg din instrumentele adoptate în temeiul Tratatului CE sau al titlului VI din Tratatul UE.
- Dacă este bifată această casetă, se vor indica dispozițiile exacte ale instrumentului adoptat în temeiul Tratatului CE sau al Tratatului UE vizate de infracțiune:
4. În măsura în care infracțiunea sau infracțiunile identificate la punctul 2 de mai sus nu sunt reglementate de punctul 3, se va descrie complet infracțiunea sau infracțiunile în cauză:
- (h) Precizări privind decizia de impunere a sancțiunii financiare

1. A se confirma că (se va bifa caseta corespunzătoare):
X (a) decizia este definitivă
(b) după cunoștința autorității emitente a certificatului, în statul executant nu a fost emisă nici o decizie împotriva aceleiași persoane pentru aceleași fapte și nu a fost executată nici o asemenea decizie în vreun stat, altul decât statul emitent sau statul executant.
2. A se menționa dacă această cauză a făcut obiectul unei proceduri scrise:
(a) Nu.
X (b) Da. Se confirmă că, în conformitate cu legislația statului emitent, persoana în cauză a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la dreptul său de a contesta cauza și de termenul unei asemenea căi de atac.
3. A se menționa dacă persoana în cauză a compărut personal în procedură:
(a) Da, a compărut.
X (b) Nu. Se confirmă:
X că persoana a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la procedură în conformitate cu legislația statului emitent, sau
că persoana a indicat că nu contestă cauza.
4. Plata parțială a sancțiunii
Dacă o parte a sancțiunii a fost deja plătită statului emitent sau, după cunoștința autorității emitente a certificatului, oricărui alt stat, se va indica suma care a fost plătită:
- (i) Sancțiuni alternative, inclusiv pedepse privative de libertate
1. A se declara dacă statul emitent permite aplicarea de către statul executant a unor sancțiuni alternative în cazul în care nu este posibilă executarea deciziei de impunere a unei sancțiuni, în întregime sau parțial:
X da
nu
2. Dacă da, se va declara ce sancțiuni pot fi aplicate (natura sancțiunilor, nivelul maxim al sancțiunilor):
X X Detenție. Perioada maximă: **10 zile**
Serviciu comunitar (sau echivalent). Perioada maximă
Alte sancțiuni. Descriere:
- (j) Alte împrejurări relevante cauzei (informații opționale):
- (k) Textul deciziei de impunere a sancțiunii financiare este anexat la certificat.
Semnătura autorității emitente a certificatului și/sau a reprezentatului său atestând exactitatea conținutului certificatului:
Denumire: **Dr. Hans Richter**
Funcție deținută (titlu/grad):
Data: **20.11.2009**
Ștampilă oficială (dacă este cazul)

[1] În cazul în care o decizie este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost dată decizia are sediul social în acest stat, trebuie completate numărul de înregistrare obișnuită și sediul social.

XIX. Aplicarea în România

România a aplicat prezenta decizie-cadru prin Legea nr. 758 din 10 noiembrie 2008. Prin această lege, a fost modificată și completată Legea nr. 302/2004.

Prin articolele 187³⁴ până la 187⁴⁸, legiuitorul român a furnizat autorităților competente instrumentele necesare pentru a aplica decizia-cadru, în calitate de autoritate emitentă sau executantă. Aceste reglementări au intrat în vigoare la 10.11.2008.

1. Studiu de caz privind o infracțiune în conformitate cu Codul rutier român

Karl Huber, cetățean austriac, lucrează în București. În data de 3.08.2009, după terminarea programului de lucru, și-a petrecut timpul împreună cu colegii într-un bar, unde a consumat băuturi alcoolice. La ora 22.00, Karl Huber și-a condus autoturismul pe Bulevardul Libertății, îndreptându-se spre casă. În fața Ministerului Justiției, Karl Huber a fost oprit de poliție. Polițistul și-a dat seama că șoferul consumase alcool. Rezultatul verificării alcoolemiei a fost un conținut de 0.85 g/l alcool pur în sânge.

A fost sesizată instanța și, în data de 5.11.2009, Karl Huber a fost condamnat la plata unei amenzi în valoare de 500 euro. Karl Huber nu a făcut apel împotriva sentinței.

La două zile după finalizarea procesului, Karl Huber s-a întors la Viena, în Austria. Proiectul din România se încheiase.

Informații suplimentare: Karl Huber s-a născut pe 10.07.1975 în Graz. Adresa sa este: Waehringerstrasse 17/1/4, 1090 Viena.

Dr. Ion Pop, judecător la Judecătoria sectorului 5, strada Splaiul Independenței nr. 5, București, vrea să execute decizia.

CERTIFICAT

prevăzut la articolul 4 din Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare

- (a) * Stat emitent: **România**
* Stat executant: **Austria**
- (b) Autoritatea care a emis decizia de impunere a sancțiunii financiare:
Denumirea oficială: **Judecătoria sectorul 5**
Adresa: **strada Splaiul Independenței nr. 5, București**
Numărul de referință al dosarului (...) **12354/2009**
Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): **+40 21 319 51 80**
Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): **+40 21 313 28 16**
E-mail (după caz): **jud-sector5@just.ro**
Limbă în care este posibil să se comunice cu autoritatea emitentă: **română, engleză**
Detalii de contact pentru persoana (persoanele) de contactat pentru a se obține informații suplimentare în scopul executării deciziei sau, dacă este cazul, în scopul transferării către statul emitent a banilor obținuți din executare (nume, titlu/grad, nr. tel., nr. fax și, dacă este cazul, e-mail): **Judecător Dr. Ion POP**
- (c) Autoritatea competentă pentru executarea deciziei de impunere a sancțiunii financiare în statul emitent (dacă autoritatea este diferită de autoritatea de la punctul (b)):
Denumirea oficială:
Adresa:
Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului):
Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului):
E-mail (după caz):
Limbă în care se poate comunica cu autoritatea competentă pentru executare:
Detalii de contact pentru persoana (persoanele) de contactat pentru a se obține informații suplimentare în scopul executării deciziei sau, dacă este cazul, în scopul transferării către statul emitent a banilor obținuți din executare (nume, titlu/grad, nr. tel., nr. fax și, dacă este cazul, e-mail):
- (d) În cazul desemnării unei autorități centrale pentru transmiterea din punct de vedere administrativ a deciziilor de impunere a sancțiunilor financiare în statul emitent:
Denumirea autorității centrale: -
Persoana de contact, după caz (titlu/grad și nume):
Adresa:
Numărul de referință al dosarului:
Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului):

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului):.

E-mail (după caz):

- (e) Autoritatea sau autoritățile care pot fi contactate (în cazul în care au fost completate punctul (c) și/sau (d)):

Autoritatea menționată la punctul (b)

Poate fi contactată pentru chestiuni privind:

Autoritatea menționată la punctul (c)

Poate fi contactată pentru chestiuni privind:

Autoritatea menționată la punctul (d)

Poate fi contactată pentru chestiuni privind:

- (f) Informații privind persoana fizică sau juridică împotriva căreia s-a impus sancțiunea financiară:

1. În cazul unei persoane fizice

Denumire: **Huber**

Prenume: **Karl**

Numele înainte de căsătorie, după caz: -

Alte nume, după caz: -

Sex: **masculin**

Cetățenie: **Austria**

Număr de identitate sau număr de securitate socială (după caz):

Data nașterii: **10.7.1975**

Locul nașterii: **Graz**

Ultima adresă cunoscută: **Wahringerstraße 17/1/4, 1090 Wien**

Limbă (limbi) pe care persoana le înțelege (dacă se știe): **germană, engleză**

- (a) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are reședința obișnuită în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Reședința obișnuită în statul executant: **Wahringerstraße 17/1/4, 1090 Wien**

- (b) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are proprietăți în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea proprietăților persoanei:

Localizarea proprietăților persoanei:

- (c) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are venituri în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea sursei sau surselor de venit ale persoanei:

Localizarea sursei sau surselor de venit ale persoanei:

2. În cazul unei persoane juridice:

Denumire:

Forma de persoană juridică:

Număr de înmatriculare (după caz) [1]:

Sediul social (după caz) [1]:

Adresa persoanei juridice:

- (a) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost pronunțată decizia are proprietăți în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea proprietăților persoanei juridice:

Localizarea proprietăților persoanei juridice:

- (b) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost pronunțată decizia are venituri în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea sursei sau surselor de venit ale persoanei juridice:

Localizarea sursei sau surselor de venit ale persoanei juridice:

- (g) Decizia de impunere a unei sancțiuni financiare:

1. Natura deciziei de impunere a sancțiunii financiare (bifați caseta relevantă):

X (i) Decizia unei instanțe judecătorești a statului emitent pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent

(ii) Decizia unei autorități a statului emitent, alta decât o instanță judecătorească, pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent. Se confirmă că persoana în cauză a avut posibilitatea de a i se judeca cauza de o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală.

(iii) Decizia unei autorități a statului emitent, alta decât o instanță cu privire la fapte care sunt pedepsite în temeiul legislației interne a statului emitent, constituind încălcări ale normelor de drept. Se confirmă

că persoana în cauză a avut posibilitatea de a i se judeca cauza de o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală.

(iv) Decizia unei instanțe judecătorești cu competență specială în materie penală cu privire la decizia prevăzută la punctul (iii).

Decizia a fost dată la (data) **5.11.2009**

Decizia a devenit definitivă la (data) **5.12.2009**

Număr de referință al deciziei (după caz): **123456/2009**

Sanctiunea financiară constituie o obligație de a plăti [a se bifa caseta (casetele) relevante și indica suma (sumele) cu indicarea monedei]:

X (i) O sumă de bani la condamnarea pentru o infracțiune, impusă printr-o decizie.

Suma: **Euro 500,--**

1. (ii) Despăgubire impusă în aceeași decizie în beneficiul victimelor, dacă victima nu se poate constitui parte civilă la acțiune și instanța judecătorească acționează în exercitarea competenței sale penale.

Suma:

2. (iii) O sumă de bani pentru cheltuielile procedurilor judiciare sau administrative aferente hotărârii.

Suma:

3. (iv) O sumă de bani pentru un fond public sau o organizație de sprijinire a victimelor, impusă în aceeași decizie.

Suma:

Suma totală a sancțiunii financiare cu indicarea monedei:

2. Un rezumat al faptelor și o descriere a împrejurărilor în care infracțiunea sau infracțiunile au fost săvârșite, inclusiv data și locul:

Natura și calificarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) și dispoziția legală/codul aplicabil pe baza căroră a fost pronunțată decizia: **Karl Huber a comis în data de 31.08.2009, orele 22:00, în București, infracțiunea de conducere sub influența alcoolului, în conformitate cu articolul 87 (1) din codul rutier român. Alcoolemia era de 0.85 g/l alcool pur în sânge.**

Prevederea legală este următoarea:

Art. 87 din Codul Rutier:

(1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tramvai de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

3. În măsura în care infracțiunea (infracțiunile) identificată (identificate) la punctul 2 de mai sus constituie una sau mai multe din următoarele infracțiuni, se va confirma prin bifarea casetei (casetelor) relevante:

participarea la o organizație criminală;

terorism;

trafic de persoane;

exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;

traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;

traficul ilicit de arme, muniții și explozivi;

corupție;

frauda, inclusiv cea care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul

Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene;

spălarea produselor infracțiunii;

falsificarea, inclusiv falsificarea monedei euro;

delicte informatice;

infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;

complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală;

omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;

trafic ilicit de organe și țesuturi umane;

răpire, sechestrare și luare de ostatici;

rasism și xenofobie;

furt organizat sau armat;

trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;

escrocherie;

înșelătorie și extorcare de fonduri;

contrafacerea și pirateria produselor;

falsificarea documentelor administrative și trafic de fals;
falsificarea mijloacelor de plată;
trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
trafic de vehicule furate;
viol;
incendiere;
infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;
deturnare de aeronave/nave;
sabotaj;

X conduită contrară normelor de trafic rutier, inclusiv încălcarea reglementărilor referitoare la orele de conducere și perioadele de odihnă și a reglementărilor privind bunurile periculoase;
contrabanda de mărfuri;
încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală;
amenințări și acte de violență împotriva persoanelor, inclusiv violență în cursul evenimentelor sportive;
vandalism criminal;
furt;
infracțiuni stabilite de statul emitent care vizează obligații de executare ce decurg din instrumentele adoptate în temeiul Tratatului CE sau al titlului VI din Tratatul UE.
Dacă este bifată această casetă, se vor indica dispozițiile exacte ale instrumentului adoptat în temeiul Tratatului CE sau al Tratatului UE vizate de infracțiune:

4. În măsura în care infracțiunea sau infracțiunile identificate la punctul 2 de mai sus nu sunt reglementate de punctul 3, se va descrie complet infracțiunea sau infracțiunile în cauză:

(h) Precizări privind decizia de impunere a sancțiunii financiare

1. A se confirma că (se va bifa caseta corespunzătoare):

X (a) decizia este definitivă
(b) după cunoștința autorității emitente a certificatului, în statul executant nu a fost emisă nici o decizie împotriva aceleiași persoane pentru aceleași fapte și nu a fost executată nici o asemenea decizie în vreun stat, altul decât statul emitent sau statul executant.

2. A se menționa dacă această cauză a făcut obiectul unei proceduri scrise:

(a) Nu.
X (b) Da. Se confirmă că, în conformitate cu legislația statului emitent, persoana în cauză a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la dreptul său de a contesta cauza și de termenul unei asemenea căi de atac.

3. A se menționa dacă persoana în cauză a compărut personal în procedură:

X (a) Da, a compărut.
(b) Nu. Se confirmă:
că persoana a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la procedură în conformitate cu legislația statului emitent,
sau
că persoana a indicat că nu contestă cauza.

4. Plata parțială a sancțiunii
Dacă o parte a sancțiunii a fost deja plătită statului emitent sau, după cunoștința autorității emitente a certificatului, oricărui alt stat, se va indica suma care a fost plătită:

(i) Sancțiuni alternative, inclusiv pedepse privative de libertate

1. A se declara dacă statul emitent permite aplicarea de către statul executant a unor sancțiuni alternative în cazul în care nu este posibilă executarea deciziei de impunere a unei sancțiuni, în întregime sau parțial:

X da
nu

2. Dacă da, se va declara ce sancțiuni pot fi aplicate (natura sancțiunilor, nivelul maxim al sancțiunilor):

X Detenție. Perioada maximă: **30 zile**
Serviciu comunitar (sau echivalent). Perioada maximă
Alte sancțiuni. Descriere:

(j) Alte împrejurări relevante cauzei (informații opționale):

(k) Textul deciziei de impunere a sancțiunii financiare este anexat la certificat.

Semnătura autorității emitente a certificatului și/sau a reprezentatului său atestând exactitatea conținutului certificatului:

Denumire: **Dr. Ion POP**

Funcție deținută (titlu/grad):

Data: **20.1.2010**

Ștampilă oficială (dacă este cazul)

[1] În cazul în care o decizie este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost dată decizia are sediul social în acest stat, trebuie completate numărul de înregistrare obișnuită și sediul social.

2. Studiu de caz privind o infracțiune în conformitate cu Codul penal român

Societatea „Print for all, Ltd.“ este o companie internațională care are o sucursală și în București, cu sediul în Bulevardul Regina Elisabeta 10/5, sectorul 5, București. Directorul societății este Răzvan Stancu, cetățean român. Sucursala este înregistrată în București.

În perioada 1 iulie 2008 - 30 iunie 2009, din cauza crizei economice, societatea a înregistrat un declin al vânzărilor. La finalul fiecărei perioade, directorul trebuie să aibă volumul corespunzător. Dacă declinul este prea mare, atunci sediul central din Austria poate decide să închidă sucursala.

Pentru a evita această situație, directorul a decis să falsifice bancnote. Intenția sa este de a merge cu aceste bancnote false la bancă, pentru a efectua o plată în contul societății. În registrele contabile, el a mărit volumul vânzărilor.

Pentru această infracțiune, în data de 1.12.2009, Răzvan Stancu a fost condamnat pentru falsificare de monedă, în conformitate cu articolul 282(1) și (2) din Codul penal. În conformitate cu articolul 285(1) din Codul penal, societatea „Print for all, Ltd.” a fost de asemenea condamnată la plata sumei de 150.000 RON. Sentința a devenit executorie în aceeași zi.

La finalul procesului, s-a inițiat procedura de faliment împotriva societății. Deoarece societatea nu avea proprietăți, procedura a încetat.

Acum, instanța română vrea să execute această amendă în Austria. Motivul este că acolo se află sediul central.

Mai multe detalii:

Răzvan Stancu s-a născut pe 20.01.1965 în București. Adresa sediului central din Viena este: 1010 Wien, Kaernterstrasse 1/5.

CERTIFICAT

prevăzut la articolul 4 din Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare

(a) * Stat emitent: **România**
* Stat executant: **Austria**

(b) Autoritatea care a emis decizia de impunere a sancțiunii financiare:
Denumirea oficială: **Judecătoria sectorului 5**
Adresa: strada Splaiul Independenței nr. **5, București**
Numărul de referință al dosarului (...) **12354/2009**
Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): **+40 21 319 51 80**
Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): **+40 21 313 28 16**

E-mail (după caz: **jud-sector5@just.ro**)

Limbi în care este posibil să se comunice cu autoritatea emitentă: **română, engleză**

Detalii de contact pentru persoana (persoanele) de contactat pentru a se obține informații suplimentare în scopul executării deciziei sau, dacă este cazul, în scopul transferării către statul emitent a banilor obținuți din executare (nume, titlu/grad, nr. tel., nr. fax și, dacă este cazul, e-mail): **Judecător Dr. Ion POP**

- (c) Autoritatea competentă pentru executarea deciziei de impunere a sancțiunii financiare în statul emitent [dacă autoritatea este diferită de autoritatea de la punctul (b)]:

Denumirea oficială:

Adresa:

Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului):

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului):

E-mail (după caz):

Limbi în care se poate comunica cu autoritatea competentă pentru executare:

Detalii de contact pentru persoana (persoanele) de contactat pentru a se obține informații suplimentare în scopul executării deciziei sau, dacă este cazul, în scopul transferării către statul emitent a banilor obținuți din executare (nume, titlu/grad, nr. tel., nr. fax și, dacă este cazul, e-mail):

- (d) În cazul desemnării unei autorități centrale pentru transmiterea din punct de vedere administrativ a deciziilor de impunere a sancțiunilor financiare în statul emitent:

Denumirea autorității centrale: -

Persoana de contact, după caz (titlu/grad și nume):

Adresa:

Numărul de referință al dosarului

Nr. tel.: (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului).

Nr. fax: (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului).

E-mail (după caz):

- (e) Autoritatea sau autoritățile care pot fi contactate (în cazul în care au fost completate punctul (c) și/sau (d)):

Autoritatea menționată la punctul (b)

Poate fi contactată pentru chestiuni privind:

Autoritatea menționată la punctul (c)

Poate fi contactată pentru chestiuni privind:

Autoritatea menționată la punctul (d)

Poate fi contactată pentru chestiuni privind:

- (f) Informații privind persoana fizică sau juridică împotriva căreia s-a impus sancțiunea financiară:

1. În cazul unei persoane fizice

Denumire:

Prenume:

Numele înainte de căsătorie, după caz: -

Alte nume, după caz: -

Sex:

Cetățenie:

Număr de identitate sau număr de securitate socială (după caz):

Data nașterii:

Locul nașterii:

Ultima adresă cunoscută:

Limbă (limbi) pe care persoana le înțelege (dacă se știe):

- (a) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are reședința obișnuită în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Reședința obișnuită în statul executant:

- (b) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are proprietăți în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea proprietăților persoanei:

Localizarea proprietăților persoanei:

- (c) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are venituri în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea sursei sau surselor de venit ale persoanei:

- Localizarea sursei sau surselor de venit ale persoanei:
2. În cazul unei persoane juridice:
Denumire: **Print for all, ltd.**
Forma de persoană juridică: **Societate cu răspundere limitată**
Număr de înmatriculare (după caz) [1]: **56897/90**
Sediul social (după caz) [1]: **Cornwall, Anglia**
Adresa persoanei juridice: **1010 Wien, Kaernterstrasse 1/5**
- (a) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost pronunțată decizia are proprietăți în statul executant, se adaugă următoarele informații:
Descrierea proprietăților persoanei juridice: **Imobil**
Localizarea proprietăților persoanei juridice: **1090 Wien, Alserstrasse 5**
- (b) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost pronunțată decizia are venituri în statul executant, se adaugă următoarele informații:
Descrierea sursei sau surselor de venit ale persoanei juridice:
Localizarea sursei sau surselor de venit ale persoanei juridice:
- (g) Decizia de impunere a unei sancțiuni financiare:
1. Natura deciziei de impunere a sancțiunii financiare (bifați caseta relevantă):
- X (i) Decizia unei instanțe judecătorești a statului emitent pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent
(ii) Decizia unei autorități a statului emitent, alta decât o instanță judecătorească, pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent. Se confirmă că persoana în cauză a avut posibilitatea de a i se judeca cauza de o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală.
(iii) Decizia unei autorități a statului emitent, alta decât o instanță cu privire la fapte care sunt pedepsite în temeiul legislației interne a statului emitent, constituind încălcări ale normelor de drept. Se confirmă că persoana în cauză a avut posibilitatea de a i se judeca cauza de o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală.
(iv) Decizia unei instanțe judecătorești cu competență specială în materie penală cu privire la decizia prevăzută la punctul (iii).
Decizia a fost dată la (data) **1.12.2009**
Decizia a devenit definitivă la (data) **1.12.2009**
Număr de referință al deciziei (după caz): **12345/2009**
Sancțiunea financiară constituie o obligație de a plăti [a se bifa caseta (casetele) relevante și indica suma (sumele) cu indicarea monedei]:
- X (i) O sumă de bani la condamnarea pentru o infracțiune, impusă printr-o decizie.
Suma: **150.000,-- RON (suma adecvată la 1.12.2009: Euro 42.860,--)**
(ii) Despăgubire impusă în aceeași decizie în beneficiul victimelor, dacă victima nu se poate constitui parte civilă la acțiune și instanța judecătorească acționează în exercitarea competenței sale penale.
Suma:
(iii) O sumă de bani pentru cheltuielile procedurilor judiciare sau administrative aferente hotărârii.
Suma:
(iv) O sumă de bani pentru un fond public sau o organizație de sprijinire a victimelor, impusă în aceeași decizie.
Suma:
Suma totală a sancțiunii financiare cu indicarea monedei:
2. Un rezumat al faptelor și o descriere a împrejurărilor în care infracțiunea sau infracțiunile au fost săvârșite, inclusiv data și locul:
Natura și calificarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) și dispoziția legală/codul aplicabil pe baza căruia a fost pronunțată decizia: **Răzvan STANCU a comis infracțiunea de falsificare de bancnote în București, în perioada 1.07.2008 - 30.06.2009. Societatea „Print for all, Ltd.”, cu sediul social în Bulevardul Regina Elisabeta 10/5, sectorul 5, București, a fost beneficiara produsului infracțiunii. Societatea a fost condamnată în conformitate cu articolul 285(1) din Codul penal la plata sumei de 150.000 RON.**
Prevederea legală este următoarea:
Articolul 282 din codul penal - Falsificarea de monede, timbre sau de alte valori
(1) Falsificarea de monedă metalică, monedă de hârtie ... pentru efectuarea plăților ... se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.
Articolul 285(1) din Codul penal - Sancționarea persoanei juridice
Dacă una dintre faptele prevăzute în art. 282-285 a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă

pedeapsa amenzii se aplică și pedeapsa complementară a dizolvării persoanei juridice sau a suspendării activității ori a uneia dintre activitățile persoanei juridice, după caz.

3. În măsura în care infracțiunea (infracțiunile) identificată (identificate) la punctul 2 de mai sus constituie una sau mai multe din următoarele infracțiuni, se va confirma prin bifarea casetei (casetelor) relevante:
- participarea la o organizație criminală;
  - terorism;
  - trafic de persoane;
  - exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
  - traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;
  - traficul ilicit de arme, muniții și explozivi;
  - corupție;
  - frauda, inclusiv cea care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene;
  - spălarea produselor infracțiunii;
- X
- falsificarea, inclusiv falsificarea monedei euro;
  - delicte informatice;
  - infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
  - complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală;
  - omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;
  - trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
  - răpire, sechestrare și luare de ostatici;
  - rasism și xenofobie;
  - furt organizat sau armat;
  - trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
  - escrocherie;
  - înșelătorie și extorcare de fonduri;
  - contrafacerea și pirateria produselor;
  - falsificarea documentelor administrative și trafic de fals;
  - falsificarea mijloacelor de plată;
  - trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
  - trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
  - trafic de vehicule furate;
  - viol;
  - incendiere;
  - infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;
  - detunare de aeronave/nave;
  - sabotaj;
  - conduită contrară normelor de trafic rutier, inclusiv încălcarea reglementărilor referitoare la orele de conducere și perioadele de odihnă și a reglementărilor privind bunurile periculoase;
  - contrabanda de mărfuri;
  - încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală;
  - amenințări și acte de violență împotriva persoanelor, inclusiv violență în cursul evenimentelor sportive;
  - vandalism criminal;
  - furt;
  - infracțiuni stabilite de statul emitent care vizează obligații de executare ce decurg din instrumentele adoptate în temeiul Tratatului CE sau al titlului VI din Tratatul UE.
- Dacă este bifată această casetă, se vor indica dispozițiile exacte ale instrumentului adoptat în temeiul Tratatului CE sau al Tratatului UE vizate de infracțiune:
4. În măsura în care infracțiunea sau infracțiunile identificate la punctul 2 de mai sus nu sunt reglementate de punctul 3, se va descrie complet infracțiunea sau infracțiunile în cauză:
- (h)** Precizări privind decizia de impunere a sancțiunii financiare
1. A se confirma că (se va bifa caseta corespunzătoare):
- X (a) decizia este definitivă
- după cunoștința autorității emitente a certificatului, în statul executant nu a fost emisă nici o decizie împotriva aceleiași persoane pentru aceleași fapte și nu a fost executată nici o asemenea decizie în vreun

stat, altul decât statul emitent sau statul executant.

2. A se menționa dacă această cauză a făcut obiectul unei proceduri scrise:
 (a) Nu.
 X (b) Da. Se confirmă că, în conformitate cu legislația statului emitent, persoana în cauză a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la dreptul său de a contesta cauza și de termenul unei asemenea căi de atac.

3. A se menționa dacă persoana în cauză a compărut personal în procedură:
 (a) Da, a compărut.
 X (b) Nu. Se confirmă:
 că persoana a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la procedura în conformitate cu legislația statului emitent, sau
 că persoana a indicat că nu contestă cauza.

4. Plata parțială a sancțiunii
 Dacă o parte a sancțiunii a fost deja plătită statului emitent sau, după cunoștința autorității emitente a certificatului, oricărui alt stat, se va indica suma care a fost plătită:

(i) Sancțiuni alternative, inclusiv pedepse privative de libertate
 1. A se declara dacă statul emitent permite aplicarea de către statul executant a unor sancțiuni alternative în cazul în care nu este posibilă executarea deciziei de impunere a unei sancțiuni, în întregime sau parțial:
 da
 X nu
 2. Dacă da, se va declara ce sancțiuni pot fi aplicate (natura sancțiunilor, nivelul maxim al sancțiunilor):
 Detenție. Perioada maximă:
 Serviciu comunitar (sau echivalent). Perioada maximă
 Alte sancțiuni. Descriere:

(j) Alte împrejurări relevante cauzei (informații opționale):

(k) Textul deciziei de impunere a sancțiunii financiare este anexat la certificat.
 Semnătura autorității emitente a certificatului și/sau a reprezentatului său atestând exactitatea conținutului certificatului:
 Denumire: **Dr. Ion POP**
 Funcție deținută (titlu/grad):
 Data: **20.02.2010**
 Ștampilă oficială (dacă este cazul)

[1] În cazul în care o decizie este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost dată decizia are sediul social în acest stat, trebuie completate numărul de înregistrare obișnuită și sediul social.

XX. Aplicarea în alte state membre¹

Notificări transmise de statele membre

Până în decembrie 2009, Comisia a primit notificări privind legile naționale care transpun prevederile deciziei-cadru de la următoarele treisprezece state membre: AT, CZ, DK, EE, FI, FR, HU, LT, LV, NL, RO, SI, UK. Următoarele șaisprezece state membre nu au transmis notificări: BE, BG, CY, DE, EL, ES, IE, IT, LU, MT, PL, PT, SE, SK.

Articolul 1 - Definiții

Articolul 1 definește termeni precum: „hotărâre”, „sancțiune financiară”, „stat emitent” și „stat de executare”.

¹ W. Hassemer, Warum Strafe sein muss, Berlin 2009, 25.

CZ, HU, RO și NL au inclus toți acești termeni, însă majoritatea statelor membre (AT, DK, EE, FI, FR, SI) au transpus numai definițiile referitoare la „hotărâre” și „sanctiune financiară”. LT și LV au transpus numai definiția referitoare la „sanctiune financiară”. O serie de legi privind transpunerea nu au dispoziții referitoare la anumite elemente din aceste definiții. Principalul element este nerecunoașterea de către legislația națională a Cehiei a responsabilității persoanelor juridice.

Articolul 2 - Stabilirea autorităților competente

Acest articol obligă statele membre să notifice Secretariatului General al Consiliului și Comisiei autoritățile naționale competente în sensul deciziei-cadru. Fiecare stat membru poate desemna, dacă este necesar în urma organizării sistemului său intern, una sau mai multe autorități centrale responsabile cu transmiterea și primirea pe cale administrativă a hotărârilor și sprijinirea autorităților competente.

În unele state membre, autoritățile care au competența de a emite sau de a pune în executare hotărâri sunt instanțele naționale (AT, CZ, HU, LT, LV, SI, RO). În alte state membre, autoritatea centrală este desemnată ca autoritate emitentă sau de executare. Acesta este cazul în DL și EE (Ministerul Justiției), NL (Procuratura din Leeuwarden). În FR, Ministerul Public este autoritatea competentă să emită hotărârea, iar procurorii sunt cei care au competența punerii în executare.

Pentru transmiterea documentelor, în CZ, HU, LT, LV și SI este desemnată o autoritate centrală (Ministerul Justiției).

FI a desemnat Oikesrekisterikeskus (Legal Registry Centre) drept autoritate competentă, în temeiul articolului 2.

Articolul 3 – Drepturi fundamentale

În conformitate cu articolul 3, decizia-cadru nu are ca efect modificarea obligației de a se respecta drepturile fundamentale și principiile juridice fundamentale consacrate de articolul 6 din tratat.

Mai multe state membre consideră că acest articol nu necesită transpunere (DK, FR, NL). AT și HU l-au transpus ca temei obligatoriu de refuz al punerii în executare. Unele state membre au invocat legislația națională în domeniu (LT, SI). FI a transpus această dispoziție ca prevedere care să constituie un temei de refuz al aplicării unei hotărâri atunci când există motive valabile de a presupune că au fost încălcate garanțiile procedurale pe parcursul procedurii în urma căreia a fost adoptată hotărârea respectivă.

Articolul 4 - Comunicarea hotărârilor și prezentarea acestora autorității centrale

În conformitate cu acest articol, hotărârea respectivă, însoțită de un certificat, poate fi comunicată autorităților competente ale unui stat membru în care persoana fizică sau juridică împotriva căreia a fost pronunțată o hotărâre are proprietăți sau venituri, domiciliază sau, în cazul unei persoane juridice, are sediul social. Comunicarea documentelor are loc direct între autoritățile competente.

CZ, FI, HU, LT, LV, NL și RO au transpus toate elementele din articolul 4 în legislațiile naționale de transpunere. AT, DK, FR și SI au transpus numai parțial această dispoziție.

În EE, sancțiunea poate fi executată în legătură cu persoanele care sunt cetățeni ori au reședința permanentă în statul membru emitent, precum și în legătură cu persoanele care se află pe teritoriul statului membru în cauză însă nu vor fi extrădate, precum și în legătură cu persoanele juridice care sunt înregistrate pe teritoriul statului membru de executare.

Articolul 5 – Domeniu de aplicare

Acest articol include o listă de infracțiuni care determină recunoașterea și executarea hotărârilor, fără verificarea dublei incriminări în cazul în care cei care le-au comis sunt pasibili de pedeapsă în statul membru emitent. Toate celelalte infracțiuni pot face obiectul unei asemenea verificări de către statul membru de executare. În listă sunt enumerate 32 de infracțiuni menționate deja în alte decizii-cadru (de exemplu, decizia privind mandatul european de arestare), precum și alte infracțiuni, cum ar fi:

- conducerea vehiculelor cu încălcarea normelor de circulație rutieră, inclusiv încălcarea reglementărilor referitoare la orele de conducere și perioadele de odihnă și a reglementărilor privind transportul mărfurilor periculoase;
- contrabanda de mărfuri,
- încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală,
- amenințări și acte de violență împotriva persoanelor, inclusiv violență în cursul evenimentelor sportive,
- vandalism criminal,
- furt,
- infracțiuni stabilite de statul emitent care vizează obligații de executare ce decurg din instrumentele adoptate în temeiul Tratatului CE sau al titlului VI din Tratatul UE.

AT, DK, EE, FI, FR, HU, LT, NL, RO, UK au transpus lista. În cazul CZ, LV și SI, o parte din listă nu a fost anexată.

Articolul 6 – Recunoașterea și executarea hotărârilor

În conformitate cu articolul 6, hotărârea în cauză este recunoscută fără să fie necesară altă formalitate și se iau imediat toate măsurile necesare pentru executarea acesteia.

CZ, DK, FI, FR, LV și NL au transpus această dispoziție. AT, EE, HU, LT și SI au transpus parțial dispoziția. În general, statele membre nu au prevăzut nici un termen de executare.

Articolul 7 – Temeiuri de nerecunoaștere și neexecutare

Articolul 7 prevede o serie de motive în temeiul cărora poate fi refuzată recunoașterea sau executarea. Toate motivele menționate în acest articol sunt facultative.

Acestea sunt următoarele:

- nu există un certificat, acesta este incomplet sau în mod evident nu corespunde hotărârii (transpus cu titlu facultativ de: FI, FR, HU; transpus cu titlu obligatoriu de: AT, CZ, DK, LT, LV, NL, SI, RO; EE l-a transpus cu titlu parțial obligatoriu, parțial facultativ)
- ne bis in idem (principiu transpus cu titlu facultativ de: DK, FI; transpus cu titlu obligatoriu de: AT, CZ, EE, FR, HU, LT, LV, NL, SI, RO)
- principiul dublei incriminări (transpus cu titlu facultativ de: DK, FI; transpus cu titlu obligatoriu de: AT, CZ, EE, FR, HU, LT, LV, NL, SI, RO)
- executarea este prescrisă (principiu transpus cu titlu facultativ de: DK, FI; transpus cu titlu obligatoriu de: AT, CZ, EE, FR, HU, LT, LV, NL, SI, RO)
- principiul teritorialității (transpus cu titlu facultativ de: FI, FR, HU, NL; transpus cu titlu obligatoriu de: AT, CZ, DK, LV, SI, RO; netranspus de EE și LT)

- imunitate (principiu transpus cu titlu facultativ de: FI; transpus cu titlu obligatoriu de: AT, CZ, DK, EE, FR, HU, LT, LV, NL, SI, RO)
- vârsta responsabilității penale (principiu transpus cu titlu facultativ de: FI; transpus cu titlu obligatoriu de: AT, CZ, DK, EE, FR, HU, LT, LV, NL, SI, RO)
- drepturile persoanei care face obiectul cauzei (principiu transpus cu titlu facultativ de: FI; transpus cu titlu obligatoriu de: AT, CZ, DK, EE, FR, LT, LV, NL, SI, RO; HU nu l-a transpus)
- sancțiunea este mai mică de 70 EUR (transpus cu titlu facultativ de: FI, FR, NL; transpus cu titlu obligatoriu de: AT, CZ, EE (1000 coroane), DK, HU, LT, LV, SI, RO)
- Motive suplimentare stabilite de șase state membre:
- În conformitate cu declarația CZ, având în vedere că legislația sa națională nu recunoaște responsabilitatea persoanelor juridice, executarea cererilor referitoare la aceste persoane va fi respinsă;
- Motivele suplimentare pentru EE se referă la: hotărârea unei instanțe, în cazul în care hotărârea nu a intrat în vigoare; hotărârea adoptată de o instanță care nu este considerată independentă (EE face deosebirea între cauzele privind propriii cetățeni și cauzele privind alți cetățeni ai UE);
- FI a adăugat un motiv cu titlu obligatoriu: dacă există motive întemeiate de a presupune că garanțiile procedurale au fost încălcate în cursul procedurii în urma căreia a fost adoptată hotărârea;
- HU a menționat câteva motive obligatorii suplimentare: infracțiunea penală pe care se întemeiază hotărârea statului membru este de competența Ungariei [articolele (3) și (4) din Codul penal]; în plus, infracțiunea penală este supusă amnistierii, în conformitate cu legislația Ungariei. Alte situații se referă la cazurile în care a trecut un an de la intrarea în vigoare a hotărârii adoptate de alt stat și termenul de limitare a fost depășit. Acest fapt nu împiedică punerea în executare începută în perioada de limitare;
- LV a adăugat drept motive obligatorii: motive pe baza cărora se consideră că sancțiunea a fost impusă drept pedeapsă pe motive legate de rasă, convingeri religioase, etnie, sex ori opinii politice, precum și în cazul în care hotărârea nu poate fi executată în LV;
- SI a adăugat două motive: motive pe baza cărora se consideră că sancțiunea a fost impusă drept pedeapsă pe motive legate de rasă, sex, opinii politice sau religioase, precum și în cazul în care executarea sentinței ar fi contravenit constituției Sloveniei.

Articolul 8 – Stabilirea sumei de plată

Acest articol se referă la situația în care faptele menționate în hotărâre nu au fost comise pe teritoriul statului membru emitent. În acest caz, statul de executare poate decide să reducă suma prevăzută pentru sancțiunea aplicată la valoarea maximă prevăzută pentru fapte de același gen în cadrul legislației naționale a statului de executare, atunci când faptele respective sunt supuse jurisdicției statului în cauză. Dacă este cazul, autoritatea competentă din statul de executare convertește contravaloarea sancțiunii în moneda statului de executare, la cursul de schimb în vigoare în momentul impunerii sancțiunii.

AT, CZ, DK, FI, FR, HU, LT, NL, SI, RO au transpus această dispoziție. EE nu a transpus dispoziția. LV a făcut trimitere numai la conversia monedei.

Articolul 9 – Legea care reglementează executarea hotărârii

În conformitate cu articolul 9, executarea hotărârii se supune legislației statului de executare, similar unei sancțiuni financiare impusă de statul de executare. În cazurile în care sancțiunea a fost achitată în totalitate sau în parte, aceasta se deduce în întregime din valoarea sancțiunii care urmează a fi pusă în aplicare în statul de executare.

În orice situație, o sancțiune financiară emisă împotriva unei persoane juridice este executată chiar dacă statul executant nu recunoaște principiul răspunderii penale a persoanelor juridice.

AT, FI, FR, NL, SI și RO au transpus acest articol. DK, EE, HU, LT și LV au transpus numai parțial acest articol.

Transpunerea parțială a acestui articol a fost determinată de faptul că alineatul 3 referitor la persoanele juridice nu a fost transpus. Unele state membre au invocat legislația națională în domeniu (AT, FR, NL). În CZ, legislația națională nu recunoaște răspunderea persoanelor juridice.

Articolul 10 – Pedepșa cu închisoarea sau altă sancțiune alternativă de substituție în cazul nerecuperării sancțiunii financiare

Atunci când nu este posibil să se execute o hotărâre, total sau parțial, statul de executare poate aplica sancțiuni alternative, inclusiv pedepse privative de libertate, dacă acest lucru este prevăzut de legislația statului respectiv pentru astfel de cazuri, iar statul emitent a permis aplicarea acestor sancțiuni alternative în certificatul prevăzut la articolul 4. Severitatea sancțiunii alternative se stabilește în conformitate cu legislația statului de executare, însă nu va depăși nivelul maxim prevăzut în certificatul transmis de statul emitent.

AT, CZ, HU, LT, SI și RO au transpus dispoziția. În cazul LV, unele dispoziții nu au fost introduse. EE a prevăzut schimbarea sancțiunii financiare în pedeapsă cu închisoarea ori serviciu în folosul comunității.

Unele state membre au declarat că, în conformitate cu sistemul lor național, nu se pot aplica sancțiuni financiare fie pe teritoriul lor, fie în afara teritoriului (FI, FR) ori numai pe teritoriul lor (DK). NL a transpus dispoziția. În Olanda, judecătorii pot permite pedeapsa cu închisoarea numai în următoarele situații: autoritatea competentă care a impus sancțiunea financiară a prevăzut în hotărâre că pedeapsa cu închisoarea este posibilă în cazul în care sancțiunea nu a fost executată; sancțiunea financiară nu a fost achitată de către persoana condamnată și nu sunt alte căi pentru executarea sancțiunii; în fine, autoritatea emitentă a fost de acord cu închisoarea drept posibilă alternativă a sancțiunii financiare.

Articolul 11 – Amnistie, grațiere, revizuirea sentinței

În temeiul acestui articol, atât amnistia, cât și grațierea pot fi acordate de statul emitent și de statul de executare, însă numai statul emitent poate stabili situația în care se aplică reexaminarea hotărârii.

Unele state membre au transpus acest articol (FI, NL). Dispozițiile CZ și DK de transpunere se referă numai la acordarea grațierii pe teritoriile lor. LT a transpus dispoziția în ceea ce privește amnistia și grațierea, însă nu au făcut nici o referire la reexaminarea hotărârii. În conformitate cu legislația EE, amnistia, grațierea și reexaminarea hotărârii au loc în statul emitent. LV a prevăzut situația în care hotărârile de amnistiere și de grațiere adoptate în statul membru emitent sunt obligatorii pentru LV. AT și SI au transpus dispoziția privind amnistia și grațierea drept motiv obligatoriu de respingere (în plus, SI a invocat legislația națională în materie). În ceea ce privește revizuirea, AT a declarat că această dispoziție nu necesită transpunere.

HU nu a transpus acest articol. Nici FR nu a transpus acest articol, însă au fost invocate prevederile legislației naționale în domeniu.

Articolul 12 – Încetarea executării hotărârilor

Acest articol prevede obligația ca autoritatea competentă a statului de executare să fie informată imediat cu privire la orice hotărâre sau măsură în urma căreia hotărârea încetează să mai fie executorie sau este retrasă din statul de executare, din orice alt motiv. În urma acestei informări, statul de executare are obligația de a nu mai executa hotărârea.

AT, CZ, DK, FI, FR, HU, LT, LV, NL, SI și RO au transpus în totalitate această dispoziție. EE nu a transpus acest articol.

Articolul 13 – Alocarea sumelor obținute din executarea deciziilor

Acest articol prevede că sumele obținute din executarea hotărârilor revin statului de executare, în afara cazului în care se convine altfel, în special atunci când există victime care nu sunt parte la procedurile civile.

Acest articol a fost transpus de AT, CZ, DK, FI, FR, HU, LT, NL, SI, RO. EE și LV nu au transpus această dispoziție.

Articolul 14 – Informații transmise de statul de executare

Conform acestui articol, autoritatea competentă din statul de executare informează imediat autoritatea competentă din statul emitent cu privire la hotărârile adoptate în ceea ce privește recunoașterea sau executarea unei hotărâri.

AT, CZ, FI, HU, LT, LV, NL, SI au transpus acest articol. FR a transpus acest articol cu excepția schimbării sancțiunilor, caz care nu este prevăzut de legislația națională a Franței.

EE nu a transpus acest articol. DK a declarat că această dispoziție nu necesită transpunere.

Articolul 15 – Consecințele comunicării unei hotărâri

Acest articol se referă la cazurile în care statul emitent, în mod excepțional, poate da curs executării.

În afară de EE, toate statele membre care au trimis notificări au transpus acest articol.

Articolul 16 – Regim lingvistic

Articolul 16 prevede că certificatul trebuie tradus în limba oficială a statului de executare sau într-una din limbile oficiale ale acestuia. Totuși, orice stat membru poate declara în orice moment că va accepta traducerea într-o altă limbă oficială sau în mai multe limbi oficiale.

Majoritatea statelor membre solicită traducerea în limba lor oficială (AT, CZ, DK, FR, HU, RO). Alte state acceptă, în plus, limba engleză (EE, LT, LV, NL, SI). FI acceptă certificate în limbile finlandeză, suedeză ori engleză și în alte limbi, dacă nu există impedimente în ceea ce privește aprobarea certificatului.

Articolul 17 – Costuri

Acest articol prevede că statele membre nu pretind unul altuia rambursarea costurilor ce rezultă din aplicarea prezentei decizii-cadru. AT, CZ, FI, NL, SI, RO au transpus acest articol. EE, HU și LV nu au transpus acest articol. DK, FR și LT au declarat că această dispoziție nu necesită transpunere.

Urmează un rezumat al statelor membre care au implementat decizia-cadru

	Stadiul de implementare a Deciziei-cadru	Transmiterea Legislației Naționale	Notificare Articolul 2(1) Autorități Competente	Notificarea Articolului 16 Limbi
BELGIA	Activitate legislativă în desfășurare			
BULGARIA				
REPUBLICA CEHĂ	Implementată	DA	<p>1/ Statul emițător este Republica Cehă: Instanțele judecătorești competente locale, regionale, judecătoriale și tribunalele, Tribunalul Praga, Tribunalul Brno și Curtea Supremă a Republicii Cehia</p> <p>2/ Statul executor este Republica Cehă: Instanțele judecătorești competente locale și regionale și Tribunalul Praga</p> <p>+ vezi anexele până la 8390/08 COPEN 74</p>	cehă
DANEMARCA	Implementată	DA	<p>Justitsministeriet Slotsholmsgade 10 1216 København K; Danemarca Telefon: +45 7226 8400 Fax: +45 3392 2689 E-mail: jm@jm.dk Vezi : 10909/07 COPEN 97</p>	<p>Daneză</p> <p>Vezi: 10909/07 COPEN 97</p>
GERMANIA				
ESTONIA	Implementată	DA	<p>Ambele, atât ca stat emițător, cât și ca stat executor: Ministerul Justiției, Tõnismägi 5a Tallin 15191, Estonia Tel: +372 620 81 00 E-mail: ifo@just.ee Vezi 14381/08</p>	Estonă sau engleză
GRECIA				
SPANIA	Implementată	DA	Autoritățile competente în materie penală	Spania:
FRANȚA	Implementată	DA	<p>– pentru emiterea penalităților monetare, procurorii (magistrați) și oficialii Parchetului;</p> <p>– pentru executarea penalităților monetare, procurorii publici (procureurs de la République) cu jurisdicție teritorială.</p> <p>Vezi 11080/07 COPEN 102</p>	Franceză
IRLANDA				
ITALIA	(Proiect de lege)			(Italiană)
CIPRU				
LETONIA	Implementată	DA	<p><u>Autoritatea competentă în statul executor :</u> Judecătoria</p> <p><u>Autoritatea competentă în statul emițător :</u> Orice instanță judecătorească sau</p>	Letonă sau engleză

			<p>Parchetul <u>Autoritatea centrală:</u> Ministerul Justiției Tieslietu ministrija (Ministerul Justiției) Brīvības bulv. 36 - Rīga LV-1536; Letonia tel.: +371 67036801 +37167036716 fax: +3716720823 e-mail: tm.kanceleja@tm.gov.lv Vezi 14385/08</p>	
LITUANIA	Implementată	DA	<p><u>Statul executor:</u> Tribunalele din zonele în care persoana fizică sau juridică care a primit o penalitate monetară își are domiciliul sau sediul. În cazul în care persoana fizică căreia i s-a aplicat o penalitate monetară nu are domiciliul în Republica Lituania sau când persoana juridică nu își are sediul în Republica Lituania, penalitatea monetară este recunoscută de către tribunalul din zona în care se găsește proprietatea sau partea principală a acesteia din care se poate recupera prejudiciul <u>Statul emițător:</u> Instanțe judecătorești de competență generală (judecătorii, tribunale, Curtea de Apel a Lituaniei și Curtea Supremă a Lituaniei) <u>Autoritatea centrală</u> Ministerul Justiției al Republicii Lituania (Gedimino pr. 30/1, LT-01104, Vilnius, Lituania. Tel. (370) 5266 2933 Fax (370) 5262 5940)</p>	LITUANIA
LUXEMBURG				
UNGARIA	Implementată	DA	<p>1/ În cazul în care Republica Ungaria este statul emițător, instanțele sale judecătorești sunt competente conform deciziei-cadru 2/ În cazul în care Republica Ungaria este statul executor, instanțele judecătorești ale Republicii Ungaria sunt competente conform deciziei-cadru. Vezi SN 4073/07</p>	UNGARIA
MALTA				
OLANDA	Implementată	Da	<p>Procurorul public al Parchetului din Leeuwarden. Autoritatea competentă responsabilă cu transmiterea și primirea administrativă a deciziilor: Centraal Justitieel Incassobureau Europese geldelijke sancties</p>	Olandeză sau engleză, certIFICATELE într-o altă limbă oficială a statelor membre ale Uniunii

			Postbus 22005 8900 KA Leeuwarden tel. +31 (0)58 2533700 Vezi documentul 5388/08 COPEN 6	Europene vor fi acceptate doar dacă sunt însoțite de o traducere în limba engleză. Vezi documentul 5388/08 COPEN 6
AUSTRIA	Implementată	DA	1/ Tribunalul din regiunea în care domiciliază permanent sau nu persoana fizică sau juridică împotriva căreia s-a luat decizia. O listă cu tribunalele competente și cu adresele lor poate fi găsită în Anexa II a documentului 7026/1/08 REV 1 COPEN 39 2/Autoritatea administrativă regională sau departamentul poliției federale din regiunea în care domiciliază permanent sau nu persoana fizică sau juridică împotriva căreia s-a luat decizia. O listă cu autoritățile administrative regionale și cu departamentele poliției federale împreună cu adresele lor poate fi găsită în Anexa III a documentului 7026/1/08 REV1 COPEN 39	Germană sau certificatele în alte limbi vor fi acceptate pe o bază reciprocă. Vezi: 7026/1/08 REV1 COPEN 39
POLONIA				
PORTUGALIA				
ROMÂNIA	Implementată	DA	Curții	Română
SLOVENIA	Implementată	NU	Tribunale sau judecătorii (pentru o listă detaliată: vezi 13174/08 COPEN 161)	Slovenă sau engleză (vezi 13174/08 COPEN 161)
SLOVACIA	implementată	DA		Slovacă
FINLANDA	Implementată	DA	Centrul Legal de Înregistrare Adresă: Centrul Legal de Înregistrare Linnankatu 3b P.O. Box 157 FI-13101 Hämeenlinna Finlanda Tel. +358 10 36 65631 Fax +358 10 36 65703 e-mail: oikeusrekisterikeskus@om.fi (vezi 7965/07 COPEN 40)	Finlandeză, suedeză sau engleză. (vezi 7965/07 COPEN 40)
SUEDIA	(Proiect de lege)			
REGATUL UNIT AL MARI BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD	implementată	DA	Emitere și executare: Pentru Anglia și Wales: curțile magistraților Pentru Scoția: instanțele șerifilor sau instanțele judecătoriale păcii (JP) Pentru Irlanda de Nord: Crown Court, curtea magistraților și orice curte de apel	

XXI. Utilizarea certificatului

Pentru executarea sancțiunilor financiare se va utiliza certificatul anexat. Acest formular se va completa punctual. Este importantă citirea cu atenție a certificatului. Atenție, certificatul trebuie să furnizeze autorității executante toate informațiile necesare în vederea executării.

CERTIFICAT

prevăzut la articolul 4 din Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare

- (a) * Stat emitent: .....
* Stat executant: .....

La început, se va trece statul emitent și statul executant. Este suficient să se menționeze numele statelor membre.

- (b) Autoritatea care a emis decizia de impunere a sancțiunii financiare:
Denumirea oficială: .....
Adresa: .....
Numărul de referință al dosarului (...): .....
Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): .....
Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): .....
E-mail (după caz): .....
Limbă în care este posibil să se comunice cu autoritatea emitentă: .....
Detalii de contact pentru persoana (persoanele) de contactat pentru a se obține informații suplimentare în scopul executării deciziei sau, dacă este cazul, în scopul transferării către statul emitent a banilor obținuți din executare (nume, titlu/grad, nr. tel., nr. fax și, dacă este cazul, e-mail): .....

La litera b se va completa adresa de contact a autorității care a luat decizia. În cazul unor ambiguități, statul executant poate contacta direct autoritatea care a luat decizia.

- (c) Autoritatea competentă pentru executarea deciziei de impunere a sancțiunii financiare în statul emitent [dacă autoritatea este diferită de autoritatea de la punctul (b)]:
Denumirea oficială: .....
Adresa: .....
Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): .....
Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): .....
E-mail (după caz): .....
Limbă în care se poate comunica cu autoritatea competentă pentru executare: .....
Detalii de contact pentru persoana (persoanele) de contactat pentru a se obține informații suplimentare în scopul executării deciziei sau, dacă este cazul, în scopul transferării către statul emitent a banilor obținuți din executare (nume, titlu/grad, nr. tel., nr. fax și, dacă este cazul, e-mail): .....

La litera c se va completa autoritatea competentă pentru executarea deciziei de impunere a sancțiunii financiare în statul emitent, dacă autoritatea este diferită de autoritatea de la punctul (b).

- (d) În cazul desemnării unei autorități centrale pentru transmiterea din punct de vedere administrativ a deciziilor de impunere a sancțiunilor financiare în statul emitent:
Denumirea autorității centrale: .....
.....
Persoana de contact, după caz (titlu/grad și nume): .....
Adresa: .....
Numărul de referință al dosarului: .....
Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): .....
Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): .....

E-mail (după caz): .....

Unele state membre au decis că autoritatea centrală se va ocupa de transmiterea deciziilor de impunere a sancțiunilor financiare în statul emitent. În acest caz, se va completa și acest punct.

- (e) Autoritatea sau autoritățile care pot fi contactate (în cazul în care au fost completate punctul (c) și/sau (d)):
- Autoritatea menționată la punctul (b)
Poate fi contactată pentru chestiuni privind: .....
- Autoritatea menționată la punctul (c)
Poate fi contactată pentru chestiuni privind: .....
- Autoritatea menționată la punctul (d)
Poate fi contactată pentru chestiuni privind: .....

La litera e se vor furniza informații privind consultarea, dacă este implicată pentru transmitere și o autoritate centrală, pe lângă autoritatea competentă pentru executarea deciziei.

- (f) Informații privind persoana fizică sau juridică împotriva căreia s-a impus sancțiunea financiară:

1. În cazul persoanelor fizice

Denumire: .....

Prenume: .....

Numele înainte de căsătorie, după caz: .....

Alte nume, după caz: .....

Sex: .....

Cetățenie: .....

Număr de identitate sau număr de securitate socială (după caz): .....

Data nașterii: .....

Locul nașterii: .....

Ultima adresă cunoscută: .....

Limbă (limbi) pe care persoana le înțelege (dacă se știe): .....

- (a) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia își are reședința obișnuită, se adaugă următoarele informații:

Reședința obișnuită în statul executant: .....

- (b) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are proprietăți în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea proprietăților persoanei: .....

Localizarea proprietăților persoanei: .....

- (c) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are venituri în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea sursei sau surselor de venit ale persoanei: .....

Localizarea sursei sau surselor de venit ale persoanei: .....

2. În cazul persoanelor juridice:

Denumire: .....

Forma de persoană juridică: .....

Număr de înmatriculare (după caz) [1]: .....

Sediul social (după caz) [1]: .....

Adresa persoanei juridice: .....

- (a) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost pronunțată decizia are proprietăți în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea proprietăților persoanei juridice: .....

Localizarea proprietăților persoanei juridice: .....

- (b) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost pronunțată decizia are venituri în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea sursei sau surselor de venit ale persoanei juridice: .....

Localizarea sursei sau surselor de venit ale persoanei juridice: .....

Este cu atât mai bine cu cât statul membru executant cunoaște mai multe informații privind persoana condamnată. Furnizarea mai multor informații va ajuta la evitarea executării unei decizii împotriva unei persoane greșite. Poate exista o persoană cu același nume, de aceea

furnizarea de mai multe informații ajută la identificarea corectă a persoanei. În cazul persoanelor juridice, este util să se specifice numărul de înmatriculare, pentru a evita confuziile.

[1] În cazul în care o decizie este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost dată decizia are sediul social în acest stat, trebuie completate numărul de înregistrare obișnuită și sediul social.

(g) Decizia de impunere a unei sancțiuni financiare:

1. Natura deciziei de impunere a sancțiunii financiare (bifați caseta relevantă):

(i) Decizia unei instanțe judecătorești a statului emitent pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent

(ii) Decizia privind o faptă penală a unei autorități a statului emitent, alta decât o instanță judecătorească conform legislației statului emitent. Se confirmă că persoana în cauză a avut ocazia de a i se judeca cauza de o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală.

(iii) Decizia unei autorități a statului emitent, alta decât o instanță judecătorească, privind fapte care sunt pedepsite în temeiul legislației interne a statului emitent, constituind încălcări ale normelor de drept. Se confirmă că persoana în cauză a avut ocazia de a i se judeca cauza de instanță judecătorească cu competență specială în materie penală.

(iv) Decizia unei instanțe judecătorești cu competență specială în materie penală cu privire la o decizia prevăzută la punctul (iii).

Decizia a fost dată la (data): .....

Decizia a devenit definitivă la (data): .....

Număr de referință al deciziei (după caz): .....

Sancțiunea financiară constituie o obligație de a plăti (a se bifa caseta (casetele) relevante și indica suma (sumele) cu indicarea monedei):

(i) O sumă de bani la condamnarea pentru o infracțiune, impusă printr-o decizie.

Suma: .....

(ii) O despăgubire impusă în aceeași decizie în beneficiul victimelor, atunci când victima nu se poate constitui parte civilă la proceduri și instanța judecătorească acționează în temeiul competenței sale penale.

Suma: .....

(iii) O sumă de bani pentru cheltuielile procedurilor judiciare sau administrative aferente hotărârii.

Suma: .....

(iv) O sumă de bani pentru un fond public sau o organizație de sprijinire a victimelor, impusă în aceeași decizie.

Suma: .....

Suma totală a sancțiunii financiare cu indicarea monedei: .....

2. Un rezumat al faptelor și o descriere a împrejurărilor în care infracțiunea sau infracțiunile au fost săvârșite, inclusiv data și locul: .....

Natura și calificarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) și dispoziția legală/codul aplicabil pe baza căreia a fost pronunțată decizia: .....

3. În măsura în care infracțiunea (infracțiunile) identificată (identificate) la punctul 2 de mai sus constituie una sau mai multe din următoarele:

infracțiuni, se va confirma prin bifarea casetei (casetelor) relevante:

participarea la o organizație criminală;

terorism;

trafic de persoane;

exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;

traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;

traficul ilicit de arme, muniții și explozivi;

corupție;

frauda, inclusiv cea care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul

Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene;

spălarea produselor infracțiunii;

falsificarea, inclusiv falsificarea monedei euro;

delicte informatice;

infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
 complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală;
 omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;
 trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
 răpire, sechestrare și luare de ostatici;
 rasism și xenofobie;
 furt organizat sau armat;
 trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
 escrocherie;
 înșelătorie și extorcare de fonduri;
 contrafacerea și pirateria produselor;
 falsificarea documentelor administrative și trafic de fals;
 falsificarea mijloacelor de plată;
 trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
 trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
 trafic de vehicule furate;
 viol;
 incendiere;
 infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;
 deturnare de aeronave/nave;
 sabotaj;
 conduită contrară normelor de trafic rutier, inclusiv încălcarea reglementărilor referitoare la orele de conducere și perioadele de odihnă și a reglementărilor privind bunurile periculoase;
 contrabanda de mărfuri;
 încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală;
 amenințări și acte de violență împotriva persoanelor, inclusiv violență în cursul evenimentelor sportive;
 vandalism criminal;
 furt;
 infracțiuni stabilite de statul emitent care vizează obligații de executare ce decurg din instrumentele adoptate în temeiul Tratatului CE sau al titlului VI din Tratatul UE.
 Dacă este bifată această casetă, se vor indica dispozițiile exacte ale instrumentului adoptat în temeiul Tratatului CE sau al Tratatului UE vizate de infracțiune: .....

4. În măsura în care infracțiunea sau infracțiunile identificate la punctul 2 de mai sus nu sunt reglementate de punctul 3, se va descrie complet infracțiunea sau infracțiunile în cauză: .....

(h) Precizări privind decizia de impunere a sancțiunii financiare

1. A se confirma că (se va bifa caseta corespunzătoare):
  - (a) decizia este definitivă
  - (b) după cunoștința autorității emitente a certificatului, în statul executant nu a fost emisă nici o decizie împotriva aceleiași persoane pentru aceleași fapte și nu a fost executată nici o asemenea decizie în vreun stat, altul decât statul emitent sau statul executant.
2. A se menționa dacă această cauză a făcut obiectul unei proceduri scrise:
  - (a) Nu.
  - (b) Da. Se confirmă că, în conformitate cu legislația statului emitent, persoana în cauză a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă cu privire la dreptul său de a contesta cauza și de termenul unei asemenea căi de atac
3. A se menționa dacă persoana în cauză a compărut personal în procedură:
  - (a) Da, a compărut.
  - (b) Nu. Se confirmă:
 că persoana a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la procedură în conformitate cu legislația statului emitent, sau
 că persoana a indicat că nu contestă cauza.

4. Plata parțială a sancțiunii

Dacă o parte a sancțiunii a fost deja plătită statului emitent sau, după cunoștința autorității emitente a certificatului, oricărui alt stat, se va indica suma care a fost plătită:

.....

Autoritatea executantă trebuie să verifice dacă decizia intră sub incidența prezentei decizii-cadru. Autoritatea poate efectua această verificare dacă dispune de informațiile necesare. La litera g) și h), autoritatea competentă pentru executare trebuie să completeze informațiile corespunzătoare.

(i) Sancțiuni alternative, inclusiv pedepse privative de libertate

1. A se declara dacă statul emitent permite aplicarea de către statul executant a unor sancțiuni alternative în cazul în care nu este posibilă executarea deciziei de impunere a unei sancțiuni, în întregime sau parțial:
da
nu

2. Dacă da, se va declara ce sancțiuni pot fi aplicate (natura sancțiunilor, nivelul maxim al sancțiunilor):
Detenție. Perioada maximă: .....
Serviciu comunitar (sau echivalent). Perioada maximă: .....
Alte sancțiuni. Descriere: .....

Dacă persoana condamnată nu are nici venituri, nici proprietăți și în decizie sunt stabilite sancțiuni alternative, aceste sancțiuni trebuie specificate aici.

- (j) Alte împrejurări relevante cauzei (informații opționale): .....

Aici trebuie completate informațiile suplimentare, cum ar fi numele avocatului persoanei condamnate.

(k) Textul deciziei de impunere a sancțiunii financiare este anexat la certificat.

Semnătura autorității emitente a certificatului și/sau a reprezentatului său atestând exactitatea conținutului certificatului: .....

Denumire: .....

Funcție deținută (titlu/grad): .....

Data: .....

Ștampilă oficială (dacă este cazul)

Certificatul trebuie cel puțin semnat de autoritatea care emite certificatul.

XXII. Concluzii și critică

România a transpus decizia-cadru conform cerințelor. În comparație cu Decizia-cadru 2002/584/JAI din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, România a redus numărul de limbi acceptate. În cazul acestei decizii-cadru, România accepta mandatul european de arestare în engleză și franceză, ceea ce a cauzat multe probleme. Mandatul european de arestare trebuia tradus de către autoritățile române, ceea ce, bineînțeles, ducea la întârzieri ale procedurii și costa foarte mult.

C. ORDINUL DE CONFISCARE

I. Obiectiv (articolul 1)

În statele membre ale Uniunii Europene există și coexistă proceduri juridice diferite în vederea confiscării produselor infracțiunii. Agențiile naționale responsabile pentru depistarea activelor reprezintă o condiție preliminară pentru o confiscare de succes, dar și pentru cooperare internațională.

În preambulul prezentei decizii-cadru, scopul este acela „*de a facilita cooperarea între statele membre în materie de recunoaștere reciprocă și de executare a hotărârilor de confiscare a bunurilor astfel încât un stat membru să fie obligat să recunoască și să execute pe teritoriul său hotărârile de confiscare emise de către o instanță competentă în materie penală a unui alt stat membru. Prezenta decizie-cadru se află în strânsă legătură cu Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea. Scopul deciziei-cadru menționate este de a garanta că toate statele membre dispun de norme eficiente în materie de confiscare a produselor infracțiunii, în special cu privire la sarcina probei în ceea ce privește sursa bunurilor deținute de o persoană condamnată pentru o infracțiune având legătură cu criminalitatea organizată*”.

Acea decizie-cadru se ocupă de Decizia-cadru 2001/50/JI a Consiliului din 5.07.2001, J.O. L 182, p.1, Decizia-cadru 2003/577/JI a Consiliului din 2.8.2003, J.O. L 196, p. 45, și Decizia-cadru 2005/212/JI a Consiliului din 15.3.2005, J.O. L 68, p. 49. Intenția de a combate crima organizată poate fi transformată doar printr-un sistem juridic corespunzător.

Aceste decizii-cadru menționate reprezintă rezultatul reuniunii de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999 și a programului de măsuri pentru punerea în aplicare a principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești, din 30 noiembrie 2000.

Aceste decizii-cadru sunt premergătoare Convenției Consiliului Europei din 8 noiembrie 1990 privind spălarea, descoperirea, indisponibilizarea și confiscarea produselor infracțiunii. Toate statele membre ale Uniunii Europene au ratificat convenția. Convenția obligă părțile semnatare să recunoască și să aplice hotărârile de confiscare date de o altă parte sau să înainteze o cerere autorităților competente în scopul obținerii unui ordin de confiscare și, dacă acesta este transmis spre executare, să fie executat. Părțile pot refuza cererile de confiscare inter alia dacă infracțiunea cu care are legătură cererea nu este o infracțiune conform legii Părții căreia i se solicită sau dacă legea Părții căreia i se solicită confiscarea nu este stipulată referitor la tipul de infracțiune cu care are legătură cererea.

În baza Convenției, principiul recunoașterii reciproce ar trebui să faciliteze cooperarea dintre autoritățile statelor membre pentru combaterea infracționalității transfrontaliere.

Astfel că indisponibilizarea și confiscarea bunurilor dincolo de granițe au devenit un instrument esențial în combaterea infracțiunilor.

II. Relația cu Decizia-cadru 2001/500/JAI, Decizia-cadru 2003/577/JAI și cu Decizia-cadru 2005/212/JAI

Prin Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 5.7.2001, J.O. L 182, p. 1, sunt stabilite prevederile privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, indisponibilizarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii ca urmare a deciziei Consiliului din 3 decembrie 1998 de a adopta Acțiunea Comună 98/699/JAI privind spălarea banilor,

identificarea, urmărirea, indisponibilizarea și confiscarea instrumentelor și produselor provenite din activități infracționale. Consiliul European reunit la Tampere a reținut că spălarea banilor reprezintă motivul central pentru crima organizată și că ar trebui eliminat complet oriunde apare. Decizia-cadru a intrat în vigoare la 5.07.2001. Această decizie-cadru obligă statul membru de a lua măsurile necesare în vederea garantării că legislația și procedurile sale privind confiscarea bunurilor din infracțiuni permit și, măcar în cazurile în care aceste bunuri nu pot fi sechestrate, confiscarea valorii proprietății corespunzătoare acestor bunuri, atât în proceduri strict interne, cât și în proceduri instituite la cererea unui alt stat membru, incluzând cereri de aplicarea a ordinelor străine de confiscare.

Prezenta decizie-cadru nu a folosit principiul recunoașterii reciproce a unei hotărâri. Prevede că statele membre vor adopta măsurile necesare pentru a garanta că toate cererile de la alte state membre ce au legătură cu identificarea, urmărirea, indisponibilizarea sau sechestrarea și confiscarea au aceeași prioritate în procesare ca și cea dată măsurilor din cadrul procedurilor interne. Statele membre vor adopta măsurile necesare respectării prevederilor acestei decizii-cadru până la 31 decembrie 2002.

Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de indisponibilizare a bunurilor sau a probelor, J.O. nr. L 196, p.45, a reprezentat un pas înainte semnificativ. Prin acest instrument se aplică în totalitate principiul recunoașterii reciproce. Această decizie-cadru folosește și certificate ce ar trebui să faciliteze aplicarea deciziilor. Această decizie-cadru, precum și Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 5.7.2001, are intenția de a stabili regulile conform cărora un stat membru recunoaște și execută pe teritoriul său un ordin de indisponibilizare emis de o autoritate judiciară a unui alt stat membru în cadrul procedurilor penale. Prin aceste instrumente, activele sau probele ce pot rezulta din infracțiuni penale reprezintă măsuri juridice temporare îndepărtate temporar de la proprietar sau terți pentru a asigura că sunt supuse confiscării sau probării.

Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea (J.O. nr. L 68, 15.03.2005, pp. 49-51) are scopul de a asigura că toate statele membre au prevăzut în legislația lor reguli clare care guvernează confiscarea bunurilor provenite din infracțiuni, inter alia, în legătură cu obligația de a dovedi proveniența licită a bunurilor deținute de o persoană condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni de crimă organizată. Confiscarea este o măsură sau o pedeapsă, dispusă de o instanță ce respectă procedurile referitoare la o infracțiune penală sau la infracțiuni penale, ce duc la confiscarea definitivă de respectivul bun.

Decizia-cadru 2006/783/JAI a Consiliului din 6 octombrie 2006 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce pentru hotărârile de confiscare (J.O. nr. L 328, 24.11.2006, pp. 59-78) ar trebui, asemenea Deciziei-cadru 2005/212/JAI a Consiliului, să faciliteze cooperarea dintre statele membre referitor la recunoașterea reciprocă și aplicarea hotărârilor de confiscare a proprietății în vederea obligării unui stat membru să recunoască sau să aplice pe teritoriul său hotărârile pronunțate de o instanță competentă în materie penală a unui alt stat membru. Prezenta decizie-cadru este corelată cu Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea. Scopul acelei decizii-cadru este de a garanta că toate statele membre au reguli efective de guvernare privind confiscarea bunurilor ce reies dintr-o infracțiune, inter alia în legătură cu obligația de a dovedi legalitatea sursei activelor deținute de o persoană condamnată pentru o infracțiune ce are legătură cu crima organizată.

Privire generală – deciziile-cadru menționate:

Decizia-cadru a Consiliului	Măsura	Obiect		Observații
2001/500/JAI	Impune statelor membre să ia măsurile necesare pentru a nu exprima rezerve privind următoarele articole din Convenția din 1990, cu scopul de a intensifica măsurile împotriva crimei organizate, luate de statele membre	Identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea produselor având legătură cu infracțiunea	Executarea hotărârilor provizorii	Urmarea Convenției Europene din 8 noiembrie 1990
2003/577/JAI	Impune statelor membre să stabilească norme prin care un stat membru recunoaște și execută ordinele de indisponibilizare	Indisponibilizarea bunurilor care ar putea fi confiscate sau a probelor	Executarea hotărârilor provizorii	
2005/212/JAI	Impune statelor membre să asigure reguli eficiente care să guverneze confiscarea produselor infracțiunii	Confiscarea produselor infracțiunii și a bunurilor	Executarea hotărârilor definitive	
2006/783/JHA	Stabilirea unor norme prin care un stat membru recunoaște și execută decizia de confiscare	Confiscarea bunurilor, produselor și instrumentelor infracțiunii	Executarea hotărârilor definitive	

1. Ordin de indisponibilizare versus ordin de confiscare în legislație română

Indisponibilizarea

Conform concluziilor reuniunii Consiliului European din 15 și 6 octombrie 1999 de la Tampere, se determină garantarea luării pașilor reali pentru a urmări, indisponibiliza, sechestra și confisca bunurile ce au legătură cu infracțiunea. Nimeni nu trebuie să obțină un avantaj prin comiterea unei infracțiuni.

Indiferent de cine a comis o infracțiune și a obținut un beneficiu economic de pe urma acesteia, sau a primit un beneficiu economic pentru comiterea unei infracțiuni, acesta trebuie condamnat la plata sumei de bani echivalente cu profitul câștigat ilegal. Obiectele folosite pentru a comite o infracțiune trebuie să fie confiscate. Bunurile de pe urma unei infracțiuni trebuie returnate victimelor dacă este posibil.

Fiecare stat membru cunoaște aspectele juridice pentru a atinge acest scop. În statul în care se desfășoară ancheta, autoritățile trebuie să dispună de instrumentele legale pentru a intra în posesia obiectelor relevante precum bani ce reprezintă un câștig în legătură cu o infracțiune, instrumentele pentru săvârșirea infracțiunii și alte efecte ce pot fi folosite ca dovadă. După finalizarea procesului, instanța trebuie să aibă posibilitatea de a hotărî ce să facă cu obiectele sechestrate.

Jurisprudența deosebește efectele acestor măsuri juridice. Hotărârile de indisponibilizare deservesc drept temei pentru investigații. Scopul este de a priva persoanele suspectate de obiectele ce trebuie sechestrate conform Codului penal sau ce pot fi folosite ca dovadă în procedura penală. Hotărârile de indisponibilizare sunt măsuri juridice temporare.

Hotărârile de confiscare au scopul de a priva permanent de bunurile obținute prin comiterea de infracțiuni.

În legislația internă a României, în cazul indisponibilizării bunurilor există următorul temei juridic²:

- Articolele 163–168 din Codul de procedură penală;
- Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism;
- *Legea nr. 39/2003* privind prevenirea și combaterea criminalității organizate;
- *Legea nr. 678/2001* privind prevenirea și combaterea traficului de persoane;
- Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri;
- Art. 22 din OUG nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și art. 19 și 20 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

În conformitate cu dispozițiile art. 163 alin. 1 din Codul de procedură penală, măsurile asiguratorii se iau în cursul procesului penal de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată și constau în indisponibilizarea prin instituirea unui sechestru al bunurilor mobile și imobile, în vederea reparării pagubei produse prin infracțiune, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii.

Măsurile asiguratorii în vederea reparării pagubei se pot lua asupra bunurilor învinuitului sau inculpatului și ale persoanei responsabile civilmente, până la concurența valorii probabile a pagubei.

Măsurile asiguratorii pentru garantarea executării pedepsei amenzii se iau numai asupra bunurilor învinuitului sau inculpatului.

Ca regulă generală, când se comite orice tip de infracțiune, se pot stabili măsuri intermediare în timpul procesului penal fie de către un procuror, fie de către instanță, constând în indisponibilizare, prin impunerea unui sechestru asupra bunurilor mobile și imobile, în vederea unei confiscări speciale, compensând daunele rezultate din săvârșirea unei infracțiuni, precum și garantarea executării pedepsei amenzii. În cazul în care se săvârșesc infracțiuni de corupție, este obligatorie adoptarea măsurilor provizorii. Acestea sunt obligatorii și în cazul infracțiunilor orientate împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene (art. 20 din Legea nr. 78/2000), în cazul infracțiunilor de spălare de bani și finanțarea actelor de terorism (art. 24¹ din Legea nr. 656/2002), în cazul evaziunilor fiscale (art. 11 din Legea nr. 241/2005).

Indisponibilizarea este posibilă doar în cadrul unei investigații în desfășurare.

Măsura poate fi luată de către un procuror în timpul unei etape de investigație penală și de către un judecător în timpul judecății. Poate dura până la revocarea acesteia de către procuror sau de către instanță. Este aplicată, în timpul investigației penale, de către poliția judiciară, în temeiul unui ordin emis de procuror. În timpul unui proces, un executor judecătoresc este competent să aplice măsura.

Legea prevede anumite remedii legale pentru persoana în cauză. Conform art. 168 din Codul de procedură penală, acuzatul, partea răspunzătoare într-un proces civil, precum și orice altă persoană interesată poate depune o plângere la procuror sau instanță împotriva măsurii

---

2 Pentru mai multe informații, a se vedea Raportul de evaluare a României privind a cincea rundă de evaluări reciproce „Infracțiunile economice și anchetele financiare”, 17640/2/09 REV 2 CROMORG 188.

provizorii luate și împotriva mijloacelor de îndeplinire a acesteia, în orice etapă a procesului penal.

Furtul bunurilor sechestrate constituie o infracțiune conform art. 244 din Codul penal și se pedepsește cu închisoarea între o lună și un an sau cu o amendă, iar dacă fapta este comisă de către tutore pedeapsa va fi de închisoare între 3 luni și 2 ani sau amendă.

Legea stabilește și modul în care sunt gestionate bunurile. Conform art. 165 din Codul de procedură penală, autoritatea ce aplică sechestrul este obligată să identifice și să evalueze bunurile sechestrate; dacă este cazul poate apela și la experți.

Este obligatoriu să se sechestreze bunurile perisabile, obiectele făcute din metale prețioase sau pietre prețioase, mijloace străine de plată, valori mobiliare locale, obiecte de artă și din muzee, colecții de valoare, precum și bani.

Bunurile perisabile sunt trimise unităților comerciale în care statul este acționar majoritar, conform profilului de activitate, care sunt obligate să le primească și să le valorifice fără întârziere.

Metalele sau pietrele prețioase sau artefactele ce conțin metale sau pietre prețioase, precum și mijloacele străine de plată trebuie depozitate la cea mai apropiată instituție bancară competentă.

Sumele de bani ce rezultă din capitalizare sunt înregistrate, după caz, în (pe) numele acuzatului sau persoanei civile răspunzătoare, la dispoziția autorității ce a ordonat inițierea sechestrului, cărora i se acordă chitanța cu suma respectivă, în decurs de maximum 3 zile de la luarea banilor sau de la capitalizarea bunurilor.

Dacă există pericolul înstrăinării, celelalte bunuri mobile sechestrate vor fi puse sub sigiliu sau luate și se poate numi un custode. Hotărârea de indisponibilizare poate fi retrasă dacă este contestată cu succes prin mijloace legale sau dacă un procuror sau un tribunal revocă ex officio măsura provizorie considerând că nu mai este necesară.

În practică, indisponibilizarea anumitor bunuri mobile precum vehicule poate fi problematică deoarece autoritățile nu le pot vinde înainte de hotărârea finală. Aceste bunuri trebuie să fie depozitate și păzite, ceea ce reprezintă o povară suplimentară pentru autoritățile implicate. Acestea își pot pierde valoarea în timpul procesului.

Confiscare

Confiscarea este reglementată în articolul 118 din Codul penal și este o măsură posibilă în cazuri referitoare la orice tip de infracțiuni.

Următoarele categorii de bunuri vor fi obligatoriu supuse confiscării speciale:

- bunurile produse prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală;
- bunurile care au fost folosite, în orice mod, la săvârșirea unei infracțiuni, dacă sunt ale infractorului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor. Această măsură nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor săvârșite prin presă;
- bunurile produse, modificate sau adaptate în scopul săvârșirii unei infracțiuni, dacă au fost utilizate la comiterea acesteia și dacă sunt ale infractorului. Când bunurile aparțin altei persoane confiscarea se dispune dacă producerea, modificarea sau adaptarea a fost efectuată de proprietar ori de infractor cu știința proprietarului;

- bunurile care au fost date pentru a determina săvârșirea unei fapte sau pentru a răsplăti pe făptuitor;
- bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia;
- bunurile a căror deținere este interzisă de lege.

În plus, dispozițiile Codului de procedură penală se aplică și infracțiunilor comise de persoanele juridice. Astfel, judecătorul, în cursul urmăririi penale și la propunerea procurorului, sau instanța, în cursul judecății, pot dispune, dacă există motive temeinice care justifică presupunerea rezonabilă că persoana juridică a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală și numai pentru a se asigura buna desfășurare a procesului penal, una sau mai multe măsuri preventive: suspendarea procedurii de dizolvare sau lichidare a persoanei juridice, suspendarea fuziunii, a divizării sau a reducerii capitalului social al persoanei juridice; interzicerea unor operațiuni patrimoniale specifice, susceptibile de a antrena diminuarea semnificativă a activului patrimonial sau insolvența persoanei juridice; interzicerea de a încheia anumite acte juridice stabilite de organul judiciar; interzicerea de a desfășura activități de natura celor în exercițiul sau cu ocazia cărora a fost comisă infracțiunea.

În plus, în conformitate cu articolul 479⁶ din Codul de procedură penală, față de persoana juridică se pot lua măsuri asiguratorii, în vederea asigurării confiscării speciale, reparării pagubei produse prin infracțiune, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii.

Confiscarea bunurilor se aplică și infracțiunilor grave și grupurilor infracționale organizate, conform Legii nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, care include norme de procedură suplimentare, cum ar fi cele privind cazurile în care bunurile supuse confiscării nu se găsesc. În acest caz, se confiscă echivalentul lor în bani sau bunurile dobândite în locul acestora. În plus, legea prevede că veniturile sau alte beneficii materiale obținute din bunurile menționate anterior se confiscă. Dacă bunurile supuse confiscării nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal, se confiscă bunuri până la concurența valorii bunurilor supuse confiscării. Pentru a garanta aducerea la îndeplinire a confiscării bunurilor se pot lua măsurile asiguratorii prevăzute de Codul de procedură penală.

În conformitate cu articolul 19 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, în cazul săvârșirii infracțiunilor de un anumit tip, *„bani, valorile sau orice alte bunuri care au fost date pentru a determina săvârșirea infracțiunii sau pentru a răsplăti pe infractor ori cele dobândite prin săvârșirea infracțiunii, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, se confiscă, iar dacă bunurile nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.”*

Prin urmare, procurorul (dacă decide să nu înceapă rechizitoriul) sau, după caz, instanța (dacă este anunțată prin rechizitoriu) trebuie să dispună, conform legii, confiscarea produselor (bunurilor) obținute prin comiterea infracțiunii.

2. Infracțiuni financiare și economice

Infracțiunile financiare și economice sunt definite ca infracțiuni împotriva proprietății, implicând conversia ilegală a titlului de proprietate în propriul folos și beneficiu. Infracțiunile financiare implică adesea - dar nu întotdeauna - fraudă și țin de aspecte vamale și fiscale.

Infracțiunile financiare sunt realizate prin verificare și fraudă cu carduri de credit, fraudă ipotecară, fraudă medicală, fraudă corporativă, fraudă cu conturi bancare, fraudă privind

plățile, fraudă cu valută și fraudă privind asigurarea de sănătate și implică acțiuni precum comercializare din interior, încălcări fiscale, mite, delapidări, furt de identitate, atacuri cibernetice, spălarea banilor, inginerie socială și fraudă cu valori mobiliare. Uneori, dar nu întotdeauna, infracțiunile financiare implică acțiuni penale suplimentare precum abuzul de persoane vârstnice, jaf armat, spargere și chiar omor. Victimele pot fi de la persoane fizice la instituții, corporații, guverne și economii întregi.

În țările anglo-saxone se folosește o definiție nouă pentru infracțiunile economice și financiare: delincvența funcționarilor.

Directorii de companii și de întreprinderi folosesc poziția pe care o au pentru a săvârși infracțiuni. Din cauza daunelor grave, Uniunea Europeană combate această formă de infracționalitate.

Uniunea Europeană nu are competența legislației în drept material, dar poate unifica măsurile procedurale pentru a facilita proceduri penale.

Criminalitatea nu aduce venituri³.

Pentru a stopa activitățile crimei organizate, este esențial ca infractorii să fie privați de bunurile obținute prin infracțiuni. Grupurile de crimă organizată construiesc rețele internaționale de scară largă și strâng câștiguri semnificative din diverse activități penale. Bunurile ce reies din infracțiuni sunt spălate și reinjectate în economia legală.

Eficacitatea sistemelor naționale împotriva spălării banilor și cooperarea internațională în acest domeniu reprezintă o importanță deosebită. Totuși, chiar și după spălarea cu succes a bunurilor obținute din infracțiuni, bunurile infractorilor ce au legătură cu crima organizată încă pot fi identificate prin informații financiare și investigații, pot fi indisponibilizate și recuperate.

Confiscarea și recuperarea bunurilor obținute din infracțiuni sunt un mod foarte eficace de a combate crima organizată, ce se axează pe profit în primul rând. Prin confiscare se previne folosirea unei averi obținute în mod ilegal în vederea finanțării altor activități penale, periclitarea încrederii în sistemele financiare și coruperea societății legitime. Confiscarea are un efect negativ prin consolidarea noțiunii că „infracțiunea nu plătește”. Aceasta poate ajuta la îndepărtarea exemplelor negative din comunități locale. În unele cazuri, măsurile de confiscare a bunurilor obținute prin infracțiuni permit identificarea factorilor de decizie din organizațiile criminale, care sunt rareori investigați sau acuzați.

III. Definiții (articolul 2)

La început, deciziile-cadru definesc noțiunile folosite:

„Stat emitent” înseamnă statul membru în care o instanță a emis o hotărâre de confiscare în cadrul unei proceduri penale.

Prin conceptul de „stat executant”, decizia-cadru se referă la statul membru căruia i-a fost transmisă o hotărâre de confiscare în scopul executării acesteia.

În multe situații, asemenea cazurilor de crimă transfrontalieră, proprietatea sau bunurile ce trebuie confiscate se găsesc în alte țări. Respectând principiul suveranității, competența instanței se oprește la graniță. Trebuie să li se solicite altor state membre să execute deciziile acestora.

---

3 Pentru mai multe detalii, a se vedea COM (2008) 766 final.

„Confiscare” înseamnă o pedeapsă sau o măsură dispusă de o instanță în urma unei proceduri în legătură cu o infracțiune sau infracțiuni, având ca rezultat deposedarea definitivă de bunul respectiv.

Un ordin de confiscare poate fi o decizie sau poate fi acoperit de o hotărâre. În legea română, termenul este de „ordin de confiscare”. Oricum, ordinul de confiscare este o decizie juridică, ce a intrat în vigoare și este definitivă. Scopul unui ordin de confiscare este de a priva de proprietatea deținută de condamnat sau de un terț.

„Bun” înseamnă orice bun corporal sau necorporal, mobil sau imobil, precum și actele juridice sau documentele. Statul emitent decide ce se va confisca. Bunurile pot fi:

- produsul unei infracțiuni sau echivalentul în tot sau în parte al valorii acestui produs;

Bunurile pot consta în numerar, economii la bancă, dar și acțiuni sau bunuri imobiliare, cumpărate cu bani obținuți ilegal. Bunurile se vor referi la orice avantaj economic rezultat din infracțiuni.

- instrumentul sau obiectul unei asemenea infracțiuni;

Multe aspecte pot fi incluse prin acest termen. Acestea pot fi computere, în special servere folosite pentru a intra ilegal în alte computere, carduri de credit și așa mai departe.

Instrumentele se referă la orice proprietate folosită sau intenționată a se folosi în orice modalitate, în întregime sau parțial, pentru a săvârși o infracțiune.

- un bun susceptibil de confiscare în temeiul articolului 3 (1) și (2) din Decizia-cadru 2005/212/JAI din 24.02.2005, sau oricăror alte dispoziții privind competențele de confiscare extinse în temeiul dreptului statului emitent

Fiecare stat membru trebuie să adopte cel puțin măsurile necesare care să îi permită să confişte, fie în întregime, fie parțial, proprietăți ce aparțin unei persoane condamnate de o infracțiune și să ia măsurile necesare care să permită confiscarea.

„Bunurile culturale care aparțin patrimoniului cultural național” sunt definite în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) din Directiva 93/7/CEE a Consiliului din 15 martie 1993 privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru.

Exemplu:

O icoană veche de valoare dintr-un muzeu românesc a fost furată și dată spre vânzare în Elveția. Icoana, ca obiect cultural, a fost îndepărtată ilegal de pe teritoriul României. Pentru repatriere, se aplică prezenta decizie-cadru.

IV. Stabilirea autorităților competente (articolul 3)

Fiecare stat membru va informa Secretariatul General al Consiliului referitor la autoritatea sau autoritățile care, conform legii sale, sunt competente conform prezentelor decizii-cadru când respectivul stat membru este statul emitent sau statul executant.

Oricum, punctele de contact din rețeaua judiciară europeană pot oferi informații statului executant despre autoritățile competente.

Autoritățile competente pot fi găsite pe site-ul Rețelei Judiciare Europene, rubrica Mutual Legal Assistance - Atlas: <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/>. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați decizia-cadru B, menționată mai sus.

V. Transmiterea ordinelor de confiscare (articolul 4)

Se poate transmite autorității competente un ordin de confiscare sau o copie legalizată a acestuia, plus certificatul, dat în anexa la decizia-cadru. Înainte de a trimite ordinul de confiscare în această țară trebuie să existe motive rezonabile împotriva persoanei fizice sau juridice pentru care s-a emis ordinul de confiscare.

Motivele rezonabile sunt:

- persoana fizică împotriva căreia a fost emis ordinul de confiscare deține o proprietate sau are un venit
- persoana fizică sau juridică este un rezident legal sau are sediul social pe acest teritoriu.

Așa cum s-a menționat, nu este nevoie să se trimită ordinul de confiscare în original. Ordinul de confiscare în original, sau o copie legalizată a acestuia, și certificatul în original vor fi trimise statului executant conform cerințelor.

Certificatul va fi semnat, iar conținutul atestat ca adevărat de către autoritatea competentă a statului emitent.

Dacă autoritatea statului executant care primește un ordin de confiscare nu are competența pentru a-l recunoaște, va transmite ex officio ordinul autorității competente să îl execute și va informa autoritatea competentă a statului emitent în mod corespunzător.

Exemplu:

Tribunalul din București primește un ordin de confiscare. Persoana condamnată locuiește în Brașov. Astfel că instanța ex officio trebuie să trimită ordinul de confiscare Tribunalului din Brașov.

VI. Trimiterea unui ordin de confiscare către unul sau mai multe state solicitate (articolul 5)

Trimiterea unui ordin de confiscare trebuie să se realizeze direct între autoritățile competente menționate.

Un ordin de confiscare poate fi trimis doar unui stat executant la un moment dat. Astfel se garantează că ordinul de confiscare este executat doar pe rând.

Dacă un ordin de confiscare se referă la elemente specifice de proprietate, poate fi trimis către mai multe state executante deodată atunci când

- unele bunuri dintre cele la care se referă ordinul de confiscare se află în state diferite; sau
- confiscarea unui element anume de proprietate acoperit de ordinul de confiscare implică acțiunea mai multor state solicitate; sau
- autoritatea competentă a statului emitent are motive rezonabile să creadă că un element anume de proprietate la care se face referire în ordinul de confiscare este situat în unul din două sau mai multe state solicitate.

Exemplu:

Ion Tudorescu a fost condamnat în Austria pentru falsificare de mijloace de plată. Instanța din Austria a confiscat hârtia, care este depozitată în Bulgaria. Imprimeria pentru falsificarea banilor a fost depistată în Grecia. Ordinul de confiscare, care face referire la hârtie și imprimerie, poate fi trimis în Grecia și Bulgaria în același timp deoarece implică elemente diferite.

Un ordin de confiscare referitor la o sumă de bani poate fi trimis mai multor state solicitate deopotrivă, unde autoritatea competentă a statului emitent consideră că este necesar să îl trimită, atunci când

- proprietatea în cauză nu a fost indisponibilizată conform Deciziei-cadru 2003/577/JI a Consiliului, sau
- valoarea proprietății ce poate fi confiscată în statul emitent și în orice alt stat executant nu este suficientă pentru acoperirea întregii sume prevăzute de ordinul de confiscare.

Exemplu:

Hans Maier a fost condamnat în Portugalia pentru spălare de bani. Avantajul economic, și anume câștigul din infracțiune, a fost de 15.000 de euro. În cadrul procedurii preliminare la banca din Germania, a fost înghețat contul curent cu o sumă de 7.500 de euro. În urma investigațiilor s-a aflat că Hans Maier are bani la o bancă din Italia, pentru care nu există un ordin de înghețare.

Curtea poate trimite ordinul de confiscare Germaniei pentru a confisca cei 7.500 de euro și în Italia pentru a confisca restul de bani.

VII. Infracțiuni (articolul 6)

Dacă acțiunile ce duc la emiterea unui ordin de confiscare reprezintă una sau mai multe din următoarele 32 de infracțiuni, așa cum sunt definite de legea statului emitent, și sunt pedepsite în statul emitent cu o pedeapsă privativă de libertate de maxim trei ani, ordinul de confiscare va implica executarea fără verificare a dublei incriminări.

Cele 32 de infracțiuni sunt aceleași ca cele menționate în Decizia-cadru din 13 iunie 2002 privind mandatul de arestare european și procedurile de predare între statele membre (2002/584/JAI).

Referitor la aceste 32 de infracțiuni, ofer explicația în capitolul B.

Pentru infracțiuni ce nu sunt acoperite de lista celor 32, statul executant poate recunoaște și aplica un ordin de confiscare cu condiția ca aceste fapte care duc la emiterea unui ordin de

confiscare să reprezinte o infracțiune ce permite confiscarea conform legii statului solicitat, indiferent de elementele sale constitutive sau dacă este descris acest lucru în legea statului emitent.

VIII. Recunoaștere și aplicare (articolul 7)

Urmând principiul recunoașterii reciproce, autoritățile competente din statele solicitate vor recunoaște fără alte formalități un ordin de confiscare și lua imediat măsurile necesare pentru aplicare acestuia. Ordinul de confiscare poate fi schimbat dacă statul solicitat și statul emitent stabilesc de comun acord ca respectiva confiscare să aibă forma unei cerințe de a plăti o sumă de bani corespunzătoare valorii proprietății.

Exemplu:

Persoana condamnată are valori mobiliare, acțiuni și obligațiuni. Statul emitent și cel executant pot stabili de comun acord ca, în loc să execute acțiunile, persoana condamnată să plătească în numerar valoarea acțiunilor.

Dacă un ordin de confiscare se referă la o sumă de bani, autoritățile competente ale statului executant, dacă va fi nevoie, vor transforma suma ce trebuie confiscată în moneda statului executant la cursul de schimb din data emiterii ordinului de confiscare. În orice caz, dacă persoana condamnată deține o proprietate, ordinul de confiscare trebuie executat. Este posibil ca persoana condamnată să nu obțină nici un avantaj din comiterea infracțiunilor. În acest caz, cazul de executare trebuie să folosească orice proprietate a persoanei condamnate.

Decizia-cadru prevede și ca procedura de confiscare a proprietății, ordonată conform puterilor extinse de confiscare menționate în articolul 2(d)(iii) și ordinul de confiscare intră în spectrul alegerii adoptate de statul executant conform articolului 3 (2) din Decizia-cadru 2005/212/JAI. În acest caz, statul executant va aplica ordinul de confiscare cel puțin în măsura permisă în cazuri interne similare conform legislației naționale.

IX. Temeiuri de nerecunoaștere și neexecutare (articolul 8)

Următoarele temeuri sunt cele în baza cărora statul executant poate decide să nu recunoască sau să nu execute confiscarea. Motivele de nerecunoaștere și neexecutare sunt următoarele:

- certificatul nu este anexat, este incomplet sau nu corespunde în mod clar ordinului de confiscare;
- executarea hotărârii de confiscare ar contraveni principiului non bis in idem;

Exemplu:

Roxana Bicer a fost condamnată în Austria pentru săvârșirea infracțiunii de escrocherie. Curtea austriacă nu a știut că Bicer avea un cont bancar în Germania. Mijlocitorul din Germania a lansat un ordin de confiscare privind contul bancar din Germania. Ordinul de confiscare german este contrar principiului ne bis in idem. Austria a hotărât și a rămas definitiv. Nu contează că Austria nu a știut că Bicer avea un cont bancar în Germania.

- fapta care a condus la hotărârea de confiscare nu constituie o infracțiune care permite confiscarea în conformitate cu legislația statului solicitat; cu excepția faptului că, în ceea ce privește taxele și impozite, taxele vamale și operațiunile de schimb valutar, executarea hotărârii de confiscare nu poate fi refuzată pe motivul că dreptul statului executant nu impune același tip de taxe sau impozite sau nu cuprinde același tip de reglementări ca dreptul statului emitent în materie de taxe sau impozite, taxe vamale și operațiuni de schimb valutar;
- în dreptul statului solicitat se prevede o imunitate sau un privilegiu care ar împiedica executarea unei hotărâri de confiscare pronunțate la nivel național cu privire la bunurile respective;
- dacă drepturile oricărei părți interesate, inclusiv ale terților de bună credință, în temeiul legislației statului executant, fac imposibilă executarea hotărârii de confiscare;

Exemplu:

Ionel Tudor a fost condamnat pentru infracțiune în domeniul informaticii. Acesta a vândut unui coleg calculatorul pe care l-a folosit pentru comiterea infracțiunii. Colegul nu a știut că respectivul calculator a fost folosit pentru a comite o infracțiune. Conform dreptului civil, colegul a achiziționat calculator bona fide. Calculatorul nu mai poate fi confiscat.

- dacă persoana interesată nu s-a prezentat și nu a fost reprezentată prin avocat în cadrul procedurii care a dus la hotărârea de confiscare, cu excepția cazului în care certificatul arată că persoana interesată a fost informată în legătură cu procedura, în conformitate cu legislația statului emitent, personal sau prin intermediul reprezentantului său competent în conformitate cu dreptul național, sau că persoana interesată a indicat că nu contestă hotărârea de confiscare;

Aceasta se referă la principiul „audiatur est altera pars”. Fiecare persoană preocupată de confiscarea lucrurilor are dreptul de a participa la proces. Cel puțin, partea implicată are posibilitatea de a participa la proces.

- dacă în temeiul legislației statului solicitat sunt considerate ca fiind săvârșite în totalitate sau parțial pe teritoriul său sau într-un loc asimilat teritoriului său sau au fost săvârșite în afara teritoriului statului emitent, iar legislația statului executant nu autorizează urmărirea penală pentru astfel de infracțiuni în cazul în care sunt săvârșite în afara teritoriului acestuia;

Acest aspect se referă la cazul în care și statul executant are competență în a decide referitor la confiscare. În acest caz, puterea jurisdicției are prioritate în fața jurisdicției statului emitent.

- dacă hotărârea de confiscare, în opinia autorității respective, a fost pronunțată în temeiul competențelor de confiscare extinse;

Acest aspect se referă la articolul 2(d)(iv) din prezenta decizie-cadru. Și prevederile referitoare la puterile lărgite de confiscare conform legii statului emitent sunt acoperite.

- dacă executarea hotărârii de confiscare în statul executant s-a prescris, cu condiția ca faptele să țină de competența acestui stat în conformitate cu propria legislație penală.

În cazul unei duble jurisdicții, jurisdicția statului executant are prioritate.

Dacă autoritatea competentă a statului solicitat intenționează să nu recunoască sau să nu execute ordinul de confiscare, va consulta statul emitent. Astfel, statul emitent are posibilitatea de a oferi mai multe informații statului executant astfel ca recunoașterea și execuția să poată avea loc. Dacă nici după consultarea statului emitent recunoașterea și execuția nu sunt posibile, autoritatea competentă a statului emitent va fi anunțată fără întârziere. Statul solicitat va informa statul emitent și dacă o acțiune este adusă în instanță în statul solicitat.

X. Căile de atac în statul executant împotriva recunoașterii și executării (articolul 9)

Așa cum s-a menționat mai sus, principiul recunoașterii reciproce a deciziilor va fi principiul de bază. Totuși, fiecare stat membru va face pregătirile necesare pentru a garanta că oricare din părțile interesate, inclusiv terți bona fide, dispun de remediile legale împotriva recunoașterii și executării unui ordin de confiscare.

Prezentul articol nu contrazice principiul recunoașterii reciproce deoarece motivele semnificative pentru emiterea ordinului de confiscare nu pot fi contestate în fața unei instanțe din statul executant. Solicitantul poate aduce motive pentru care execuția nu poate fi permisă deoarece există motive pentru nerecunoaștere și neexecutare conform articolului 7 (1).

Dacă este nevoie de aceasta, acțiunea poate avea un efect nerezolvat. Prima realizare a proprietății confiscate va fi suspendată.

XI. Amânarea executării (articolul 10)

Amânarea executării înseamnă că ordinul de confiscare va fi executat mai târziu decât ar fi posibil. Amânarea poate avea diferite motive.

Temeiurile de amânare a executării sunt următoarele:

- în cazul în care consideră, atunci când hotărârea de confiscare vizează o sumă de bani, că există un risc ca valoarea totală care provine din aplicarea acesteia să fie mai mare decât suma specificată în hotărârea de confiscare ca urmare a executării simultane a hotărârii respective în mai multe state membre;
- în cazurile căilor de atac menționate la articolul 9;
- atunci când executarea hotărârii de confiscare riscă să aducă atingere unei anchete sau unei proceduri penale în curs, până în momentul în care aceasta este considerată rezonabilă;
- atunci când este considerată necesară o traducere totală sau parțială, efectuată pe cheltuiala statului solicitat, a hotărârii de confiscare, pe perioada necesară pentru obținerea traducerii, sau

- atunci când bunul face deja obiectul unei proceduri de confiscare în statul solicitat.

Când execuția unui ordin de confiscare este amânată, nu înseamnă că statul executant nu face nimic. Neexecutarea ordinului de confiscare ridică riscul ca proprietatea să nu mai fie disponibilă pentru execuția ordinului de confiscare. Articolul 10 (2) prevede ca autoritatea competentă dintr-un stat executant să ia toate măsurile, pe durata amânării, pe care le-ar lua într-un caz intern similar pentru a preveni situația în care proprietatea nu ar mai fi disponibilă în scopul executării ordinului de confiscare.

În orice caz, statul solicitat va informa statul emitent referitor la motivele amânării.

XII. Hotărâri multiple de confiscare (articolul 11)

Decizia-cadru prevede posibilitatea ca autoritățile competente ale statului executant să proceseze

- două sau mai multe ordine de confiscare referitoare la o sumă de bani, care au fost emise împotriva aceleiași persoane fizice sau juridice sau
- două sau mai multe ordine de confiscare referitoare la același element anume al unei proprietăți.

În acest caz, decizia în baza căreia se va executa ordinul sau ordinele de confiscare va fi luată de autoritatea competentă a statului executant conform legii.

XIII. Legea care guvernează executarea (articolul 12)

Așa cum se menționează deja într-o parte a Deciziei-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24.02.2005, execuția ordinului de confiscare va fi guvernată de legea statului executant. Aplicarea ordinului de confiscare ține de jurisdicția statului solicitat.

Statul solicitat trebuie să scadă banii sau câștigurile recuperate în urma ordinului de confiscare dintr-un oricare alt stat decât statul solicitat.

Exemplu:

Cetățeanul italian Silvio Caletoni a fost condamnat să plătească 50.000 de euro pentru contrabandă cu droguri. Acesta deține un cont bancar în Franța cu suma de 30.000 de euro și o casă în Cehia, pe care a cumpărat-o cu câștigurile de pe urma infracțiunii. Valoarea casei este de 200.000 de euro.

Dacă autoritățile cehe confiscă respectiva casă înainte ca autoritățile franceze să confişte contul bancar, valoarea casei trebuie să se scadă în totalitate din suma ce trebuie să fie confiscată în Cehia. Ceea ce înseamnă că Franța nu poate executa ordinul de confiscare.

Este important de știut că prevederea conform căreia a fost emis un ordin de confiscare împotriva unei persoane juridice va fi executat chiar dacă statul executant nu recunoaște principiul răspunderii penale a persoanelor juridice. Această prevedere poate duce la probleme în execuția ordinului de confiscare, dacă legea internă nu prevede nimic în acest sens.

Conform articolului 11 (4), statul executant nu poate impune măsuri ca alternativă la ordinul de confiscare, inclusiv sancțiuni cu privire de libertate sau orice ale măsuri ce limitează libertatea unei persoane ca rezultat al unei trimeri, decât dacă statul emitent și-a dat acordul.

Spre deosebire de Decizia-cadru a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor pecuniare, se poate impune o alternativă la ordinul de confiscare, dacă statul emitent și-a dat acordul. În primul rând, ordinul de confiscare va preveni îmbogățirea ilegală a persoanei condamnate și nu îl va pedepsi.

XIV. Amnistie, grațiere, revizuirea ordinului de confiscare (articolul 13)

Amnistia și grațierea pot fi acordate de către statul emitent, dar și de statul solicitat. Dacă unul din aceste state decide să acorde amnistie sau grațiere, trebuie să informeze celălalt stat referitor la decizia sa. În acest caz, execuția este anulată. Nu se mai poate aplica altă executare. Spre deosebire de nerecunoaștere și neexecutare, în baza articolului 7, decizia de amnistie și grațiere obligă statul emitent. Ceea ce înseamnă că în caz de amnistie sau grațiere, ordinul de confiscare poate fi executat într-un alt stat membru. Principiul „ne bis in idem” formează o acțiune de lucru judecat.

Așa cum s-a menționat mai sus, doar statul emitent poate determina solicitarea revizuirii confiscării. Acest principiu este și un efect al recunoașterii reciproce așa cum a fost stabilit în cadrul reuniunii din 1999 de la Tampere.

XV. Consecințele trimerii ordinelor de confiscare (articolul 14)

În cazul trimerii unui ordin de confiscare către unul sau mai multe state executant, nu se limitează dreptul statului emitent de a executa ordinul de confiscare în sine. Dacă ordinul de confiscare este executat de statul emitent, ordinul de confiscare trimis trebuie să fie revocat.

Valoarea totală rezultată din executarea acestuia nu poate depăși suma maximă specificată în ordinul de confiscare. Statul emitent trebuie să informeze statul solicitat referitor la suma de bani ce este deja executată pentru a evita executarea dincolo de suma maximă.

XVI. Încetarea executării (articolul 15)

Statul emitent va informa fără întârziere autoritatea competentă din statul executant dacă vreuna din deciziile sau măsurile în urma cărora ordinul nu mai poate fi aplicabil sau este retras din statul executant din orice alt motiv. Drept urmare, statul solicitat trebuie să reziliere execuția. Statul emitent trebuie să informeze prin orice mijloace care lasă o urmă scrisă.

XVII. Utilizarea bunurilor confiscate (articolul 16)

Decizia-cadru stipulează ce se va întâmpla cu proprietatea confiscată.

Dacă suma de bani sau echivalentul acestei sume este sub 10.000 de euro, suma va reveni statului executant. Dacă suma de bani este de 10.000 de euro sau mai mult, 50% din această sumă va fi transferată de către statul executant statului emitent.

Dacă se obțin alte bunuri în afară de bani, statul executant decide modul de alocare:

- dacă proprietatea poate fi vândută, câștigurile din vânzare vor reveni statului solicitat, dacă suma de bani este sub 10.000 de euro, în caz contrar 50% din câștiguri trebuie transferate statului emitent;
- dacă statul executant nu vinde proprietatea sau aceasta nu se poate vinde, proprietatea trebuie să fie transferată statului emitent;

- dacă ordinul de confiscare acoperă obiecte culturale ce fac parte din patrimoniul național al statului respectiv, aceste elemente specifice nu vor fi returnate.

XVIII. Informarea privind executarea hotărârii (articolul 17)

Autoritatea competentă a statului solicitat va informa fără întârziere autoritatea competentă a statului emitent

- referitor la trimiterea ordinului de confiscare autorității competente (trimitere „ex officio” autorității competente);
- referitor la orice decizie de a nu recunoaște ordinul de confiscare, precum și motivele pentru această decizie;
- referitor la neexecutarea totală sau parțială a ordinului;
- imediat după finalizarea executării ordinului;
- referitor la aplicarea măsurilor alternative dacă statul emitent este de acord.

Referitor la cooperarea mai strânsă dintre autoritățile competente din Uniunea Europeană – și, desigur, ca gest de bunăvoință –, este foarte important să își ofere informații reciproc. Autoritățile din statele membre trebuie să funcționeze ca autorități ale unei țări unice.

XIX. Rambursare (articolul 18)

Statul executant nu are dreptul să solicite rambursarea costurilor apărute în urma aplicării prezentei decizii-cadru. În cazul în care statul solicitat a suportat costuri pe care le consideră mari sau excepționale, poate propune statului emitent ca aceste costuri să fie împărțite.

Statul solicitat este responsabil conform legislației sale de daune provocate uneia din părțile interesate.

Exemplul 1:

În baza unui ordin de confiscare, poliția trebuie să deschidă un cont bancar al unei persoane condamnate. Informațiile despre suma de bani sunt publicate în ziar. Prin această acțiune se încalcă legea privind protecția datelor. Statul executant este responsabil de toate costurile implicate de acest aspect.

Exemplul 2:

România a executat un ordin de confiscare. A fost necesar să depoziteze bunurile confiscate până la alocarea acestora. Costurile de depozitare vor fi plătite de România.

Exemplul 3:

În timpul confiscării, poliția austriacă a produs daune în casa unde s-a găsit proprietatea. Austria este responsabilă de daunele provocate și trebuie să plătească repararea acestora.

XX. Relația cu alte acorduri și aranjamente (articolul 21)

Prezenta decizie-cadru nu va afecta aplicarea acordurilor sau aranjamentelor bilaterale sau multilaterale dintre statele membre în măsura în care aceste acorduri sau aranjamente ajută la simplificarea sau facilitarea procedurilor pentru execuția ordinelor de confiscare.

XXI. Implementare

Prezenta decizie-cadru va fi transpusă în legislația națională până la 24.11.2008. După cum se știe, deciziile-cadru nu sunt aplicabile în mod direct. Statele membre vor lua măsurile necesare pentru transpunerea deciziei-cadru.

1. Implementarea în Austria

Austria a implementat decizia-cadru prin Legea BCB1 I 38/2007, care a intrat în vigoare la 1.07.2007. Textul de lege este conform cu textului deciziei-cadru.

Autoritățile competente sunt curțile regionale (Landesgericht). Austria nu a desemnat o autoritate centrală.

Austria acceptă limba germană și limba statului membru emitent, dacă și statul membru emitent acceptă limba germană.

2. Implementarea în România

România a implementat decizia-cadru prin Legea nr. 222/2008 din 28.10.2008. Prin această lege, articolele 189⁴⁹ - 189⁶⁹ au fost introduse în Legea nr. 302/2004.

Începând cu articolele 189⁴⁹ legiuitorul român prezintă definițiile termenilor folosiți în decizia-cadru. Conform legii române, ordinul de confiscare va consta într-o hotărâre prin care un tribunal a luat măsura confiscării speciale, cu mențiunea că este definitivă sau conținând termeni de aplicare a hotărârii respective, incluzând ordinul de confiscare. Autoritățile române ce au competența de a emite ordine de confiscare sunt tribunalele. Competența de a executa un ordin de confiscare emis de către o autoritate judiciară a unui stat membru aparține tribunalului în jurisdicția căruia este situată proprietatea ce trebuie confiscată. Autoritatea centrală română în scopurile art. 3 alin. (2) din decizia-cadru este Ministerul Justiției, care va acorda asistență tribunalelor, trimite și va primi ordine de confiscare când nu este posibil contactul direct.

Legea română solicită infracțiunea dublă a altor infracțiuni ce nu apar pe lista celor 32 de infracțiuni. Recunoașterea și execuția unui ordin de confiscare depinde de condiția ca faptele ce stau la baza emiterii unui ordin de confiscare să reprezinte o infracțiune ce permite confiscarea conform legilor din România, indiferent de elementele constitutive sau de modul în care sunt descrise în legea statului emitent.

3. Implementarea într-un alt stat membru

Deși prin prezenta, decizia-cadru ar fi trebuit implementată până la 24.11.2008, doar câteva state membre au făcut acest lucru. Următoarele state membre au implementat decizia-cadru:

- Austria
- Luxemburg
- Polonia
- Slovenia
- Germania

XXII. Folosirea certificatului anexat

În acest capitol ne vom ocupa de certificat, necesar a fi trimis cu ordinul de confiscare.

Cu cât există mai multe informații în acest certificat, cu atât este mai bine. Oricum, în cazul apariției unor probleme, contactați direct autoritatea competentă conform principiului unei bune cooperări între autoritățile competente.

CERTIFICAT
menționat la articolul 4 din Decizia-cadru 2006/783/JAI a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce pentru hotărârile de confiscare
(a) Statul emitent și statul executant: Statul emitent: Statul executant:

(b) Instanța judecătorească care a emis hotărârea de confiscare: Numele oficial: ..... Adresa: ..... Numărul de referință al dosarului: ..... Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): ..... Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): ..... E-mail (dacă există): ..... Limbile în care se poate comunica cu instanța judecătorească: ..... Detalii de contact ale persoanei (persoanelor) de contactat în cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru executarea hotărârii de confiscare sau, după caz, pentru coordonarea executării unei hotărâri de confiscare transmise către cel puțin două state executante sau în scopul transferului către statul emitent a unor sume sau bunuri care provin din executare (numele, titlul/gradul, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail, dacă există): .....
--

(c) Autoritatea competentă pentru executarea hotărârii de confiscare în statul emitent [în cazul în care această autoritate este diferită de instanța judecătorească indicată la litera (b)]: Numele oficial: ..... Adresa: ..... Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): ..... Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): ..... E-mail (dacă există): ..... Limbile în care se poate comunica cu autoritatea competentă pentru executare: ..... Detalii de contact ale persoanei (persoanelor) de contactat în cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru executarea hotărârii de confiscare sau, după caz, pentru coordonarea executării unei hotărâri de confiscare transmise către cel puțin două state executante sau în scopul transferului către statul emitent a unor sume sau bunuri care provin din executare (numele, titlul/gradul, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail, dacă există): .....
--

(d) În cazul desemnării unei autorități centrale pentru transmiterea din punct de vedere administrativ a deciziilor de impunere a sancțiunilor financiare în statul emitent: Numele autorității centrale: ..... Persoana de contact, după caz (titlu/grad și nume): ..... Adresa: ..... Numărul de referință al dosarului: ..... Nr. tel.: (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului) ..... Nr. fax: (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului) ..... E-mail (după caz): .....
--

(e) Autoritatea sau autoritățile care poate (pot) fi contactată (contactate) [în cazul în care au fost completate
--

punctul (c) și/sau (d)]:

Autoritatea menționată la punctul (b)
Poate fi contactată pentru chestiuni privind: .....

Autoritatea menționată la punctul (c)
Poate fi contactată pentru chestiuni privind: .....

Autoritatea menționată la punctul (d)
Poate fi contactată pentru chestiuni privind: .....

(f) În cazul în care hotărârea de confiscare este emisă ca urmare a unui ordin de înghețare transmis statului executant în conformitate cu Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor (1), se comunică informațiile relevante pentru identificarea ordinului de înghețare (datele emiterii și transmiterii ordinului de înghețare, autoritatea căreia i-a fost transmis, numărul de referință, dacă există): .....

(g) În cazul în care hotărârea de confiscare a fost transmisă mai multor state executante, se comunică următoarele informații:

1. Hotărârea de confiscare a fost transmisă următoarelor state executante (țară și autoritate): .....

2. Hotărârea de confiscare a fost transmisă mai multor state executante din următorul motiv (a se bifa caseta corespunzătoare):

2.1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect unul sau mai multe bunuri specifice:

Există motive pentru a considera că diferitele bunuri care fac obiectul hotărârii de confiscare se găsesc în state executante diferite.

Confiscarea unui bun specific implică acțiuni întreprinse în mai multe state executante.

Există motive pentru a considera că un bun specific care face obiectul hotărârii de confiscare se găsește în unul dintre statele executante indicate.

În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:
Bunul respectiv nu a făcut obiectul unui ordin de înghețare în temeiul Deciziei-cadru 2003/577/JAI din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor.
Este probabil ca valoarea bunului care poate să fie confiscat în statul emitent și în orice stat executant în parte să nu fie suficientă pentru a executa suma totală prevăzută de hotărârea de confiscare.
Alt(e) motiv(e) (a se preciza): .....

(h) Informații privind persoana fizică sau juridică vizată de hotărârea de confiscare:

1. În cazul unei persoane fizice:

Nume: .....

Prenume: .....

Numele înainte de căsătorie (după caz): .....

Pseudonime (după caz): .....

Sex: .....

Cetățenie: .....

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (după caz): .....

Data nașterii: .....

Locul nașterii: .....

Ultima adresă cunoscută: .....

Limbă (limbi) pe care persoana le înțelege (dacă se știe): .....

1.1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:
Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):

(a) Statul emitent are motive să creadă că persoana împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare posedă bunuri sau venituri în statul executant. A se adăuga următoarele informații:
Motive în baza cărora se consideră că persoana posedă bunuri/venituri: .....

Descrierea bunurilor/sursei veniturilor persoanei: .....

Localizarea bunurilor/sursei veniturilor persoanei (în cazul în care aceasta nu este cunoscută, ultima localizare cunoscută): .....

(b) nu există nici un motiv rezonabil, după cum se indică la litera (a), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are reședința obișnuită în statul executant. A se adăuga următoarele informații:
Reședința obișnuită în statul executant: .....

1.2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect unul sau mai multe bunuri specifice:
Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):
 (a) bunul (bunurile) specifice(e) se găsește (se găsesc) în statul executant. [a se vedea punctul (i)]
 (b) statul emitent are motive să creadă că bunul (bunurile) vizat(e) de hotărârea de confiscare se găsește (se găsesc) în tot sau în parte în statul executant. A se adăuga următoarele informații:
Motivele în baza cărora se consideră că bunul (bunurile) este (sunt) situat(e) în statul executant: .....
 (c) nu există nici un motiv rezonabil, după cum se indică la litera (a), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are reședința obișnuită în statul executant. A se adăuga următoarele informații:
Reședința obișnuită în statul executant: .....

2. În cazul unei persoane juridice:
Nume: .....
Forma de persoană juridică: .....
Număr de înregistrare (dacă este disponibil) [1]: .....
Sediul social (în cazul în care informația este disponibilă) [1]: .....
Adresa persoanei juridice: .....

[1] În cazul în care o decizie este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost dată decizia are sediul social în acest stat, trebuie completate rubricile „numărul de înregistrare” și „sediul social”.

2.1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:
Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):
 (a) Statul emitent are motive să creadă că persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare posedă bunuri sau venituri în statul executant. A se adăuga următoarele informații:
Motive în baza cărora se consideră că persoana juridică deține bunuri/venituri: .....
Descrierea bunurilor/sursei veniturilor persoanei juridice: .....
Localizarea bunurilor/sursei veniturilor persoanei juridice (în cazul în care aceasta nu este cunoscută, ultima localizare cunoscută): .....
 (b) nu există nici un motiv rezonabil, după cum se indică la litera (a), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are sediul social în statul executant. A se adăuga următoarele informații:
Sediul social din statul executant: .....

2.2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect unul sau mai multe bunuri specifice:
Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):
 (a) bunul (bunurile) specifice(e) se găsește (se găsesc) în statul executant. (a se vedea punctul (i)).
 (b) statul emitent are motive să creadă că bunul (bunurile) vizat(e) de hotărârea de confiscare se găsește (se găsesc) în tot sau în parte în statul executant. A se adăuga următoarele informații:
Motivele în baza cărora se consideră că bunul (bunurile) specific(e) este (sunt) situat(e) în statul executant: .....
 (c) nu există nici un motiv rezonabil, astfel cum este menționat la litera (b), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are sediul social în statul executant. A se adăuga următoarele informații:
Sediul social din statul executant: .....

(i) Hotărârea de confiscare

Hotărârea de confiscare a fost emisă la (data): .....
Hotărârea de confiscare a devenit definitivă la (data): .....
Număr de referință al hotărârii de confiscare (în cazul în care este disponibil): .....

1. Informații privind natura hotărârii de confiscare

1.1. A se indica [bifând caseta (casetele) corespunzătoare] în cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect:
 o sumă de bani
Suma care trebuie executată în statul executant, cu indicarea monedei (în cifre și litere): .....
Suma totală vizată de hotărârea de confiscare, cu indicarea monedei (în cifre și litere): .....
 un (mai multe) bun(uri) specific(e)

Descrierea bunului (bunurilor) specific(e): .....

Localizarea bunului (bunurilor) specific(e) (în cazul în care aceasta nu este cunoscută, ultima localizare cunoscută): .....

În cazul în care confiscarea bunului (bunurilor) specific(e) implică acțiuni întreprinse în mai multe state executante, descrierea acțiunii ce trebuie întreprinse: .....

1.2. Instanța judecătorească a stabilit că bunul [a se bifa caseta (casetele) corespunzătoare]:

- (i) reprezintă produsul unei infracțiuni sau corespunde total sau parțial valorii acestui produs,
- (ii) constituie instrumentul unei astfel de infracțiuni,
- (iii) este pasibil de confiscare ca urmare a aplicării, în statul emitent, a competențelor de confiscare extinse, menționate la punctele (a), (b) și (c). Decizia se bazează pe faptul că instanța judecătorească este convinsă pe deplin, pe baza faptelor specifice, de faptul că bunurile respective provin:
  - 1.(a) din activități criminale ale persoanei condamnate, în cursul unei perioade anterioare condamnării pentru infracțiunea prevăzută în cauză care este considerată rezonabilă de instanța judecătorească având în vedere circumstanțele cazului,
  - 2.(b) din activități criminale ale persoanei condamnate, în cursul unei perioade anterioare condamnării pentru infracțiunea prevăzută în cauză care este considerată rezonabilă de instanța judecătorească având în vedere circumstanțele cazului, sau
  - 3.(c) din activități criminale ale persoanei condamnate și s-a stabilit că valoarea bunurilor este disproporționată în raport cu venitul legal al acestei persoane.
- (iv) este pasibil de confiscare în temeiul oricăror alte dispoziții privind competențele de confiscare extinse în temeiul dreptului statului emitent.

În cazul în care sunt vizate cel puțin două categorii de confiscare, se furnizează detalii privind bunurile confiscate pentru fiecare categorie: .....

2. Informații privind infracțiunea (infracțiunile) care a (au) condus la hotărârea de confiscare:

2.1. Rezumatul faptelor și descrierea circumstanțelor în care au fost săvârșite infracțiunea sau infracțiunile care au condus la hotărârea de confiscare, inclusiv ora și locul: .....

2.2. Natura și încadrarea juridică a infracțiunii sau infracțiunilor care au condus la hotărârea de confiscare și dispoziția legală sau codul aplicabil în baza căreia/căruia a fost emisă hotărârea: .....

2.3. Se indică, după caz, una sau mai multe dintre infracțiunile următoare de care se leagă infracțiunea sau infracțiunile menționată(e) la punctul 2.2, în cazul în care infracțiunea sau infracțiunile este (sunt) sancționat(e) în statul emitent cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin trei ani [a se bifa caseta (casetele) corespunzătoare]:

- participarea la o organizație criminală;
- terorism;
- trafic de persoane;
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;
- traficul ilicit de arme, muniții și explozivi;
- corupție;
- frauda, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene, în sensul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995;
- spălarea produselor infracțiunii;
- falsificarea, inclusiv falsificarea monedei euro;
- criminalitate informatică;
- infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală;
- omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpire, sechestrare și luare de ostatici;
- rasism și xenofobie;
- furt organizat sau armat;
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- escrocherie;
- înșelătorie și extorcare de fonduri;
- contrafacerea și pirateria produselor;

falsificarea documentelor administrative și trafic de fals;
falsificarea mijloacelor de plată;
trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
trafic de vehicule furate;
viol;
incendiere;
infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;
deturnare de aeronave/nave;
sabotaj.

2.4. În măsura în care infracțiunea sau infracțiunile care a (au) condus la hotărârea de confiscare prevăzute la punctul 2.2 nu este (sunt) reglementată(e) de punctul 2.3, se face o descriere completă a infracțiunii sau infracțiunilor respectiv(e) (aceasta ar trebui să cuprindă activitățile criminale efective respective, de exemplu, prin opoziție față de clasificările legale): .....

(j) Proceduri care au condus la decizia de confiscare

Persoana respectivă s-a prezentat în persoană în cadrul procedurii care a dus la hotărârea de confiscare:

1. Da, Persoana respectivă s-a prezentat în persoană în cadrul procedurii care a dus la hotărârea de confiscare.

2. Nu, persoana nu a fost prezentă în persoană la procesul în urma căruia a fost emisă decizia de confiscare.

3. Dacă ați bifat căsuța de la punctul 2, vă rugăm să confirmați unul din următoarele aspecte:

3.1a. persoana a fost citată personal la ... (ziua/luna/anul) și, prin urmare, informată cu privire la data și locul stabilite pentru procesul în urma căruia a fost pronunțată decizia de confiscare și a fost informată că poate fi pronunțată o decizie în cazul în care nu se prezintă la proces;

SAU

3.1b. persoana nu a fost citată personal, dar a primit efectiv prin alte mijloace o informare oficială cu privire la data și locul stabilite pentru procesul în urma căruia a fost pronunțată decizia de confiscare, în așa fel încât s-a stabilit fără echivoc faptul că a avut cunoștință de procesul stabilit și a fost informată cu privire la faptul că poate fi pronunțată o decizie în cazul în care nu se prezintă la proces;

SAU

3.2. având cunoștință de procesul stabilit, a mandatat un avocat care a fost numit fie de către persoana în cauză, fie de către stat, pentru a o apăra la proces și a fost într-adevăr apărată de avocatul respectiv la proces;

SAU

3.3. persoanei i s-a înmănat personal hotărârea de confiscare la ... (ziua/luna/anul) și a fost informată în mod expres cu privire la dreptul la rejudecarea cauzei sau la o cale de atac, în cadrul căreia are dreptul de a fi prezentă și care permite ca situația de fapt a cauzei, inclusiv dovezile noi, să fie reexaminată și care poate conduce la desființarea deciziei inițiale; și

persoana a declarat în mod expres că nu contestă decizia,

SAU

3.4. persoana nu a solicitat rejudecarea cauzei sau promovarea unei căi de atac în intervalul de timp corespunzător;

4. Dacă ați bifat caseta de la punctul 3.1b, 3.2 sau 3.3 de mai sus, vă rugăm să furnizați informații cu privire la modul în care a fost îndeplinită condiția relevantă: .....

(k) Conversia și transferul de bunuri

1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect un bun specific, se indică dacă statul emitent autorizează statul executant să procedeze la confiscare sub forma unei obligații de plată a unei sume de bani care să corespundă valorii bunului.

da

nu

2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani, se indică dacă bunurile, altele decât banii obținuți ca urmare a executării hotărârii de confiscare, pot fi transferate statului emitent:

da

nu

- (l)** Măsuri alternative, inclusiv pedeapsa privativă de libertate
- Se indică dacă statul emitent autorizează aplicarea măsurilor alternative de către statul executant în cazul în care executarea hotărârii de confiscare este imposibilă, în tot sau în parte:
    - da
    - nu
  - Dacă răspunsul este afirmativ, se va declara ce sancțiuni pot fi aplicate (natura sancțiunilor, nivelul maxim al sancțiunilor):
    - Detenție (durata maximă): .....
    - Activități în folosul comunității (sau o pedeapsă echivalentă) (durata maximă): .....
    - Alte sancțiuni (descriere): .....

(m) Alte împrejurări relevante cauzei (informații opționale): .....

(n) Textul hotărârii de confiscare este anexat certificatului.
 Semnătura autorității emitente și/sau a reprezentantului acesteia, care atestă exactitatea informațiilor cuprinse în certificat: .....

Nume: .....

Funcție deținută (titlu/grad): .....

Data: .....

Ștampila oficială (dacă există): .....

XXIII. Limbi

România, ca stat executant, solicită ca ordinul de confiscare și certificatul să fie traduse în limba română [articolul 187⁵⁹ (1) din Legea nr. 302/2004]. Dacă nu se anexează traducerea, autoritatea competentă română trimite înapoi ordinul de confiscare statului emitent spre a-l traduce în decurs de 5 zile. Legea nu prevede ce se întâmplă dacă statul emitent nu oferă informațiile necesare în termenul dat.

XXIV. Concluzii și critici

România a implementat decizia-cadru conform cerințelor.

Legea română 302/2004 privind cooperarea juridică internațională în materie penală, modificată și completată prin legile nr. 244/2006 și nr. 222/2008, include prevederi privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-cadru 2006/783/JAI din 6 octombrie 2006 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce referitor la ordinele de confiscare.

Conform art. 87⁵¹ din Legea 302/2004, autoritățile române cu competența de a emite un ordin de confiscare sunt tribunalele. În cazurile în care un ordin de confiscare este emis de către o autoritate judiciară dintr-un stat membru, competența de executare revine tribunalului în circumscripția căruia este situat bunul ce formează obiectul confiscării. În cazul în care ordinul de confiscare se referă la:

- mai multe bunuri mobile găsite în circumscripția diferitelor tribunale, competența îi revine Tribunalului București;
- mai multe bunuri mobile și un bun imobil, competența îi revine tribunalului din circumscripția căruia este situat bunul imobil;
- mai multe bunuri imobile, situate în circumscripția unor tribunale diferite, competența îi corespunde tribunalului în circumscripția căruia este situat bunul imobil cu valoarea cea mai mare.

În cazul mai multor ordine de confiscare, trimise de mai multe state membre emitente pentru aceleași bunuri, competența îi revine tribunalului care a fost sesizat primul.

Ministerul Justiției din România este autoritatea centrală desemnată conform art. 3 alin. (2) din decizia-cadru, care asistă tribunalele, trimite și primește ordine de confiscare în cazul în care nu este posibil contactul direct.

Până în prezent, doar câteva țări au implementat prezenta decizie-cadru. Decizia-cadru 2006/783/JAI este în prezent ultima decizie-cadru ce se ocupă de confiscarea bunurilor din infracțiuni.

Problemele practicienilor constau în accesarea formularelor prezentei decizii-cadru. Pe pagina de web a Rețelei Judiciare Europene nu se poate obține un formular care să se completeze și să se folosească drept cerere pentru alte țări.

Următoarea problemă a practicienilor constă în informațiile lipsă pe care țările le-au implementat în decizia-cadru. Pe pagina de primire oficială nu se poate accesa informația necesară.

XXV. Studiu de caz

Cazul:

Ivan Ivanov, cetățean bulgar, a fost condamnat în România la 1.02.2010 pentru falsificare de bani. Tribunalul din România, și anume Tribunalul București, a decis și confiscarea unității de imprimare cu care se produceau banii și confiscarea a 15 000 de euro. În cadrul investigației preliminare, dispozitivul de imprimare a fost sechestrat în Bulgaria de către autoritatea bulgară, Biroul Procurorului Districtual din Plovdiv, Piața Saedinenie nr. 3, 4000 Plovdiv.

Poliția română a descoperit și că Ivan Ivanov are un cont bancar în Viena, Austria, în cadrul Bank of Austria, 1010 Viena, Stephansplatz 5, număr de cont: 1234 5678, cu suma de 20.000 de euro.

Posibilități de soluționare:

Primul pas este de a menționa că noi avem un ordin de confiscare, dar două state executante. Pentru contul bancar, ordinul de confiscare împreună cu certificatul trebuie să fie trimise în Austria, iar pentru dispozitivul de imprimare trebuie să fie trimis în Bulgaria.

Autoritățile competente din aceste țări pot fi găsite pe pagina de primire a Rețelei Judiciare Europene, <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/>.

Așa cum informează și Rețeaua Judiciară Europeană, autoritatea competentă pentru Austria este Staatsanwaltschaft Wien (Parchetul din Viena), A-1080 Viena, Landesgerichtsstrasse 11. Autoritatea competentă pentru Bulgaria este Biroul Procurorului Curții Supreme de Casație, Bdul Vitosha nr. 2, 9040 – Sofia

Certificatul pentru Bulgaria:

CERTIFICAT	
(a)	Statul emitent și statul executant: Statul emitent: România Statul executant: Bulgaria

(b) Instanța judecătorească care a emis hotărârea de confiscare:

Numele oficial: **Tribunalul București**

Adresa: **București, Bulevardul Unirii 37**

Numărul de referință al dosarului: **215/303/2010**

Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): **021 - 408.36.00; 408.37.00**

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): **021 - 408.36.00; 408.37.10**

E-mail (dacă există): .....

Limbile în care se poate comunica cu instanța judecătorească: **română, engleză**

Detalii de contact ale persoanei (persoanelor) de contactat în cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru executarea hotărârii de confiscare sau, după caz, pentru coordonarea executării unei hotărâri de confiscare transmise către cel puțin două state executante sau în scopul transferului către statul emitent a unor sume sau bunuri care provin din executare (numele, titlul/gradul, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail, dacă există): **Judecător Ion Popp**

(c) Autoritatea competentă pentru executarea hotărârii de confiscare în statul emitent [în cazul în care această autoritate este diferită de instanța judecătorească indicată la litera (b)]:

Numele oficial: .....

Adresa: .....

Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): .....

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): .....

E-mail (dacă există): .....

Limbile în care se poate comunica cu autoritatea competentă pentru executare

.....
Detalii de contact ale persoanei (persoanelor) de contactat în cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru executarea hotărârii de confiscare sau, după caz, pentru coordonarea executării unei hotărâri de confiscare transmise către cel puțin două state executante sau în scopul transferului către statul emitent a unor sume sau bunuri care provin din executare (numele, titlul/gradul, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail, dacă există): .....

(d) În cazul desemnării unei autorități centrale pentru transmiterea din punct de vedere administrativ a deciziilor de impunere a sancțiunilor financiare în statul emitent:

Numele autorității centrale: **Ministerul Justiției**

Persoana de contact, după caz (titlu/grad și nume): .....

Adresa: **București, strada Apolodor 12**

Numărul de referință al dosarului: .....

Nr. tel.: (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului) **+440.37.204-1085**

Nr. fax: (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului) .....

E-mail (după caz): **mzainea@just.ro**

(e) Autoritatea sau autoritățile care poate (pot) fi contactată (contactate) [în cazul în care au fost completate punctul (c) și/sau (d)]:

Autoritatea menționată la punctul (b)

Poate fi contactată pentru chestiuni privind: .....

Autoritatea menționată la punctul (c)

Poate fi contactată pentru chestiuni privind: .....

Autoritatea menționată la punctul (d)

Poate fi contactată pentru chestiuni privind: .....

(f) În cazul în care hotărârea de confiscare este emisă ca urmare a unui ordin de înghețare transmis statului executant în conformitate cu Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor (1), se comunică informațiile relevante pentru identificarea ordinului de înghețare (datele emiterii și transmiterii ordinului de înghețare, autoritatea căreia i-a fost transmis, numărul de referință, dacă există):

Parchetul districtual din Plovdiv, P-ța Saedinie, 4000 Plovdiv

(g) În cazul în care hotărârea de confiscare a fost transmisă mai multor state executante, se comunică

următoarele informații:

1. Hotărârea de confiscare a fost transmisă următoarelor state executante (țară și autoritate): **Austria, Staatsanwaltschaft Wien (Parchetul din Viena), 1080 Viena, Landesgerichtsstraße 11**
2. Hotărârea de confiscare a fost transmisă mai multor state executante din următorul motiv (a se bifa caseta corespunzătoare):

2.1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect unul sau mai multe bunuri specifice:

Există motive pentru a considera că diferitele bunuri care fac obiectul hotărârii de confiscare se găsesc în state executante diferite.

Confiscarea unui bun specific implică acțiuni întreprinse în mai multe state executante.

Există motive pentru a considera că un bun specific care face obiectul hotărârii de confiscare se găsește în unul dintre statele executante indicate.

1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:

Bunul respectiv nu a făcut obiectul unui ordin de înghețare în temeiul Deciziei-cadru 2003/577/JAI din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor.

Este probabil ca valoarea bunului care poate să fie confiscat în statul emitent și în orice stat executant în parte să nu fie suficientă pentru a executa suma totală prevăzută de hotărârea de confiscare.

Alt(e) motiv(e) (a se preciza): .....

(h) Informații privind persoana fizică sau juridică vizată de hotărârea de confiscare:

1. În cazul unei persoane fizice:

Nume: **Ivanov**

Prenume: **Ivan**

Numele înainte de căsătorie (după caz): **nu se aplică**

Alte nume, după caz: **nu se aplică**

Sex: **masculin**

Cetățenie: **bulgară**

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (după caz): .....

Data nașterii: **1.07.1980**

Locul nașterii: **Plovdiv**.

Ultima adresă cunoscută: **8500 Sofia, Mainsquare**

Limbă (limbi) pe care persoana le înțelege (dacă se știe): **bulgară, engleză**

1.1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):

(a) Statul emitent are motive să creadă că persoana împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare posedă bunuri sau venituri în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motive în baza cărora se consideră că persoana posedă bunuri/venituri: .....

Descrierea bunurilor/sursei veniturilor persoanei: .....

Localizarea bunurilor/sursei veniturilor persoanei (în cazul în care aceasta nu este cunoscută, ultima localizare cunoscută): .....

(b) nu există nici un motiv rezonabil, după cum se indică la litera (a), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are reședința obișnuită în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Reședința obișnuită în statul executant: .....

1.2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect unul sau mai multe bunuri specifice:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):

(a) bunul (bunurile) specifice(e) se găsește (se găsesc) în statul executant. [a se vedea punctul (i)]

(b) statul emitent are motive să creadă că bunul (bunurile) vizat(e) de hotărârea de confiscare se găsește (se găsesc) în tot sau în parte în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motivele în baza cărora se consideră că bunul (bunurile) este (sunt) situat(e) în statul executant: .....

(c) nu există nici un motiv rezonabil, după cum se indică la litera (a), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are reședința obișnuită în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Reședința obișnuită în statul executant: .....

2. În cazul unei persoane juridice:

Nume: .....

Forma de persoană juridică: .....

Număr de înregistrare (dacă este disponibil) [1].....
Sediul social (în cazul în care informația este disponibilă) [1]: .....
Adresa persoanei juridice: .....

[1] În cazul în care o decizie este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost dată decizia are sediul social în acest stat, trebuie completate rubricile „numărul de înregistrare” și „sediul social”.

2.1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):

(a) Statul emitent are motive să creadă că persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare posedă bunuri sau venituri în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motive în baza cărora se consideră că persoana juridică deține bunuri/venituri: .....

Descrierea bunurilor/sursei veniturilor persoanei juridice: .....

Localizarea bunurilor/sursei veniturilor persoanei juridice (în cazul în care aceasta nu este cunoscută, ultima localizare cunoscută): .....

(b) nu există nici un motiv rezonabil, după cum se indică la litera (a), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are sediul social în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Sediul social din statul executant: .....

2.2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect unul sau mai multe bunuri specifice:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):

(a) bunul (bunurile) specific(e) se găsește (se găsesc) în statul executant. [a se vedea punctul (i)].

(b) statul emitent are motive să creadă că bunul (bunurile) vizat(e) de hotărârea de confiscare se găsește (se găsesc) în tot sau în parte în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motivele în baza cărora se consideră că bunul (bunurile) specific(e) este (sunt) situat(e) în statul

executant: .....

(c) nu există nici un motiv rezonabil, astfel cum este menționat la litera (b), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are sediul social în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Sediul social din statul executant: .....

(i) Hotărârea de confiscare

Hotărârea de confiscare a fost emisă la (data): **01.02.2010**

Hotărârea de confiscare a devenit definitivă la (data): **01.02.2010**

Număr de referință al hotărârii de confiscare (în cazul în care este disponibil): **215/303/2010**

1. Informații privind natura hotărârii de confiscare

1.1. A se indica [bifând caseta (casetele) corespunzătoare] în cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect:

o sumă de bani

Suma care trebuie executată în statul executant, cu indicarea monedei (în cifre și litere): .....

Suma totală vizată de hotărârea de confiscare, cu indicarea monedei (în cifre și litere): .....

un (mai multe) bun(uri) specific(e)

Descrierea bunului (bunurilor) specific(e): .....

Localizarea bunului (bunurilor) specific(e) (în cazul în care aceasta nu este cunoscută, ultima localizare cunoscută): .....

În cazul în care confiscarea bunului (bunurilor) specific(e) implică acțiuni întreprinse în mai multe state executante,

descrierea acțiunii ce trebuie întreprinse: .....

1.2. Instanța judecătorească a stabilit că bunul [a se bifa caseta (casetele) corespunzătoare]:

(i) reprezintă produsul unei infracțiuni sau corespunde total sau parțial valorii acestui produs,

(ii) constituie instrumentul unei astfel de infracțiuni,

(iii) este pasibil de confiscare ca urmare a aplicării, în statul emitent, a competențelor de confiscare extinse, menționate la punctele (a), (b) și (c). Decizia se bazează pe faptul că instanța judecătorească este convinsă pe deplin, pe baza faptelor specifice, de faptul că bunurile respective provin:

1.(a) din activități criminale ale persoanei condamnate, în cursul unei perioade anterioare condamnării pentru infracțiunea prevăzută în cauză care este considerată rezonabilă de instanța judecătorească având

în vedere circumstanțele cazului,
2.(b) din activități criminale ale persoanei condamnate, în cursul unei perioade anterioare condamnării pentru infracțiunea prevăzută în cauză care este considerată rezonabilă de instanța judecătorească având în vedere circumstanțele cazului, sau
3.(c) din activități criminale ale persoanei condamnate și s-a stabilit că valoarea bunurilor este disproporționată în raport cu venitul legal al acestei persoane.

(iv) este pasibil de confiscare în temeiul oricăror alte dispoziții privind competențele de confiscare extinse în temeiul dreptului statului emitent.

În cazul în care sunt vizate cel puțin două categorii de confiscare, se furnizează detalii privind bunurile confiscate pentru fiecare categorie: .....

2. Informații privind infracțiunea (infracțiunile) care a (au) condus la hotărârea de confiscare:

2.1. Rezumatul faptelor și descrierea circumstanțelor în care au fost săvârșite infracțiunea sau infracțiunile care au condus la hotărârea de confiscare, inclusiv ora și locul: **În perioada 01.07.2008 – 01.09.2009, Ivan Ivanov a falsificat monede în București, România. După 01.09.2009, tiparnița a fost dusă în Bulgaria.**

2.2. Natura și încadrarea juridică a infracțiunii sau infracțiunilor care au condus la hotărârea de confiscare și dispoziția legală sau codul aplicabil în baza căreia/căruia a fost emisă hotărârea: **Falsificarea de monede, conform articolului 282 din Codul penal al României.**

2.3. Se indică, după caz, una sau mai multe dintre infracțiunile următoare de care se leagă infracțiunea sau infracțiunile menționată(e) la punctul 2.2, în cazul în care infracțiunea sau infracțiunile este (sunt) sancționat(e) în statul emitent cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin trei ani [a se bifa caseta (casetele) corespunzătoare]:

participarea la o organizație criminală;

terorism;

trafic de persoane;

exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;

traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;

traficul ilicit de arme, muniții și explozivi;

corupție;

frauda, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene, în sensul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995;

spălarea produselor infracțiunii;

X falsificarea, inclusiv falsificarea monedei euro;

criminalitate informatică;

infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;

complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală;

omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;

trafic ilicit de organe și țesuturi umane;

răpire, sechestrare și luare de ostatici;

rasism și xenofobie;

furt organizat sau armat;

trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;

escrocherie;

înșelătorie și extorcare de fonduri;

contrafacerea și pirateria produselor;

falsificarea documentelor administrative și trafic de fals;

falsificarea mijloacelor de plată;

trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;

trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;

trafic de vehicule furate;

viol;

incendiere;

infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;

deturnare de aeronave/nave;

sabotaj.

2.4. În măsura în care infracțiunea sau infracțiunile care a (au) condus la hotărârea de confiscare prevăzute la punctul 2.2 nu este (sunt) reglementată(e) de punctul 2.3, se face o descriere completă a infracțiunii sau

infracțiunilor respectiv(e) (aceasta ar trebui să cuprindă activitățile criminale efective respective, de exemplu, prin opoziție față de clasificările legale): .....

(j) Proceduri care au condus la decizia de confiscare

Persoana respectivă s-a prezentat în persoană în cadrul procedurii care a dus la hotărârea de confiscare:

1. Da, Persoana respectivă s-a prezentat în persoană în cadrul procedurii care a dus la hotărârea de confiscare.

2. Nu, persoana nu a fost prezentă în persoană la procesul în urma căruia a fost emisă decizia de confiscare.

3. Dacă ați bifat căsuța de la punctul 2, vă rugăm să confirmați unul din următoarele aspecte:

3.1a. persoana a fost citată personal la ... (ziua/luna/anul) și, prin urmare, informată cu privire la data și locul stabilite pentru procesul în urma căruia a fost pronunțată decizia de confiscare și a fost informată că poate fi pronunțată o decizie în cazul în care nu se prezintă la proces;

SAU

3.1b. persoana nu a fost citată personal, dar a primit efectiv prin alte mijloace o informare oficială cu privire la data și locul stabilite pentru procesul în urma căruia a fost pronunțată decizia de confiscare, în așa fel încât s-a stabilit fără echivoc faptul că a avut cunoștință de procesul stabilit și a fost informată cu privire la faptul că poate fi pronunțată o decizie în cazul în care nu se prezintă la proces;

SAU

3.2. având cunoștință de procesul stabilit, a mandatat un avocat care a fost numit fie de către persoana în cauză, fie de către stat, pentru a o apăra la proces și a fost într-adevăr apărată de avocatul respectiv la proces;

SAU

3.3. persoanei i s-a înmănat personal hotărârea de confiscare la ... (ziua/luna/anul) și a fost informată în mod expres cu privire la dreptul la rejudecarea cauzei sau la o cale de atac, în cadrul căreia are dreptul de a fi prezentă și care permite ca situația de fapt a cauzei, inclusiv dovezile noi, să fie reexaminată și care poate conduce la desființarea deciziei inițiale; și

persoana a declarat în mod expres că nu contestă decizia,

SAU

3.4. persoana nu a solicitat rejudecarea cauzei sau promovarea unei căi de atac în intervalul de timp corespunzător;

4. Dacă ați bifat caseta de la punctul 3.1b, 3.2 sau 3.3 de mai sus, vă rugăm să furnizați informații cu privire la modul în care a fost îndeplinită condiția relevantă: .....

(k) Conversia și transferul de bunuri

1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect un bun specific, se indică dacă statul emitent autorizează statul executant să procedeze la confiscare sub forma unei obligații de plată a unei sume de bani care să corespundă valorii bunului.

da

nu

2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani, se indică dacă bunurile, altele decât banii obținuți ca urmare a executării hotărârii de confiscare, pot fi transferate statului emitent:

da

nu

(l) Măsuri alternative, inclusiv pedeapsa privativă de libertate

1. Se indică dacă statul emitent autorizează aplicarea măsurilor alternative de către statul executant în cazul în care executarea hotărârii de confiscare este imposibilă, în tot sau în parte:

da

nu

2. Dacă răspunsul este afirmativ, se va declara ce sancțiuni pot fi aplicate (natura sancțiunilor, nivelul maxim al sancțiunilor):

Detenție (durata maximă): .....

Activități în folosul comunității (sau o pedeapsă echivalentă) (durata maximă): .....

Alte sancțiuni (descriere): .....

(m) Alte împrejurări relevante cauzei (informații opționale): nu există

(n) Textul hotărârii de confiscare este anexat certificatului.
 Semnătura autorității emitente și/sau a reprezentantului acesteia, care atestă exactitatea informațiilor cuprinse în certificat:
 Nume: **Tribunalul București**
 Funcție deținută (titlu/grad): **Ioan Popp**
 Data: **01.02.2010**
 Ștampila oficială (dacă există):

Certificatul transmis autorității din Austria trebuie completat după cum urmează:

CERTIFICAT	
(a)	Statul emitent și statul executant: Statul emitent: România Statul executant: Austria
(b)	Instanța judecătorească care a emis hotărârea de confiscare: Numele oficial: Tribunalul București Adresa: București, Boulevardul unirii 37 Numărul de referință al dosarului: 215/303/2010 Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): 021 - 408.36.00; 408.37.00 Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): 021 - 408.36.00; 408.37.10 E-mail (dacă există): ..... Limbile în care se poate comunica cu instanța judecătorească: română, engleză Detalii de contact ale persoanei (persoanelor) de contactat în cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru executarea hotărârii de confiscare sau, după caz, pentru coordonarea executării unei hotărâri de confiscare transmise către cel puțin două state executante sau în scopul transferului către statul emitent a unor sume sau bunuri care provin din executare (numele, titlul/gradul, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail, dacă există): Judecător Ion Popp

(c)	Autoritatea competentă pentru executarea hotărârii de confiscare în statul emitent (în cazul în care această autoritate este diferită de instanța judecătorească indicată la litera (b)): Numele oficial: ..... Adresa: ..... Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): ..... Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): ..... E-mail (dacă există): ..... Limbile în care se poate comunica cu autoritatea competentă pentru executare ..... Detalii de contact ale persoanei (persoanelor) de contactat în cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru executarea hotărârii de confiscare sau, după caz, pentru coordonarea executării unei hotărâri de confiscare transmise către cel puțin două state executante sau în scopul transferului către statul emitent a unor sume sau bunuri care provin din executare (numele, titlul/gradul, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail, dacă există) ....
------------	---

(d)	În cazul desemnării unei autorități centrale pentru transmiterea din punct de vedere administrativ a deciziilor de impunere a sancțiunilor financiare în statul emitent: Numele autorității centrale: Ministerul Justiției Persoana de contact, după caz (titlu/grad și nume): ..... Adresa: București, strada Apolodor 12 Numărul de referință al dosarului: ..... Nr. tel.: (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului) +440.37.204-1085 Nr. fax: (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului) ..... E-mail (după caz): mzainea@just.ro
(e)	Autoritatea sau autoritățile care poate (pot) fi contactată (contactate) (în cazul în care au fost completate

punctul (c) și/sau (d):

Autoritatea menționată la punctul (b)

Poate fi contactată pentru chestiuni privind: .....

Autoritatea menționată la punctul (c)

Poate fi contactată pentru chestiuni privind: .....

Autoritatea menționată la punctul (d)

Poate fi contactată pentru chestiuni privind: .....

(f) În cazul în care hotărârea de confiscare este emisă ca urmare a unui ordin de înghețare transmis statului executant în conformitate cu Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor (1), se comunică informațiile relevante pentru identificarea ordinului de înghețare (datele emiterii și transmiterii ordinului de înghețare, autoritatea căreia i-a fost transmis, numărul de referință, dacă există):

Până acum nu a fost emisă o hotărâre de confiscare a contului bancar!

(g) În cazul în care hotărârea de confiscare a fost transmisă mai multor state executante, se comunică următoarele informații:

1. Hotărârea de confiscare a fost transmisă următoarelor state executante (țară și autoritate):

2. Hotărârea de confiscare a fost transmisă mai multor state executante din următorul motiv (a se bifa caseta corespunzătoare):

2.1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect unul sau mai multe bunuri specifice:

Există motive pentru a considera că diferitele bunuri care fac obiectul hotărârii de confiscare se găsesc în state executante diferite.

Confiscarea unui bun specific implică acțiuni întreprinse în mai multe state executante.

Există motive pentru a considera că un bun specific care face obiectul hotărârii de confiscare se găsește în unul dintre statele executante indicate.

2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:

X Bunul respectiv nu a făcut obiectul unui ordin de înghețare în temeiul Deciziei-cadru 2003/577/JAI din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor.

Este probabil ca valoarea bunului care poate să fie confiscat în statul emitent și în orice stat executant în parte să nu fie suficientă pentru a executa suma totală prevăzută de hotărârea de confiscare.

Alt(e) motiv(e) (a se preciza): .....

(h) Informații privind persoana fizică sau juridică vizată de hotărârea de confiscare:

1. În cazul unei persoane fizice:

Nume: **Ivanov**

Prenume: **Ivan**

Numele înainte de căsătorie (după caz): **nu se aplică**

Alte nume, după caz: **nu se aplică**

Sex: **masculin**

Cetățenie: **bulgară**

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (după caz): .....

Data nașterii: **1.7.1980**

Locul nașterii: **Plovdiv**.

Ultima adresă cunoscută: **8500 Sofia, Mainsquare**

limbă (limbi) pe care persoana le înțelege (dacă se știe): **bulgară, engleză**

1.1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):

X (a) Statul emitent are motive să creadă că persoana împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare posedă bunuri sau venituri în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motive în baza cărora se consideră că persoana posedă bunuri/venituri: **Persoana condamnată, Ivan Ivanov, deține un cont bancar deschis la Bank Austria, 1010 Viena, Stephansplatz 5**

Descrierea bunurilor/sursei veniturilor persoanei: **1234 5678**

Localizarea bunurilor/sursei veniturilor persoanei (în cazul în care aceasta nu este cunoscută, ultima localizare cunoscută): .....

(b) nu există nici un motiv rezonabil, după cum se indică la litera (a), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana împotriva căreia a

fost emisă hotărârea de confiscare își are reședința obișnuită în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Reședința obișnuită în statul executant: .....

1.2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect unul sau mai multe bunuri specifice:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):

(a) bunul (bunurile) specifice(e) se găsește (se găsesc) în statul executant. (a se vedea punctul (i))

(b) statul emitent are motive să creadă că bunul (bunurile) vizat(e) de hotărârea de confiscare se găsește (se găsesc) în tot sau în parte în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motivele în baza cărora se consideră că bunul (bunurile) este (sunt) situat(e) în statul executant: .....

(c) nu există nici un motiv rezonabil, după cum se indică la litera (a), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are reședința obișnuită în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Reședința obișnuită în statul executant: .....

2. În cazul unei persoane juridice:

Nume: .....

Forma de persoană juridică: .....

Număr de înregistrare (dacă este disponibil) [1]: .....

Sediul social (în cazul în care informația este disponibilă) [1]: .....

Adresa persoanei juridice: .....

[1] În cazul în care o decizie este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost dată decizia are sediul social în acest stat, trebuie completate rubricile „numărul de înregistrare” și „sediul social”.

2.1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):

(a) Statul emitent are motive să creadă că persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare posedă bunuri sau venituri în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motive în baza cărora se consideră că persoana juridică deține bunuri/venituri: .....

Descrierea bunurilor/sursei veniturilor persoanei juridice: .....

Localizarea bunurilor/sursei veniturilor persoanei juridice (în cazul în care aceasta nu este cunoscută, ultima localizare cunoscută): .....

(b) nu există nici un motiv rezonabil, după cum se indică la litera (a), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are sediul social în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Sediul social din statul executant: .....

2.2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect unul sau mai multe bunuri specifice:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):

(a) bunul (bunurile) specifice(e) se găsește (se găsesc) în statul executant. [a se vedea punctul (i)].

(b) statul emitent are motive să creadă că bunul (bunurile) vizat(e) de hotărârea de confiscare se găsește (se găsesc) în tot sau în parte în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motivele în baza cărora se consideră că bunul (bunurile) specific(e) este (sunt) situat(e) în statul executant: .....

(c) nu există nici un motiv rezonabil, astfel cum este menționat la litera (b), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are sediul social în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Sediul social din statul executant: .....

(i) Hotărârea de confiscare

Hotărârea de confiscare a fost emisă la (data): **01.02.2010**

Hotărârea de confiscare a devenit definitivă la (data): **01.02.2010**

Număr de referință al hotărârii de confiscare (în cazul în care este disponibil): **215/303/2010**

1. Informații privind natura hotărârii de confiscare

1.1. A se indica [bifând caseta (casetele) corespunzătoare] în cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect:

o sumă de bani

Suma care trebuie executată în statul executant, cu indicarea monedei (în cifre și litere): .....

Suma totală vizată de hotărârea de confiscare, cu indicarea monedei (în cifre și litere): .....

un (mai multe) bun(uri) specific(e)

Descrierea bunului (bunurilor) specific(e): .....

Localizarea bunului (bunurilor) specific(e) (în cazul în care aceasta nu este cunoscută, ultima localizare cunoscută): .....

În cazul în care confiscarea bunului (bunurilor) specific(e) implică acțiuni întreprinse în mai multe state executante, descrierea acțiunii ce trebuie întreprinse: .....

1.2. Instanța judecătorească a stabilit că bunul [a se bifa caseta (casetele) corespunzătoare]:

(i) reprezintă produsul unei infracțiuni sau corespunde total sau parțial valorii acestui produs,

(ii) constituie instrumentul unei astfel de infracțiuni,

(iii) este pasibil de confiscare ca urmare a aplicării, în statul emitent, a competențelor de confiscare extinse, menționate la punctele (a), (b) și (c). Decizia se bazează pe faptul că instanța judecătorească este convingă pe deplin, pe baza faptelor specifice, de faptul că bunurile respective provin:

1.(a) din activități criminale ale persoanei condamnate, în cursul unei perioade anterioare condamnării pentru infracțiunea prevăzută în cauză care este considerată rezonabilă de instanța judecătorească având în vedere circumstanțele cazului,

2.(b) din activități criminale ale persoanei condamnate, în cursul unei perioade anterioare condamnării pentru infracțiunea prevăzută în cauză care este considerată rezonabilă de instanța judecătorească având în vedere circumstanțele cazului, sau

3.(c) din activități criminale ale persoanei condamnate și s-a stabilit că valoarea bunurilor este disproporționată în raport cu venitul legal al acestei persoane.

(iv) este pasibil de confiscare în temeiul oricăror alte dispoziții privind competențele de confiscare extinse în temeiul dreptului statului emitent.

În cazul în care sunt vizate cel puțin două categorii de confiscare, se furnizează detalii privind bunurile confiscate pentru fiecare categorie: .....

2. Informații privind infracțiunea (infracțiunile) care a (au) condus la hotărârea de confiscare:

2.1. Rezumatul faptelor și descrierea circumstanțelor în care au fost săvârșite infracțiunea sau infracțiunile care au condus la hotărârea de confiscare, inclusiv ora și locul: **În perioada 01.07.2008 – 01.09.2009, Ivan Ivanov a falsificat monede în București, România. După 01.09.2009, tiparnița a fost dusă în Bulgaria.**

2.2. Natura și încadrarea juridică a infracțiunii sau infracțiunilor care au condus la hotărârea de confiscare și dispoziția legală sau codul aplicabil în baza căreia/căruia a fost emisă hotărârea: **Falsificarea de monede, conform articolului 282 din Codul penal al României.**

2.3. Se indică, după caz, una sau mai multe dintre infracțiunile următoare de care se leagă infracțiunea sau infracțiunile menționată(e) la punctul 2.2, în cazul în care infracțiunea sau infracțiunile este (sunt) sancționat(e) în statul emitent cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin trei ani [a se bifa caseta (casetele) corespunzătoare]:

participarea la o organizație criminală;

terorism;

trafic de persoane;

exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;

traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;

traficul ilicit de arme, muniții și explozivi;

corupție;

frauda, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene, în sensul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995;

spălarea produselor infracțiunii;

falsificarea, inclusiv falsificarea monedei euro;

criminalitate informatică;

infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;

complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală;

omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;

trafic ilicit de organe și țesuturi umane;

răpire, sechestrare și luare de ostatici;

rasism și xenofobie;

furt organizat sau armat;

trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
escrocherie;
înșelătorie și extorcare de fonduri;
contrafacerea și pirateria produselor;
falsificarea documentelor administrative și trafic de fals;
falsificarea mijloacelor de plată;
trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
trafic de vehicule furate;
viol;
incendiere;
infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;
deturnare de aeronave/nave;
sabotaj.

2.4. În măsura în care infracțiunea sau infracțiunile care a (au) condus la hotărârea de confiscare prevăzute la punctul 2.2 nu este (sunt) reglementată(e) de punctul 2.3, se face o descriere completă a infracțiunii sau infracțiunilor respectiv(e) (aceasta ar trebui să cuprindă activitățile criminale efective respective, de exemplu, prin opoziție față de clasificările legale): .....

(j) Proceduri care au condus la decizia de confiscare

Persoana respectivă s-a prezentat în persoană în cadrul procedurii care a dus la hotărârea de confiscare:

1. Da, Persoana respectivă s-a prezentat în persoană în cadrul procedurii care a dus la hotărârea de confiscare.

2. Nu, persoana nu a fost prezentă în persoană la procesul în urma căruia a fost emisă decizia de confiscare.

3. Dacă ați bifat căsuța de la punctul 2, vă rugăm să confirmați unul din următoarele aspecte:

3.1a. persoana a fost citată personal la ... (ziua/luna/anul) și, prin urmare, informată cu privire la data și locul stabilite pentru procesul în urma căruia a fost pronunțată decizia de confiscare și a fost informată că poate fi pronunțată o decizie în cazul în care nu se prezintă la proces;
SAU

3.1b. persoana nu a fost citată personal, dar a primit efectiv prin alte mijloace o informare oficială cu privire la data și locul stabilite pentru procesul în urma căruia a fost pronunțată decizia de confiscare, în așa fel încât s-a stabilit fără echivoc faptul că a avut cunoștință de procesul stabilit și a fost informată cu privire la faptul că poate fi pronunțată o decizie în cazul în care nu se prezintă la proces;
SAU

3.2. având cunoștință de procesul stabilit, a mandatat un avocat care a fost numit fie de către persoana în cauză, fie de către stat, pentru a o apăra la proces și a fost într-adevăr apărată de avocatul respectiv la proces;
SAU

3.3. persoanei i s-a înmănat personal hotărârea de confiscare la ... (ziua/luna/anul) și a fost informată în mod expres cu privire la dreptul la rejudecarea cauzei sau la o cale de atac, în cadrul căreia are dreptul de a fi prezentă și care permite ca situația de fapt a cauzei, inclusiv dovezile noi, să fie reexaminată și care poate conduce la desființarea deciziei inițiale; și
persoana a declarat în mod expres că nu contestă decizia,
SAU

3.4. persoana nu a solicitat rejudecarea cauzei sau promovarea unei căi de atac în intervalul de timp corespunzător;

4. Dacă ați bifat caseta de la punctul 3.1b, 3.2 sau 3.3 de mai sus, vă rugăm să furnizați informații cu privire la modul în care a fost îndeplinită condiția relevantă: .....

(k) Conversia și transferul de bunuri

1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect un bun specific, se indică dacă statul emitent autorizează statul executant să procedeze la confiscare sub forma unei obligații de plată a unei sume de bani care să corespundă valorii bunului.

da
 nu

2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani, se indică dacă bunurile, altele decât

banii obținuți ca urmare a executării hotărârii de confiscare, pot fi transferate statului emitent:

- da
- nu

(l) Măsuri alternative, inclusiv pedeapsa privativă de libertate

1. Se indică dacă statul emitent autorizează aplicarea măsurilor alternative de către statul executant în cazul în care executarea hotărârii de confiscare este imposibilă, în tot sau în parte:

da

X nu

2. Dacă răspunsul este afirmativ, se va declara ce sancțiuni pot fi aplicate (natura sancțiunilor, nivelul maxim al sancțiunilor):

Detenție (durata maximă): .....

Activități în folosul comunității (sau o pedeapsă echivalentă) (durata maximă): .....

Alte sancțiuni (descriere): .....

(m) Alte împrejurări relevante cauzei (informații opționale): **nu există**

(n) Textul hotărârii de confiscare este anexat certificatului.

Semnătura autorității emitente și/sau a reprezentantului acesteia, care atestă exactitatea informațiilor cuprinse în certificat:

Nume: **Tribunalul București**

Funcție deținută (titlu/grad): **Ioan Popp**

Data: **01.02.2010**

Ștampila oficială (dacă există):

D. ORDINUL DE INDISPONIBILIZARE

I. Obiective generale

Principiul recunoașterii reciproce este piatra de temelie a cooperării judiciare între statele membre ale Uniunii Europene (UE), atât în materie civilă, cât și în materie penală. Principiul pleacă de la premisa că hotărârile care urmează să fie recunoscute și executate respectă întotdeauna principiul legalității, subsidiarității și proporționalității. Decizia-cadru privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de indisponibilizare a bunurilor sau a probelor extinde principiul asupra hotărârilor anterioare fazei de judecată, prin care se indisponibilizează bunuri sau probe.

Recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești este procesul prin care o decizie, luată de obicei de o autoritate judiciară dintr-un stat membru al Uniunii Europene, este recunoscută și - când este cazul - executată de alte state membre. Recunoașterea reciprocă este un concept-cheie în sfera cooperării judiciare, deoarece ajută la depășirea dificultăților care apar din cauza diversității sistemelor judiciare din statele membre. În octombrie 1999, în cadrul reuniunii Consiliului de la Tampere, s-a stabilit că recunoașterea reciprocă este „piatra de temelie” a cooperării judiciare.

Îndeosebi concluziile 36 și 37 conțin linii directoare care trebuie aplicate prin prezenta decizie-cadru.

“36. Principiul recunoașterii reciproce ar trebui să se aplice hotărârilor anterioare fazei de judecată, în special celor care ar permite autorităților competente să acționeze rapid pentru a obține probe și a pune sub sechestru bunuri ușor de transferat, și că probele strânse în mod legal de autoritățile unui stat membru ar trebui să fie admisibile în fața instanțelor din alte state membre, luând în considerare standardele care se aplică în statele respective.

37. Consiliul UE cere Consiliului și Comisiei să adopte, până în decembrie 2000, un program de măsuri de aplicare a principiului recunoașterii reciproce. În cadrul acestui program ar trebui să se înceapă lucrările la un Titlu Executoriu European și cu privire la acele aspecte de drept procesual în legătură cu care standardele minime comune sunt considerate necesare pentru facilitarea aplicării principiului recunoașterii reciproce, respectând principiile juridice fundamentale ale statelor membre.

Pentru a pune în aplicare acest principiu, în ianuarie 2001 a fost adoptat un program de măsuri. Punerea în aplicare a acestui program este una dintre provocările majore pentru crearea unui spațiu comun al libertății, securității și justiției.

Cooperarea judiciară tradițională poate fi definită ca o relație interstatală în cadrul căreia un stat suveran transmite o cerere altui stat suveran, iar acesta din urmă decide dacă să execute sau nu cererea. Aceste relații sunt organizate prin diferite instrumente juridice asupra cărora se cade de acord fie bilateral, fie în cadrul unor organizații internaționale, cum ar fi ONU sau Consiliul Europei. Acest sistem este **lent și complex**. El nu mai corespunde realității spațiului european de astăzi, în care persoanele circulă cu ușurință, cu controale reduse sau chiar fără controale. Unei libere circulații a persoanelor îi va corespunde o liberă circulație a hotărârilor judecătorești. În această privință, principiul recunoașterii reciproce duce la o reală schimbare a întregii filozofii a cooperării judiciare. În principiu, aceasta înseamnă că fiecare autoritate judiciară națională ar trebui, ipso facto, să recunoască cererile înaintate de o autoritate judiciară din alt stat membru, cu un minim de formalități de îndeplinit.

O recunoaștere reciprocă consolidată va spori eficiența cooperării dintre autorități. Ea este bazată pe încrederea reciprocă pe care statele membre o au în alte sisteme și care este bazată pe respectarea comună a drepturilor și libertăților fundamentale, așa cum sunt specificate în Tratatul privind Uniunea Europeană.

În **ieulie 2000**, Comisia Europeană a prezentat o comunicare privind **recunoașterea reciprocă**. urmată de adoptarea de către Consiliu a unui **program** de 24 de măsuri. Punerea în aplicare a acestui program este unul dintre cele mai promițătoare domenii de evoluție în ceea ce privește cooperarea judiciară în Europa.

În ceea ce privește măsurile anterioare fazei de judecată, discutate în acest capitol, programul prevede următoarele:

“2.1. Hotărârile referitoare la păstrarea probelor și indisponibilizarea bunurilor

2.1.1. Hotărâri în scopul obținerii de probe

Obiectiv: Obiectivul este acela de a asigura admisibilitatea probelor, de a preveni dispariția lor și de a facilita executarea mandatelor de percheziție și de punere sub sechestru, astfel încât probele să poată fi asigurate rapid în cadrul unui proces penal (punctul 36 din concluziile reuniunii Consiliului de la Tampere). Trebuie să se țină cont de articolul 26 din Convenția europeană privind transferul de proceduri în materie penală din 15 mai 1972 și articolul 8 din Convenția de la Roma din 6 noiembrie 1990 privind transferul de proceduri în materie penală.

Măsura nr. 5: Căutarea unor metode fezabile de a:

- *asigura neinvocarea de către statele membre a rezervelor și declarațiilor stipulate în articolul 5 din Convenția Europeană de Asistență Judiciară din 1959, suplimentat de articolele 51 și 52 din Convenția de punere în aplicare a Acordurilor Schengen cu privire la măsurile represive, mai ales în ceea ce privește combaterea crimei organizate, spălarea produselor infracțiunii și infracțiunile financiare.*
- *asigura neinvocarea de către statele membre a temeiurilor de refuz al asistenței reciproce, stipulate în articolul 2 din Convenția din 1959, suplimentat de articolul 50 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen.*

Măsura nr. 6: Stabilirea unui instrument de recunoaștere a deciziilor privind indisponibilizarea probelor, pentru a preveni pierderea probelor aflate pe teritoriul altui stat membru.”

Prima măsură care a fost adoptată pe baza principiului recunoașterii reciproce a fost Decizia-cadru privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, care elimină extrădarea între statele membre. Aceasta este o mare realizare pentru facilitarea predării persoanelor a căror întoarcere este solicitată în vederea urmăririi penale sau executării unei pedepse privative de libertate. Această decizie-cadru trebuia transpusă în legislațiile naționale ale statelor membre până la 1 ianuarie 2004.

A doua măsură adoptată pe baza principiului recunoașterii reciproce a fost Decizia-cadru privind indisponibilizarea bunurilor și a probelor. Această decizie-cadru va permite autorității judiciare dintr-un stat membru să transmită un ordin către alt stat membru de indisponibilizare a bunurilor, cu scopul de a obține probe sau în vederea viitoarei confiscări a proprietății. Ordinul va fi executat rapid și fără alte formalități.

Principiul recunoașterii reciproce va fi și mai bine aplicat prin Decizia-cadru privind mandatul european de obținere a probelor în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală (a se vedea capitolul K), recent adoptată.

Buna funcționare a principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești necesită un nivel ridicat de încredere reciprocă între statele membre. Încrederea este bazată pe respectul de către toate statele membre al drepturilor omului și a principiilor fundamentale, așa cum sunt specificate în Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prezenta decizie-cadru are drept obiectiv principal stabilirea normelor în temeiul cărora un stat membru recunoaște și execută pe teritoriul său un ordin de indisponibilizare a bunurilor sau a probelor emis de o autoritate judiciară a unui alt stat membru în cadrul unei proceduri penale. Decizia-cadru se bazează pe un sistem de recunoaștere reciprocă a hotărârilor judecătorești anterioare fazei de judecată, conform căruia un ordin de indisponibilizare este recunoscut fără alte formalități, motivele de refuz sunt strict limitate iar principiul dublei incriminări este parțial eliminat.

Prezenta decizie-cadru, precum și alte decizii cadru la care se face referire în acest compendiu, precum și dreptul UE în general pot fi accesate pe pagina de internet [HTTP://EUR-LEX.EUROPA.EU](http://eur-lex.europa.eu). Această pagină este disponibilă și în limba română, precum și în toate celelalte limbi oficiale ale statelor membre ale UE. EUR-Lex oferă acces gratuit la dreptul Uniunii Europene și la alte documente considerate de interes public. Pagina de internet conține informații nu numai despre legislația comunitară, ci și despre procedurile de adoptare a legislației și despre instituțiile UE:

Deciziile-cadru sunt publicate în Jurnalul Oficial al UE. Selectați „simple search [căutare simplă]” în stânga paginii, selectați „search by publication reference – Official Journal [căutare după referința publicării – Jurnalul Oficial]” și introduceți datele respectivei decizii-cadru.

Dacă doriți să căutați decizia-cadru discutată în acest capitol, parcurgeți următorii pași:

Jurnalul Oficial (JO) constă din seria L (legislație) și seria C (decizii, recomandări, linii directe și opțiuni/informări/acte preparatorii/notificări/anunțuri).

Apoi introduceți cel puțin anul publicării actului juridic (în acest caz 2003) în câmpul „publication date [data publicării]”. Din câmpul „Official Journal reference [referința Jurnalului Oficial]” trebuie să selectați „OJ series [Seria JO]” și apoi „L”. „OJ number [numărul JO]” este numărul 196. La final, introduceți în câmpul „page number [numărul paginii]” numărul 45. Rezultatul pe care-l veți obține va fi prezenta decizie-cadru, care poate fi accesată din nou în oricare dintre limbile afișate pe ecran.

II. Relația cu alte instrumente de asistență judiciară reciprocă

1. Relația cu Decizia-cadru 2008/978/JAI

Relația cu Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2008 privind mandatul european de obținere a probelor în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală (JO L 350, 30.12.2008, pp. 72–92)

Prezenta Decizie-cadru privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de indisponibilizare a bunurilor sau a probelor se adresează nevoii de recunoaștere reciprocă imediată a ordinelor cu scopul de a preveni distrugerea, transformarea, mutarea, transferul sau îndepărtarea probelor. Deoarece aceasta include doar o parte din spectrul cooperării judiciare în materie penală în ceea ce privește probele, iar transferul ulterior al probelor este în continuare abordat de procedurile de asistență reciprocă, s-a considerat că este necesară

îmbunătățirea cooperării judiciare prin aplicarea principiului recunoașterii reciproce a unei hotărâri judecătorești, sub forma unui **mandat european de obținere a probelor (MEP)** în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală. MEP este reglementat prin Decizia-cadru a Consiliului 2008/978/JAI. Mandatul european de obținere a probelor poate fi utilizat în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală.

Acestea pot cuprinde, de exemplu, obiecte, documente sau date provenite de la un terț, provenite în urma unei percheziții, inclusiv la domiciliul suspectului, date anterioare privind utilizarea oricărui servicii inclusiv tranzacții financiare, declarații, interogatorii și audieri sub forma înregistrărilor arhivate și alte documente, inclusiv rezultatele unor tehnici speciale de investigație. Capitolul K oferă o prezentare detaliată a deciziei-cadru mai sus menționate. Este important să menționăm că **MEP se aplică pentru cererile de asistență reciprocă începând cu 19 ianuarie 2011**. Cererile de asistență reciprocă primite înainte de această dată vor fi în continuare rezolvate conform instrumentelor juridice existente, inclusiv prezenta decizie-cadru.

2. Relația cu alte instrumente de asistență judiciară reciprocă

Decizia-cadru privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de indisponibilizare a bunurilor sau a probelor, discutată în acest capitol, nu abrogă acordurile reciproce sau bilaterale deja în vigoare încheiate între statele membre ale UE. Fără a aduce atingere legislațiilor naționale din statele membre ale UE, autoritățile judiciare pot, în principiu, să decidă pe baza cărui temeii juridice își transmit cererile de asistență judiciară reciprocă. Totuși, Ungaria și Spania au adoptat recent practica de a admite doar cererile înaintate conform prezentei decizii-cadru.

III. Definiții (articolul 2)

În conformitate cu principiul recunoașterii reciproce, decizia-cadru reglementează executarea ordinelor străine de indisponibilizare a bunurilor sau probelor, emise de o autoritate judiciară din alt stat membru al UE. Astfel, autoritatea judiciară a statului membru care execută astfel de ordine nu trebuie să mai emită încă un ordin de indisponibilizare. În loc de asta, pentru a facilita procedura de executare a unui astfel de ordin, autoritatea judiciară competentă din statul de executare trebuie doar să confirme executarea.

Stat emitent (art. 2 alineatul a) înseamnă statul membru al UE în care o autoritate judiciară a luat, validat sau confirmat în orice mod un ordin de indisponibilizare în cadrul unei proceduri penale. Definiția autorității judiciare rămâne la latitudinea legislației statelor membre și, prin urmare, nu este stabilită prin prezenta decizie-cadru. Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești pot fi considerate autorități judiciare în acest context, în conformitate cu legislațiile naționale ale statelor membre ale UE. Ordinele de indisponibilizare legate de proceduri administrative nu fac parte din domeniul de aplicare al prezentei decizii-cadru.

Stat executant (art. 2 alineatul b) înseamnă statul membru pe teritoriul căruia se găsește bunul sau elementul de probă. Astfel, prezenta decizie-cadru stabilește forum rei sitae ca fiind decisiv, astfel că autoritatea judiciară din statul emitent trebuie să identifice mai întâi unde se află bunurile sau probele. Deși este ușor în ceea ce privește bunurile imobiliare, stabilirea localizării actuale a bunurilor mobile ar putea pune probleme legate de competența statelor membre atunci când trebuie executate ordine de indisponibilizare.

Ordin de indisponibilizare (art. 2 alineatul c) înseamnă orice măsură luată de o autoritate judiciară competentă a statului emitent pentru a împiedica în mod provizoriu orice operație de distrugere, transformare, deplasare etc. a unui bun care poate face obiectul unei confiscări. Elementele de probă la care se referă decizia-cadru înseamnă obiectele, documentele sau datele care pot servi drept probe în cadrul unei proceduri penale. Premisele legale privind ordinea de indisponibilizare sunt considerate exclusiv în conformitate cu legislație statului emitent.

Definiția subliniază aspectul funcțional al „ordinului de indisponibilizare”, cu finalitatea că denumirea specifică legislațiilor naționale din statele membre nu este decisivă. Astfel, „ordinul de indisponibilizare”, conform definiției din art. 2 alineatul c, include orice măsură luată de o autoritate judiciară competentă pentru protejarea obiectivelor mai sus menționate.

Autoritate judiciară se referă în general la instanțele judecătorești și organele de urmărire penală, de vreme ce stabilirea acestor autorități rămâne în întregime la latitudinea legislațiilor naționale. În ceea ce privește reglementările din Austria, investigațiile preliminare sunt sarcina procurorilor, iar acest rol revine instanțelor în timpul proceselor penale. Astfel, în sensul deciziei-cadru discutate, „ordinea de indisponibilizare” pot fi ordine ale procurorilor, pronunțate în timpul procedurilor preliminare, sau ordine judecătorești pronunțate în timpul procesului, precum și în timpul procedurilor preliminare, în anumite circumstanțe, în conformitate cu Codul de procedură penală al Austriei. Totuși, ca urmare a principiului general al recunoașterii reciproce, statul executant nu poate pune la îndoială competența autorității emitente. Astfel, decizia-cadru interzice verificarea capacității procurorilor sau instanței de a emite un ordin de indisponibilizare în conformitate cu legislația națională din statul emitent. Merită menționat că, chiar și atunci când un ordin de indisponibilizare este emis de procurori în timpul procedurilor preliminare, instanța se va ocupa de executarea ulterioară a ordinelor de indisponibilizare, după rechizitoriu (a se vedea certificatul prevăzut la articolul 9 secțiunea a). Măsurile luate pentru a preveni infracțiuni ulterioare de același tip nu sunt considerate ordine de indisponibilizare în sensul prezentei decizii-cadru discutate în acest capitol. „Ordin de indisponibilizare”, în acest context, include doar confiscarea probelor sau produselor (bunuri) infracțiunii/infracțiunilor comise. Prin urmare, măsurile de precauție luate cu privire la infracțiunile ulterioare nu vor fi luate în considerare în prezenta decizie-cadru, dar în astfel de cazuri se pot aplica alte instrumente de asistență judiciară reciprocă.

Bun (art. 2 alin. d) înseamnă orice bun, indiferent de natura acestuia, corporal sau necorporal, mobil sau imobil, precum și actele juridice sau documentele care dovedesc un titlu sau un drept asupra acestui bun, despre care autoritatea judiciară competentă a statului emitent consideră că:

- constituie produsul unei infracțiuni menționate în articolul 3 sau corespunde în totalitate sau în parte valorii acestui produs sau
- constituie instrumentul sau obiectul unei asemenea infracțiuni;

Element de probă (art. 2 alin. e) înseamnă obiectele, documentele sau datele care pot servi drept probe în cadrul unei proceduri penale privind una dintre infracțiunile menționate în articolul 3.

Dispozițiile prezentei decizii-cadru nu au scopul de a iniția măsuri privind procedurile de investigație care implică obținerea probelor în timp real, cum ar fi interceptarea comunicațiilor și monitorizarea conturilor bancare. Regimul specific al cooperării în ceea ce privește interceptarea comunicațiilor a fost stabilit prin Convenția din 29 mai 2000 cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene

(JO C 197, 12.7.2000, p. 1.), iar regimul cooperării în ceea ce privește monitorizarea conturilor bancare a fost introdus în art. 3 al Actului Consiliului din 16 octombrie 2001 de elaborare, în conformitate cu art. 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, a Protocolului la Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene (JO C 326, 21.11.2001, p. 1.).

Nici acest act legislativ comunitar nu are ca scop obținerea de probe care pot fi doar rezultatul unor investigații sau analize suplimentare. Prin urmare, instrumentele de cooperare judiciară stabilite prin decizia-cadru discutată în acest capitol nu pot fi utilizate pentru a solicita o expertiză privind întocmirea unei comparații pe calculator a informațiilor, în scopul identificării unei persoane. Totuși, o cerere în conformitate cu prezenta decizie-cadru poate fi utilizată pentru obținerea unor obiecte, documente sau date care au fost deja obținute înainte de emiterea și transmiterea ordinului de indisponibilizare. În aceste circumstanțe, obținerea unor înregistrări existente ale comunicațiilor interceptate, măsurilor de supraveghere, interviurilor cu suspectii, declarațiilor martorilor și rezultatelor testelor ADN este posibilă pe baza dispozițiilor prezentei decizii-cadru.

Astfel, în cazul în care procesul penal intern necesită obținerea unor noi probe dintr-un stat membru al UE, trebuie utilizate alte instrumente de asistență judiciară reciprocă și cooperare.

IV. Infracțiuni

1. Hotărâri executate fără verificarea dublei incriminări

Articolul 3 al deciziei-cadru conține o listă de infracțiuni grave. Ele nu sunt supuse verificării dublei incriminări a faptei dacă în statul emitent se pedepsesc cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin trei ani. Aceste infracțiuni sunt următoarele:

- participarea la o organizație criminală,
- terorismul,
- traficul de persoane,
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă,
- traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope,
- traficul ilicit de arme, muniții și explozivi,
- corupția,
- fraudă, inclusiv cea care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene,
- spălarea produselor infracțiunii,
- falsificarea, inclusiv falsificarea monedei euro,
- delict informatice,
- infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție,
- complicitatea la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală,
- omuciderea voluntară, vătămarea corporală gravă,

- traficul ilicit de organe și țesuturi umane,
- răpire, sechestrare și luare de ostatici,
- rasism și xenofobie,
- furt organizat sau armat,
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă,
- înșelăciune,
- deturnarea de fonduri,
- contrafacerea și pirateria produselor,
- falsificare de acte oficiale și uz de fals,
- falsificarea mijloacelor de plată,
- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere,
- trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive,
- trafic de vehicule furate,
- viol,
- incendiere,
- infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale,
- deturnare de aeronave/nave,
- sabotaj.

Lista nu este exhaustivă; Consiliul poate decide în orice moment să adauge alte categorii de infracțiuni. Comisia va întocmi un raport pe baza căruia Consiliul va decide dacă lista ar trebui mărită. Consiliul va hotărî în unanimitate, după consultarea Parlamentului European.

În capitolul B.V.1 se regăsește un rezumat cu titlu informativ al **infracțiunilor din dreptul penal român** care corespund celor din această listă.

Trebuie menționat că respectivele **liste de infracțiuni reglementate de deciziile-cadru** prezentate în acest manual **nu sunt identice**. Decizia-cadru privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce sancțiunilor pecuniare (a se vedea capitolul B) extinde principiul recunoașterii fără verificarea dublei incriminări (art. 3) asupra a încă șapte infracțiuni (a se vedea B.V.1.).

Armonizarea dreptului penal material din statele membre ale UE nu este inclusă în domeniul de reglementare al prezentei decizii-cadru. Denumirea infracțiunilor enumerate corespunde așadar diferitelor sisteme juridice ale statelor membre, nefiind astfel nevoie să corespundă cu termenul juridic exact folosind în legislația penală națională. Conform legislației penale austriece, exemplele de infracțiuni precum „escrocherie” și „fraudă” precum și „falsificarea banilor” și „falsificarea mijloacelor de plată” se referă cel puțin parțial la tipuri de infracțiuni similare. Mai mult, majoritatea infracțiunilor enumerate pot fi săvârșite și în cadrul unei organizații criminale sau teroriste, respectând astfel diversele infracțiuni menționate. Drept urmare, certificatele emise conform art. 9 din prezenta decizie-cadru trebuie să menționeze toate infracțiunile aplicabile acțiunii în cauză pentru a evita neînțelegerea de către autoritatea judiciară din statul executant, care ar putea astfel întârzia indisponibilizarea solicitată. Altfel,

autoritatea judiciară dintr-un stat executant poate considera că este necesar să primească mai multe informații de la statul emitent, conform art. 7 (1) a) (2) a).

Clasificarea stabilită în certificat este obligatorie pentru autoritatea judiciară din statul executant referitor la infracțiunile menționate în art. 3 (2), din cauza faptului că decizia-cadru stipulează clar că legea statului emitent trebuie să fie hotărâtoare. Verificarea conform prevederilor legii din statul executant nu este permisă. Reîncadrarea faptei în cauză este astfel exclusă din moment ce prezenta decizie-cadru nu se implică în nomenclatura infracțiunilor așa cum sunt reglementate de legislația națională a statelor membre. Doar greșelile evidente pot reprezenta un motiv ca statul executant să nu recunoască sau să nu execute cele stabilite în art. 7 (1) a).

2. Condiții pentru recunoașterea și executarea unei hotărâri în alte cazuri

Pentru **infracțiunile care nu sunt incluse în listă**, statul executant poate supune recunoașterea și aplicarea ordinului de indisponibilizare anumitor condiții:

- **obținerea dovezilor:** acțiunile pentru care ordinul a fost emis constituie o infracțiune conform legilor statului respectiv, indiferent de elementele constitutive sau de modul în care sunt descrise în legea statului emitent;
- **confiscarea proprietății:** acțiunile pentru care ordinul a fost emis trebuie să constituie o infracțiune care, conform legilor statului respectiv, permite o astfel de indisponibilizare, indiferent de elementele constitutive sau de modul în care sunt descrise în legea statului emitent.

V. Transmiterea ordinelor de indisponibilizare

1. Forma de transmitere

Art. 4 (1) impune ca orice ordin de indisponibilizare care trebuie executat conform dispozițiilor prezentei decizii-cadru să fie trimis împreună cu un certificat, conform celor menționate în art. 9. Transmiterea este posibilă prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă și în condiții care să permită statului executant să stabilească autenticitatea acesteia.

Trimiterea ordinelor de indisponibilizare prin e-mail sau fax va fi considerată suficientă și de preferat pentru a accelera procedurile în mod corespunzător. Pe de altă parte, experiența practică arată că autoritățile judiciare franceze cer în mod obligatoriu o copie oficială a respectivului ordin de indisponibilizare, respingând astfel orice document trimis doar pe e-mail sau fax. Totuși, se recomandă folosirea mijloacelor de comunicare electronice pentru a permite accelerarea acțiunii autorității judiciare din statul executant.

2. Stabilirea autorității competente din statul de executare

Art. 4 extinde principiul trimerii directe conform celor stabilite de Acordul Schengen, Decizia-cadru privind mandatul european de arestare și Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, între autoritățile judiciare competente ale statului emitent și ale statului executant referitor la ordinele de indisponibilizare și certificate menționate în art. 9. Astfel, când se emite un ordin de indisponibilizare care trebuie executat într-un alt stat membru al UE, este esențial să se determine autoritatea judiciară competentă din statul executant. Până în prezent, câteva state membre au trimis listele cu autoritățile competente respective (așa cum se vede mai jos) care

trebuie contactate în scopul solicitării asistenței acestora pentru executarea ordinelor de indisponibilizare într-un alt stat membru al UE. Pentru a identifica autoritatea judiciară competentă, **atlasul judiciar european (www.ejn-crimjust.europa.eu)** oferă o șansă de a accesa datele necesare în mod facil. Deși instrumentul menționat este folosit pentru a oferi informații actualizate, datele disponibile pe această pagină de internet rămân oarecum în urmă. Pentru a obține informațiile necesare, alegeți „căutare atlas”(„search atlas”) și apoi dați click pe țara unde trebuie executată hotărârea de indisponibilizare. Fereastra următoare vă dă posibilitatea să alegeți între mai multe măsuri. Dacă fiind prezentă decizie-cadru, vor fi luate în considerare următoarele subiecte:

5 . Bunuri – sechestrare, confiscare și restituire

Sechestrarea bunurilor (501) [Indisponibilizarea conturilor bancare \(502 \)](#) [Restituire \(503 \)](#)
[Măsuri intermediare în vederea confiscării \(504 \)](#) [Confiscare \(505 \)](#)

După ce ați selectat în vederea găsirii autorității competente

Completați unul din următoarele trei câmpuri:

Zonă geografică	<input type="text" value="Choose..."/>	<input type="text" value="No areas"/>	<input type="text" value="No areas"/>
Cod poștal	<input type="text"/>		
Localități			

Va apărea autoritatea solicitată, inclusiv datele acesteia de contact.

Mai mult, atlasul judiciar european include formulare pentru ordinele de indisponibilizare în limbile oficiale ale câtorva state membre care au transpus deja decizia-cadru în legislația națională corespunzătoare, conform cerințelor din prezenta decizie-cadru. Dați click pe „FORMS” (FORMULARE) din pagina principală. Drept urmare, este disponibilă următoarea alegere:

Publicația   Descrierea formularului privind ordinul de indisponibilizare

Formularele sunt disponibile în limbile statelor membre care au aplicat deja Decizia-cadru 2003/577/JAI din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de indisponibilizare a bunurilor sau a probelor – puteți găsi mai multe informații în RJE 2006/3 (disponibile în baza de date de documente).

Tip   Formulare

Număr de identificare document

Documente disponibile spre a fi descărcate

Formularul poate fi imprimat	CS DA DE EN ES FI FR HU NL PL SK SV BG
Implementat în ceea ce privește indisponibilizarea proprietății (Cipru)	EL
Formularele pe care se poate da click includ certificate conform art. 9 din prezenta decizie-cadru în limbile menționate mai sus. Astfel, nu este necesar ca un certificat să fie tradus de către un interpret, doar părțile care trebuie completate individual trebuie să fie traduse.	

Lista privind implementarea prezentei decizii-cadru conform notificărilor Consiliului UE:

BELGIA	Parchetul
BULGARIA	Tribunalul din Sofia
REPUBLICA CEHĂ	Procurorul de la parchetul regional din regiunea în care se află bunurile specificate în ordinul de indisponibilizare
DANEMARCA	Șeful poliției locale sau procurorul local
GERMANIA	Parchetul
ESTONIA	Parchetul general
GRECIA	- - -
SPANIA	Judecătorul de instrucție („Juez de instrucción”) în jurisdicția căruia se află bunurile sau probele.
FRANȚA	procurorii, judecătorii de instrucție, judecătorii pentru libertăți și detenție conform normelor interne de competență și în funcție de scopul cererii
IRLANDA	Departamentul de Justiție
ITALIA	- - -
CIPRU	a) Ministerul Justiției și Ordinii Publice b) Unitatea pentru combaterea spălării banilor (MOKAS), Biroul Procurorului General (ordine de indisponibilizare a bunurilor)
LETONIA	Parchetul general
LITUANIA	Parchetul general
LUXEMBURG	- - -
UNGARIA	Ministerul Justiției Kossuth tér 4, 1055 Budapest tel. 36 (1) 441-3110, fax 36 (1) 441-3112 e-mail: IntlEU@mku.hu Biroul procurorului șef Marko' u. 16, 1055 Budapest tel. 36 (1) 354-5545, Fax 36 (1) 269-2662 e-mail: IntlEU@mku.hu
MALTA	Biroul Procurorului General
ȚĂRILE DE JOS	Centrele de asistență judiciară internațională (autorități competente): procurorii și judecătorii de instrucție
AUSTRIA	Tribunalul regional al landului („Landesgericht”)
POLONIA	— În faza de judecată: Tribunalul districtual („s'd rejonowy”)

	– Anterior fazei de judecată: Biroul procurorului local („prokuratura okrêgowa”)
PORTUGALIA	- - -
SLOVENIA	Tribunalele districtuale
SLOVACIA	Procurorii districtuali
FINLANDA	Aceiași procurori ca și în cazul MEA
SUEDIA	Procurorii de la parchetele internaționale au competența, pentru regiunile lor de jurisdicție, să trateze cazuri de indisponibilizare. Procurorii de la Biroul Național Suedez pentru Infrafracțiuni Economice au și ei competență în jurisdicția lor. În afara orelor de program, astfel de cazuri sunt tratate de procurorii de serviciu.
REGATUL UNIT	Autoritatea Centrală a Regatului Unit pentru cererile de executare în Anglia și Țara Galilor, Biroul din Irlanda de Nord pentru cererile de executare în Irlanda de Nord și Biroul Coroanei pentru cererile de executare în Scoția

Următoarele state membre au trimis deja **listele detaliate** cu autoritățile competente către UE, care fac parte din notificările oficiale conform art. 4 din prezenta decizie-cadru. Indiferent de cât se schimbă cadrul juridic din statele membre UE după notificare, atlasul judiciar european - așa cum s-a menționat mai sus - oferă informații suplimentare, deși informațiile corecte nu sunt oferite întotdeauna în timp util. Întrucât autoritățile care nu sunt competente conform art. 4 alin. 4 sunt obligate să trimită ordinele de indisponibilizare autorităților competente, contactarea autorității corespunzătoare dintr-un stat executant este deosebit de importantă pentru a permite executarea unui ordin de indisponibilizare cât mai rapid.

Belgia (Notificarea din partea Consiliului UE din 23 octombrie 2006):

Autoritatea judiciară executivă competentă este judecătorul de instrucție. Certificatul, împreună cu ordinul de indisponibilizare, trebuie să fie trimis parchetului care are jurisdicție teritorială în locul unde se află bunurile sau probele. Parchetul corespunzător va trimite cazul judecătorului de instrucție, conform articolului 12 din legislația belgiană.

Dacă bunurile sau probele se găsesc în mai multe sectoare judiciare, dacă nu se știe siguranță unde se află acestea sau dacă autoritatea emitentă are îndoieli cu privire la sectorul judiciar care are jurisdicție teritorială, se poate contacta Biroul Central pentru Sechestru și Confiscare pentru a stabili ce autoritate are jurisdicție.

Pentru a stabili jurisdicția teritorială a celor 27 de parchete locale enumerate mai jos, se recomandă consultarea atlasului judiciar european, disponibil pe pagina de internet a Rețelei Judiciare Europene (<http://www.ejn-crimjust.eu.int/>).

În capitolul XXI puteți găsi o listă detaliată (**Anexă**).

Cehia (Notificarea din partea Consiliului UE din 20 iulie 2006):

În Cehia, autoritatea competentă care decide recunoașterea și executarea ulterioară a ordinului de indisponibilizare este procurorul de la parchetul regional din regiunea în care este situat bunul menționat în hotărârea de indisponibilizare. Mai jos puteți găsi adresele și alte detalii de contact ale parchetelor regionale din Cehia.

În capitolul XXI puteți găsi o listă detaliată (**Anexă**).

Ungaria (Notificarea din partea Consiliului UE din 7 septembrie 2005):

Ministerul Justiției și Biroul Procurorului Șef reprezintă autoritățile centrale împuternicite să primească ordine de indisponibilizare. Datele de contact detaliate conform notificării oficiale se pot găsi în capitolul XXI (**Anexă**).

Polonia (Notificarea din partea Consiliului UE din 10 martie 2006):

În faza de judecată, ordinele trebuie să fie trimise „s¹d rejonowy” (tribunal districtual, **anexa I** din lista detaliată dată, **capitolul XXI** [Anexa]), în timpul procedurilor de pregătire (etapa preliminară procesului), către „prokuratura okregowa” (organizarea judiciară a parchetelor dintr-o regiune; **anexa II** din lista detaliată din **capitolul XXI** [Anexa]). În cazul din urmă, conform articolului 232 din Regulamentul de procedură al parchetelor (Ordonanța Ministerului Justiției din 11 aprilie 1992 cu modificările ulterioare), ordinul poate fi executat de parchetul regional sau de parchetul districtual, sub supravegherea parchetului regional.

Letonia (Notificarea din partea Consiliului UE din 2 octombrie 2008)

Cererile trebuie să fie trimise următoarei autorități centrale:

Ģenerālprokuratūra (Parchetul General)

Kalpaka bulvāris 6, Riga,

LV-1801

Letonia

Nr. tel.: +371 67044400

Fax: +371 67044449

e-mail: GEN@LRP.GOV.LV

Lituania (Notificarea din partea Consiliului UE din 23 aprilie 2008):

Cererile trebuie transmise către următoarea autoritate centrală:

Parchetul General

Str. A. Smetonos 4, 01515, Vilnius, Lituania;

tel: +3705 266 2305; fax: +3705 266 2317

Finlanda (Notificarea din partea Consiliului UE din 7 septembrie 2005):

Autoritățile competente de îndeplinire a sarcinilor procurorilor referitor la executarea ordinelor de indisponibilizare sunt următoarele:

- (1) procurorul districtului judiciar Helsinki, unde se află bunul sau proba specificate în ordinul de indisponibilizare, în zona de jurisdicție a Curții de apel Helsinki sau Kuovola;
- (2) procurorul districtului judiciar Kuopio, unde se află bunul sau proba specificate în ordinul de indisponibilizare, în zona de jurisdicție a Curții de apel a Finlandei de Est;
- (3) procurorul districtului judiciar Oulo, unde se află bunul sau proba specificate în ordinul de indisponibilizare, în zona de jurisdicție a Curții de apel din Rovaniemi;
- (4) procurorul districtului judiciar Tampere, unde se află bunul sau proba specificate în ordinul de indisponibilizare, în zona de jurisdicție a Curții de apel Turku sau Vaasa;

În cazul proprietăților sau dovezilor situate în mai multe zone de jurisdicție menționate la punctele de mai sus de la (1) la (4), dacă nu se știe sigur unde se găsesc bunurile sau probele sau, dintr-un alt motiv anume, procurorul districtual de mai sus ar fi competent indiferent de jurisdicția curții de apel în care este situată proprietatea sau dovada menționată de ordinul de indisponibilizare.

Din motive speciale, procurorul competent poate fi și altul decât cei menționați în primul sau al doilea alineat.

În capitolul XXI puteți găsi o listă detaliată (**Anexă**).

Suedia (Notificarea din partea Consiliului UE din 27 aprilie 2006):

În Suedia, procurorii sunt responsabili pentru recunoașterea și executarea imediată a ordinului de indisponibilizare dintr-un alt stat membru. Procurorii sunt responsabili și pentru toate contactele cu autoritatea emitentă din statul emitent.

Toți procurorii din parchetele internaționale și câțiva procurori cu autorizație specială din cadrul Departamentului de Combateră a Criminalității Economice sunt competenți în cadrul regiunilor lor să trateze cazuri privind recunoașterea și executarea imediată a ordinelor de indisponibilizare în Suedia.

Procurorii cu autorizație specială din cadrul Departamentului de Combateră a Criminalității Economice se ocupă doar de cazurile referitoare la infracțiunile economice calificate. În afara programului de lucru, procurorii de serviciu și de rezervă au competența de a rezolva și cazuri privind recunoașterea și executarea imediată a ordinelor de indisponibilizare.

Dacă există îndoieli referitor la ce procuror este responsabil pentru primirea unui anumit ordin de indisponibilizare în Suedia, se pot solicita informații din Parchetului General sau printr-un punct de contact din cadrul Rețelei Judiciare Europene (RJE).

În capitolul XXI puteți găsi o listă detaliată (**Anexă**).

Marea Britanie (Notificarea din partea Consiliului UE din 12 ianuarie 2010):

Marea Britanie acceptă ordine de indisponibilizare împreună cu certificatul doar dacă sunt trimise următoarelor autorități centrale:

Pentru Anglia, Tara Galilor și Irlanda de Nord:

Autoritatea Centrală din Regatul Unit

Biroul Central

5th Floor Fry

2 Marsham Street

Londra

SW1P 4DF

Pentru Scotia:

Biroul pentru Cooperare Internațională

Biroul Coroanei

25 Chambers Street

Edinburgh

EH1 1LA

România (Notificarea din partea Consiliului UE din 1 decembrie 2008):

România delegă drept autoritate judiciară de executare competentă parchetele de pe lângă tribunale, pentru faza de urmărire penală și tribunalele (pentru faza de judecată) în circumscripția cărora se găsește bunul sau proba pentru care a fost emis ordinul de indisponibilizare. Când ordinele de indisponibilizare se referă la mai mult de un bun sau o probă, iar acestea se găsesc în circumscripția mai multor autorități judiciare, competența revine Parchetului de pe lângă Tribunalul București sau Tribunalului București, în funcție de etapa procedurală.

În capitolul XXI puteți găsi o listă detaliată (Anexă).

Olanda (Notificarea din partea Consiliului UE din 25 august 2005):

În capitolul XXI puteți găsi o listă detaliată (Anexă).

Slovenia (Notificarea din partea Consiliului UE din 23 aprilie 2008):

Există unsprezece tribunale districtuale în Slovenia, competente să primească ordine de indisponibilizare și certificate. În capitolul XXI puteți găsi o listă detaliată (Anexă).

Irlanda (Notificarea din partea Consiliului UE din 19 decembrie 2008):

Irlanda a declarat că ordinele de indisponibilizare, împreună cu certificatul, trebuie să fie trimise prin autoritatea centrală:

Divizia de Asistență Reciprocă și Extradare, Ministerul Justiției, Egalității și Reformei Legislative

Pinebrook House, 71-74 Harcourt Street. Dublin 2, Irlanda

Tel :- + 353 1 6028589, 6028535, 6028605

Fax:- + 353 1 6028606

Germania (Notificarea din partea Consiliului UE din 4 mai 2009):

Germania a informat că certificatele și ordinele de indisponibilizare ar trebui să fie trimise procurorului competent.

Procurorul competent care trebuie contactat poate fi căutat pe internet la adresa: http://www.bmj.bund.de/enid/Service/Gerichte_Staatsanwaltschaften_by.html

(disponibil doar în germană) per district sau cod poștal, putându-se găsi inclusiv datele de contact pentru fiecare parchet.

Austria:

Certificatele și ordinele de indisponibilizare trebuie să fie trimise tribunalelor de land („Landesgericht”) competente.

Pentru a găsi tribunalul de land căruia i se transmit solicitări într-un anumit caz, pagina de internet www.justiz.gv.at (disponibilă în limbile germană și engleză) permite căutarea instanței competente în funcție de district sau cod poștal.

De fiecare dată când informațiile oferite de notificări ale statelor membre sau date obținute din atlasul judiciar european nu sunt satisfăcătoare sau nu îndeplinesc cerințele unui anumit

caz specific, se pot obține informații suplimentare și printr-un punct de contact din Rețeaua Judiciară Europeană (**RJE**).

Ordinele de indisponibilizare primite de o autoritate judiciară care nu are competența să execute măsura cerută trebuie să fie trimise autorității competente. Autoritatea care nu are competență este obligată să informeze autoritatea care a emis ordinul de indisponibilizare. Aceste informații trebuie să identifice autoritatea către care a fost trimis ordinul de indisponibilizare, de preferat incluzând și datele de contact necesare.

VI. Recunoașterea și executarea imediată

Pentru a facilita asistența judiciară reciprocă, ordinele de indisponibilizare și certificatele conform art. 9 nu sunt supuse revizuirii de către autoritățile judiciare ale statului executant; în schimb, **principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești** impune autorităților respective să acționeze pe baza informațiilor primite, fără a le mai analiza. **Excepțiile** de la acest principiu sunt definite în **art. 7** (a se vedea capitolul VIII).

Formalitățile și procedurile dispuse în ordinul de indisponibilizare sau în certificatul transmis, care ar putea fi esențiale conform legislației naționale respective, trebuie să fie respectate de către autoritatea judiciară competentă a statului executant, cu excepția cazului în care aceste modalități contrazic principiile fundamentale de drept din statul executant, și anume să constituie o încălcare a *ordinii publice*.

Din moment ce ordinele de indisponibilizare necesită executarea fără întârziere, decizia-cadru impune luarea unei decizii în acest sens, în termen de 24 de ore de la primirea ordinului de indisponibilizare [art.5 (3)].

Prin urmare, ordinele de indisponibilizare primite trebuie rezolvate cât se poate de repede pentru a asigura îndeplinirea scopului măsurii.

În măsura în care nu sunt stabilite formalități sau proceduri speciale în ordinul de indisponibilizare, se vor lua măsuri de constrângere necesare pentru a executa ordinul de indisponibilizare, conform normelor de procedură aplicabile din statul executant [art.5 (2)].

VII. Durata indisponibilizării

Ordinele de indisponibilizare sunt măsuri preliminare cu scopul de a salvagarda confiscarea sau disponibilitatea proprietății în scopuri probatorii în cadrul procedurilor penale.

Drept urmare, indisponibilizarea în sine este temporară în așteptarea unei cereri ca proba să fie transferată statului emitent sau unei cereri de confiscare în temeiul unei hotărâri de confiscare pronunțate în statul emitent [art. 6(1), 10 (1)].

În cazul în care trebuie să se abroge ordinul de indisponibilizare înaintat statului executant, autoritatea judiciară competentă este obligată să informeze statul executant fără întârziere. Drept urmare, statul executant trebuie să anuleze cât se poate de repede măsurile luate pentru aplicarea ordinului de indisponibilizare [art.6 (3)].

Dacă autoritatea judiciară competentă din statul emitent a trimis deja un ordin de confiscare, trebuie să se înainteze o cerere de confiscare împreună cu ordinul de indisponibilizare și cu certificatul - care sunt totuși necesare - conform art. 9 [art.10 (1)]. În cazul înghețării în scopuri probatorii, trebuie să se trimită și o cerere ca probele să fie trimise statului emitent, dacă autoritatea judiciară competentă a statului emitent a pronunțat deja o hotărâre. De fiecare dată când aceste hotărâri menționate mai sus nu sunt pronunțate în momentul în care se

trimite o hotărâre de indisponibilizare, statul emitent va menționa în certificat data estimată pentru transmiterea unei astfel de solicitări [art.10 (1)].

Totuși, după consultarea statului emitent, statul executant, conform legislației și practicilor sale naționale, poate stabili condițiile necesare în lumina circumstanțelor cazului, pentru a limita perioada pentru care vor fi indisponibilizate bunurile. Dacă, în conformitate cu acele condiții, preconizează abrogarea acestei măsuri, va informa statul emitent, care va avea ocazia să trimită comentariile sale.

VIII. Temeiuri de nerecunoaștere sau de neexecutare

În **articolul 7** sunt enumerate circumstanțele speciale în care statul executant poate refuza recunoașterea sau executarea hotărârii de indisponibilizare. Autoritatea judiciară competentă poate să refuze în următoarele cazuri:

- certificatul nu este emis, este incomplet sau nu corespunde în mod clar ordinului de indisponibilizare;
- dreptul statului executant prevede o imunitate sau un privilegiu care face imposibilă executarea ordinului de indisponibilizare;
- din informațiile furnizate în certificat reiese imediat că rezolvarea unei cereri de asistență judiciară reciprocă ar contraveni **principiului ne bis in idem**;

Domeniul de aplicare a principiului menționat mai, așa cum este stabilit în **art. 54 din Acordul Schengen** (a se vedea capitolul B.V.2.), de când a fost adoptat în 1984, a fost promovat permanent de Curtea Europeană de Justiție. Curtea a hotărât recent că:

„Principiul ne bis in idem consacrat de articolul 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen, al cărei obiectiv constă în a evita ca o persoană să fie urmărită penal pentru aceleași fapte pe teritoriul mai multor state contractante, în urma exercitării de către aceasta a dreptului său la libera circulație, nu este aplicabil unei decizii prin care, după examinarea pe fond a cauzei cu care este sesizat, un organ al unui stat contractant dispune încetarea urmăririi penale, într-un stadiu prealabil punerii în mișcare a acțiunii penale împotriva unei persoane bătute că ar fi comis o infracțiune, în cazul în care această decizie de încetare, potrivit dreptului național al acestui stat, nu stinge definitiv acțiunea penală și nu constituie astfel un impediment în calea unei noi urmăriri penale, pentru aceleași fapte, în acest stat.” (Cauza C-491/07; J.O. C 22, 26.01.2008)

Astfel, **criteriile de bază** pentru aplicarea principiului amintit sunt

- decizia autorității judiciare bazată pe **examinarea pe fond a cauzei** și
- efectul juridic al acestei decizii conform dispozițiilor legii naționale a statului unde este pronunțată decizia **face imposibilă urmărirea penală ulterioară pentru aceleași fapte**, în statul respectiv.

Referitor la conflictele dintre jurisdicții și principiul *ne bis in idem*, Comisia Europeană a lansat un proces vast cu scopul de a elimina procedurile paralele în materie penală și redefinind domeniul de aplicare a principiului amintit. **Cartea verde a Comisiei Europene (COM [2005] 696) menționează constatări remarcabile:**

„Odată cu creșterea infracționalității la scară internațională, justiția în materie penală din UE se confruntă din ce în ce mai mult cu situații în care mai multe state membre au jurisdicția de a urmări penal același caz.” Mai mult, este posibil să apară multiple urmăriri

penale ale aceleiași fapte sau conflicte de jurisdicție „pozitive” dat fiind că domeniul de aplicare al multor jurisdicții naționale penale a fost lărgit semnificativ în ultimii ani.

Urmăririle penale multiple afectează drepturile și interesele persoanelor și pot duce la dublarea activităților. Acuzații, victimele și martorii pot fi invitați la audieri în mai multe țări. De remarcat este că procedurile repetate implică creșterea limitărilor drepturilor și intereselor acestora, cum ar fi libera mișcare. Acestea cresc daunele psihologice, precum și costul și complexitatea reprezentării juridice. Într-un spațiu dezvoltat al libertății, securității și justiției, pare adecvat să se evite, pe cât posibil, aceste efecte dăunătoare; limitând cazurile de multiple urmăriri penale pentru aceleași fapte.

În prezent, autoritățile naționale sunt libere să instituie propriile urmăriri penale paralele pentru aceleași fapte. Singurul obstacol legal este principiul *ne bis in idem*, stabilit în articolele 54-58 ale Convenției privind implementarea Acordului Schengen (CIAS). Totuși, acest principiu nu previne conflictele de jurisdicție în cazul în care se desfășoară urmăriri penale multiple în două sau mai multe state membre; poate doar să fie aplicat, prevenind o a doua urmărire penală, dacă decizia care interzice o altă urmărire penală (*res iudicata*) a încheiat procedurile dintr-un stat membru.

Mai important este că, fără un sistem care să aloce cazurile jurisdicției corespunzătoare în timp ce procedurile sunt în desfășurare, *ne bis in idem* poate duce la rezultate accidentale sau chiar arbitrare: acordând prioritate jurisdicției ce poate lua prima decizia finală, efectele sale se rezumă la principiul „primul venit, primul servit”. Alegerea jurisdicției este în prezent lăsată la voia întâmplării și acesta pare să fie motivul pentru care principiul *ne bis in idem* încă este supus mai multor excepții.

Un răspuns adecvat la problema conflictelor (pozitive) de jurisdicție ar fi crearea unui mecanism pentru alocarea cazurilor către jurisdicția corespunzătoare. Acolo unde acușările sunt concentrate într-o singură jurisdicție, nu ar mai apărea o situație de *ne bis in idem*. Mai mult, un astfel de mecanism ar veni în completarea principiului recunoașterii reciproce, care prevede ca o decizie judiciară luată într-un stat membru să fie recunoscută și – dacă este cazul – să fie aplicată de alte state membre.

În această Carte verde, Comisia subliniază posibilitățile de creare a unui mecanism care ar facilita alegerea celei mai adecvate jurisdicții în procedurile penale și o posibilă revizuire a regulilor privind *ne bis in idem*. Vine ca răspuns la punctul 3.3 din Programul de la Haga și Programul de Recunoaștere Reciprocă din 29.11.2000 (mai exact, punctele 2.3 și măsurile 1 și 11 din cel din urmă). UE poate adopta măsuri relevante prin decizii-cadru, în baza articolului 31 (1) (d) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), conform căruia acțiunea comună include prevenirea conflictelor de jurisdicție între statele membre. Dacă se consideră necesar, litera c din articolul 31(1) ar putea servi drept bază de completare în vederea asigurării compatibilității regulilor aplicabile în statele membre, necesară pentru a îmbunătăți cooperarea judiciară.

1. Crearea unui mecanism pentru alegerea jurisdicției

1.1. Premise obligatorii

Un mecanism pentru alocarea cazurilor unei jurisdicții corespunzătoare trebuie să evite birocrăția, garantând în același timp o abordare echilibrată, luând în considerare drepturile persoanelor implicate. Pentru a-l face să funcționeze, trebuie îndeplinite două premise obligatorii fundamentale.

În primul rând, autoritățile competente trebuie să cunoască procedurile și/sau deciziile adiacente din jurisdicția fiecăruia: ar trebui să li se permită, și poate chiar să fie obligate, să facă schimb de informații relevante.

În al doilea rând, odată ce sunt informate cu privire la procedurile din alte state membre, autoritățile de urmărire penală dintr-un alt stat membru trebuie să aibă capacitatea de a nu începe urmărirea penală sau de a încheia o urmărire penală în desfășurare, baza faptului că este în desfășurare urmărirea penală pentru aceleași fapte, în alt stat membru.

Nedeclanșarea urmăririi penale (sau încetarea celei în desfășurare) ar putea cauza probleme pentru ordinea judiciară a statelor membre care aderă la principiul legalității, unde autoritățile competente au datoria de a declanșa urmărirea penală pentru fiecare infracțiune ce intră în competența acestora. Aceasta ar putea cauza probleme mai exact atunci când se stipulează acest principiu într-o constituție națională. Drept urmare, s-ar putea prevedea o excepție de la aplicarea acestui principiu într-un instrument viitor. În acest sens, se poate argumenta în mod valabil că într-o spațiu comun al Libertății, Securității și Justiției, acest principiu este respectat când un alt stat membru desfășoară urmărirea penală pentru aceleași fapte.

1.2. Procedură

După ce au fost îndeplinite premisele obligatorii de mai sus, pașii procedurali următori ar putea face parte din mecanismul propus.

Pasul 1: identificarea și informarea „părților interesate”

La primă vedere pare util să se identifice și să se informeze statele membre care ar putea fi interesate să participe la procesul alegerii celei mai adecvate jurisdicții pentru un anumit caz. În acest sens, o normă UE ar putea dispune ca autoritățile naționale ale unui stat membru care **a început sau este pe cale să înceapă penală** („stat inițiator”) **într-un caz ce are legături semnificative cu un alt stat membru, trebuie să informeze** autoritățile competente ale celui alt stat membru, în timp util. O astfel de obligație s-ar putea aplica autorităților de urmărire penală și/sau altor autorități judiciare/anchetatoare sau de aplicare a legii, în funcție de caracteristicile sistemelor judiciare în materie penală ale statelor membre. La rândul lor, autoritățile informate și-ar putea manifesta interesul în a pune sub acuzare cazul respectiv. S-ar putea stabili și ca exprimarea interesului să aibă loc într-o perioadă fixă de timp. Totuși, sistemul ar putea permite și reacții ce depășesc termenul-limită dacă există un temei ce reprezintă o excepție. Dacă nici un stat membru nu își exprimă interesul, statul *inițiator* continuă urmărirea penală fără alte consultări – cu excepția cazului în care apar aspecte noi ce schimbă contextul.

Pasul 2: consultare/dezbatere

Când două sau mai multe state membre sunt interesate de urmărirea penală pentru aceeași faptă, autoritățile competente respective ar trebui să poată analiza împreună problema „celui mai bun loc” pentru începerea urmăririi penale. O variantă ar fi să se creeze o **obligație de a începe dezbateri** astfel încât să poată fi luate în considerare opțiunile tuturor statelor membre interesate. La această etapă, contactul direct între acestea pare să fie mijlocul cel mai eficient de discuție. Dacă va fi cazul, pot solicita asistența Eurojust și/sau a altor mecanisme de asistență ale Uniunii.

Pasul 2 ar putea duce adesea la un acord timpuriu privind alegerea celei mai adecvate jurisdicții pentru urmărirea penală a unei infracțiuni, situație ce poate pune problema conflictelor de jurisdicție. Drept urmare, câteva autorități naționale vor *înceta* sau *suspenda*

procedurile aflate în desfășurare, în mod voluntar (sau se vor abține de la începerea procedurilor), în timp ce alte autorități ar începe sau ar continua procedurile respective în acea cauză. Într-un astfel de caz, autoritățile naționale competente ar putea pur și simplu să procedeze conform legislației lor naționale. Astfel se pare că nu este nevoie de reguli obligatorii la nivelul UE pentru aceste aranjamente. În contextul mecanismului sugerat, aceste decizii interne ar putea fi revizuite de statele membre implicate dacă apar constatări noi ce schimbă contextul. Totuși, în anumite cazuri, este posibil ca autoritățile locale să prefere să încheie un acord obligatoriu pentru a asigura o siguranță legală și a evita redeschiderea unei dezbateri. Dacă doresc să facă aceasta, ar putea folosi un **contract model UE**, care ar putea, *inter alia*, să ofere reguli comune pentru denunțarea acestor acorduri.

Pasul 3: rezolvarea disputelor/mediere

În cazul în care nu se poate ajunge cu ușurință la un acord, va fi nevoie de un mecanism pentru rezolvarea disputei. Acest pas ar trebui să ofere șansa unui dialog structurat între părțile interesate care ar putea permite luarea în considerare în mod obiectiv a intereselor implicate. În acest sens, pare să fie corect să se implice un organism de la nivelul UE pentru a acționa în calitate de **mediator**, ajutând statele membre implicate să ajungă la un acord voluntar prin folosirea criteriilor subliniate mai jos. Eurojust pare să fie foarte potrivit să își asume acest rol. Ar fi posibil să se creeze și un nou organism pentru rezolvarea disputelor, cum ar fi un consiliu sau un comitet format din procurori naționali cu experiență și/sau judecători.

Acest al treilea pas ar putea fi inițiat la cererea oricărui stat membru care și-a exprimat interesul de a începe urmărirea penală. Ar fi valabil să se susțină și că ar fi obligatorie introducerea unei proceduri de rezolvare a disputei după o perioadă de timp de la încheierea pasului 2, pentru a asigura că situațiile de neînțelegere sunt transferate imediat unui stadiu în care se oferă asistență/centralizare de către UE. Dacă se ajunge la un acord în pasul 3, autoritățile competente ar trebui să aibă astfel aceleași opțiuni ca și în pasul 2 (încetarea voluntară a procedurilor din anumite state membre în vederea începerii urmăririi penale în alt stat membru, sau încheierea unui acord obligatoriu).

O respectare clară a regulilor mecanismului propus format din trei pași, împreună cu un set de criterii pentru alegerea jurisdicției așa cum se specifică mai jos poate duce la un acord în multe cazuri, dacă nu în majoritatea cazurilor. Se poate stabili într-o perioadă scurtă de timp și poate fi considerat suficient, cu excepția cazului în care experiențele ulterioare prezintă nevoia de a lua alți pași. În absența unui acord, s-ar aplica „iar” principiul *ne bis in idem*.

Pas suplimentar posibil: decizie obligatorie a unui organism UE?

Pe termen lung, pentru cazurile în care nu se ajunge la rezolvarea disputei așa cum s-a sugerat mai sus, s-ar putea lua în considerare un pas suplimentar prin care un organism de la nivelul UE ar fi împuternicit să ia o decizie obligatorie referitor jurisdicția adecvată. Acest pas adițional ar fi totuși foarte dificil de pus în practică dat fiind cadrul prezent al tratatului. Mai întâi, ar trebui să se înființeze un nou organism, din moment ce rolurile de mediator și autoritate ce ia decizii obligatorii nu par să fie compatibile. În al doilea rând, ar apărea aspecte dificile referitoare la revizuirea judiciară a unei decizii la nivelul UE, așa cum se menționează mai jos.

1.3. Rolul persoanelor și al analizei judiciare

În **faza preliminară procesului**, mecanismul propus se concentrează pe consultarea între autoritățile de urmărire penală competente. Dezbaterea aspectelor de jurisdicție cu persoanele implicate ar putea dezvălui adesea fapte ce ar putea pune în pericol urmărirea penală sau ar afecta drepturile și interesele victimelor și martorilor. Probabil că instanțele naționale sunt cele ce ar trebui să decidă dacă există sau nu un astfel de risc într-un anumit caz. Dacă nu se identifică un astfel de caz, autorităților competente li s-ar putea cere să informeze apărarea și victimele implicate privind decizia asupra jurisdicției adecvate. În orice caz, persoanele implicate vor trebui să fie informate referitor la motivele principale pentru alegerea unei anumite jurisdicții cel târziu atunci când instanța este sesizată prin rechizitoriu.

Spre deosebire de faza preliminară procesului când, în mod normal, rolul persoanelor implicate este destul de limitat, în **faza de judecată** (și/sau într-o etapă intermediară) o instanță națională sesizată prin rechizitoriu analizează de obicei dacă are jurisdicție să judece cazul. Este posibil și ca o prevedere UE să solicite jurisdicției alese prin folosirea mecanismului propus să analizeze dacă **există un forum corespunzător** pentru a trata cazul. Instanțele naționale par să fie în măsură să efectueze o astfel de analiză. O analiză detaliată a fiecărui aspect care ar putea juca un rol în alocare nu pare să fie nici fezabilă, nici necesară. Drept urmare, analiza judiciară ar putea duce la adjudecare dacă s-au respectat sau nu principiile **caracterului rezonabil** și ale **procesului echitabil**. Alegerea jurisdicției ar putea fi astfel anulată de o instanță competentă, dacă se constată că alegerea a fost făcută în mod arbitrar. Această analiză s-ar putea face în baza doctrinelor cunoscute ordinii legale naționale a statelor membre, precum „abuzul de drept”. Conform articolului 35 din TUE, aspectele legate de interpretarea normelor la nivelul întregii Uniuni privind mecanismul procedural și criteriile pentru alegerea jurisdicției ar putea fi prezentate Curții Europene de Justiție (CEJ) în vederea pronunțării hotărârii preliminare.

La cererea persoanelor implicate, pare să fie necesară o analiză judiciară a alocării jurisdicției cel puțin când un caz este alocat unei anumite jurisdicții printr-un acord obligatoriu. Motivul este că aceste acorduri obligatorii ar limita capacitatea statelor membre implicate să denunțe alocarea jurisdicției într-o etapă ulterioară. Decizia privind o eventuală disponibilitate a revizuirii judiciare în situațiile în care nu există acorduri obligatorii ar putea fi lăsată la latitudinea statelor membre și legislațiilor naționale (adică atunci când autoritățile din anumite state membre au încetat pur și simplu sau nu au început urmărirea penală, în vederea începerii urmăririi penale în alt stat membru).

Ar apărea probleme și mai complicate dacă, drept pas suplimentar, unui organism al UE i s-ar conferi puterea de a lua decizii. În acest caz, analiza judiciară ar fi indispensabilă. Totuși, atribuirea instanțelor naționale a sarcinii de a analiza deciziile unui organism UE nu este corespunzătoare și nici posibilă dat fiind contextul juridic actual. Pe de altă parte, tratatele actuale nu includ un temei legal pentru acordarea unei astfel de puteri de analiză CEJ. Tratatul care instituie Constituția Europeană prevede un temei legal pentru o astfel de analiză în articolul III-359. În cadrul stabilit de prezentul tratat, se poate lua în calcul și posibilitatea unei modificări comparative a tratatului.

1.4. Prioritatea urmăririi penale în statul membru „principal”

Pe lângă mecanismul de alocare, o dispoziție UE ar putea obliga statele membre să concentreze procedurile asupra aceluiași caz într-o jurisdicție „principală”. Începând cu o anumită etapă procedurală, celelalte state membre ar putea fi obligate să înceteze urmărirea penală și să se abțină de la începerea alteia. Aplicarea unei astfel de **reguli de prioritate** ar

trebui să aibă loc în paralel cu mecanismul menționat mai sus; în caz contrar, rezultatele ar depinde de șansă.

Din moment ce constatări noi pot adesea schimba imaginea despre ceea ce poate părea la prima vedere „cel mai bun loc” pentru urmărirea penală, poate să nu fie înțelept să se forțeze autoritățile competente să ia o decizie definitivă privind jurisdicția într-o etapă timpurie. Etapa cea mai potrivită pentru o normă care să impună concentrarea pe o singură jurisdicție a urmăririlor penale paralele pare să fie **momentul transmiterii unei acuzații** sau rechizitoriu în fața unei instanței naționale, din moment ce, la această etapă, informațiile necesare de care ar fi nevoie pentru o evaluare amănunțită a aspectelor de jurisdicție ar fi disponibilă autorităților competente. Mai mult, sarcinile principale ale persoanelor implicate deseori urmează după urmărirea penală și, astfel, se poate evita în mod semnificativ sporirea acestor sarcini dacă norma se aplică începând cu această etapă.

Pentru a evita o sustragere de la mecanismul procedural, nu trebuie să se permită sesizarea instanței prin rechizitoriu în timp ce are loc o consultare și/sau procedură de rezolvare a disputelor. Cu alte cuvinte, înainte ca autoritățile naționale să înainteze un rechizitoriu, vor trebui să își îndeplinească sarcinile de informare și consultare. În cazul în care nu au făcut acest lucru, ar trebui să înceteze procedurile în instanță la cererea unui alt stat membru.

Totuși, în nici un caz nu ar trebui o normă de prioritate să împiedice alte state membre să susțină *statul principal* prin aranjamentele existente ale UE și internaționale. Din contră, ar trebui să își acorde asistență chiar și pro-activ.

1.5. Criterii relevante

Împreună cu un mecanism procedural și o regulă de prioritate, trebuie să existe un al treilea element al unei strategii complete care să conștie într-o listă de criterii care trebuie să fie folosite de statele membre când aleg jurisdicția conducătoare, pentru a preveni și a rezolva conflictele de jurisdicție. Este fezabil să se definească un număr de criterii relevante care trebuie aplicate și cântărite printr-o abordare destul de flexibilă de la caz la caz, cum ar fi ca autoritățile competente ar trebui să dispună de destul de multă discreție.

Aceste criterii sau factori relevanți, care ar influența procesul de stabilire a jurisdicției corespunzătoare, ar trebui să fie obiective și enumerate într-un instrument viitor al UE. Mai exact, lista ar putea include la nivel *teritorial*, *criterii referitoare la interesele suspectilor sau acuzaților*, *victimelor*, *criterii referitoare la interesele statului și anumite alte criterii referitoare la eficiență și rapiditatea procedurilor*. Poate se pot identifica și anumiți factori ce nu ar trebui să fie relevanți.

Ca pas suplimentar, statele membre ar putea stabili de acord comun anumite principii de bază privind stabilirea priorităților și succesiunilor în cadrul listei de criterii, dacă aceasta se dovedește a fi necesar. Pe de altă parte, ar putea fi de preferat o abordare mai flexibilă. Indiferent dacă această stabilire a priorităților sau succesiunilor în rândul criteriilor relevante ar putea fi stabilite într-un instrument UE, pare să fie fezabil și necesar ca cel puțin să se stabilească de comun acord un principiu general de îndrumare pentru alocarea jurisdicției. De exemplu, un astfel de principiu s-ar putea referi la **caracterul rezonabil și/sau proces echitabil**. Cu alte cuvinte, autoritățile competente ar putea fi obligate să ia în considerare interesele persoanelor implicate. Etalonul, precum și întrebarea-cheie atunci când se pune problema efectuării unei posibile revizuirii judiciare trebuie să fie o administrare corectă a justiției, în temeiul luării în considerare a multor factori relevanți și cântărirea echilibrată a criteriilor relevante.

2. Principiul *ne bis in idem*

Articolele 54–58 din CIAS privind principiul *ne bis in idem* sunt în prezent obligatorii în spațiul Schengen, în cele zece state membre UE care au fost integrate în 2004, în Islanda și Norvegia și în Marea Britanie; ar trebui să fie inclusă și Irlanda în curând. Programul privind recunoașterea reciprocă din decembrie 2000 a solicitat o reanalizare a acestor prevederi, în special a excepțiilor de la principiu. Consiliul nu a putut ajunge la un acord asupra inițiativei asociate a Greciei de adoptare a unei decizii-cadru, J.O. C 100, 26.04.2003, p. 24, dar a subliniat că lucrările trebuie să continue, „în lumina publicării Comunicării Comisiei privind conflictele de jurisdicție, pentru a asigura că se poate atinge valoare adăugată demonstrată”.

Dacă se poate stabili un mecanism care ar duce la alegeri echilibrate ale jurisdicției, în loc să se acorde un efect exclusiv „cele mai rapide” urmăriri penale („primul venit, primul servit”), s-ar putea relansa discuțiile despre *ne bis in idem* cu șanse mari de succes. În acest context, trebuie abordate următoarele aspecte.

În primul rând, trebuie să se analizeze mai detaliat dacă există o nevoie de clarificare a anumitor elemente și definiții, cum ar fi referitor la tipuri de decizii ce pot avea un efect *ne bis in idem*, și/sau ce se poate înțelege prin *idem* sau „aceleași fapte”.

În al doilea rând, în cazul unei condamnări, principiul se aplică în prezent doar când pedeapsa impusă „a fost executată, este în curs de executare sau nu mai poate fi executată...”. Această condiție a fost justificată într-un sistem tradițional de asistență reciprocă, când s-a dovedit fi dificil să se execute o pedeapsă în alte state membre. Este discutabil dacă în mai este necesară într-un spațiu al libertății, securității și justiției, unde executarea transfrontalieră se face în prezent prin instrumentele de recunoaștere reciprocă ale UE.

În al treilea rând, este discutabil dacă posibilitățile curente de derogări de la principiul *ne bis in idem* încă sunt necesare. În prezent, articolul 55 CIAS permite statelor membre să stipuleze excepții, care sunt corelate cu interesele de urmărire penală a anumitor cazuri într-o anumită jurisdicție (precum teritorialitatea, infracțiuni contra securității naționale sau acțiuni ale oficialilor unui stat membru). Acele excepții pot deveni învechite odată cu crearea unui mecanism echilibrat pentru alegerea jurisdicției.

3. Consolidarea principiului recunoașterii reciproce

Măsurile recomandate i-ar putea permite Uniunii să reducă numărul de temeuri de neexecutare a hotărârilor judecătorești din alte state membre, prevăzute în prezent în instrumentele UE. Din cauza situației existente privind conflictele de jurisdicție în materie penală, unele din aceste temeuri de neexecutare pot fi considerate necesare. De exemplu, așa se întâmplă cu motivele bazate pe faptul că o faptă a fost comisă pe teritoriul statului executant, cum este cazul, de exemplu, al art. 4(7) (a) din Decizia-cadru privind mandatul european de arestare.

Astfel, domeniul tradițional de aplicare a principiului *ne bis in idem* este pe punctul de a fi extins, astfel încât procedurile penale paralele din state membre ale UE pentru aceeași acțiune per ansamblu să fie înlăturate, evitând astfel dubla incriminare.

Acțiunea pe care se bazează ordinul de indisponibilizare nu reprezintă o infracțiune conform legii statului executant. În acest caz se aplică două condiții:

- acțiunea nu trebuie să fie inclusă în lista de infracțiuni din articolul 3, pentru care executarea este automată (de exemplu, fără verificarea dublei incriminări);

- referitor la taxe sau contribuții, costuri de vamă și schimb, executarea ordinului de indisponibilizare nu poate fi refuzată pe motiv că legislația din statul executant nu impune același tip de taxe sau contribuții sau că nu conține o reglementare privind taxele, contribuțiile, costurile de vamă și schimb asemănătoare legislației din statul emitent.

De fiecare dată când certificatul lipsește sau este incomplet, așa cum s-a menționat mai sus, autoritatea judiciară competentă din statul executant are trei posibilități:

- Stabilirea unui termen-limită pentru ca statul emitent să înainteze un certificat conform condițiilor din prezenta decizie-cadru sau
- Acceptarea unui document echivalent sau
- Renunțarea la înaintarea unui certificat, dacă informațiile oferite deja sunt considerate suficiente.

Decizia de mai sus trebuie trimisă cât se poate de repede autorității judiciare care a dat ordinul de indisponibilizare. Se recomandă trimiterea prin fax sau e-mail pentru a evita întârzierile.

Dacă executarea ordinului de indisponibilizare este imposibilă de facto conform detaliilor din art. 7 (4), notificarea se va trimite în același mod.

IX. Motive de amânare a executării

Autoritatea judiciară competentă a statului executant poate amâna executarea unui ordin de indisponibilizare transmis când:

- executarea acestuia riscă să dăuneze unei anchete penale în curs;
- bunurile sau probele în cauză au făcut deja obiectul unui ordin de indisponibilizare în cadrul unei proceduri penale;
- acest bun face deja obiectul unei hotărâri pronunțate în cadrul altei proceduri în statul executant. Totuși, o astfel de hotărâre are prioritate față de ordinele de indisponibilizare naționale ulterioare în cadrul unei proceduri penale, în conformitate cu dreptul intern.

Amânarea executării este limitată la o perioadă de timp rezonabilă cu privire la ancheta în curs sau până la abrogarea respectivului ordin.

Amânarea și temeiurile pentru aceasta, precum și întreruperea obstacolului trebuie raportate autorității judiciare emitente conform capitolului D.VIII.

X. Regim lingvistic

În general, certificatul trebuie tradus în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului executant [art. 9 (2)].

Totuși, orice stat membru poate să indice într-o declarație depusă la Secretariatul General al Consiliului că va accepta traducerea în una sau mai multe alte limbi oficiale ale instituțiilor Comunităților Europene [art. 9 (3)].

Următoarele limbi sunt acceptate pentru certificate conform art. 9 (3):

BELGIA	Certificatul trebuie transmis autorităților belgiene în olandeză, franceză, germană sau engleză sau însoțit de o traducere în una din aceste patru limbi.
BULGARIA	Bulgară
REPUBLICA CEHĂ	Republica Cehă acceptă certificatul în limba cehă sau însoțit de o traducere în cehă. În relația cu Republica Slovacia, Republica Cehă va accepta certificatul în limba slovacă sau însoțit de o traducere în limba slovacă, iar în relația cu Austria, Republica Cehă va accepta certificatul în limba germană sau însoțit de o traducere în germană, cu condiția să existe o reciprocitate.
DANEMARCA	daneză
GERMANIA	germană, alte limbi pe baza reciprocității
ESTONIA	estonă, engleză
GRECIA	- - -
SPANIA	spaniolă
FRANȚA	franceză
IRLANDA	irlandeză, engleză
ITALIA	- - -
CIPRU	greacă, engleză
LETONIA	letonă, engleză
LITUANIA	lituaniană, engleză
LUXEMBURG	- - -
UNGARIA	ungară
MALTA	malteză, engleză
ȚĂRILE DE JOS	neerlandeză, engleză
AUSTRIA	germană, alte limbi pe baza reciprocității
POLONIA	poloneză
PORTUGALIA	- - -
ROMANIA	română
SLOVENIA	slovenă, engleză
SLOVACIA	slovacă
FINLANDA	Certificatul trebuie transmis în finlandeză, suedeză sau engleză sau se acceptă o traducere în una din aceste limbi. Procurorul competent poate accepta și un certificat redactat în altă limbă în afară de finlandeză, suedeză sau engleză, dacă nu există obstacole în calea acceptării.
SUEDIA	suedeză, daneză, norvegiană, engleză
REGATUL UNIT	engleză sau însoțit de o traducere în limba engleză

XI. Regimul ulterior al bunului indisponibilizat

Principiile din art. 10 au fost deja discutate în contextul art. 3 și 6 (a se vedea capitolele D.IV și D.VII).

Cererile transmise de statul emitent conform dispozițiilor art. 10 trebuie în general să respecte normele aplicabile asistenței judiciare reciproce în materie penală și normele aplicabile cooperării internaționale în materie de confiscare între statele membre, care sunt deja în vigoare [art. 10(2)]. Deciziile-cadru actuale nu prevăd cerințe suplimentare.

XII. Căi de atac

Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a **garanta** că orice măsură de indisponibilizare poate face obiectul unei **căi de atac fără efect suspensiv** pentru orice persoană interesată, inclusiv terții de bună-credință.

Certificatul trebuie să includă descrierea căilor de atac de care dispun părțile interesate, inclusiv terții de bună-credință, în statul emitent. Statul emitent trebuie să informeze părțile menționate mai sus în acest sens.

Posibilitatea de a contesta temeiurile de fond pentru un ordin de indisponibilizare este limitată la căile de atac disponibile în statul emitent [art. 11 (2)], ceea ce înseamnă că nu se poate contesta un ordin de indisponibilizare în statul executant.

Dacă un ordin de indisponibilizare este contestat în statul executant, va fi informat statul emitent.

XIII. Rambursare

Statul executant poate de regulă să solicite rambursarea de către statul emitent a oricărei sume plătite cu titlul de despăgubiri pentru prejudiciul cauzat terțelor părți, inclusiv terțe părți de bună credință, pentru executarea unui ordin de indisponibilizare transmis acestui stat (art. 4) cu excepția cazului în care și în măsura în care prejudiciul, sau o parte a prejudiciului, se datorează în exclusivitate comportamentului statului executant. În afară de această dispoziție aplicabilă în relația dintre statele membre ale UE, nu se aduce atingere dispozițiilor naționale privind plata despăgubirilor.

XIV. Aplicare teritorială

1. Observații generale

Cooperarea polițienească și judiciară în materie penală (CPJ), inițial **justiția și afacerile interne**, era al treilea pilon al Uniunii Europene (UE), axat pe cooperarea în executarea legii și combaterea rasismului. Era bazat mai mult pe cooperarea interguvernamentală decât ceilalți piloni, adică se primeau puține informații din partea Comisiei, Parlamentului și instanțelor. Responsabilitatea în acest pilon cădea asupra politicilor care includeau și mandatul european de arestare. Al treilea pilon va fi inclus în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (titlul V, capitolele 4 și 5) conform Tratatului de la Lisabona, ratificat recent. Deciziile-cadru utilizate acum vor dispărea și vor fi înlocuite de un catalog complet de acte instituționale al UE – regulamente, directive și decizii; totuși, se vor aplica în continuare deciziile-cadru deja

în vigoare. Astfel, deciziile-cadru menționate anterior rămân fără aplicabilitate directă; de aici rezultă că transpunerea în legislația națională – care lipsește în unele state membre, conform capitolului D.XVIII. - este încă necesară.

Deciziile-cadru conform regimului legislativ al Tratatului de la Amsterdam (înlocuit de Tratatul de la Lisabona) au fost utilizate pentru a apropia (alinia) legislațiile și normele din statele membre. Deciziile-cadru ale Consiliului sunt obligatorii pentru statele membre în ceea ce privește rezultatul care trebuie atins, lăsând autorităților naționale competența privind forma și mijloacele de realizare.

Decizia-cadru, ca act juridic emis de Consiliul Uniunii Europene, trebuie aplicată de toate cele 27 de state membre ale Uniunii Europene. Pentru stadiul actual al aplicării, a se vedea capitolul XVIII.

Conform statutului special al Gibraltarului în Regatul Unit și UE, art. 13 extinde în mod expres domeniul de aplicare al deciziilor-cadru asupra Gibraltarului.

XV. Punerea în aplicare

Art. 14 (1) obligă statele membre să adopte măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii-cadru înainte de 2 august 2005. Totuși, unele state membre nu au adoptat încă legi corespunzătoare (a se vedea capitolul XVIII).

XVI. Aplicarea în Austria

Legea austriacă privind cooperarea judiciară în materie penală cu statele membre ale UE („Bundesgesetz über die justizielle Zusammenarbeit in Strafsachen mit den Mitgliedsstaaten der Europäischen Union; EU-JZG”) prevede cadrul legal pentru a transpune decizia-cadru menționată în prezentul capitol. Tabelul de mai jos arată în detaliu articolele legii austriece menționate mai sus și articolele respective ale prezentei decizii-cadru astfel transpuse. Nu a fost nevoie de transpunerea specifică a definițiilor din art. 2 d) și e) deoarece se referă la înțelegerea comună a acestor termeni cu care Codul de procedură penală austriac este deja familiarizat.

Legea austriacă privind cooperarea judiciară în materie penală între statele membre ale UE	Decizia-cadru 2003/577/JAI
Art. 2 2, 6a, 7b	Art. 2 a) până la c)
Art. 14, 51 (1)	Art. 4
Art. 45 (1) până la (3)	Art. 3
Art. 45 (4)	Art. 7 (2), 9 (1)
Art. 46	Art. 5, 11
Art. 47	Art. 7 (1)
Art. 48	Art. 8 (1), (3)
Art. 49	Art. 6 (1), 10
Art. 50	Art. 5 (1) privind notificarea, 7 (3), (4), 8 (2), (3), 11 (3)
Art. 51 (2)	Art. 9 (2)

Dispozițiile relevante din **EU-JZG** (n. trad.: legea austriacă privind cooperarea judiciară în materie penală cu statele membre ale UE) sunt următoarele:

„I. Corpus

Prevederi generale

Domeniu de aplicabilitate

Art. 1. (1) Prezenta lege federală reglementează cooperarea dintre autoritățile judiciare ale Republicii Austria și cele ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene privind urmărirea penală a persoanelor fizice și asociațiilor [articol 1 alin. 2 și 3 din Verbandsverantwortlichkeitsgesetzes – VbVG, BGBl. (n. trad. Legea cu privire la răspunderea asociațiilor din monitorul oficial federal) I Nr. 151/2005]. Această cooperare cuprinde

1. Recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești cu precădere prin intermediul

- a) ...*
- b) indisponibilizării mijloacelor de probă și a bunurilor*
- c) ...*
- d) ...*

Terminologie

Art. 2. În temeiul prezentei legi federale următorii termeni desemnează:

1. ....

2. „decizie de indisponibilizare” – toate măsurile luate de autoritățile judiciare competente ale unui stat membru în cadrul unui proces penal prin care orice distrugere, modificare, mutare, transfer sau înstrăinare a bunurilor trebuie să fie împiedicată, care servesc la asigurarea executării unei hotărâri judecătorești de poprire a veniturilor nelegale, care pot fi supuse măsurilor de indisponibilizare sau care pot constitui mijloace de probă;

...

6. „stat emitent” – statul

a) ale cărui autorități judiciare admit decizia de indisponibilizare, o declară executabilă sau o certifică printr-o altă modalitate,

...

7. „stat executant” – statul

a) ...

b) pe al cărui teritoriu se găsește bunul sau mijlocul de probă,

...

Jurisdicție austriacă

Art. 7. (1) Executarea unui mandat european de arestare este cu toate acestea inadmisibilă, dacă împotriva persoanei cercetate din țară se pronunță o hotărâre definitivă pentru aceeași faptă, care poate fi revocată numai în condițiile redeschiderii procedurilor legale și care contravine unei urmăriri penale ulterioare în statul emitent.

...

Proceduri

Art. 14.

(1) *Procedurile privind executarea mandatului european de arestare se desfășoară direct între autoritățile emitente și cele executante.*

(2) *În cazul în care autoritatea judiciară executantă sau cea emitentă au nominalizat o autoritate intermediară în mandatul european de arestare, procedurile se vor desfășura prin intermediul acestei autorități. Ministrul Federal al Justiției va publica printr-un regulament lista unor astfel de autorități centrale de intermediere.*

(3) *Un mandat european de arestare precum și alte documente în conformitate cu prezenta lege se vor expedia prin poștă, fax, transfer electronic de date sau printr-un alt mijloc tehnic securizat, care să faciliteze întocmirea unui suport scris în condiții care să garanteze certificarea autenticității sale.*

(4) *În vederea constatării efectuate de autoritatea judiciară executantă se pot efectua anchete cu ajutorul Eurojust sau a punctelor de contact ale Rețelei Judiciare Europene.*

(5) *Transmiterea mandatului european de arestare și a altor documente se poate realiza prin implicarea Ministerului Federal de Justiție în cazul în care dificultățile privind transmiterea verificării autenticității documentelor care nu pot fi îndepărtate prin practici imediate conform alin. 1.*

(6) *În cazul în care o autoritate judiciară austriacă căreia i s-a transmis un mandat european de arestare pentru a cărui executare nu are competența necesară, aceasta o va transmite mai departe instanței competente, informând autoritatea judiciară emitentă de acest lucru.*

Secțiunea a doua

Executarea deciziilor de indisponibilizare ale statelor membre

Premise

Art. 45.

(1) *O decizie de indisponibilizare pentru mijloacele de plată se poate admite sau executa ca urmare a unor infracțiuni, care, conform dreptului statului emitent și sub rezerva dispoziției de la alin. 3, conform dreptului statului executant, sunt pasibile de pedeapsă legală.*

(2) *O decizie de indisponibilizare a bunurilor, care s-ar putea supune confiscării, popririi veniturilor nelegale sau sechestrului se poate admite sau executa ca urmare a infracțiunilor care, conform legislației statului emitent și statului executant potrivit alin. 3, facilitează o indisponibilizare.*

(3) *Pentru o decizie conform aliniatelor 1 și 2 nu se va verifica dubla incriminare dacă infracțiunea care stă la baza deciziei de indisponibilizare a fost catalogată de către autoritatea judiciară emitentă într-una din categoriile prezentate la anexa I și care este pasibilă de pedeapsă privativă de libertate conform dreptului statului emitent având un maxim de cel puțin trei ani.*

(4) *Decizia de indisponibilizare se va executa numai atunci când aceasta este însoțită de un certificat emis în forma indicată la anexa III (certificat în conformitate cu art. 9 din prezenta decizie-cadru). În cazul în care certificatul este incomplet sau nu corespunde în mod evident*

deciziei de indisponibilizare, autorității judiciare emitente i poate stabili un termen în vederea completării sau rectificării acestuia, în condițiile în care documentele existente pentru decizia cu privire la executarea deciziei de indisponibilizare sunt insuficiente.

Competență și procedură

Art. 46.

(1) Tribunalul de primă instanță hotărăște asupra executării deciziei de indisponibilizare a unui alt stat membru, în a cărui sferă de acțiune se află bunul sau mijlocul de probă. Această hotărâre poate fi atacată de procurori și inculpați în termen de 14 zile, cererea fiind înaintată instanței superioare celei care a dat hotărârea. Calea de atac nu va avea un efect suspensiv. Autoritatea judiciară emitentă va fi informată cu privire la înaintarea cererii de atac precum și cu privire la începerea procedurii de judecare a acesteia.

(2) Procedura se stabilește conform prevederilor codului de procedură penală. Aceasta se va conforma totuși unei solicitări în vederea respectării anumitor prevederi formale și proceduri diferite, în cazul în care acestea sunt compatibile cu principiile de bază ale dreptului penal austriac.

(3) Instanța decide cât mai curând posibil asupra deciziei de indisponibilizare, în funcție de posibilități în termen de 24 de ore de la obținerea acesteia și comunică decizia autorității judiciare emitente.

Refuzul executării

Art. 47.

(1) Executarea unei decizii de indisponibilizare prin intermediul unei autorități judiciare austriece este inadmisibilă atunci când

1. nu există condițiile conform articolului 45,
2. există privilegii sau imunitate conform dreptului austriac, care fac imposibilă executarea deciziei de indisponibilizare, sau
3. reiese din certificat (art. 45 alin. 4) faptul că prin executarea unei decizii de sechestrul sau confiscare, principiul de bază menționat la art. 7 alin.1 ar fi încălcat.

(2) Executarea deciziei de indisponibilizare nu poate fi respinsă în cauzele penale legate de plata contribuțiilor, impozitelor, taxelor vamale și în devize pe baza motivației conform căreia în dreptul austriac nu există același tip de impozite sau taxe sau nu există dispoziții de același tip privitoare la impozite, taxe vamale sau plăți în devize de același tip, precum cele prevăzute în dreptul statului emitent.

Amânarea executării

Art. 48.

(1) Executarea unei decizii de indisponibilizare se poate amâna dacă bunul sau mijlocul de probă a fost confiscat deja în cursul unui proces pe rol din țară sau a fost indisponibilizat pe baza unei hotărâri judecătorești temporare.

(2) În cazul în care confiscarea sau indisponibilizarea este suspendată, se va decide fără întârziere asupra executării deciziei de indisponibilizare.

(3) Executarea unei decizii de indisponibilizare se poate amâna în condițiile în care cercetările aflate în curs ar putea fi periclitate prin aceasta.

Durata confiscării sau indisponibilizării

Art. 49.

Dacă în decizia de indisponibilizare nu există nici o solicitare privind predarea mijlocului de probă sau cu privire la executarea unei decizii de reținere sau de confiscare incluzând decizia ce trebuie să fie executată, confiscarea sau indisponibilizarea se va menține până la luarea deciziei cu privire la atacarea hotărârii referitoare la un mijloc de probă sau un bun. Acest lucru este valabil dacă există condițiile pentru confiscarea sau indisponibilizarea conform acestei secțiuni. În rest se va proceda conform art. 58, propoziția a treia, ARHG (n. trad., Austrian law on Extradition and Mutual Legal Assistance: legea austriacă cu privire la extrădare și asistență judiciară reciprocă).

Obligația de informare

Art. 50.

Dacă executarea unei decizii de indisponibilizare se dovedește a fi inadmisibilă, efectiv imposibilă sau dacă aceasta trebuie amânată, judecătorul de instrucție va informa fără întârziere autoritatea judiciară emitentă. Același lucru se aplică și în cadrul folosirii căii de atac împotriva executării și pentru executarea îndeplinită a deciziei de indisponibilizare.

Procedură și traducere

Art. 51.

(1) În ceea ce privește procedura executării unei decizii de indisponibilizare se va aplica art. 14 în mod corespunzător.

(2) Certificatul conform anexei III referitor la deciziile de indisponibilizare ale instanțelor interne se va traduce în limba oficială a statului membru, în care trebuie să se execute decizia de indisponibilizare în condițiile în care acesta nu a declarat că se poate accepta o traducere în limba germană sau în altă limbă.

Prevederea din legea austriacă cu privire la extrădare și asistență judiciară reciprocă la care se face referire la art. 49 din legea austriacă cu privire la cooperarea judiciară în materie penală cu statele membre ale Uniunii Europene (EU-JZG) stipulează următoarele:

Prevederi procedurale aplicabile

Art. 58.

O solicitare de asistență judiciară care necesită o procedură diferită față de cea a dreptului penal austriac poate fi admisă dacă aceasta este în conformitate cu procedurile în materie penală și principiile de bază ale acestuia potrivit dispozițiilor părții generale din codul de procedură penală. În cazul în care există asistență judiciară prin confiscare, informații despre conturi bancare sau tranzacții bancare sau printr-o măsură de anchetă reglementată la secțiunea 8 paragraful 4 sau 5 din codul de procedură penală, se va stabili un termen pentru aceasta, autoritatea solicitantă străină fiind înștiințată de procedura prevăzută.”

Articolele 45-51 menționate mai sus din legea austriacă privind colaborarea judiciară în materie penală cu statele membre ale UE reglementează execuția ordinelor de indisponibilizare emise de autoritățile judiciare din statele membre ale UE. Deși art. 51 alin. 2 stipulează în mod explicit doar ordinele de indisponibilizare emise de instanțele locale,

competența de a pronunța aceste decizii în timpul investigației preliminare revine procurorilor.

Deciziile care dispun indisponibilizarea bunurilor sau probelor poartă denumirea „Sicherstellungsanordnung” dacă sunt emise de procurori și „Beschlagnahmebeschluss” dacă sunt pronunțate de instanță.

În timpul procedurilor preliminare, și autoritatea judiciară care a emis un ordin de indisponibilizare trebuie să ofere și să trimită certificatul conform art. 9. În timpul procedurilor principale, competența menționată depinde de instanță.

Referitor la executarea ordinelor străine de indisponibilizare, art. 46 alin. 1 din legea austriacă privind cooperarea judiciară în materie penală cu statele membre ale UE determină competența tribunalelor de land („Landesgericht”). Drept urmare, parchetele din Austria nu sunt niciodată responsabile de executarea ordinului de indisponibilizare emis de autoritățile judiciare din alte state membre ale UE.

XVII. Aplicarea în România

România a transpus prezenta decizie-cadru prin Legea nr. 222 din 24 octombrie 2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 302/2004 privind cooperarea juridică internațională în materie penală, publicată în partea întâi din Monitorul Oficial nr. 758 din 10 noiembrie 2008.

Prevederile legale referitoare la transpunerea Deciziei-cadru nr. 2003/577/JHA1 a Consiliului, din 22 iulie 2003, privind executarea mandatelor de indisponibilizare a bunurilor sau a mijloacelor de probă pe teritoriul Uniunii Europene intră în vigoare în termen de trei zile de la data publicării în Monitorul Oficial.

Articolele 187²⁰ până la 187³³ ale legii române sus-menționate aplică prezenta decizie-cadru.

Legea română nr. 222 din 24 octombrie 2008	Decizia-cadru 2003/577/JHA
Art. 187 ²⁰	Art. 2
Art. 187 ²¹	Art. 3 (1)
Art. 187 ²²	Art. 9
Art. 187 ²³	Competența de a emite sau executa ordine de înghețare, lăsată de decizia-cadru la latitudinea legislațiilor naționale (a se vedea articolele 2 (a) și 4)
Art. 187 ²⁴	Art. 3 (2), (4)
Art. 187 ²⁵ (1)	Reglementarea cerințelor pentru un ordin de înghețare rămâne la latitudinea legislațiilor naționale
Art. 187 ²⁵ (2)	Articolul 4 (1)
Art. 187 ²⁵ (3)	Art. 10 (1) (a), (b), 10 (2)
Art. 187 ²⁵ (4)	Art. 10 (1) (c)
Art. 187 ²⁵ (5)	Art. 4 (2)
Art. 187 ²⁵ (6)	Art. 4 (3)
Art. 187 ²⁵ (7)	Art. 6 (3)
Art. 187 ²⁵ (8)	Art. 12
Art. 187 ²⁶	Art. 5 (1), (2)
Art. 187 ²⁷ (1)	Art. 5 (3)
Art. 187 ²⁷ (2)	Art. 7 (1) a), 7 (2) (a)
Art. 187 ²⁷ (3)	Art. 4 (4), 7 (1) a), 7 (2) (a)
Art. 187 ²⁷ (4), (5)	---
Art. 187 ²⁸ , Art. 187 ²⁹	Art. 11; Proceduri privind căile de atac, lăuate de decizia-cadru

	la latitudinea legislațiilor naționale, conform art. 11 (1)
Art. 187 ³⁰ (1)	Art. 6 (1)
Art. 187 ³⁰ (2)	Art. 6 (2)
Art. 187 ³⁰ (3)	Art. 6 (3)
Art. 187 ³⁰ (4)	Art. 10 (2)
Art. 187 ³⁰ (5)	Art. 10 (3)
Art. 187 ³¹	Art. 7
Art. 187 ³²	Art. 8
Art. 187 ³³	Art. 12

XVIII. Aplicarea în alte state membre

La acest moment, 24 de state membre au aplicat deja în dreptul național decizia-cadru în discuție în prezentul capitol. Conform ultimului raport publicat, privind implementarea prezentei decizii, Comisia reține faptul că în dreptul național al unor țări se găsesc anumite omisiuni și interpretări greșite, iar unele dintre legile interne nu au făcut nici un fel de referire la decizia-cadru. Ca urmare, implementarea deciziei-cadru nu este considerată satisfăcătoare de către Comisie. Obiectivul deciziei-cadru și definițiile au fost în general implementate corespunzător de către statele membre. În mod similar, un număr mare de state membre au implementat lista de infracțiuni care nu fac obiectul verificării dublei incriminări.

În ceea ce privește procedura, este nevoie de o îmbunătățire a procedurii de transmitere directă a mandatelor de indisponibilizare între autoritățile judiciare. În prezent, în multe state membre se cere transmiterea prin intermediul unei autorități centrale. Cu toate acestea, aproape toate statele membre dispun de reglementări privind imediata executare a deciziilor, precum și privind termenele de indisponibilizare.

Este nevoie de o îmbunătățire semnificativă a implementării prevederilor privind motivele de nerecunoaștere și de neexecutare. Statele membre au transpus majoritatea motivelor, însă acestea au fost aplicate ca fiind motive obligatorii. În plus, 14 state membre au prevăzut motive suplimentare de refuz, ceea ce nu concordă cu direcția deciziei-cadru. În ceea ce privește motivele de amânare a executării, majoritatea statelor membre au implementat reglementările cel puțin parțial. Mai mult, măsurile procesuale sunt corespunzătoare în toate statele membre și de obicei măsurile prevăzute nu necesită un efect suspensiv.

Într-un raport din octombrie 2008, Comisia recomandă statelor membre să ia în considerare acest raport, să procedeze la acțiunile legislative necesare și să transmită toate informațiile relevante conform articolului 14 din decizia-cadru către Comisie și către Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene.

Articolul 1 - Obiectiv

Obiectivul deciziei-cadru este stabilirea de norme conform cărora un stat membru recunoaște și execută pe teritoriul său un ordin de indisponibilizare emis de o autoritate judiciară dintr-un alt stat membru în contextul unui proces penal. Unsprezece state membre (BE, BG, CZ, DK, EE, ES, FI, LV, SE, SK și, într-un mod neclar, SI) au transpus obiectivul în legislațiile naționale, în vreme ce legea de transpunere din opt state membre (AT, CY, FR, HU, LT, NL, PL, UK) nu conținea o asemenea dispoziție. Unele state au argumentat că această dispoziție reprezintă o regulă generală, prin urmare nu necesită transpunere.

Articolul 2 – Definiții

Decizia-cadru definește următorii termeni: „stat emitent”, „stat executant”, „ordin de indisponibilizare”, „bunuri” și „probe”. Legile de transpunere din statele membre cuprind mai mult sau mai puțin definițiile din decizia-cadru, însă unele dintre acestea conțin doar o parte din elementele cerute. Majoritatea statelor membre nu au considerat că este necesar să definească „stat emitent” și „stat executant”. Definiția ordinului de indisponibilizare a fost stipulată de majoritatea statelor membre, cu excepția LV și PL. BE și FR au invocat legislația națională cu privire la termenul „sechestr”, însă dispozițiile nu au fost anexate.

Articolul 3 – Infracțiuni

Dispoziția în cauză menționează o listă de infracțiuni pentru care verificările privind dubla incriminare se anulează.

Un număr mare de state membre (BG, DK, HU, ES, FI, PL, SK, NL, UK) au transpus lista din articolul 3 alineatul (2) în conformitate cu decizia-cadru (legislațiile AT, EE, LT și LV nu au fost anexate). Cu toate acestea, legislația BE prevede că avortul și eutanasia nu sunt incluse în categoria „crimă sau vătămare corporală gravă”. Aceasta contravine deciziei-cadru deoarece legea statului emitent și nu cea a statului executant stabilește dacă o anumită infracțiune se încadrează în listă. În ceea ce privește CY, CZ, SE și SI nu există nici o dispoziție de transpunere.

Articolul 4 – Transmiterea ordinelor de indisponibilizare

Articolul 4 alineatul (1) prevede că ordinul de indisponibilizare și certificatul trebuie transmise de către autoritatea judiciară care le-a emis direct autorității competente în vederea executării. Conform legislației din opt state membre (BG, CY, EE, HU, LT, LV, SI și UK), documentele trebuie să fie trimise prin intermediul unei autorități centrale, de regulă Ministerul Justiției sau Parchetul General. Alte state membre au făcut referire clară fie la o legătură „directă” între autoritățile judiciare (FR, SK, ES, NL, SE), fie la faptul că legătura directă rezultă din lista autorităților competente și nu există o autoritate centrală (PL). În ceea ce privește CZ, decizia este transmisă direct autorității judiciare competente, însă poate fi totodată transmisă prin intermediul Ministerului de Justiție sau al Parchetului General. BE prevede că deciziile privind indisponibilizarea trebuie să fie transmise prin intermediul procurorilor publici care nu trebuie considerați drept „o autoritate centrală”, fiindcă aceștia dețin doar o funcție formală în cadrul transmiterii notificărilor.

Articolul 5 – Recunoaștere și executare imediată

În general, aproape toate legile de transpunere prevăd executarea rapidă a solicitărilor de indisponibilizare.

• Executare „imediată” [articolul 5 alineatul (1)]

Statele membre prevăd diverse termene-limită, cum ar fi „executare neîntârziată” (PL, FI) sau „hotărâre trimisă în termen de 24 de ore de la pronunțarea deciziei de executare” (BG), „fără întârzieri nejustificate” (DK), „cu promptitudine” (CZ, HU), „cu promptitudine și dacă este posibil în decursul a 24 de ore” (SE). AT, ES și FR au citat decizia-cadru stipulând executarea „promptă”. BE a invocat dispozițiile naționale în această privință (dispoziții neanexate). Anumite state membre nu au prevăzut termene-limită. EE nu a transpus dispoziția, evidențiind multe obstacole formale întâmpinate la executare. Obstacolele în cauză se referă, printre altele, la faptul că „hotărârea” care constituie temeiul înghetării nu a intrat în vigoare, la

imparțialitatea curții de judecată, la statutul special al cetățenilor Estoniei. UK a prevăzut o dispoziție neclară și generală cu privire la transmiterea ordinului care trebuie executat.

- **Notificare în termen de 24 de ore [articolul 5 alineatul (3)]**

În majoritatea situațiilor, emiterea unei hotărâri de indisponibilizare este îndeplinită „imediat”. AT și DK au prevăzut termenul-limită stipulat în decizia-cadru („în cel mai scurt timp și, dacă este posibil, în 24 de ore”). Anumite state membre au prevăzut un termen-limită diferit, precum BE („24 de ore, cel mult 5 zile”), BG („cu promptitudine”), CZ („în termen de 24 de ore, în caz contrar, fără întârzieri nejustificate”), ES și NL („imediat, în termen de 24 de ore”), FR și LV („fără întârziere și, dacă este posibil, în termen de 24 de ore”), HU („cu promptitudine”), EE și LT („în termen de 24 de ore”), PL („imediat și, dacă este posibil, în termen de o zi de la primirea ordinului”), sau SK („în termen de 24 de ore și, dacă nu este posibil, în cel mai scurt timp”). Unele state nu au stipulat nici un termen-limită cu privire la emiterea unei decizii (FI, SE). SI nu a transpus sub nici o formă dispoziția în cauză. Anumite state membre au elaborat de asemenea o dispoziție prin care obligă autoritatea judiciară competentă să prezinte în scris motivele pentru care nu s-a pronunțat hotărârea până la termenul-limită menționat.

În ceea ce privește notificarea faptului că s-a emis decizia [articolul 5 alineatul (3)], în general, statele membre nu au stipulat termene-limită și nici notificarea în sine. Cu toate acestea, unele state membre au stabilit termene-limită, precum BE („imediat” către procurorul public, care trebuie să notifice statul membru emitent „fără întârziere”), CZ („cu promptitudine”), ES („fără întârziere, în termen de 24 de ore”), FI („fără întârziere și, dacă este posibil, în termen de 24 de ore”), LT („imediat”), SK („fără întârziere”).

Articolul 6 – Durata indisponibilizării

Articolul 6 alineatul (1) stipulează că „*indisponibilizarea bunului este menținută în statul executant până în momentul în care acesta a rezolvat definitiv cererea menționată în articolul 10 alineatul (1) litera (a) sau (b)*”. În conformitate cu alineatul (2), majoritatea statelor membre au prevăzut, de asemenea, posibilitatea de a limita perioada respectivă. Alineatul (3) stipulează că o decizie de ridicare a ordinului de înghețare pronunțat de autoritatea judiciară din statul membru emitent trebuie pusă în aplicare în cel mai scurt timp posibil.

În general, acest articol a fost transpus în mod corespunzător. Unele state membre nu au transpus alineatul (3) (AT, EE, SI, UK), unele nu au precizat un termen-limită iar altele au stipulat un termen-limită diferit (BE: „fără întârziere”, BG: „imediat”; DK: „fără întârzieri nejustificate”; ES: „fără întârziere”, HU și SE: „cu promptitudine”). CY a prevăzut doar că un ordin provenind dintr-o țară străină poate fi modificat sau revizuit doar de către o instanță sau de către orice altă autoritate competentă din țara care a emis ordinul.

Legea de punere în aplicare a AT cuprinde o prevedere generală în această privință, iar procedura stipulată în articolul 58 din legea privind extrădarea și asistența reciprocă (ARHG) nu este conformă cu dispozițiile deciziei-cadru. În plus, AT nu a transpus articolul 6 alineatul (3). SI a transpus doar dispozițiile cu privire la procedurile naționale și nu a menționat decizia statului emitent și notificarea în acest sens. SE a transpus doar alineatul (3). BG nu a stipulat nici un termen-limită în această privință. UK a transpus într-un mod neclar doar primul alineat.

Articolul 7 – Motive de nerecunoaștere sau de neexecutare

Articolul 7 din decizia-cadru prevede patru motive opționale pentru nerecunoașterea sau neexecutarea ordinului de indisponibilizare. În general, majoritatea acestor motive în temeiul cărora se poate exprima refuzul au fost transpuse, însă statele membre le-au transpus adeseori ca fiind motive obligatorii. Anumite state membre nu au prevăzut dispoziții de punere în aplicare, însă în privința acestora se va aplica Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii [1990] (de ex. pentru CY).

Articolul 7 alineatul (2) se referă la posibilitatea de a stipula un termen-limită pentru prezentarea, finalizarea și corectarea certificatului sau a acceptării unui document echivalent, sau de a excepta autoritatea judiciară emitentă de la această cerință dacă informațiile oferite sunt considerate suficiente. Acest alineat a fost transpus de majoritatea statelor membre (cu excepția BE, CY, DK, EE, SI și UK). Articolul 7 alineatul (3) privind refuzul de a recunoaște sau de a executa ordinul de indisponibilizare nu a fost transpus de către CY, EE, SI și UK (se aplică de asemenea Convenția Consiliului Europei [1990] privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii). Articolul 7 alineatul (4) privind notificarea imposibilității practice de a executa ordinul de indisponibilizare a fost transpus parțial de către FI (doar în cazul în care nu se pot localiza bunurile), iar BG nu a prevăzut nici un termen-limită sau metode de notificare.

În plus față de motivele de nerecunoaștere sau neexecutare enumerate în decizia-cadru, paisprezece state membre (BE, BG, CY, CZ, DK, ES, FI, FR, HU, LT, NL, SE, SK, UK) au introdus în legislația națională motive suplimentare de refuz. În mod evident, aceasta nu este în conformitate cu decizia-cadru. Motivele suplimentare fac referire în special la drepturile omului (BE, DK, FR), la încălcarea principiilor generale ale statelor membre (CY, CZ), sau la situații când una dintre măsuri este interzisă prin legislația națională sau executarea acesteia este imposibilă potrivit legislației naționale (ES, HU, NL, UK). Există de asemenea motive referitoare la regimul lingvistic și la interesele naționale privind ordinea publică, securitatea și justiția. Din nefericire, statele membre au făcut deseori trimitere la dispozițiile naționale fără a le anexa.

Articolul 8 – Motive de amânare a executării

Articolul 8 litera (a) privind posibilitatea de a prejudicia o anchetă penală în curs de desfășurare a fost transpus de către majoritatea statelor membre (cu excepția CY, EE, SI). În ceea ce privește CY, se pune în aplicare Convenția Consiliului Europei.

Numeroase state membre au transpus motivul de amânare în cazul în care bunurile sau probele în cauză fac obiectul unui ordin de indisponibilizare în cadrul unei proceduri penale și anume până când se anulează ordinul de indisponibilizare (cu excepția: CY, DK, FI, SI). Cu toate acestea, doar câteva state membre (AT, BG, ES, FR, NL) au transpus motivul prevăzut la litera (c) (respectiv: bunuri deja înghețate în alt mod). FR și UK au adăugat motive suplimentare (respectiv: declasarea unui document sau a unui procedeu și imposibilitatea de a scoate probele din UK). Transpunerea globală a articolului 8 alineatele (2), (3), (4) este în mare măsură corespunzătoare (doar CY, SE, SI și UK nu le-au transpus).

Articolul 9 – Certificat

Articolul 9 alineatul (2) prevede că certificatul transmis trebuie să fie tradus în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului executant. Simultan sau ulterior, fiecare stat membru poate declara că acceptă traducerea într-una sau în mai multe limbi oficiale ale Uniunii Europene [articolul 9 alineatul (3)].

Majoritatea statelor membre (AT, BG, DK, ES, FR, HU, PL, UK) acceptă doar limba maternă ca limbă în care se poate redacta certificatul. Unele dintre acestea nu au oferit nici o informație cu privire la regimul lingvistic. Acest lucru presupune că, pentru moment, se vor recunoaște doar certificatele traduse în limba națională a statului membru în cauză (CY și SI). Unele dintre statele membre acceptă limba engleză alături de limba maternă (EE, LT, LV, NL). Unele state membre acceptă, de asemenea, limbi diferite de cea națională, pe bază de reciprocitate (CZ, SK).

BE acceptă certificate în limba franceză, olandeză, germană și engleză, SE în limba suedeză, daneză, norvegiană și engleză, iar FI în limba finlandeză, suedeză și engleză (de asemenea în alte limbi cu condiția ca procurorul competent să le aprobe și să nu existe obstacole în aprobarea lor).

Articolul 10 – Regimul ulterior al bunului indisponibilizat

Acest articol face referire la aspectele ulterioare deciziei de indisponibilizare, și anume transmiterea solicitărilor de transfer al probelor sau al bunurilor confiscate.

AT, BE, BG, DK, FR, HU, LT, NL, PL și SK au transpus articolul în cauză. CZ, EE, ES, FI, LV, SE, SI, UK l-au implementat parțial. În alineatul (3), SK menționează doar probele, nu și bunurile. CY nu a transpus acest articol.

Articolul 11 – Căi de atac

Articolul 11 prevede că statele membre iau toate măsurile necesare pentru ca orice parte interesată (inclusiv terții de bună-credință) să aibă posibilitatea unei căi de atac fără efect suspensiv, în vederea menținerii încrederii legitime în statul emitent sau în statul executant. În același timp, temeiurile de fond pot fi contestate doar în statul emitent. Dacă acțiunea este deschisă în statul executant, statul emitent trebuie să fie informat în privința desfășurării și rezultatului acesteia.

Părțile interesate pot deschide o acțiune înaintea unei instanțe judecătorești împotriva executării unui ordin de indisponibilizare în toate statele membre. Unele state membre aplică legislația națională integral sau parțial în această privință și, prin urmare, unele dintre acestea au transpus articolul parțial (CY, DK, HU, LT, SI). Anumite state membre au fixat termene de prescripție pentru inițierea acțiunii.

În general, statele membre prevăd măsuri fără efect suspensiv (cu excepția BE și CZ în anumite cazuri). Alineatul (4) privind luarea măsurilor necesare pentru a facilita exercitarea dreptului de a introduce o cale de atac, în special furnizând informații părților interesate, nu a fost implementat de toate statele membre. Dispoziția privind posibilitatea de a contesta temeiurile de fond pentru un ordin de indisponibilizare exclusiv în statul emitent a fost transpusă doar de către BE, BG, CZ, ES, FI, LV, NL și SK.

Articolul 12 – Rambursare

Articolul 12 prevede rambursarea sumelor plătite de statul emitent statului membru executant cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul adus de executarea ordinului de înghețare. Excepția apare în cazul în care prejudiciul se datorează în exclusivitate comportamentului statului executant. Această dispoziție nu aduce nici o atingere legislației naționale privind cererile de despăgubire formulate de persoane fizice sau juridice.

Unele state membre nu au transpus această dispoziție (LV, SE, SI, UK), altele au considerat că nu este nevoie să o transpună deoarece în aceste situații statul în cauză ar trebui să încheie

un acord bilateral (FR, LT) sau deoarece dispoziția reprezintă o obligație a guvernului (BE). În ceea ce privește alte state membre, se vor aplica dispoziții naționale generale în această privință.

BG, DK, EE, ES, FI, PL și SK au transpus acest articol integral sau parțial. Unele state membre (CZ, ES, SK) au dispoziții diferite privind rambursarea în funcție de statutul de stat emitent sau executant.

Deși Comisia și-a exprimat critica marginală referitor la implementarea prezentei decizii-cadru în Austria, comentariile înaintate ulterior (a se vedea mai jos) a stabilit clar că legislația austriacă este consecventă cu prevederile deciziei-cadru. **Delegația austriacă a comentat asupra raportului Comisiei Europene** de mai sus, după cum urmează:

„Re articolul 1 din decizia-cadru (Obiectiv):

Prezenta prevedere a fost implementată prin secțiunea 1(1) din Legea federală privind cooperarea judiciară pe aspecte de materie penală cu statele membre din Uniunea Europeană [Legea UE privind cooperarea judiciară (EU-JZG)], care se referă tot la recunoașterea și aplicarea deciziilor judiciare privind indisponibilizarea dovezilor și proprietății.

Re articolul 2 din decizia-cadru (Definiții):

Trebuie menționat că termenii „stat emitent” și „stat executant”, așa cum sunt definiți în prezenta, au fost incluși în legislația de implementare austriacă. A se consulta secțiunea 2(6) și (7)(b) din Legea UE privind cooperarea judiciară.

Re articolul 3 din decizia-cadru (Infrațiuni):

Referitor la declarația din raportul Comisiei conform căreia Austria nu a anexat legislație referitor la lista, în articolul 3(2), cu infracțiunile ce nu necesită nici o verificare privind infracțiunea dublă, trebuie să se consulte secțiunea 45 (3) din Legea UE privind cooperarea judiciară în legătură cu Anexa I la prezentul.

Re articolul 4 din decizia-cadru (Trimiterea ordinelor de indisponibilizare: contactul direct între autorități):

Dat fiind că raportul Comisiei nu include în mod expres Austria printre statele membre cu prevedere pentru contactul direct între autorități, conform deciziei-cadru, trebuie să se consulte secțiunea 51(1) din Legea UE privind cooperarea judiciară, stipulând aplicarea mutatis mutandis a prevederilor din secțiunea 14 la prezenta, care include contactul direct între autorități conform legislației de implementare austriacă.

Re articolul 5 din decizia-cadru (Recunoaștere și execuție imediată):

Constatarea raportului Comisiei conform căreia, contrar cerinței articolului 5(3) din decizia-cadru privind notificarea luării unei decizii, majoritatea statelor membre nu au prevăzut un termen-limită sau nici măcar o notificare în sine care să se aplice în cazul Austriei.

A se consulta secțiunea 46(3) din Legea UE privind cooperarea judiciară, care stabilește și un termen-limită pentru luarea unei decizii și solicită curții cu jurisdicție să înștiințeze autoritatea emitentă de decizia sa.

Re articolul 6 din decizia-cadru (Durata înghețării):

Conform raportului Comisie, prevederea de implementare pentru Austria conține doar o declarație generală, în timp ce procedura conform secțiunii 58 din Legea privind extrădarea

și asistența reciprocă (ARHG), la care se referă acea prevedere, nu este consecventă cu decizia-cadru; iar Austria nu a implementat alineatul 3.

Avem de adus următoarele comentarii:

Articolul 6(1) din decizia-cadru, referitor la articolul 10(1)(a) și (b), a fost implementat prin secțiunea 49 din Legea UE privind cooperarea judiciară. Dacă un ordin de indisponibilizare este însoțit sau urmat de cereri menționate în primele prevederi, articolul 10(2) impune luarea unei decizii asupra acestora conform regulilor privind asistența reciprocă pe aspecte de materie penală (sau conform deciziei-cadru privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a ordinelor de confiscare, sau legislației locale care le implementează).

Secțiunea 49 din Legea UE privind cooperarea judiciară stabilește în mod clar, conform articolului 6(1) din decizia-cadru, că indisponibilizarea se va aplica până la luarea unei decizii referitor la cererea de asistență reciprocă de către statul emitent privind dovezile sau proprietatea.

Austria nu poate vedea de ce privește Comisia acea prevedere doar ca pe „o declarație generală”.

Referirea la a treia frază [acum a doua frază; pașii ce s-au luat deja pentru rectificarea omisiunii de redactare] din secțiunea 58 a Legii privind extrădarea și asistența reciprocă abordează doar termenul-limită ce trebuie stabilit pentru asistența reciprocă prin sechestrul sau indisponibilizare, în legătură cu care trebuie notificată autoritatea străină solicitantă prin canalul specificat. Contrar părerii Comisiei, nu există inconsecvență cu decizia-cadru privind stabilirea unui termen-limită, așa cum ar stabili curtea cu jurisdicție astfel încât să coincidă cu o decizie privind solicitarea de asistență reciprocă din partea statului emitent referitor la dovezi sau proprietate (sau orice altă cerere de recunoaștere și aplicare a ordinului de confiscare conform deciziei-cadru privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a ordinelor de confiscare).

Nu negăm că Austria, asemenea altor state membre, nu a implementat explicit articolul 6(3). Motivul pentru aceasta este că este de la sine înțeles faptul că indisponibilizarea impusă trebuie ridicată odată ce curtea cu jurisdicție a fost înștiințată de autoritatea judiciară a statului emitent referitor la retragerea ordinului de indisponibilizare.

Re articolul 9 din decizia-cadru (Certificate):

Referitor la constatarea din raportul Comisiei conform căreia majoritatea statelor membre, inclusiv Austria, vor accepta certificatele doar în limbile naționale, am dori să subliniem că Austria nu a făcut aceasta, ci mai degrabă, asemănător Cehiei și Slovaciei, în mod reciproc, acceptă certificate ce sunt și în altă limbă decât limba germană. Se poate observa aceasta din secțiunea 51(2) din Legea UE privind cooperarea judiciară, care se aplică mutatis mutandis și certificatelor pentru ordinele de indisponibilizare din partea autorităților judiciare străine.

Re articolul 12 din decizia-cadru (Rambursare):

Nu a existat nevoia implementării articolului 12 din decizia-cadru, dat fiind că răspunderea statului pentru comportament necorespunzător prin cei ce lucrează în numele său este guvernată în mod adecvat de legea austriacă privind daunele.

Conform secțiunii 1(1) din Legea răspunderii oficiale (AHG), entitățile juridice sunt răspunzătoare pentru orice daune provocate doar dacă cei care acționează în numele lor sunt vinovați. În orice caz, ar fi greșit să se împovăreze statul emitent cu responsabilitatea pentru comportamentul nepotrivit al unei agenții austriece. Pe de altă parte, dacă daunele au fost

provocate de statul emitent, nu ar putea fi vorba de răspundere; drept urmare, nu poate apărea nici o situație care să implice folosirea recursului din articolul 12 conform legii austriece privind răspunderea.”

XIX. Utilizarea certificatului

Părțile certificatului ce nu pot fi puse în aplicare într-un anumit caz trebuie eliminate, pentru a se clarifica faptul că acestea nu au fost omise în mod eronat. Cu toate acestea, este foarte important ca certificatul să nu se modifice în ceea ce privește forma și conținutul dat în prezent de decizia-cadru.

CERTIFICAT PREVĂZUT LA ARTICOLUL 9

(a) Autoritatea judiciară care a emis ordinul de indisponibilizare:

După cum s-a menționat deja, Codul de procedură penală al Austriei prevede că pe perioada actelor premergătoare mandatele de indisponibilizare pot fi emise atât de procuror, cât și de instanță, pe când în etapele procedurale principale, numai de către instanță.

Numele oficial:

Ex.: Parchetul Viena, Tribunalul pentru Cauze Penale Viena, Parchetul de pe lângă Tribunalul București, Tribunalul București.

Numele reprezentantului:

Trebuie să se menționeze numele procurorului sau al judecătorului care a emis mandatul de indisponibilizare.

Funcție deținută (titlu/grad):

ex: procuror, judecător

Numărul de referință al dosarului: .....

Adresa: .....

Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): .....

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): .....

E-mail: .....

Limbi în care este posibil să se comunice cu autoritatea judiciară emitentă.

În acest context, limba nu se referă la „limba” menționată în secțiunea 10 a prezentului manual. Pentru a se permite comunicarea directă, trebuie să se folosească orice limbă care să permită un schimb corespunzător de informații.

Detalii de contact (inclusiv limbile în care se poate comunica cu persoana (sau persoanele), a (ale) persoanei (sau persoanelor) de contact dacă sunt necesare informații suplimentare privind executarea ordinului sau pentru a lua măsurile practice necesare transferului probelor. (dacă este cazul): .....

A se observa că certificatul nu conține nici o secțiune referitoare la autoritățile judiciare ale statului executant al mandatului de indisponibilizare, iar certificatele trebuie trimise spre a fi executate. Așadar trebuie atașată o notă separată prin care să se aducă la cunoștință care este autoritatea destinată.

(b) Autoritatea competentă pentru executarea ordinului de indisponibilizare în statul emitent
(dacă autoritatea este diferită de autoritatea indicată la punctul (a)):

În general, Codul de procedura penală al Austriei prevede că mandatele de indisponibilizare sunt emise și puse în executare de aceeași autoritate judiciară. Așadar, ca regulă, autoritatea competentă nu va fi alta decât cea menționată în secțiunea a). Totuși, dacă pe parcursul etapei actelor premergătoare procurorul a emis un mandat de indisponibilizare, competența pentru punerea lui în executare după începerea urmăririi penale va reveni instanței corespunzătoare.

Numele oficial: .....

Numele reprezentantului: .....

Funcție deținută (titlu/grad): .....

Numărul de referință al dosarului: .....
Adresa: .....
Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): .....
Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): .....
E-mail: .....
Limbi în care se poate comunica cu autoritatea competentă pentru executare: .....
Detalii de contact (inclusiv limbile în care se poate comunica cu persoana (sau persoanele), a (ale) persoanei (sau persoanelor) de contact dacă sunt necesare informații suplimentare privind executarea ordinului sau pentru a lua măsurile practice necesare transferului probelor (după caz): .....

(c) Dacă atât punctul a) cât și b) au fost completate, trebuie completat acest punct pentru a arăta care dintre cele două autorități trebuie contactată, sau ambele:
Autoritatea indicată la punctul (a)
Autoritatea indicată la punctul (b)

(d) În cazul desemnării unei autorități centrale pentru transmiterea și primirea din punct de vedere administrativ a ordinelor de indisponibilizare (se aplică doar Irlandei și Regatului Unit):
După cum s-a menționat în secțiunea 5.2., Regatul Unit acceptă mandatele de indisponibilizare trimise alături de certificat numai dacă acestea sunt trimise către următoarele autorități:
Pentru Anglia, Tara Galilor și Irlanda de Nord:
Autoritatea Centrală Britanică, Home Office, et. 5 Fry, str. Marsham 2, Londra SW1P 4DF
Pentru Scotia:
Departamentul de Cooperare Internațională, Crown Office, str. Chambers 25, Edinburgh EH1 1LA
Deși țările care au prevăzută o autoritate centrală sunt Irlanda și Regatul Unit, Letonia, Lituania și Ungaria au anunțat de asemenea autorități centrale (a se vedea secțiunile V.2. și XXI.)
Numele autorității centrale: .....
Persoana de contact, după caz (titlu/grad și nume): .....
Adresa: .....
Numărul de referință al dosarului: .....
Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): .....
Nr. fax: (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului): .....
E-mail: .....

(e) Ordinul de indisponibilizare:
Faptele prezentate în această secțiune trebuie să concorde cu conținutul mandatului de indisponibilizare transmis, având în vedere că unele state membre examinează cu atenție concordanța acestora. Astfel, este esențial să se indice cu exactitate mandatul de indisponibilizare corespunzător.
Ex.: Cetățeanul român Ion RADU este suspectat că ar fi obținut în mod fraudulos sume de bani în total de 250.000 euro bani în numerar, de la Heinz MAYER și Rosa MÜLLER, în perioada 1 martie - 5 mai 2009, la Viena, folosindu-se ulterior de banii câștigați în scop personal, pentru a se îmbogăți în mod ilegal. Heinz MAYER și Rosa MÜLLER au fost astfel prejudiciați cu suma menționată anterior. Ion RADU are un imobil în proprietate în București (a se adăuga adresa exactă).
Pentru a se asigura confiscarea ulterioară a bunurilor rezultate din săvârșirea infracțiunii, Tribunalul Penal Viena a emis un mandat de indisponibilizare prin care se interzic înstrăinarea și grevarea cu vreo sarcină reală a imobilului sus-menționat.
1. Data și, după caz, numărul de referință: **2 ianuarie 2010, 123 HR 1/10y**
2. A se indica obiectul ordinului:
Asigurarea confiscării bunurilor obținute
2.1. Confiscare ulterioară **XX**
2.2. Constituirea probei
3. Descrierea formalităților și procedurilor care trebuie respectate la executarea unui ordin de indisponibilizare privind probele (după caz).

În cazul în care legislația din statul emitent prevede astfel de formalități sau proceduri, atunci trebuie dată o explicație exactă, mai ales dacă non-concordanța poate conduce la erori materiale cu privire la procedura penală în statul emitent.

(f) Informații privind bunurile sau probele care fac obiectul ordinului de înghețare în statul executant:

Cu cât informațiile privind proprietatea sau mijloacele de probă ce trebuie indisponibilizate sunt mai detaliate, cu atât mai mari vor fi șansele ca executarea să aibă loc rapid în statul executant. În ceea ce privește bunurile mobile, ar fi un avantaj să se precizeze cât mai exact cu puțință locul unde se găsesc. În ceea ce privește bunurile imobile, în cadrul acestei secțiuni trebuie indicate adresa sau alte circumstanțe. În măsura în care se cunosc date cadastrale din statul executant, acestea trebuie de asemenea specificate. Dacă mandatul de indisponibilizare se referă la bunuri corporale precum creanțe sau drepturi existente transferabile, pentru a se putea permite o executare imediată, atunci este nevoie de indicarea exactă a naturii juridice a acestora, precum și a instituției juridice.

Descrierea bunurilor sau a probelor și localizarea:

1. (a) Descrierea exactă a bunurilor și, după caz, suma maximă care se dorește recuperată (dacă această sumă maximă este indicată în ordinul privind valoarea produselor infracțiunii)

Bulevardul Barbu Văcărescu nr. 20, București 020276, România

(b) Descrierea exactă a probelor

2. Localizarea exactă a bunurilor sau a probelor (în cazul în care localizarea este necunoscută, ultima localizare cunoscută)

3. Persoana care este custodele bunurilor sau al probelor sau proprietarul cunoscut al bunurilor sau probelor în cazul în care nu este vorba despre o persoană suspectată de săvârșirea infracțiunii sau condamnată (dacă acest lucru se aplică în dreptul intern al statului emitent).

Ex: Un tablou valoros a fost capturat în cadrul unui furt comis prin violarea domiciliului și astfel tabloul se află pe amplasamentul unei societăți de transport.

(g) Informații privind identitatea persoanei (persoanelor) fizice (1) sau juridice (2) suspectate că a(u) săvârșit infracțiunea sau condamnate (dacă acest lucru se aplică în dreptul intern al statului emitent) și/sau identitatea persoanei (persoanelor) afectate de ordinul de înghețare (dacă informațiile sunt disponibile):

1. Persoane fizice:

Numele: **RADU**

Prenumele: **Ion**

Nume înainte de căsătorie, după caz: .....

Alte nume, după caz: .....

Sex: **masculin**

Cetățenie: **română**

Data nașterii: **2 martie 1978**

Locul nașterii: **Dorohoi**

Reședința și/sau adresa cunoscută (dacă nu este cunoscută, se va indica ultima adresă cunoscută):

În arest preventiv în penitenciarul Wien-Josefstadt, ultima adresă cunoscută este: strada George Enescu nr. 21, Dorohoi

Limba (limbile) pe care persoana o (le) înțelege (dacă este (sunt) cunoscută (cunoscute)): **română, germană**

2. Persoane juridice:

Alte observații:

Ion RADU a înapoiat bunurile obținute în mod ilegal într-un cont bancar aparținând „Fritz RADU GesmbH”, deschis pe strada Föhrengasse 107, TULLN 3430, AUSTRIA. Fritz RADU GesmbH”, al cărei asociat unic este Ion RADU, a cumpărat ulterior imobilul sus-menționat situat în București.

Numele **Fritz RADU GesmbH**

Forma persoanei juridice: **societate cu răspundere limitată**

Număr de înregistrare: **FN 1234567x Tribunalul regional St. Pölten**

Sediul social: **Föhrengasse 107, 3430 TULLN, AUSTRIA**

În prezent, doar o parte a statelor membre ale UE au reglementat răspunderea penală a persoanei juridice.

Austria a pus în aplicare astfel de prevederi abia în 2005, prin legea privind răspunderea penală a

asociațiilor („Verbandsverantwortlichkeitsgesetz”), care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2006. Articolele 15¹, 21 al. 3, 37, 40 al. 2, 40¹, 40², 53¹, 53², 71¹ până la 71⁷, 72 al. 3, 76 al. 4, 78, 122 al. 1¹, 126 al. 1¹ și 2, 146, 166¹ ale Codului penal al României prevăd dispoziții asemănătoare. Din anul 2006, persoanele juridice pot fi declarate răspunzătoare pentru infracțiunile săvârșite în vederea desfășurării activității sale (Legea nr. 278/2006, publicată în Monitorul Oficial nr 601 din 12 iulie 2006). Prin Legea română nr. 286/2009 publicată în Monitorul Oficial, dar care încă nu a intrat în vigoare, răspunderea persoanei juridice va fi prevăzută la articolele 136 până la 152.

(h) Măsuri pe care trebuie să le ia statul executant după executarea ordinului de înghețare:

În capitolul 7 puteți găsi observații generale privind secțiunea h).

Confiscarea

1.1. Bunul trebuie păstrat în statul executant în vederea confiscării ulterioare **XX**

1.1.1. În anexă este inclusă o cerere privind executarea unui ordin de confiscare emis în statul emitent la ..... (data)

1.1.2. În anexă este inclusă o cerere privind confiscarea în statul executant și executarea ulterioară a acestui ordin

1.1.3. Data probabilă de prezentare a cererii menționate la punctul 1.1.1 sau 1.1.2

sau

Constituirea probei

2.1. Bunul trebuie transferat statului emitent pentru a-i servi ca probă

2.1.1 În anexă este inclusă o cerere de transfer

sau

2.2. Bunul trebuie păstrat în statul executant pentru a servi ulterior drept probă în statul emitent.

2.2.2. Data probabilă de prezentare a cererii menționate la punctul 2.1.1.

(i) Infracțiune (infracțiuni):

Descrierea temeiurilor ordinului de înghețare și rezumatul faptelor cunoscute de autoritatea judiciară care emite ordinul de înghețare și certificatul:

De regulă, descrierea dată trebuie să cuprindă fapte relevante pentru speță, detaliate, însă nu exagerat. Referitor la exemplul dat, modul în care Heinz MAYER și Rosa MÜLLER au fost înșelați de către suspect pentru a obține bunuri, precum și alte informații necesare stabilirii elementelor infracțiunii ex. trebuie să se furnizeze informații despre cum au fost obținute bunurile, în ce fel sau prin ce mijloace a fost susținută ulterior legenda.

Natura și clasificarea juridică a infracțiunii sau infracțiunilor și dispoziția legală sau codul aplicabil în baza căreia/căruia a fost emis ordinul de înghețare:

În această secțiune infracțiunea trebuie să fie specificată și se vor furniza de asemenea și prevederile aplicabile ale legii statului emitent.

Făcând excepție de la faptul că prezenta decizie-cadru nu necesită citarea fragmentului exact din prevederile legale respective, experiența practică a autorităților austriece indică faptul că în anumite cazuri, în special autoritățile din Țările de Jos au solicitat modificarea certificatului în ceea ce privește respectivele prevederi legale.

În ceea ce privește exemplul menționat anterior, Ion RADU este suspectat de a fi săvârșit infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave conform articolelor 146, 147 alin. 3 din Codul penal al Austriei.

Cu toate că mandatul de indisponibilizare trebuie să fie transmis împreună cu certificatul, datele cazului precum și calificarea legală a faptei trebuie să fie prezentate în mod obligatoriu în această secțiune.

Dacă este cazul, bifați una sau mai multe infracțiuni asociate celei (celor) identificate mai sus, dacă infracțiunea (sau infracțiunile) se pedepsește (pedepsesc) în statul emitent cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin 3 ani:

După cum s-a menționat deja la capitolul 4 în mod detaliat, infracțiunea respectivă trebuie să fie bifată în această secțiune, în cazul în care aceasta este cuprinsă în lista de mai jos. Numai în cazul în care respectiva infracțiune este clasificată în mod expres ca fiind o infracțiune catalogată, se poate renunța la verificarea privind dubla incriminare potrivit articolului 3 (2).

Clasificarea infracțiunilor catalogate corespunde diferitelor sisteme ale statelor membre, astfel încât acestea nu au neapărat un termen juridic corespondent precis folosit în legislația penală națională.

CertIFICATELE emise conform art. 9 din prezenta decizie-cadru ar trebui astfel să cuprindă toate infracțiunile catalogate ca fiind aplicabile privind legea respectivă pentru a evita neînțelegeri din partea autorității judiciare în statul executant, ceea ce poate conduce la întârzierea mandatului de indisponibilizare solicitat.

În cazul în care inculpatul este suplimentar suspectat și de alte infracțiuni care nu sunt prezentate în catalog, acestea se vor specifica la secțiunea i./2./.

Conform legislației penale austriece, infracțiunile de „înșelăciune” și „delapidare” se referă la același tip de infracțiune. În ceea ce privește exemplul dat, atât „delapidarea”, cât și „înșelăciunea” ar trebui să fie bifate.

- participarea la o organizație criminală;
- terorism;
- trafic de persoane;
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;
- traficul ilicit de arme, muniții și explozivi;
- corupție;
- fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene, în sensul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995;
- spălarea produselor infracțiunii;
- falsificarea, inclusiv falsificarea monedei euro;
- criminalitate informatică;
- infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală;
- omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpire, sechestrare și luare de ostatici;
- rasism și xenofobie;
- furt organizat sau armat;
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- escrocherie;
- înșelătorie și extorcare de fonduri;
- contrafacerea și pirateria produselor;
- complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală;
- omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpire, sechestrare și luare de ostatici;
- rasism și xenofobie;
- furt organizat sau armat;
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- escrocherie;
- înșelătorie și extorcare de fonduri;
- contrafacerea și pirateria produselor;
- falsificarea documentelor administrative și trafic de fals;
- falsificarea mijloacelor de plată;

- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
- trafic de vehicule furate;
- viol;
- incendiere;
- infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;
- deturnare de aeronave/nave;
- sabotaj.

Descrierea completă a infracțiunii sau a infracțiunilor care nu se înscriu în cazurile menționate de mai sus:

.....
 .....

- (j) Căi de atac împotriva ordinului de înghețare pentru persoanele interesate, inclusiv terți de bună credință, deschise în statul emitent:

În această secțiune se vor indica măsurile legale admisibile împotriva mandatului de indisponibilizare transmis în statul emitent. Trebuie să se specifice persoanele care au dreptul de a ataca în instanță mandatul de indisponibilizare în termenul specificat și ce autoritate (instanță sau parchet) are competența legală de a lua aceste măsuri procesuale. Este necesar să se specifice informațiile menționate anterior conform respectivelor prevederi legale ale statului emitent deoarece autoritatea competentă din statul executant va oferi instrucțiuni legale părților interesate, incluzând terți de bună-credință, în mod corespunzător.

Astfel, trebuie să se specifice persoana de contact din statul emitent pentru a permite contactele ulterioare necesare în vederea obținerii mai multor informații detaliate. Pentru a facilita comunicarea directă cu persoana de contact menționată, se vor adăuga limba sau limbile care se pot utiliza în scopul adresării persoanei de contact.

Legea statului emitent poate furniza măsuri procesuale împotriva mandatului de indisponibilizare, acestea neputând fi înaintate de către însăși partea interesată. În schimb este obligatoriu din punct de vedere legal ca aceasta să fie reprezentată de un avocat sau de un reprezentant legal.

Dacă însă în anumite circumstanțe o parte care atacă un mandat de indisponibilizare are dreptul de a avea un avocat a apărării sau un reprezentant numit, fără a fi obligat să suporte costurile aferente reprezentării, informațiile cu privire la cerințele legale respective trebuie să fie inserate aici.

Pentru a permite instrucțiunile legale suficiente în statul executant, ar trebui menționat adițional în această secțiune dacă numirea unui avocat sau a unui reprezentant are vreo consecință juridică privind termenele, cum ar fi repunerea în termen de la data emiterii mandatului de indisponibilizare până la data numirii avocatului sau reprezentantului, potrivit Codului de procedură penală din Austria.

Descrierea căilor de atac deschise, inclusiv a acțiunii de îndeplinit

Codul de procedură penală al Austriei, dacă este cazul, stipulează că părțile interesate pot contesta mandatul de indisponibilizare emis de instanță, în termen de 14 zile pentru a fi adus în fața instanței menționate, curții de apel competente sau parchetului. În schimb, în cazul în care „un mandat de indisponibilizare” în temeiul prezentei decizii-cadru este emis de parchet în cadrul audierilor preliminare, orice persoană care consideră că drepturile sale au fost încălcate, are așadar dreptul de a ataca hotărârea judecătorească, fără a exista un termen-limită. Această contestație trebuie să fie înaintată parchetului competent.

Instanța la care se poate introduce calea de atac

În ceea ce privește exemplul dat, contestația mandatului de indisponibilizare se va înainta Tribunalului Penal din Viena, Curții de Apel din Viena, sau Parchetului din Viena în termen de 14 zile de la comunicarea mandatului de indisponibilizare. Contestația poate fi înaintată fie în format scris, electronic sau pe cale verbală înregistrată în dosarele instanței. Ulterior, contestația împreună cu dosarele cazului se vor transmite Curții de Apel de la Viena pentru a se lua o hotărâre asupra lor.

Informații cu privire la persoanele care pot deschide acțiunea

Art. 87 alin. 1 din Codul de procedură penală din Austria stipulează că organele de urmărire penală, inculpatul, precum și orice persoană care a fost vizată de o hotărâre a curții în urma căreia se neagă un drept al acesteia sau se impun anumite obligații, poate contesta mandatul respectiv, acest lucru fiind judecat apoi de către curtea de apel.

Termenul pentru prezentarea căii de atac

Termenul de prezentare a căii de atac conform Codului de procedură penală din Austria (art. 88 alin. 1) este de 14 zile de la data comunicării. În cazul în care aceasta este transmisă prin poștă, data poștei se va considera data solicitării către destinatarul competent. Astfel, contestația este înaintată la timp, dacă este expediată în timp util. După cum s-a menționat anterior, nu numai instanța care dispune mandatul de indisponibilizare are competența de a primi o contestație, ci și curtea de apel care trebuie să hotărască în acest caz precum și parchetul care coordonează ancheta (art. 88 alin. 4).

Autoritatea din statul emitent care poate furniza informații suplimentare privind procedurile care trebuie urmate pentru a introduce o acțiune în statul emitent și privind posibilitatea de a dispune de asistență juridică sau servicii de traducere:

Numele

Persoana de contact (după caz):

Adresa: .....

Nr. Tel. (indicativul țării) (indicativul zonei sau al orașului): .....

Nr. Fax (indicativul țării) (indicativul zonei sau al orașului): .....

E-mail .....

(k) Alte circumstanțe relevante în speță (informații facultative):

Această secțiune este opțională. Aici se pot furniza informații suplimentare, dacă sunt considerate necesare pentru o mai bună clarificare.

(l) Textul ordinului de închețare este anexat certificatului.

Semnătura autorității judiciare emitente și/sau a reprezentantului său care atestă exactitatea informațiilor cuprinse în certificat:

Este necesară autentificarea documentelor transmise în conformitate cu art. 4 (1) din prezenta decizie-cadru, precum și autentificarea conținutului acestora. Potrivit mențiunilor anterioare, principiul recunoașterii reciproce implică un nivel ridicat de încredere reciprocă. De aici, autenticitatea datelor unei informații transmise de către autoritatea emitentă stabilește pentru autoritatea executantă un punct de pornire privind în principiu, prelucrarea acestor date și informații fără a mai exista alte verificări.

Numele:.....

Funcția (titlul/gradul): .....

Data: .....

Ștampila oficială (dacă este cazul)

XX. Concluzii și critică

Prevederile din dreptul penal român și austriac au transpus decizia-cadru în mod satisfăcător, așa cum arată raportul Comisiei UE citat. Nu s-au observat până în prezent obstacole practice care se împiedică implementarea în ceea ce privește cooperarea autorităților judiciare austriece și române în domeniul în cauză al asistenței juridice reciproce.

Deși prezenta decizie-cadru a reprezentat un pas major spre lărgirea vastă a principiului recunoașterii reciproce, s-a adoptat deja următorul pas, mandatul european de obținere a probelor (MEP), și va facilita cu atât mai mult asistența judiciară reciprocă dintre statele membre ale UE.

În plus, merită să se observe că prevederile prezentei decizii-cadru impun o procedură complicată ce necesită nu doar completarea certificatului conform art. 9 într-un mod foarte detaliat, dar oferind și o traducere a ordinului de indisponibilizare. Ca o consecință, autoritățile judiciare din majoritatea statelor membre ale UE aplică până în prezent în principal instrumentele tradiționale ale asistenței juridice reciproce pentru a asigura dovezile

și proprietatea, în timp ce Spania și Ungaria acceptă doar ordinele de indisponibilizare înaintate conform prevederilor din prezenta decizie-cadru. Experiențele practice referitor la prezenta arată că prevederile decizie-cadru abordate în prezentul capitol nu au îndeplinit scopurile majore, deși au fost bine intenționate.

Încă din 2003, Comisia era deja conștientă de lipsurile semnificative ale aplicării practice a prezentei decizii-cadru. Ținând cont de nevoia de dezvoltare continuă a instrumentelor juridice în domeniul discutat în prezentul capitol, Comisia a lansat o propunere pentru o **decizie-cadru privind mandatul european de obținere a probelor (MEP) pentru obținerea obiectelor, documentelor și datelor spre a se folosi în proceduri pe aspecte de materie penală (COM [2003]688 finală din 14.11.2003)** tratată în capitolul K. Conform notei explicative a Comisiei referitor la obiectivele și spectrul deciziei-cadru propuse,

„28. Prezenta propunere de decizie-cadru completează Decizia-cadru privind ordinele de indisponibilizare aplicând principiul recunoașterii reciproce a ordinelor cu obiectivul specific de a obține obiecte, documente și date spre a se folosi în proceduri pe aspecte de materie penală. Mandatul european de obținere a probelor oferă un mecanism unic, rapid și eficient de a obține dovezi și a-l transfera statului emitent. Nu va fi necesar pentru un ordin de indisponibilizare emis anterior.

34. Propunerea Comisiei pentru un mandat european de obținere a probelor adoptă aceeași abordare a recunoașterii reciproce asemenea Deciziei-cadru privind mandatul european de obținere a probelor. Aceasta prezintă mai multe avantaje față de abordarea adoptată în Decizia-cadru privind ordinele de indisponibilizare.

35. Mai întâi, este mai practică. Un mandat european de obținere a probelor ar trebuie să ducă la o cooperare mai rapidă și mai eficientă decât un sistem de recunoaștere reciprocă bazat pe combinarea unui ordin național cu un certificat european. Mandatul european de obținere a probelor reprezintă un singur document tradus de autoritatea emitentă în limba oficială a statului executant. Nu mai este nevoie de altă traducere. În mod contrar, Decizia-cadru privind ordinele de indisponibilizare se bazează pe recunoașterea reciprocă a ordinelor naționale completate de un certificat european standard anexat Deciziei-cadru. Deși statul emitent trebuie să traducă doar certificatul într-o limbă oficială a statului executant, în practică multe state membre executante pot considera necesar să traducă și ordinul național original. Rezultatul acestei traduceri suplimentare poate duce la o cooperare mai încheată.

36. În al doilea rând, „ordinul de obținere de probe” are mai multe sensuri diferite în legile procedurale ale statelor membre. Poate varia de la o cerere a procurorului de a dezvălui probe pentru măsuri mai coercitive precum un ordin al instanței emis în scopul intrării și cercetării proprietăților private. Recunoașterea reciprocă a anumitor tipuri specifice de ordine naționale în vederea obținerii probelor ar putea astfel să ducă la situația solicitării statului executant să aplice o cercetare și sechestrul în cazul în care ar folosi în mod normal mecanisme mai puțin invazive precum puterea generală a procurorului sau un ordin de producție.

37. În acest sens, propunerea unui mandat european de obținere a probelor permite statului emitent să specifice doar obiectivul ce trebuie atins (și anume, obținerea probelor respective) și lasă statul executant să obțină probele conform legii sale procedurale interne. Deși este obligatorie obținerea probelor conform mandatului european de obținere a probelor, statul executant este cel care determină, în lumina informațiilor oferite de statul emitent, modul cel mai adecvat de a obține probe conform legii sale procedurale interne.”

Totuși, mandatul european de obținere a probelor (MEP) existent trebuie privit doar ca un pas înainte spre un instrument unic de recunoaștere reciprocă care ar înlocui în timp întregul regim de asistență reciprocă existent. Un astfel de instrument consolidat ar înlocui în cadrul UE asistența juridică reciprocă în același mod în care mandatul european de arestare (MEA) a înlocuit extrădarea.

Astfel, implementând nevoia recunoscută în mod comun de a facilita în continuare și a intensifica modul de cooperare judiciară între statele membre ale UE, va fi nevoie în mod inevitabil de înlocuirea mozaicului existent al convențiilor UE internaționale ce guvernează colectarea transfrontalieră a probelor în cadrul UE printr-un singur organism juridic care încă nu este disponibil.

XXI. Anexă (Lista autorităților competente din fiecare țară, conform notificărilor oficiale transmise de statele membre)

Belgia:

1. Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (curtea de primă instanță din Antwerp)	Gerechtsgebouw Britselei, 55 2000 Antwerpen, Belgium Tel.: +32 (0)3 216 54 01, Fax: +32 (0)3 248 31 94
2. Tribunal de première instance d'Arlon (curtea de primă instanță din Arlon)	Palais de Justice Place Léopold 6700 Arlon, Belgium Tel.: +32 (0)63 21 44 40, Fax: +32 (0)63 21 83 42
3. Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (curtea de primă instanță din Bruges)	Kazernevest, 3 8000 Brugge, Belgium Tel.: +32 (0)50 47 35 00, Fax : +32 (0)50 47 36 90-91
4. Tribunal de première instance de Bruxelles (curtea de primă instanță din Brussels)	Palais de Justice – Extension Rue Quatre Bras, 13 1000 Bruxelles, Belgium Tel.: +32 (0)2 508 71 11, Fax: +32 (0)2 508 70 97
5. Tribunal de première instance de Charleroi (curtea de primă instanță din Charleroi)	Palais de Justice Avenue Général Michel 6000 Charleroi, Belgium Tel.: +32 (0)71 23 66 99, Fax: +32 (0)71 23 65 47
6. Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (curtea de primă instanță din Dendermonde)	Gerechtsgebouw Justitieplein, 1 9200 Dendermonde, Belgium Tel.: +32 (0)52 26 07 11, Fax: +32 (0)52 20 00 35
7. Tribunal de première instance de Dinant (curtea de primă instanță din Dinant)	Palais de Justice 5500 Dinant, Belgium Tel.: +32 (0)82 22 32 25, Fax: +32 (0)82 22 42 55
8. Staatsanwaltschaft Eupen (parchetul din Eupen)	Rathausplatz, 8 4700 Eupen, Belgium Tel.: +32 (0)87 59 65 40, Fax: +32 (0)87 74 03 88
9. Rechtbank van eerste aanleg te Gent (curtea de primă instanță din Ghent)	Gerechtsgebouw Koophandelsplein, 23 9000 Gent, Belgium Tel.: +32 (0)9 267 41 11, Fax: +32 (0)9 267 43 84
10. Rechtbank van eerste aanleg te	Thonissenlaan, 75

Hasselt (curtea de primă instanță din Hasselt)	3500 Hasselt, Belgium Tel.: +32 (0)11 24 65 00, Tel.: +32 (0)11 24 66 12 Fax: +32 (0)11 24 66 18
11. Tribunal de première instance de Huy (curtea de primă instanță din Huy)	Nouveau Palais de Justice Quai d'Arona, 4 4500 Huy, Belgium Tel.: +32 (0)85 24 44 29, Fax: +32 (0)85 24 45 32
12. Rechtbank van eerste aanleg te Ieper (curtea de primă instanță din Ypres)	Gerechtsgebouw Grote Markt, 1 8900 Ieper, Belgium Tel.: +32 (0)57 22 49 60, Fax: +32 (0)57 20 36 74
13. Rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk (curtea de primă instanță din Kortrijk)	Gerechtsgebouw Burg. Nolfstraat, 10 A 8500 Kortrijk, Belgium Tel.: +32 (0)56 26 93 11, Fax: +32 (0)56 26 93 12
14. Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (curtea de primă instanță din Louvain)	Gerechtsgebouw Smoldersplein, 5 3000 Leuven, Belgium Tel.: +32 (0)16 27 21 11, Fax: +32 (0)16 27 27 27
15. Tribunal de première instance de Liège (curtea de primă instanță din Liège)	Palais de Justice Place Saint-Lambert, 16 4000 Liège, Belgium Tel.: +32 (0)4 232 51 11, Fax: +32 (0)4 232 53 26
16. Tribunal de première instance de Marche-en-Famenne (curtea de primă instanță din Marche-en-Famenne)	Palais de Justice rue Victor Libert, 19 6900 Marche-en-Famenne, Belgium Tel.: +32 (0)84 31 09 00, Fax: +32 (0)84 31 09 01
17. Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen (curtea de primă instanță din Mechelen)	Keizerstraat, 20 2800 Mechelen, Belgium Tel.: +32 (0)15 28 81 11, Fax: + 32 (0)15 28 82 22
18. Tribunal de première instance de Mons (curtea de primă instanță din Mons)	Palais de Justice rue de Nimy, 35 7000 Mons, Belgium Tel.: +32 (0)65 31 31 71, Fax: +32 (0)65 33 70 19
19. Tribunal de première instance de Namur (curtea de primă instanță din Namur)	Place du Palais de Justice 5000 Namur, Belgium Tel.: +32 (0)81 25 17 11, Fax: +32 (0)81 25 18 90
20. Tribunal de première instance de Neufchâteau (curtea de primă instanță din Neufchâteau)	Palais de Justice Place Charles Bergh, 1 6840 Neufchâteau, Belgium Tel.: +32 (0)61 27 53 31, Fax: +32 (0)61 27 53 33
21. Tribunal de première instance de Nivelles (curtea de primă instanță din Nivelles)	Palais de Justice Place Albert 1er 1400 Nivelles, Belgium Tel.: +32 (0)67 28 22 11, Fax: +32 (0)67 28 22 70
22. Rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde (curtea de primă instanță din Oudenaarde)	Gerechtsgebouw Bourgondiëstraat, 5 9700 Oudenaarde, Belgium Tel.: +32 (0)55 33 16 11, Fax: +32 (0)55 33 16 02
23. Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren (curtea de primă instanță din Tongeren)	Gerechtsgebouw Kielenstraat, 24 bus 1 3700 Tongeren, Belgium Tel.: +32 (0)12 39 96 44, Fax: +32 (0)12 39 96 72
24. Tribunal de première instance de	Place du Palais de Justice

Tournai (curtea de primă instanță din Tournai)	7500 Tournai, Belgium Tel.: +32 (0)69 22 21 41-44, Fax: +32 (0)69 23 31 61
25. Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (curtea de primă instanță din Turnhout)	Gerechtsgebouw Kasteelstraat, 1 2300 Turnhout, Belgium Tel.: +32 (0)14 47 15 11, Fax: +32 (0)14 47 18 80
26. Tribunal de première instance de Verviers (curtea de primă instanță din Verviers)	Palais de Justice rue du Tribunal, 4 4800 Verviers, Belgium Tel.: +32 (0)87 32 37 76, Fax: +32 (0)87 32 37 78
27. Rechtbank van eerste aanleg te Veurne (curtea de primă instanță din Veurne)	Gerechtsgebouw P. Benoitlaan, 2 8480 Veurne, Belgium Tel.: +32 (0)58 31 10 65, Fax: +32 (0)58 31 21 12

Detalii de contact ale Biroului central pentru sechestru și confiscare:

Rue Quatre Bras, 19

1000 Bruxelles

Belgium

Tel.: +32 (0)2 557 78 81

+32 (0)2 557 78 82

Fax: +32 (0)2 557 78 80

+32 (0)2 557 78 79

E-mail: ocsc@confiscaid.be

Website: [HTTP://WWW.CONFISCAID.BE](http://www.confiscaid.be)

Republica Cehă:

Parchetul din Praga (Městské státní zastupitelství v Praze)	Náměstí 14. října 2188/9 150 00, Praha 5 Tel.: +420257111611, Fax: +420257111723 E-mail: PODATELNA@MSZ.PHA.JUSTICE.CZ
Parchetul regional din Praga (Krajské státní zastupitelství v Praze)	Husova 11 110 01 Praha Tel.: +42022211700, Fax: +42022220075 E-mail: podatelna@ksz.pha.justice.cz
Parchetul regional din Ěeské Budějovice (Krajské státní zastupitelství v Ěeských Budějovicích)	Goethova 2 370 70 Ěeské Budějovice Tel.: +420386798111, Fax: +420386798140 E-mail: posta@ksz.cbu.justice.cz
Parchetul regional din Plzeň (Krajské státní zastupitelství v Plzni)	Veleslavínova 38 306 36 Plzeň Tel.: +420377868511, Fax: +420377868512 E-mail: PODATELNA@KSZ.PLZ.JUSTICE.CZ
Parchetul regional din in Ústí nad Labem (Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem)	tø. Národního odboje 1274 400 85 Ústí nad Labem Tel.: +420475531162, Fax: +420475532850 E-mail: POSTA@KSZ.UNL.JUSTICE.CZ
Parchetul regional din Hradec Králové (Krajské státní zastupitelství v Hradci Králové)	Zieglerova 189 500 39 Hradec Králové Tel.: +420495078111

	Fax: +420495512946 E-mail: KSZ@KSZ.HRK.JUSTICE.CZ
Parchetul regional din Brno (Krajské státní zastupitelství v Brně)	Mozartova 3 601 52 Brno Tel.: +420542427427, Fax: +420542215004 E-mail: PODATELNA@KSZ.BRN.JUSTICE.CZ
Parchetul regional din Ostrava (Krajské státní zastupitelství v Ostravě)	Na Hradbách 21 729 01 Ostrava 1 Tel: +420595131511, Fax: +420596118544 E-mail: podatelna@ksz.ova.justice.cz

Polonia:

Anexa I

Numele și sediul autorității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	președinte	
Curtea de apel din Białystok	ul. Mickiewicza 5 15-213 Białystok	085	-	743-04-70 732-70-13 732-80-82	732-90-01
Sistemul instanțelor din regiunea Białystok	ul. M.C.Skłodowskiej 1 15-950 Białystok	085	745-91-00 745-92-00	745-92-17	742-46-40
Tribunalul districtual din Białystok	ul. M.C.Skłodowskiej 1 15-950 Białystok	085	745-92-00 745-91-00	742-34-76	745-93-55
Tribunalul districtual din Bielsk Podlaski	ul. 3 Maja 7 17-100 Bielsk Podlaski	085	731-21-05	731-21-01	731-21-10
Tribunalul districtual din Sokółka	ul. Piłsudskiego 7 16-100 Sokółka	085	-	711-41-29	711-41-29
Sistemul instanțelor din regiunea în Łomża	ul. Dworna 16 18-400 Łomża	086	216-62-81	216-38-07	216-67-53
Tribunalul districtual din Grajewo	ul. Kolejowa 1 19-200 Grajewo	086	272-25-25 272-23-61 272-28-65	272-38-72	272-23-61
Tribunalul districtual din Łomża	ul. Polowa 1 18-400 Łomża	086	215-09-13	215-09-29	215-09-60
Tribunalul districtual din Wysokie Mazowieckie	ul. Ludowa 44 18-200 Wysokie Mazowieckie	086	477-02-30	-	477-02-30
Tribunalul districtual din Zambrów	ul. Wojska Polskiego 56 18-300 Zambrów	086	271-22-40	-	271-22-40
Sistemul instanțelor din regiunea Olsztyn	ul. Dąbrowszczaków 44 10-001 Olsztyn	089	523-02-30	523-01-85 527-30-48	527-76-95
Tribunalul districtual din Bartoszyce	ul. Warszawska 3 11-200 Bartoszyce	089	762-22-96	762-28-54	762-28-54
Tribunalul districtual din Biskupiec	ul. Sądowa 4 11-300 Biskupiec	089	715-27-91	715-22-18	715-46-86

Tribunalul districtual din Elk	ul. Małeckich 4 19-300 Elk	087	610-23-56	610-23-56	610-23-56
Tribunalul districtual din Giżycko	ul. Warszawska 28 11-500 Giżycko	087	429-82-10	429-82-14	429-82-11
Tribunalul districtual din Kętrzyn	ul. Sikorskiego 66 11-400 Kętrzyn	089	-	751-42-10	751-42-10
Tribunalul districtual din Lidzbark Warmiński	ul. Bartoszycka 4a 11-100 Lidzbark Warmiński	089	767-55-30	767-52-56 w. 34	767-55-30 w. 31
Tribunalul districtual din Mrągowo	ul. Królewiecka 55 11-700 Mrągowo	089	741-04-33	741-04-33 w. 42	741-04-33

Numele și sediul autorității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Tribunalul districtual din Nidzica	ul. Kościuszki 15 13-100 Nidzica	089	625-24-09	625-24-09 extension 44	625-24-09
Tribunalul districtual din Olecko	ul. Sembrzyckiego 18 19-400 Olecko	087	-	520-44-90	520-44-90
Tribunalul districtual din Olsztyn	ul. Dąbrowszczaków 44 10-001 Olsztyn	089	523-02-30	523-02-13 523-01-37	527-28-96
Tribunalul districtual din Pisz	ul. Warszawska 47 12-200 Pisz	087	423-31-33	424-13-07	423-31-33
Tribunalul districtual din Szczytno	ul. Sienkiewicza 8 12-100 Szczytno	089	624-32-49	624-24-91	624-32-49
Sistemul instanțelor din regiunea Suwałki	ul. L. Waryńskiego 45 16-400 Suwałki	087	563-13-30	563-13-01	563-13-03
Tribunalul districtual din Augustów	ul. Młyńska 59 16-300 Augustów	087	-	643-21-31	643-21-31
Tribunalul districtual din Sejny	ul. Konarskiego 23 b 16-500 Sejny	087	517-38-30	517-38-31	517-38-32
Tribunalul districtual din Suwałki	ul. Waryńskiego 45 16-400 Suwałki	087	563-13-30	563-13-11	563-12-69
Curtea de Apel din Gdańsk	ul. Nowe Ogrody 28/29 80-803 Gdańsk	058	323-85-00	302-96-33	302-97-22 323-86-01
Sistemul instanțelor din regiunea	ul. Wały Jagiellońskie 2 85-128 Bydgoszcz	052	325-31-00	325-31-04	321-31-01
Tribunalul districtual din Bydgoszcz	ul. Wały Jagiellońskie 4 85-128 Bydgoszcz	052	325-31-00	325-33-00	348-66-88
Tribunalul districtual din Inowrocław	ul. Narutowicza 42 88-100 Inowrocław	052	357-20-51 up to 54	357-28-40	357-20-51 up to 54
Tribunalul districtual din Mogilno	ul. Sądowa 21 88-300 Mogilno	052	315-22-44 315-23-30	315-76-53	315-24-69

Tribunalul districtual din Nakło nad Notecią	ul. Sądowa 3 89-100 Nakło nad N.	052	386-00-68 386-00-29 386-01-53	386-00-29 386-00-68 386-01-53	386-01-53 386-00-29 386-00-68
Tribunalul districtual din Szubin	pl. Wolności 4 89-200 Szubin	052	384-26-38 up to 39	384-80-68	384-80-68
Tribunalul districtual din Świecie	ul. Sądowa 12 86-100 Świecie	052	331-65-47 up to 49	331-14-52	331-14-52
Tribunalul districtual din Tuchola	ul. Świecka 28 89-500 Tuchola	052	336-12-33 up	334-35-35	336-12-34 extension
Tribunalul districtual din Znin	Pl. Wolności 17 88-400 Znin	052	303-11-56 303-11-29	303-11-30	303-11-18

Numele și sediul unității	Adresa	Direc tor	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Sistemul instanțelor din regiunea	Pl. Konstytucji 1 82-300 Elbląg	055	611-22-00	611-22-07	611-22-15
Tribunalul districtual din Braniewo	ul. Sądowa 1 14-500 Braniewo	055	644-59-10	644-59-15	644-59-16
Tribunalul districtual din Działdowo	ul. Jagiełły 31 13-200 Działdowo	023	697-25-15	697-28-15	697-28-15 extension 33
Tribunalul districtual din Elbląg	Pl. Konstytucji 1 82-200 Elbląg	055	611-22-30	611-22-20	611-22-20
Tribunalul districtual din Iława	ul. Gen. Andersa 2 14-200 Iława	089	648-32-41	648-32-41	648-32-41
Tribunalul districtual din Nowe Miasto	ul. Grunwaldzka 28 13-300 Nowe Miasto	056	474-22-46	474-24-26	474-24-26
Tribunalul districtual din Ostróda	ul. Olsztyńska 1 14-100 Ostróda	089	646-22-47	646-22-47	646-22-47 extension
Sistemul instanțelor din regiunea	ul. Nowe Ogrody 30/34 80-803 Gdańsk	058	321-31-99	321-31-00 321-31-01	321-31-04
Tribunalul districtual din Gdańsk – Sud din	ul. Nowe Ogrody 30 80-803 Gdańsk	058	321-31-99	321-33-00	321-33-04
Tribunalul districtual din Gdańsk – Nord	ul. Piekarnicza 10 80-169 Gdańsk	058	321-36-60	321-36-00	321-36-03
Tribunalul districtual din Gdynia	pl. Konstytucji 5 81-969 Gdynia	058	699-61-00	699-61-04	661-21-55
Tribunalul districtual din Kartuzy	ul. Kościuszki 26 83-300 Kartuzy	058	681-11-63	681-21-62	681-21-62
Tribunalul districtual din Kościerzyna	ul. Dworcowa 2 83-400 Kościerzyna	058	686-32-22	680-13-48	680-13-48
Tribunalul districtual din Kwidzyn	Pl. Plebiscytowy 1 82-500 Kwidzyn	055	279-42-27 279-32-79	279-39-83	279-22-17

Tribunalul districtual din Malbork	ul. Poczty Gdańskiej 19 82-200 Malbork	055	647-37-01 up to 03	647-32-20	647-32-20
Tribunalul districtual din Sopot	ul. 1 Maja 10 81-967 Sopot	058	551-24-96 551-21-93	551-24-96	551-24-96 551-21-93
Tribunalul districtual din Starogard Gdański	ul. Kościuszki 30 83-200 Starogard Gdański	058	562-56-31	562-23-65	562-39-59
Tribunalul districtual din Tczew	ul. Kołłątaja 6 83-110 Tczew	058	531-11-89	531-07-93	531-27-66
Tribunalul districtual din Wejherowo	ul. Sobieskiego 302 84-200 Wejherowo	058	672-23-13 up to 14	672-21-65	672-95-54

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Sistemul instanțelor din regiunea Słupsk	ul. Zamenhofska 7 76-200 Słupsk	059	842-20-41 up to 44	842-83-25	842-83-01
Tribunalul districtual din Bytów	ul. Zamkowa 1 77-100 Bytów	059	822-24-14	822-24-14	822-35-56
Tribunalul districtual din Chojnice	ul. Młyńska 30 89-600 Chojnice	052	397-39-71	397-50-56	397-50-56
Tribunalul districtual din Człuchów	ul. Szczecińska 1 77-300 Człuchów	059	834-69-50	834-69-90 834-69-99	834-69-80
Tribunalul districtual din Lębork	ul. Przyzamicze 2 84-300 Lębork	059	862-14-25	863-36-11	863-36-11
Tribunalul districtual din Miastko	ul. Armii Krajowej 30 77-200 Miastko	059	857-36-39	857-36-39	857-36-39
Tribunalul districtual din Słupsk	ul. Szarych Szeregów 13 76-200 Słupsk	059	842-32-43	842-22-82	842-00-39
Sistemul instanțelor din regiunea Toruń	ul. Piekary 51 87-100 Toruń	056	610-56-00	610-56-04	655-57-06
Tribunalul districtual din Brodnica	ul. Sądowa 5 87-300 Brodnica	056	498-32-64	498-27-61	498-27-61
Tribunalul districtual din Chełmno	ul. Toruńska 3 86-200 Chełmno	056	677-02-00	677-02-01	677-02-25
Tribunalul districtual din Golub-Dobrzyń	ul. Kościelna 23 / 25 87-400 Golub-Dobrzyń	056	682-19-00	682-19-41	683-52-77
Tribunalul districtual din Grudziądz	ul. Gen.Sikorskiego 19/23 86-300 Grudziądz	056	461-36-66 up to 71	462-18-32	461-36-66
Tribunalul districtual din Toruń	ul. Fosa Staromiejska 12/14 87-100 Toruń	056	610-56-00	610-57-01 655-57-11	655-57-11
Tribunalul districtual din Wąbrzeźno	ul. Wolności 19 87-200 Wąbrzeźno	056	689-06-00	689-06-01	689-06-05

Sistemul instanțelor din regiunea in Włocławek	ul. Wojska Polskiego 22 87-800 Włocławek	054	422-25-00	422-25-08	411-62-05
Tribunalul districtual din Aleksandrów Kujawski	ul. Narutowicza 16 87-700 Aleksandrów Kujawski	054	282-24-24	282-41-19	282-24-24 282-53-69
Tribunalul districtual din Lipno	ul. J. Piłsudskiego 15/17 87-600 Lipno	054	287-22-05 up to 06	1287-33-19 287-22-05 extension 33	287-33-19
Tribunalul districtual din Radziejów	ul. Brzeska 20 88-200 Radziejów	054	285-36-21 up to 22	285-35-27	285-36-23
Tribunalul districtual din Rypin	ul. Warszawska 42 87-500 Rypin	054	280-24-50 280-24-58 up to 59	280-29-57 280-22-92	280-29-57
Tribunalul districtual din Włocławek	ul. Kilińskiego 20 87-800 Włocławek	054	422-26-00	411-68-87	411-68-00

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Curtea de apel din Katowice	Al. W. Korfantego 117/119 40-156 Katowice	032	200-45-00	200-46-00 258-59-56	200-46-03
Sistemul instanțelor din regiunea Bielsko-Biala	ul. Cieszyńska 10 43-300 Bielsko-Biala	033	499-04-99	499-03-16 499-03-18	812-39-15
Tribunalul districtual din	ul. Mickiewicza 22 43-300 Bielsko-Biala	033	499-78-00	499-78-03	499-78-01
Tribunalul districtual din Cieszyn	ul. Garncarska 8 43-400 Cieszyn	033	852-11-16 851-19-39 852-11-45	852-11-18	852-11-16 852-11-18 851-19-39 852-11-45
Tribunalul districtual din Żywiec	ul. Kościuszki 39 34-300 Żywiec	033	861-26-26 861-29-91	861-90-18	861-42-36
Sistemul instanțelor din regiunea Częstochowa	ul. Dąbrowskiego 23/35 42-200 Częstochowa	034	324-50-15	324-16-80	324-16-80
Tribunalul districtual din	ul. Dąbrowskiego 23/35 42-200 Częstochowa	034	324-50-15	324-19-30	364-43-21
Tribunalul districtual din Lubliniec	ul. Sądowa 3 42-700 Lubliniec	034	356-30-60	356-30-60	356-24-47
Tribunalul districtual din Myszków	ul. Kwiatkowskiego 2 42-300 Myszków	034	313-51-75	315-90-42	315-90-42
Tribunalul districtual din Zawiercie	ul. Leśna 4 42-400 Zawiercie	032	672-11-18	672-19-81	672-19-81
Sistemul instanțelor din regiunea in Gliwice	ul. Kościuszki 15 44-100 Gliwice	032	338-02-00	338-01-01	338-01-02

Tribunalul districtual din Gliwice	ul. Powstańców Warszawy 23 44-100 Gliwice	032	238-20-81	231-25-74	231-25-74
Tribunalul Districtual din in Jastrzębie – Zdrój	ul. 1 Maja 32 44-330 Jastrzębie – Zdrój				
Tribunalul districtual din Racibórz	ul. Nowa 29 47-400 Racibórz	032	415-28-20	415-28-20	415-28-20
Tribunalul districtual din Ruda Śląska	ul. Daszyńskiego 6 55-300 Ruda Śląska	032	344-94-00	344-94-03 344-94-15	344-94-05

Numele și sediul unității	Adresa	Directory	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Tribunalul districtual din Rybnik	ul. Kopernika 2 44-200 Rybnik	032	426-00-15	426-00-24	426-00-12 426-00-14
Tribunalul Districtual din in Tarnowskie Góry	ul. Opolska 17 42-600 Tarnowskie Góry	032	381-83-10	381-83-11	381-83-35
Tribunalul Districtual din in Wodzisław Śląski	ul. Sądowa 3 44-300 Wodzisław Śląski	032	455-32-87	455-19-55	455-34-55
Tribunalul districtual din Zabrze	ul. 3 Maja 21 41-800 Zabrze	032	373-77-05	373-77-05	373-57-09
Tribunalul districtual din Zory	Al. Jana Pawła II 15 44-240 Zory	032	475-96-00	475-96-01	475-96-20
Sistemul instanțelor din regiunea	ul. Andrzeja 16/18 40-957 Katowice	032	-	607-02-00	607-01-99
Tribunalul Districtual din in Będzin	ul. Sa czewskiego 23 42-500 Będzin	032	368-81-00	368-81-20	368-81-45
Tribunalul Districtual din in Bytom	ul. Piekarska 1 41-902 Bytom	032		396-69-54	396-69-55
Tribunalul Districtual din in Chorzów	ul. Rostka 2 41-500 Chorzów	032	349-94-14 up to 15	349-94-14-	349-94-13
Tribunalul Districtual din in Dąbrowa Górnicza	ul. Graniczna 23 41-300 Dąbrowa Górnicza	032	295-94-00	295-94-00	295-94-83
Tribunalul Districtual din in Jaworzno	ul. Grunwaldzka 28 43-600 Jaworzno	032	616-33-47	616-33-35	616-33-35
Tribunalul Districtual din in Katowice	Pl. Wolności 10 40-078 Katowice	032	258-36-31 259-88-14	259-87-73	259-67-51

Tribunalul districtual din Mikołów	ul. Kard. St.Wyszyńskiego 12/14 43-190 Mikołów	032	226-25-60 226-27-25	226-27-05	226-41-86 226-41-79
Tribunalul Districtual din in Myslowice	ul. Krakowska 2 41-400 Myslowice	032	317-41-00	317-41-11	222-60-23
Tribunalul Districtual din in Pszczyna	ul. Bogedaina 14 43-200 Pszczyna	032	210-33-73 210-18-46	210-43-00	210-43-00
Tribunalul Districtual din in Sosnowiec	ul. 1 Maja 19 41-200 Sosnowiec	032	266-67-62 266-42-16	266-30-82	266-30-82
Tribunalul Districtual din in Tychy	ul. Budowlanych 33 43-100 Tychy	032	219-30-04	219-28-05	219-28-06

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Curtea de apel din Kraków	ul. Mogilska 17 31-542 Kraków	012	410-64-00	412-43-88	412-43-88
Sistemul instanțelor din regiunea in Kielce	ul. Seminaryjska 12 a 25-372 Kielce	041	340-23-00	344-59-45	344-49-23
Tribunalul districtual din Busko-Zdrój	ul. Kościuszki 5 28-100 Busko-Zdrój	041	370-18-15 up to 19	378-70-60	370-18-15 up to 19 extension 200
Tribunalul Districtual din in Jędrzejów	ul. 11 Listopada 74 28-300 Jędrzejów	041	386-14-41	386-15-56	386-15-56
Tribunalul Districtual din in Kazimierza Wielka	ul. T.Kościuszki 3 28-500 Kazimierza Wielka	041	-	352-27-36	352-23-01
Tribunalul districtual din Kielce	ul. Warszawska 44 25-312 Kielce	041	344-60-81 up to 82 344-10-41 up to 42	349-57-55	344-29-35
Tribunalul Districtual din in Końskie	ul. Iwo Odrowąża 5 26-200 Końskie	041	-	372-27-02 extension	372-27-02
Tribunalul Districtual din in Opatów	Pl. Obrońców Pokoju 16 27-500 Opatów	015	868-27-99	868-21-02	868-26-02
Tribunalul Districtual din in Ostrowiec Świętokrzyski	ul. Długa 10 27-400 Ostrowiec Świętokrzyski	041	262-82-41	262-82-41 extension 212	262-82-41
Tribunalul Districtual din in Pińczów	ul. 3 Maja 12 a 28-400 Pińczów	041	357-22-35 up to 36	357-26-56	357-26-56
Tribunalul Districtual din in Sandomierz	ul. Kościuszki 2a 27-600 Sandomierz	015	832-30-62 up to 64	832-36-12	832-36-12
Tribunalul Districtual din in Skarżysko – Kamienna	ul. Krasińskiego 11 27-600 Skarżysko - Kamienna	041	-	252-03-61	252-03-60 extension 42

Tribunalul Districtual din in Starachowice	ul. Staszica 12 27-200 Starachowice	041	-	274-63-29	274-63-29 extension 50
Tribunalul Districtual din in Staszów	ul. Opatowska 31 28-200 Staszów	015	864-40-52	864-28-46	864-28-46
Tribunalul Districtual din we Włoszczowa	ul. Partyzantów 14 29-100 Włoszczowa	041	-	394-31-07	394-31-07
Sistemul instanțelor din regiunea w Kraków	ul. Przy Rondzie 7 31-547 Kraków	012	619-50-00	619-58-00 619-58-22	619-57-77
Tribunalul Districtual din w Chrzanów	Al. Henryka 23 32-500 Chrzanów	032	-	623-96-80	623-50-80
Tribunalul Districtual din for dla Kraków-Krowodrze in Kraków	ul. Przy Rondzie 7 31-547 Kraków	012	619-50-00	619-53-10	619-50-30

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Tribunalul Districtual din for Kraków-Nowa Huta in Kraków	ul. Przy Rondzie 7 31-547 Kraków	012	619-50-00	619-55-10 619-50-37	619-50-37
Tribunalul Districtual din for Kraków-Podgórze in Kraków	ul. Przy Rondzie 7 31-547 Kraków	012	619-50-00	619-54-10	619-50-33
Tribunalul Districtual din for Kraków- Śródmieście in Kraków	ul. Przy Rondzie 7 31-547 Kraków	012	619-50-00	619-56-10	619-50-40
Tribunalul Districtual din in Miechów	Pl. Kościuszki 3a 32-200 Miechów	041	-	383-10-17	383-10-17
Tribunalul Districtual din in Myślenice	ul. Piłsudskiego 7A 32-400 Myślenice	012	272-06-60	272-06-15	272-06-15
Tribunalul Districtual din in Olkusz	ul. Króla Kazimierza Wlk. 45 32-300 Olkusz	032	643-15-57 643-15-50 643-13-48	643-15-57	643-15-57
Tribunalul Districtual din in Oświęcim	ul. Rynek Główny 14 32-600 Oświęcim	033	847-55-25 847-55-10 847-55-26	842-41-64	844-59-00
Tribunalul Districtual din in Sucha Beskidzka	ul. A.Mickiewicza 11 34-200 Sucha Beskidzka	033	874-24-40	874-24-17	877-05-48
Tribunalul Districtual din in Wadowice	ul. świrki i Wigury 9 34-100 Wadowice	033	823-37-41	823-33-45	823-33-45
Tribunalul Districtual din in Wieliczka	ul. Janieńska 25 32-020 Wieliczka	012	289-15-00	289-15-00	289-15-06

Sistemul instanțelor din regiunea in Nowy Sącz	ul. Pijarska 3 33-300 Nowy Sącz	018	443-89-00	443-89-22	443-81-14
Tribunalul districtual din Gorlice	ul. Biecka 5 38-300 Gorlice	018	355-11-10	355-11-17	355-11-18
Tribunalul districtual din Limanowa	ul. J.Marka 19 34-600 Limanowa	018	337-11-20 337-11-28 337-12-78 337-13-78	337-12-40	337-12-40
Tribunalul districtual din Muszyna	ul. Kity 18 33-370 Muszyna	018	471-40-88 471-40-56 471-41-10	471-40-88 extension 202	471-40-88 extension21 ,
Tribunalul districtual din Nowy Sącz	ul. Pijarska 3 33-300 Nowy Sącz	018	443-89-68 440-06-70 440-06-75 448-52-00	443-72-10	443-72-10

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Tribunalul districtual din Nowy Targ	ul. Ludźmierska 29 34-400 Nowy Targ	018	261-26-00	261-26-12	266-30-27
Tribunalul districtual din Zakopane	ul. Gimnazjalna 13 34-500 Zakopane	018	202-46-01	202-46-11	202-46-02
Sistemul instanțelor din regiunea in Tarnów	ul. J. Dąbrowskiego 27 33-100 Tarnów	014	632-74-00 632-75-00	621-16-38 632-74-07	632-74-17
Tribunalul Districtual din in Bochnia	ul. Kościuszki 4 32-700 Bochnia	014	615-21-00 612-42-15	615-21-04	612-42-66
Tribunalul Districtual din in Brzesko	ul. Kościuszki 20 32-800 Brzesko	014	664-61-00	664-61-22	664-61-02 664-61-66
Tribunalul Districtual din in Dąbrowa Tarnowska	ul. Jakuba Bojki 2 33-200 Dąbrowa Tarnowska	014	644-41-00	644-42-18	644-42-22 644-43-44
Tribunalul Districtual din in Tarnów	ul. J.Dąbrowskiego 27 33-100 Tarnów	014	632-74-00	632-74-14 up to 15	632-74-66
Curtea de apel din Lublin	ul. Obrońców Pokoju 1 20-950 Lublin	081	-	532-70-55 534-82-55	532-66-49
Sistemul instanțelor din regiunea in Lublin	ul. Krakowskie Przedmieście 43 20-076 Lublin	081	535-91-00 up to 10	535-91-33 532-08-40	532-99-95
Tribunalul Districtual din in Biała Podlaska	ul.Brzeska 20 21-500 Biała Podlaska	083	342-08-80	343-63-14	343-63-14
Tribunalul districtual din Chełm	ul. T. Kościuszki 3 22-100 Chełm	082	-	565-37-45	565-37-47

Tribunalul districtual din Kraşnik	ul. Lubelska 81 23-200 Kraşnik	081	825-20-01 up to 03	825-23-78	825-23-78
Tribunalul districtual din Lubartów	ul. Lubelska 57 21-100 Lubartów	081	855-20-54 up to 57	855-24-47	855-24-47
Tribunalul districtual din Lublin	ul. Krakowskie Przedmieście 76 20-076 Lublin	081	535-91-00 up to 10	535-93-40 532-32-51	532-14-13
Tribunalul districtual din Łuków	ul. Staropijarska 1 21-400 Łuków	025	798-23-51	798-23-51	-
Tribunalul Districtual din in Opole Lubelskie	ul. Stary Rynek 46 24-300 Opole Lubelskie	081	-	827-28-25	827-28-25
Tribunalul districtual din Puławy	ul. Lubelska 7 24-100 Puławy	081	888-93-00	886-44-77	888-93-06
Tribunalul Districtual din in Radzyń Podlaski	ul. Jana Pawła II 2 21-300 Radzyń Podlaski	083	-	352-02-26	352-05-26

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Tribunalul districtual din Ryki	ul. Kościuszki 15 08-500 Ryki	081	865-36-37	-	865-36-40
Tribunalul districtual din Włodawa	ul. Sejmowa 7 22-200 Włodawa	082	-	572-15-24	572-11-15
Sistemul instanțelor din regiunea Radom	ul. Marszałka J. Piłsudskiego 10 26-600 Radom	048	368-02-00	368-03-00 368-03-01	368-03-03
Tribunalul districtual din Grójec	ul. Polskiej Organizacji Wojskowej 13 05-600 Grójec	048	-	664-21-06	664-17-58
Tribunalul districtual din Kozienice	ul. Konstytucji 3 Maja22 26-900 Kozienice	048	614-29-13 614-29-56 614-29-59	614-25-79	614-25-79
Tribunalul districtual din Lipsko	ul. Partyzantów 1 27-300 Lipsko	048	378-02-64 378-01-72 378-01-09	378-01-72 extension 11	378-01-49
Tribunalul districtual din w Przysucha	Al. Jana Pawła II 11 26-400 Przysucha	048	675-24-97 675-22-33 675-53-58	675-24-97 extension 11	675-23-59
Tribunalul districtual din w Radom	ul. Struga 63 26-600 Radom	048	368-04-00	368-04-02	360-04-10
Tribunalul districtual din w Szydłowiec	Plac M. Konopnickiej 7 26-500 Szydłowiec	048	617-16-49	617-87-10	617-16-91

Tribunalul districtual din w Zwoleń	ul. Moniuszki 6 26-700 Zwoleń	048	676-30-51 676-31-32 676-46-15	676-26-30 676-30-51 extension 103	676-25-03
Sistemul instanțelor din regiunea w Siedlce	ul. Sądowa 2 08-100 Siedlce	025	632-52-35 up to 39	633-56-80 632-62-11	633-56-81 632-61-98
Tribunalul districtual din w Garwolin	Al. Legionów 46 08-400 Garwolin	025	682-30-41 up to 42	684-30-13	684-30-13
Tribunalul districtual din Mińsk Mazowiecki	ul. Okrzei 14 05-300 Mińsk Mazowiecki	025	758-42-66 up to 68	758-41-54	758-41-54
Tribunalul districtual din Siedlce	ul. Biskupa Świrskiego 17 08-100 Siedlce	025	632-52-35 up to 39	632-60-73	632-23-27
Tribunalul districtual din Sokołów Podlaski	ul. Armii Krajowej 2 08-300 Sokołów Podlaski	025	-	787-23-94	787-23-94
Tribunalul districtual din Węgrów	ul. Przemysłowa 20 07-100 Węgrów	025	792-22-31	792-23-77	792-23-77

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Sistemul instanțelor din regiunea Zamość	ul. Akademicka 1 22-400 Zamość	084	-	638-48-13	639-33-59
Tribunalul districtual din Biłgoraj	ul. T.Kościuszki 29 23-400 Biłgoraj	084	-	686-28-14	686-28-14
Tribunalul districtual din Hrubieszów	ul. Mjr H. Dobrzańskiego Hubala 7 22-500 Hrubieszów	084	-	696-40-42	696-40-42
Tribunalul districtual din Janów Lubelski	ul. J.Zamojskiego 94 23-300 Janów Lubelski	015	872-00-50	872-04-16	872-04-06
Tribunalul districtual din Krasnystaw	ul. Poniatowskiego 31 22-300 Krasnystaw	082	576-28-01 up to 04	576-33-05	576-33-05
Tribunalul districtual din Tomaszów Lubelski	ul. Lwowska 55 22-600 Tomaszów Lubelski	084	-	664-22-20	664-22-20
Tribunalul districtual din Zamość	ul. Akademicka 1 22-400 Zamość	084	-	639-29-77	639-29-77
Curtea de apel din Łódź	Pl. Dąbrowskiego 5 90-921 Łódź	042	677-89-00	677-88-29	677-88-95
Sistemul instanțelor din regiunea in Kalisz	Al. Wolności 13 62-800 Kalisz	062	765-77-00	765-77-64 757-37-04 765-78-50	757-49-36
Tribunalul districtual din Jarocin	Al. Niepodległości 15 63-200 Jarocin	062	747-33-74 747-33-76	747-27-96	747-27-96

Tribunalul districtual din Kalisz	Al. Wolności 13 62-800 Kalisz	062	765-77-00	765-77-15 765-77-83	765-77-48
Tribunalul districtual din Kępno	Al. Marcinkowskiego 10 63-600 Kępno	062	782-72-50	782-72-67	782-72-67
Tribunalul districtual din Krotoszyn	ul. Sienkiewicza 11 63-700 Krotoszyn	062	725-32-28 up to 29	725-24-79	725-36-14
Tribunalul districtual din Ostrów Wielkopolski	ul. Sądowa 2 63-400 Ostrów Wielkopolski	062	592-83-03 592-83-06 up to 07	592-83-60	592-83-60
Tribunalul districtual din Ostrzeszów	ul. Zamkowa 9a 63-500 Ostrzeszów	062	730-35-10	732-27-10	732-27-13
Tribunalul districtual din Pleszew	ul. Malińska 21 63-300 Pleszew	062	712-06-99	742-06-56	742-06-66

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Sistemul instanțelor din regiunea Łódź	Pl. Dąbrowskiego 5 90-921 Łódź	042	677-89-00	677-89-90	677-89-91
Tribunalul districtual din Brzeziny	ul. Waryńskiego 22/24 95-060 Brzeziny	046	874-35-54	874-24-40	874-35-54
Tribunalul districtual din Kutno	ul. Spokojna 2 99-300 Kutno	024	254-24-05 253-39-39	253-38-12	253-38-12
Tribunalul districtual din Łęczyca	ul. M Konopnickiej 16 99-100 Łęczyca	024	-	721-27-79	721-27-79
Tribunalul districtual pentru Łódź-Śródmieście din Łódź	Al. Kościuszki 107/109 90-928 Łódź	042	664-09-00	664-07-21	644-07-23
Tribunalul districtual pentru Łódź-Widzew din Łódź	Al. Piłsudskiego 143 92 – 332 Łódź	042	677-46-00	677-47-27	677-47-30
Tribunalul districtual din Łowicz	ul. Kaliska 5 99-400 Łowicz	046	-	837-38-18	837-38-18
Tribunalul districtual din Pabianicach	ul. Warszawska 39 95-200 Pabianice	042	-	215-41-81	215-32-48
Tribunalul districtual din Rawa Mazowiecka	ul. Kościuszki 17 96-200 Rawa Mazowiecka	046	814-23-18	814-43-66	814-43-66
Tribunalul districtual din Skierniewice	ul. Reymonta 12/14 96-100 Skierniewice	046	833-39-66	833-31-28	833-39-66 extension 333
Tribunalul districtual din Zgierz	ul. Długa 43 a 95-100 Zgierz	042	-	716-39-11	717-40-77

Sistemul instanțelor din regiunea in Piotrków Trybunalski	ul. J. Słowackiego 5 97-300 Piotrków Trybunalski	044	-	647-21-94 649-64-14	647-89-19
Tribunalul districtual din Bełchatów	ul. Stefana Okrzei 4 97-400 Bełchatów	044	-	632-21-77	632-21-77
Tribunalul districtual din Opoczno	ul. Biernackiego 20 26-300 Opoczno	044	-	755-24-06	755-24-06
Tribunalul districtual din Piotrków Trybunalski	ul. J. Słowackiego 5 97-300 Piotrków Trybunalski	044	-	649-42-01 649-42-02	649-64-35
Tribunalul districtual din Radomsko	ul. Tysiąclecia 3 97-500 Radomsko	044	683-09-60	683-09-60	683-09-60
Tribunalul districtual din Tomaszów Mazowiecki	ul. Mościckiego 9 97-200 Tomaszów Mazowiecki	044	-	725-75-11	725-75-13
Sistemul instanțelor din regiunea in Sieradz	Al. Zwycięstwa 1 98-200 Sieradz	043	826-66-00	827-12-87	827-10-14 826-66-67
Tribunalul districtual din Łask	ul. Kolejowa 12 98-100 Łask	043	675-26-41 up to 42	675-26-41 Extension 513	675-26-41

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Tribunalul districtual din Sieradz	Al. Zwycięstwa 1 98-200 Sieradz	043	826-66-00	826-67-05	827-10-73
Tribunalul districtual din Wieluń	Pl. Jagielloński 1 98-300 Wieluń	043	886-92-00	843-83-09	843-95-83
Tribunalul districtual din Zduńska Wola	ul. St. Śeromskiego 19 98-220 Zduńska Wola	043	823-23-53 up to 55	823-22-57	823-22-57
Curtea de apel din Poznań	ul. Trójpole 21 61-693 Poznań	061	827-45-00	822-63-64 822-63-02	827-45-07 822-64-20
Sistemul instanțelor din regiunea Poznań	ul. Marcinkowskiego 32 60-967 Poznań	061	856-60-00	852-33-06	852-93-85
Tribunalul districtual din Chodzież	ul. Krasieńskiego 10 64-800 Chodzież	067	282-02-32	282-93-53	282-08-03
Tribunalul districtual din Gniezno	ul. Franciszkańska 9/10 62-200 Gniezno	061	426-46-76 426-47-94	426-10-34	426-10-34
Tribunalul districtual din Gostyń	ul. Sądowa 1 63-800 Gostyń	065	572-08-60	572-71-80	572-71-81
Tribunalul districtual din Grodzisk Wielkopolski	ul. Świrki i Wigury 3 62-065 Grodzisk Wielkopolski	061	444-59-34 444-59-44	444-57-82	444-59-34
Tribunalul districtual din Kościan	Pl. Niezłomnych 2 64-000 Kościan	065	512-09-15	512-03-50	512-03-50

Tribunalul districtual din Leszno	ul. Kasprowicza 1 64-100 Leszno	065	529-34-20 529-44-64	529-37-66	520-58-97
Tribunalul districtual din Nowy Tomyśl	pl. Niepodległości 31 64-300 Nowy Tomyśl	061	-	445-17-10	445-17-11
Tribunalul districtual din Oborniki	ul. Piłsudskiego 47 64-600 Oborniki	061	296-17-11	296-17-18	296-15-03
Tribunalul districtual din Piła	Al. Powstańców Wlkp 79 64-920 Piła	067	351-03-51	351-01-20	351-03-77
Tribunalul districtual din Poznań	ul. Młyńska 1 a 61-729 Poznań	061	856-60-00	852-63-10	852-65-88
Tribunalul districtual din Rawicz	ul. Ignacego Buszy 1 63-900 Rawicz	065	546-12-00 546-10-87	546-15-44	546-10-97
Tribunalul districtual din Szamotuły	Pl. Sienkiewicza 15 64-500 Szamotuły	061	292-57-35 292-19-13	292-00-02	292-00-02
Tribunalul districtual din Śrem	ul. Franciszkańska 4 63-100 Śrem	061	283-05-01 283-03-17	-	283-05-17
Tribunalul districtual din Środa Wielkopolska	ul. Stary Rynek 6 63-000 Środa Wielkopolska	061	285-80-16 up to 17	286-57-50	287-05-13

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Tribunalul districtual din Trzcianka	ul. St. Staszica 1 64-980 Trzcianka	067	216-20-02	216-25-11	216-25-11
Tribunalul districtual din Wągrowiec	ul. Kościuszki 18 62-100 Wągrowiec	067	262-19-26 262-50-25	262-03-83	262-12-05
Tribunalul districtual din Wolsztyn	ul. Mickiewicza 2 64-200 Wolsztyn	068	384-28-95 up to 96	347-36-07	347-36-08
Tribunalul districtual din we Września	ul. Jana Pawła II 10 62-300 Września	061	436-03-89	436-22-95	436-12-84
Tribunalul districtual din Złotów	Pl. Kościuszki 3 77-400 Złotów	067	263-29-16 263-25-45	263-29-91	263-29-91
Sistemul instanțelor din regiunea in Konin	ul. Energetyka 5 62-510 Konin	063	242-30-22	242-38-16	242-65-69
Tribunalul districtual din Koło	ul. Włocławska 4 62-600 Koło	063	272-15-14 272-15-01	272-08-52	272-08-52
Tribunalul districtual din Konin	ul. Wojska Polskiego 2 62-500 Konin	063	242-95-35	242-86-63	242-80-89
Tribunalul districtual din Słupca	ul. Armii Krajowej 2 62-400 Słupca	063	275-21-91 275-20-79	275-20-79	275-21-91

Tribunalul districtual din Turek	ul. Legionów Polskich 4 62-700 Turek	063	278-57-60	278-57-60	289-15-82
Sistemul instanțelor din regiunea Zielona Góra	Pl. Słowiański 1 65-958 Zielona Góra	068	-	322-01-40	322-01-41
Tribunalul districtual din Krosno Odrzańskie	ul. B.Chrobrego 18 66-600 Krosno Odrzańskie	068	-	383-99-17	383-99-85
Tribunalul districtual din Nowa Sól	ul. J.Piłsudskiego 24 67-100 Nowa Sól	068	-	356-97-01	356-97-02
Tribunalul districtual din Świebodzin	Park Chopina 3 66-200 Świebodzin	068	381-91-27	381-91-21	381-91-21
Tribunalul districtual din Wschowa	Pl. Kosynierów 1 c 67-400 Wschowa	065	-	540-15-27	540-15-23
Tribunalul districtual din Zielona Góra	Pl. Słowiański 2 65-958 Zielona Góra	068	-	322-03-15	322-03-17
Tribunalul districtual din Zagań	ul. Szprotawska 3 68-100 Zagań	068	-	367-11-01	367-11-01
Tribunalul districtual din Zary	ul. Podwale 2 68-200 Zary	068	-	363-63-08	363-66-66

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Curtea de Apel din Rzeszów	ul. J.Piłsudskiego 28 35-001 Rzeszów	017	858-02-00	858-02-03	858-02-05
Sistemul instanțelor din regiunea Krosno	ul. Sienkiewicza 12 38-400 Krosno	013	436-84-78	436-85-49	432-05-70
Tribunalul districtual din Brzozów	ul. 3 Maja 2a 36-200 Brzozów	013	434-12-67	434-09-18	434-09-19
Tribunalul districtual din Jasło	ul. Armii Krajowej 3 38-200 Jasło	013	446-20-80	446-22-85	446-70-62
Tribunalul districtual din Krosno	ul. Sienkiewicza 12 38-400 Krosno	013	436-84-78	432-13-19	432-13-19
Tribunalul districtual din Lesko	Pl. Konstytucji 3 Maja 9 38-600 Lesko	013	469-63-17	469-66-19	469-66-19
Tribunalul districtual din Sanok	ul. Kościuszki 5 38-500 Sanok	013	463-05-35	463-05-52	465-67-00
Sistemul instanțelor din regiunea Przemyśl	ul. Konarskiego 6 37-700 Przemyśl	016	678-83-31	676-24-48	678-24-48
Tribunalul districtual din Jarosław	ul. Jana Pawła II 11 37-500 Jarosław	016	621-40-24 up to 27	621-22-57	621-22-57
Tribunalul districtual din Lubaczów	ul. Mickiewicza 24 37-600 Lubaczów	016	632-11-38	632-14-35	632-14-35

Tribunalul districtual din Przemysł	ul. Mickiewicza 14 37-700 Przemysł	016	675-73-33	678-36-97	678-36-97
Tribunalul districtual din Przeworsk	ul. Lwowska 9 37-200 Przeworsk	016	648-74-68	648-78-58	648-78-58
Sistemul instanțelor din regiunea Rzeszów	Pl. Śreniawitów 3 35-959 Rzeszów	017	875-62-00	875-62-36	862-72-65
Tribunalul districtual din Dębica	ul. Słoneczna 3 39-200 Dębica	014	682-73-60 up to 63	682-73-64	682-73-60 extension 200
Tribunalul districtual din Leżajsk	ul. Mickiewicza 51 37-300 Leżajsk	017	242-63-39 242-68-88 242-70-75 242-89-22	242-82-93	242-64-42
Tribunalul districtual din Łańcut	ul. Grunwaldzka 10 37-100 Łańcut	017	225-26-01 up to 02 225-82-15 up to 16	225-29-71	225-26-01
Tribunalul districtual din Ropczyce	ul. Słowackiego 7 39-100 Ropczyce	017	221-86-26	221-83-59	221-83-59
Tribunalul districtual din Rzeszów	Pl. Śreniawitów 3 35-959 Rzeszów	017	875-62-00	862-54-78 875-62-35	862-54-78
Tribunalul districtual din Strzyżów	ul. 3 Maja 14 38-100 Strzyżów	017	276-11-26 276-11-68	276-10-26	276-11-70
Sistemul instanțelor din regiunea Tarnobrzeg	ul. Sienkiewicza 27 39-400 Tarnobrzeg	015	823-48-80 up to 81	823-49-20	823-05-51
Tribunalul districtual din Kolbuszowa	ul. Tyszkiewiczów 4 36-100 Kolbuszowa	017	227-17-44 227-43-71	227-17-71	227-17-71
Tribunalul districtual din Mielec	ul. Kościuszki 15 39-300 Mielec	017	582-04-00	582-04-36	582-04-30
Tribunalul districtual din Nisko	Pl. Wolności 14 37-400 Nisko	015	841-20-48 841-20-59	-	841-20-48

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Tribunalul districtual din Stalowa Wola	ul. Rozwadowska 12 37-464 Stalowa Wola	015	844-46-83	-	844-46-82 extension
Tribunalul districtual din Tarnobrzeg	ul. Sienkiewicza 27 39-400 Tarnobrzeg	015	823-49-56	822-22-55	823-40-80 extension
Curtea de apel din Szczecin	ul. Mickiewicza 163 71-165 Szczecin	091	484-94-01	484-94-09	484-94-08
Sistemul instanțelor din regiunea Gorzów Wielkopolski	ul. Mieszka I 33 66-400 Gorzów Wielkopolski	095	722-42-80 up to 85	720-28-07	720-28-07

Tribunalul districtual din Gorzów Wielkopolski	ul. Mieszka I 33 66-400 Gorzów Wielkopolski	095	722-42-80 up to 85	722-41-23	722-41-23
Tribunalul districtual din Międzyrzecz	ul. Wojska Polskiego 1 66-300 Międzyrzecz	095	741-20-42 up to 43	741-23-95	741-23-95
Tribunalul districtual din Słubice	ul. Jedności Robotniczej 15 69-100 Słubice	095	758-24-66	758-24-66	758-05-15
Tribunalul districtual din Strzelce Krajeńskie	ul. Rynek 2/3 66-500 Strzelce Krajeńskie	095	763-21-55 763-21-67	763-21-61	763-21-61
Tribunalul districtual din Sulęcín	ul. Kościuszki 30 69-200 Sulęcín	095	755-48-24	755-50-33	755-50-33
Sistemul instanțelor din regiunea Koszalin	ul. Waryńskiego 7 75-541 Koszalin	094	-	342-50-71	342-37-55 348-09-61
Tribunalul districtual din Białogard	ul. Lipowa 1 78-200 Białogard	094	312-01-10	312-01-20	312-01-20
Tribunalul districtual din Drawsko Pomorskie	ul. Jasna 3 78-500 Drawsko Pomorskie	094	-	363-20-55	363-20-55
Tribunalul districtual din Kołobrzeg	ul. Katedralna 13 78-100 Kołobrzeg	094	357-51-11	357-51-32	352-26-20
Tribunalul districtual din Koszalin	ul. Andersa 34 75-950 Koszalin	094	-	342-86-46	342-29-07
Tribunalul districtual din Sławno	ul. I Pułku Ułanów 20 76-100 Sławno	059	-	810-70-96	810-70-96
Tribunalul districtual din Szczecinek	ul. Boh. Warszawy 42 78-400 Szczecinek	094	372-35-25 373-08-00	373-08-02	373-08-08
Tribunalul districtual din Wałcz	ul. Sądowa 2 78-600 Wałcz	067	258-44-06 up to 08	258-30-22	258-30-22

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Sistemul instanțelor din regiunea Szczecin	ul. Kaszubska 42 70-952 Szczecin	091	448-00-02	448-96-36	448-99-15
Tribunalul districtual din Choszczno	ul. Wolności 14 73-200 Choszczno	095	-	765-70-69	765-70-69
Tribunalul districtual din Goleniów	ul. Konstytucji 3 Maja 45 72-100 Goleniów	091	418-00-85	418-23-21	418-23-21
Tribunalul districtual din Gryfice	ul. Wysoka Brama 2 72-300 Gryfice	091	-	384-32-36	384-85-61

Tribunalul districtual din Gryfino	ul. Grunwaldzka 2 74-100 Gryfino	091	-	416-36-29	416-36-29
Tribunalul districtual din Kamień Pomorski	ul. Kościuszki 13 72-400 Kamień Pomorski	091	-	382-56-22	382-56-21
Tribunalul districtual din Łobez	ul. Niepodległości 15 73-300 Łobez	091	-	397-42-83	397-42-83
Tribunalul districtual din Myślibórz	ul. Niedziałkowskiego 6 74-300 Myślibórz	095	-	747-56-22	747-94-75
Tribunalul districtual din Stargard Szczeciński	ul. Wojska Polskiego 17-19 73-110 Stargard Szczeciński	091	-	578-74-31	578-74-78
Tribunalul districtual din Szczecin	ul. Kaszubska 42 70-952 Szczecin	091	448-00-02	433-37-03	433-35-28
Tribunalul districtual din Swinoujście	ul. Paderewskiego 6 72-600 Świnoujście	091	321-29-34	321-25-39 extension 30	327-98-57
Curtea de Apel din Warszawa	Pl. Krasińskich 2/4/6 00-207 Warszawa	022	530-80-00	530-87-01	530-90-57 530-90-70
Circuit Court in Ostrołęka	ul. Gomulickiego 5 i 5a 07-410 Ostrołęka	029	765-01-45	765-01-32 765-01-30	765-01-81
Tribunalul districtual din Ostrołęka	ul. Mazowiecka 3 07-400 Ostrołęka	029	764-26-91	764-57-33	764-57-33
Tribunalul districtual din Ostrołęka	ul. Mazowiecka 3 07-400 Ostrołęka	029	764-26-91	764-57-33	764-57-33
Tribunalul districtual din Ostrów Mazowiecka	ul. B.Prusa 2 07-300 Ostrów Mazowiecka	029	745-32-71	745-37-41	745-37-41

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Sistemul instanțelor din regiunea Płock	Pl. Narutowicza 4/6 09-404 Płock 6	024	262-52-44 268-85-84 268-85-79	262-25-26	262-25-26
Tribunalul districtual din Ciechanów	ul. Mikołajczyka 5/6 06-400 Ciechanów	023	674-16-01	674-16-03 674-16-02	674-16-28
Tribunalul districtual din Gostynin	ul. 3 Maja 43 09-500 Gostynin	024	-	235-49-93	235-49-93
Tribunalul districtual din Mława	ul. Reymonta 3 06-500 Mława	023	654-30-23	654-36-10	655-22-97
Tribunalul districtual din Płock	Pl. Narutowicza 6 09-404 Płock 6	024	262-52-44 268-85-84 268-85-79	262-63-38	262-63-38

Tribunalul districtual din Płońsk	ul. Płocka 39 09-100 Płońsk	023	-	662-20-10	662-20-10
Tribunalul districtual din Sierpc	ul. Wiosny Ludów 1 09-200 Sierpc	024	-	275-22-93	275-22-93
Tribunalul districtual din Sochaczew	ul. 1 Maja 7 96-500 Sochaczew	046	862-32-64 862-21-65	862-22-50	862-22-50
Tribunalul districtual din Żyrardów	ul. Partyzantów 3 96-300 Żyrardów	046	-	854-31-00	854-31-10
Sistemul instanțelor din regiunea Warszawa	Al. Solidarności 127 00-951 Warszawa	022	620-03-71	620-13-57	620-33-96
Tribunalul districtual din Grodzisk Mazowiecki	ul. Bartniaka 21/23 05-825 Grodzisk Mazowiecki	022	755-20-61 up to 64	755-57-63	755-57-63
Tribunalul districtual din Pruszków	ul. Kraszewskiego 22 05-800 Pruszków	022	758-60-43	758-78-85	758-78-85
Tribunalul districtual pentru Warszawa- Mokotów	Al. Solidarności 58 00-240 Warszawa ul. Ogródowa 51 a	022	531-42-00 531-44-99	831-42-73 654-10-50	635-93-01
Tribunalul districtual din capitală, Warszawa	ul. Marszałkowska 82 00-517 Warszawa	022	553-90-90	620-37-34	620-37-23
Tribunalul districtual pentru Warszawa- Śródmieście	ul. Marszałkowska 82 00-517 Warszawa	022	553-90-00	553-91-90	553-91-97
Sistemul instanțelor din regiunea Warszawa-Praga	Al. Solidarności 127 00-898 Warszawa	022	620-03-71	654-22-81 440-80-25	654-22-81
Tribunalul districtual din Legionów	ul. Sobieskiego 47 05-118 Legionowo	022	784-69-44	784-69-44 extensions 20, 21	784-69-44 extension 22
Tribunalul districtual din Nowy Dwór Mazowiecki	ul. Słowackiego 19 05-100 Nowy Dwór Mazowiecki	022	775-22-96 up to 97	775-23-94	775-23-94

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Tribunalul districtual din Otwock	ul. Armii Krajowej 2 05-400 Otwock	022	779-30-93	779-51-43	779-51-43
Tribunalul districtual din Warszawa-Praga	Al. Solidarności 127 00-898 Warszawa	022	620-03-71	620-23-63	620-20- 92
Tribunalul districtual din Wołomin	ul. Prądzyńskiego 3 a 05-200 Wołomin	022	776-21-44	787-29-38	776-23-13
Curtea de Apel we Wrocław	ul. Energetyczna 4 53-330 Wrocław	071	361-20-21 up to 26	361-65-64	338-42-44

Sistemul instanțelor din regiunea Jelenia Góra	ul. Wojska Polskiego 56 58-500 Jelenia Góra	075	641-51-01 767-68-75	641-51-51	752-51-13
Tribunalul districtual din Bolesławiec	ul. Sądowa 1 59-700 Bolesławiec	075	646-95-00	646-95-02	646-95-34
Tribunalul districtual din Jelenia Góra	ul. Bankowa 18 58-500 Jelenia Góra	075	647-17-00 641-51-01	647-17-17	752-31-38
Tribunalul districtual din Kamienna Góra	Al. Wojska Polskiego 36 58-400 Kamienna Góra	075	646-94-00	646-94-03	646-94-25
Tribunalul districtual din Lubań	pl. 3 Maja 12 59-800 Lubań	075	646-46-12	646-46-10	646-46-11
Tribunalul districtual din Lwówek Śląski	ul. Jaśkiewicza 12 59-600 Lwówek Śląski	075	646-94-50	646-94-52	646-94-80
Tribunalul districtual din Zgorzelec	ul. Poniatowskiego 2 59-900 Zgorzelec	075	645-69-50	645-69-51	645-69-32
Sistemul instanțelor din regiunea Legnica	ul. Złotoryjska 40 59-220 Legnica	076	722-59-00	722-59-11	722-59-12
Tribunalul districtual din Głogów	ul. Kutrzeby 2 67-200 Głogów	076	833-44-17	833-37-13	833-37-13
Tribunalul districtual din Jawor	ul. Klasztorna 5 59-400 Jawor	076	870-30-64	870-29-04	870-28-85
Tribunalul districtual din Legnica	ul. Złotoryjska 19 59-220 Legnica	076	721-27-00	721-27-02	721-27-10
Tribunalul districtual din Lubin	ul. Wrocławska 3 59-300 Lubin	076	847-01-00	847-01-00	847-02-11
Tribunalul districtual din Złotoryja	ul. Kolejowa 3 59-500 Złotoryja	076	878-33-85	878-31-05	878-31-05
Sistemul instanțelor din regiunea Opole	pl. I. Daszyńskiego 1 45-064 Opole	077	541-81-00 541-81-01	541-81-12	541-81-09
Tribunalul districtual din Brzeg	ul. B.Chrobrego 31 49-300 Brzeg	077	444-23-00 444-23-10	444-23-12	444-23-26

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Tribunalul districtual din Głubczyce	ul. Kochanowskiego 1 48-100 Głubczyce	077	485-29-01 485-30-98 485-21-24	485-30-98	485-30-98
Tribunalul Districtual din in Kędzierzyn – Koźle	ul. Sądowa 6 47-200 Kędzierzyn – Koźle	077	472-52-60 up to 61 472-52-63	472-52-76	472-52-61

Tribunalul districtual din Kluczbork	ul. Katowicka 2 46-200 Kluczbork	077	418-12-07 418-15-19 447-16-72	418-24-33	447-16-73
Tribunalul districtual din Nysa	Pl. Kościelny 6 48-300 Nysa	077	433-29-57 433-49-47 433-36-30	433-29-57 extension 119	433-36-30
Tribunalul districtual din Olesno	ul. Sądowa 3 46-300 Olesno	034	358-24-16 358-24-49 358-20-58	358-20-58 extension 39	358-39-01
Tribunalul districtual din Opole	ul. Ozimska 60a 45-368 Opole	077	454-54-51 do 54 541-54-00 do 03	453-19-17	453-19-17
Tribunalul districtual din Prudnik	ul. Kościuszki 5 48-200 Prudnik	077	438-06-00 up to 01	438-06-20	438-06-02
Tribunalul Districtual din Strzelce Opolskie	ul. Opolska 11 47-100 Strzelce Opolskie	077	463-08-19 463-08-10 463-08-16	463-08-18	463-08-13
Sistemul instanțelor din regiunea Świdnica	Pl. Grunwaldzki 14 58-100 Świdnica	074	851-83-00	851-82-47	851-82-70
Tribunalul Districtual din in Dzierżoniów	ul. Świdnicka 51 58-200 Dzierżoniów	074	832-65-20	832-65-00	832-65-09
Tribunalul districtual din Kłodzko	ul. Bohaterów Getta 15 57-300 Kłodzko	074	865-13-00	865-13-80	865-13-01
Tribunalul districtual din Świdnica	ul. Różana 14 58-100 Świdnica	074	851-83-00	851-83-01	852-27-40
Tribunalul districtual din Wałbrzych	ul. Słowackiego 10 58-300 Wałbrzych	074	843-03-00	843-03-37	842-30-25
Tribunalul Districtual din Ząbkowice Śląskie	ul. Niepodległości 1 57-200 Ząbkowice Śląskie	074	815-18-57 815-26-40	810-04-15 810-04-01	815-62-52
Sistemul instanțelor din regiunea Wrocław	ul. Sądowa 1 50-950 Wrocław	071	370-42-00	370-42-01 343-64-75	344-49-59
Tribunalul districtual din Milicz	ul. Piłsudskiego 10 56-300 Milicz	071	380-90-43	383-16-60	380-90-43 extension 38
Tribunalul districtual din Oleśnica	ul. 3 Maja 48/49 56-400 Oleśnica	071	-	314-03-20	314-03-29

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Președinte	
Tribunalul districtual din Oława	ul. 11 Listopada 12 55-200 Oława	071	-	313-24-44	303-60-05
Tribunalul districtual din Strzelin	ul. Bolka I Świdnickiego 7 57-100 Strzelin	071	-	392-71-00	392-71-03

Tribunalul Districtual din Środa Śląska	ul. Daszyńskiego 6 55-300 Środa Śląska	071	396-02-08	396-02-20 317-32-93	317-51-17
Tribunalul districtual din Trzebnica	ul. Parkowa 4 55-100 Trzebnica	071	-	312-12-13	312-12-13
Tribunalul districtual din Wołów	ul. Reja 11 56-100 Wołów	071	-	380-81-02	380-81-39
Tribunalul Districtual pentru Wrocław-Fabryczna, din Wrocław	ul. Podwale 30 50-950 Wrocław	071	370-42-00 370-43-00	344-72-53	344-72-53
Tribunalul Districtual pentru Wrocław- Krzyków, din Wrocław	ul. Podwale 30 50-950 Wrocław	071	370-43-00	343-20-44	370-44-01
Tribunalul Districtual pentru Wrocław- Śródmieście, din Wrocław	ul. Podwale 30 50-950 Wrocław	071	370-42-00 370-43-00	343-35-64 370-43-51	343-96-32

Anexa II

Regiunea de apel Białystok

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Șef	
Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Białystok	ul. Mickiewicza 5 15-214 Białystok	085	-	743-06-80 732-78-73	732-79-13
Organizarea judiciară a Parchetelor din Białystok	ul. Kilińskiego 14 15-950 Białystok	085	748-71-00 732-81-28	732-56-60	742-25-45
Organizarea judiciară a Parchetelor din Łomża	ul. Szosa Zambrowska 1/27 18-400 Łomża	086	-	215-54-02	216-28-50
Organizarea judiciară a Parchetelor din Olsztyn	ul. Dąbrowszczaków 12 10-959 Olsztyn	089	521-54-57	521-54-00	521-54-01
Organizarea judiciară a Parchetelor din Suwałki	ul. Pułaskiego 26 16-400 Suwałki	087	562-86-00	562-86-07	567-78-88

Regiunea de Apel Gdańsk

Numele și sediul unității	Adresa	Director	Telefoane		Fax
			Operator	Șef	
Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Gdańsk	ul. Wały Jagiellońskie 38 80-853 Gdańsk	058	326-53-00	326-53-23	326-53-53

Organizarea judiciară a Parchetelor din Bydgoszcz	ul. Farna 6 85-101 Bydgoszcz	052	347-75-00	347-75-68	321-75-07
Organizarea judiciară a Parchetelor din Elbląg	ul. Bulwar Zygmunta Augusta 13 82-300 Elbląg	055	239-41-30	239-41-01	239-41-11
Organizarea judiciară a Parchetelor din Gdańsk	ul. Wały Jagiellońskie 36 80-853 Gdańsk	058	321-20-00	321-20-40	321-20-80
Organizarea judiciară a Parchetelor din Słupsk	ul. Leszczyńskiego 10 76-200 Słupsk	059	844-31-45 do 48	843-30-87	843-24-42
Organizarea judiciară a Parchetelor din Toruń	ul. Grudziądzka 45 87-100 Toruń	056	611-76-00 611-77-00	623-80-89	623-80-92
Organizarea judiciară a Parchetelor din Włocławek	ul. Orła 2 87-800 Włocławek	054	231-29-00	231-28-99	231-28-66

Ungaria:

Ministerul Justiției	Kossuth tér 4, 1055 Budapest. Tel: 36 (1) 441-3110, Fax: 36 (1) 441-3112 e-mail: nemzb@im.hu
Parchetul General	Markó u. 16, 1055 Budapest. Tel: 36 (1) 354-5545, Fax: 36 (1) 269-2662 e-mail: IntlEU@mku.hu

Finlanda:

Procurorii Districtului Judiciar Helsinki Parchetul Districtului Judiciar Helsinki	POB 318 00181 HELSINKI; Finlanda Tel. +358 10 3622100; Fax +358 10 36 22203 E-mail: helsinki.sy@om.fi Asistență în week-end 24 h la tel. + 358 10 362 2485
Procurorii Districtului Judiciar Kuopio Parchetul Districtului Judiciar Kuopio	POB 224 70101 KUOPIO; Finlanda Tel. + 358 10 3627800; Fax + 358 10 3627829 E-mail: kuopio.sy@om.fi
Parchetul Districtului Judiciar Varkaus	POB 192 78201 VARKAUS; Finlanda Tel. +358 10 3627303; Fax + 358 10 3627304 E-mail: varkaus.sy@om.fi
Parchetul Districtului Judiciar Ylä-Sav	POB 24 74101 IISALMI; Finlanda Tel. + 358 10 3627380; Fax + 358 10 3627399 E-mail: yla-savo.sy@om.fi Asistență în week-end 24 h la tel. +358 10366 2090 Procurorii Districtului Judiciar Oulu

	Parchetul Districtului Judiciar Oulu POB 225 90101 OULU; Finlanda Tel. +358 10 3629000; Fax +358 10 3629001 E-mail: oulu.sy@om.fi Asistență în week-end 24 h la tel. +358 10366 2090
Procurorii Districtului Judiciar Tampere Parchetul Districtului Judiciar Tampere	POB 503 33101 TAMPERE; Finlanda Tel. +358 1036 24600; Fax + 358 1036 24624 E-mail: tampere.sy@om.fi
Parchetul Districtului Judiciar Ikaaline	POB 48 39501 IKAALINEN; Finlanda Tel. +358 10 36 23935; Fax + 358 10 36 23931 E-mail: ikaalinen.sy@om.fi
Parchetul Districtului Judiciar Valkeakoski	POB 38 37601 VALKEAKOSKI; Finlanda Tel. + 358 10 3623632; Fax + 358 10 36 233639 E-mail: valkeakoski.sy@om.fi 24-hour coverage at weekends tel. +358 10366 2090

Parchetele internaționale din Suedia și regiunile geografice corespunzătoare:

Parchetul Internațional Stockholm	Box 70296 107 22 STOCKHOLM Tel: + 46-8-762 10 00; Fax: + 46-8-762 16 99 E-mail: registrator.ak.int-stockholm@aklagare.se Județe: Stockholm, Gotland
Parchetul Internațional Uppsala	Box 1943 751 49 UPPSALA Tel: +46-18-710 00; Fax: +46-18-13 62 41 E-mail:registrator.ak.int-uppsala@aklagare.se Județe: Uppsala, Värmland, Örebro, Västmanland, Dalarna, Gävleborg
Parchetul Internațional Göteborg	Box 2565 403 17 Göteborg Tel: + 46-31-739 41 00; Fax: + 46-31-701 73 16 E-mail:registrator.ak.int-goteborg@aklagare.se Județe: Västra Götaland, Halland
Parchetul Internațional Malmö	Box 6202 200 11 MALMÖ Tel: +46-40-664 68 00; Fax: +46-40-10 33 85 E-mail:registrator.ak.int-malmo@aklagare.se Județe: Skåne, Blekinge
Parchetul Internațional Linköping	Box 4 581 02 LINKÖPING Tel: +46-13-24 13 00; Fax: +46-13-24 59 70 E-mail:registrator.ak.linkoping@aklagare.se Județe: Södermanland, Östergötland, Kalmar, Kronoberg, Jönköping
Parchetul Internațional Sundsvall	Box 721 851 21 SUNDSVALL